

၁၉၈၉ခုနှစ် အမျိုးသားစာပေဆုရစာအုပ်

လယ်တွင်းသား
တောချစ်
ပန်းလိုချင်အပင်ကိုပျိုးတတ်မှ

BURMESE
CLASSIC
.com

BURMESE
CLASSIC
.COM

လောကနတ်၏ စည်းခတ်သံစာပေ

မှ

ထုတ်ဝေ၍

ဂျွန်ထူးစာပေ

အမှတ် ၂၀၉၊ ၃၃ လမ်း၊ ရန်ကုန်မြို့

ဖုန်း- ၇၄၅၁၀

မှ

ပြည်လုံးကျွတ်ဖြန့်ချိသည်

လယ်တွင်းသားစောချစ် - ပန်းလိုချင်အပင်ကို ပျိုးတတ်မှ
ထုတ်ဝေမှုမှတ်တမ်း

စာမူခွင့်ပြုချက်
မျက်နှာဖုံးခွင့်ပြုချက်

(၂၃၀/၉၂) (၇)
(၂၁၄/၉၂) (၇)
၁၉၉၂ ခု၊ နိုဝင်ဘာလ
စတုတ္ထအကြိမ်
အုပ်ရေ (၁၀၀၀)

ထုတ်ဝေသူ

ဒေါ်ခင်စန်းလှိုင်
(၀၃၃၆၇)
လောကနတ်၏စည်းစိတ်သံစာပေ
၁၀၇၊ ဓမ္မသုခအတွင်းလမ်း
၂/က ရပ်ကွက်၊ မင်္ဂလာဒုံ၊ ရန်ကုန်မြို့၊
မစ္စတာမူ(လ်)ရာ(ဂျီ)ဆေး(ဂျီ)(ပါးလ်)
(၀၁၈၂၈)

ပုံနှိပ်သူ

တောက်တောက်ဝင်းအောင်စက်
အမှတ် ၁၆၉၊ ၃၃ လမ်း၊ ရန်ကုန်မြို့၊
ဦးမြသိန်း
(၀၁၄၂၇)

အဖုံးဂိုက်

သိန်းမြင့်ဝင်းအောင်စက်
အမှတ် ၉၆၊ ၁၁ လမ်း၊ ရန်ကုန်မြို့၊
ရွှေစိုးဟန်

မျက်နှာဖုံးဒီဇိုင်း
ကွန်ပျူတာစာပို့

GEOCOMP MYANMAR FONT ဖြင့်
ဂိုက်နှိပ်သည်
အမှတ် ၃၆၀၊ ပြည်လမ်း၊ ရန်ကုန်မြို့၊
ဖုံး - ၃၀၁၉၅

BURMESE
CLASSIC

၁၉၈၉-ခုနှစ် အမျိုးသားစာပေဆုရ စာအုပ်

လယ်တွင်းသားစောချစ်

ပန်းလိုချင် အပင်ကို ပျိုးတတ်မှ

အမျိုးသားစာပေဆု စိစစ်ရွေးချယ်ရေးကော်မတီ၏
အစီရင်ခံစာမှ
စာပဒေသာဆု အဖွဲ့ငယ်၏မှတ်ချက်

လယ်တွင်းသားစောချစ်၏ ပန်းလိုချင်အပင်ကို ပျိုး
တတ်မှ စာအုပ်တွင် နနဲနယ်နယ် ရင်သွေးငယ် ကလေးများကို
ကျန်းမာပျော်ရွှင်စွာ သားကောင်း ရတနာ၊ သမီးကောင်း ရတနာ
ကလေးများ ဖြစ်အောင် ပြုစုပျိုးထောင်ရေးနှင့် ပတ်သက်၍
သားသမီးရှင်မိဘများ၊ ဆရာ ဆရာမများအဖို့ သိမှတ်ဖွယ်စာရေး
သူ၏ အတွေ့အကြုံ၊ အတွေးအခေါ်နှင့် သဘောထားများကို စိတ်
ဝင်စားဖွယ် စုံစုံလင်လင် တင်ပြထားသည်ကို တွေ့ရသည်။

ရင်သွေးငယ်များ ပြုစုပျိုးထောင်ရေးကို မိဘတိုင်း
ဆောင်ရွက်နေကြသည် မှန်သော်လည်း ဆန္ဒစောမှု၊ လျစ်လျူရှု
မှု၊ မသိနားမလည်မှုတို့ကြောင့် အခက်အခဲများနှင့် ရင်ဆိုင်နေကြ
ရသော မိဘများလည်း များစွာ ရှိလေသည်။ ထို့ကြောင့် ရင်သွေး
ငယ်များကို နည်းလမ်းတကျ ပြုစုပျိုးထောင်ရေးမှာ သိမ်မွေ့ နက်
နဲသော ကိစ္စဖြစ်ပေသည်။ ထိုသို့ သိမ်မွေ့သည့် သဘောများကို
ပင် စာရေးသူက ကျွမ်းကျင်ပိုင်နိုင်စွာ အသေးစိတ် ရေးသား တင်
ပြထားသည်။ အကြောင်းအရာအားဖြင့် သိမ်မွေ့ လေးနက်သော်
လည်း အရေးအသား၌ ကျမ်းမလေးစေဘဲ လူတိုင်း ပေါ့ပေါ့ပါးပါး
ဖတ်ရှုနိုင်အောင် ရှင်းလင်း ပြေပြစ်သော စကားပြေဖြင့် ဆွဲဆောင်
ရေးဖွဲ့ထားသည်မှာလည်း နှစ်လိုဖွယ်တစ်ရပ် ဖြစ်ပါသည်။

BURMESE
CLASSIC

မာတိကာ

စဉ်	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
၁	ဆန္ဒမွန်	၁
၂	ပန်းလိုချင်အပင်ကို ပျိုးတတ်မှ	၅
၃	ပန်းလိုနနယ် ကလေးငယ်	၁၃
၄	ကလေးနှင့်ပတ်ဝန်းကျင်	၂၁
၅	ကလေးကို ရိုက်သင့်မရိုက်သင့်	၃၀
၆	အလိုလိုက် အမိုက်စော်ကား	၄၀
၇	ပုံပြင်ထဲမှာ အလိမ္မာ	၄၈
၈	ကလေးနှင့်ကျောင်းထားချိန်	၅၈
၉	ကလေးနှင့်ပညာရေး	၆၆
၁၀	ကျောင်းနေဖျော်၍ စာတော်ပါစေ	၇၅
၁၁	မြို့ပတ်ရထားပေါ်မှ ဆရာမ	၈၅
၁၂	ကလေးဖတ်စရာ ကလေးစာ	၉၅
၁၃	ကလေးဖတ်စရာ စာရွေးပါ	၁၀၆
၁၄	မိဘဆရာပူးပေါင်း ကလေးပညာကောင်း	၁၁၂
၁၅	ကလေးစာပေ တင်ပါစေ	၁၂၀
၁၆	သုတစာပေ ဖတ်ပါစေ	၁၂၈
၁၇	ကိုယ်ကျင့်ကောင်း၍ စိတ်ကောင်းရှိပါစေ	၁၃၇

စဉ်	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
၁၈	အနစ်နာခံ၍ ကူညီတတ်ပါစေ	၁၄၇
၁၉	မိဘ ဆရာ ရိုသေပါ	၁၅၅
၂၀	နှုတ်ကြမ်း လက်ကြမ်း လူသရမ်း	၁၆၃
၂၁	မြေဓာပင်ကလေးများ	၁၇၃
၂၂	ကလေးနှင့် ဆော့ကစားခြင်း	၁၈၂
၂၃	ကလေးနှင့် အနုပညာကို ခံစားခြင်း	၁၉၁
၂၄	ကလေးနှင့် ငွေ	၂၀၀
၂၅	ကလေးနှင့်ဆေးလိပ်	၂၀၇
၂၆	သမီးမိန်းမ မွေးပြန်ရ	၂၁၃
၂၇	ကျီးအတောင်ပေါက်စသဖွယ် မြီးကောင်ပေါက်မအရွယ်	၂၂၂
၂၈	အရမ်းပြင်လျှင် အယဉ်ပျက်သည်	၂၃၁
၂၉	ကောင်းဆိုးနှစ်ဖြာ လှကညာ	၂၄၀
၃၀	ဆင်းစီး မြင်းရုံ	၂၄၈
၃၁	မြီးကောင်ပေါက်အရွယ် ယောက်ျားလေး	၂၅၆
၃၂	အထိန်းမတတ် ဇိန့်ဇော်ဇော်	၂၆၇
၃၃	အချိန်မီချုပ် အစုတ်သက်သာ	၂၇၃
၃၄	ပေးဝေးရင်း	၂၈၃
၃၅	သမီးမိန်းကလေးနှင့်အိမ်ထောင်ထိန်းသိမ်းရေး	၂၉၁
၃၆	သီးချိန်တန်သီး ပွင့်ချိန်တန်ပွင့်	၃၀၀
၃၇	ဆုမြတ်မွန်	၃၁၁

ဆန္ဒမွန်

မိဘတိုင်း ရင်သွေးရင်နှစ်သားသမီးကို ချစ်ကြသည်။ သားသမီးကို ကောင်းစေချင်တော်စေချင်ကြသည်။ သားကောင်းသမီးကောင်းကို ရချင်ကြသည်။ သို့သော် "ပန်းလိုချင်အပင်ကို ပျိုးတတ်မှ" ဟူသော ဆိုရိုးစကားရှိသည်။

ဥယျာဉ်မှူးသည် ပန်းကိုရချင်သည့်အတွက်ပန်းပင်ကိုပြုစုပျိုးထောင်ရသည်။ မြေဆီမြေကောင်း ကျွေးရသည်။ ရေ၊ လေ၊ နေရောင်ပေးရသည်။ အညွန့်တလူလူ အဖူးတစိုစို အချိန်အထိ သတိထား၍ စောင့်ရှောက်ရသည်။ သို့မှသာ ပန်းပွင့်လှလှရသည်။ ဥယျာဉ်မှူးကောင်းမှ ပန်းကောင်းပွင့်သည်။ ထိုနည်းတူစွာပင် သားကောင်းသမီးကောင်း ရလိုသူတို့သည် ရှေးဦးစွာ ကိုယ်က မိဘကောင်း ဖြစ်ရန်လိုသည်။

မိဘကောင်းဖြစ်လိုသူသည် သားသမီး မရခင်ကတည်းက သားကောင်း သမီးကောင်းရလိုစိတ်ဖြင့် ရှောင်ရန်ဆောင်ရန်တို့ကို သတိထားရသည်။ ကိုယ်ဝန်ဆောင်ဘဝတွင် မမြင်ရသေးသော ရင်သွေးအတွက် မေတ္တာထား၍ စောင့်ရှောက်

ကြရသည်။ မွေးဖွားပြီးသည့်နောက်တွင်လည်း လူမမယ်အရွယ်မှ စ၍ ရုပ်ပိုင်းဆိုင်ရာ ပြုစုပျိုးထောင်မှု၊ စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ ပြုစုပျိုးထောင်မှုတို့ကိုလိုလေးသေးမရှိအောင် ဖြည့်ဆည်းပေးကြရသည်။

လောကနိတိဆရာက "သားကို ငယ်က မဆုံးမလျှင် မိဘတလည် ရန်သူမည်၏" ဟုဆို၏။ မှန်သည်။ "မကောင်းမြစ်တာ၊ ကောင်းရာညွှန်လတ်၊ အတတ်သင်စေ၊ ပေးဝေးနှီးရင်း၊ ခံစမ်းမြားခြင်းလျှင် ဝတ်ငါးအင်" မှာ မိခင်မခင်တို့၏ တာဝန်ဖြစ် သည်။

မကောင်းမြစ်တာ ဆိုသည်အတိုင်း မကောင်းသည်တို့ကို တားမြစ်ပိတ်ပင်၍ ဆုံးမသွန်သင်ရန် ဖြစ်သည်။ ဆုံးမရာတွင်လည်း ဆုံးမပုံ ဆုံးမနည်းစနစ် ကျရန်လိုသည်။ စေတနာပင် ကောင်းသော်လည်း၊ စေတနာနှင့် မှားလျှင် ဝေဒနာဖြစ်ရသည်။ ဆုံးမရာတွင် လျှော့လွန်းလျှင် ပတ်သည်။ တင်းလွန်းလျှင် ပြတ်သည်။ ဝန်နှင့်အား မြားနှင့်လေး ဆိုသကဲ့သို့ အသက်အရွယ်အလိုက် ကိုက်ညီအောင် သတိထားပြီး ဆုံးမရသည်။

စာရေးသူသည် ကိုယ်တိုင်လည်း သားကောင်းသမီးကောင်းရချင်သည်။ မိဘချင်း ကိုယ်ချင်းစာ၍ မိဘတိုင်းလည်း သားကောင်း သမီးကောင်း ရစေချင်သည်။ ထို့ကြောင့် နိတိကျမ်းများ၊ ဆုံးမစာများ၊ ဇာတ်နိပါတ်များ၊ စိတ်ပညာစာအုပ်များ၊ ဝတ္ထုတို၊ ဝတ္ထုရှည်များမှ သင်ခန်းစာ ထုတ်ယူပြီး သားသမီးကို ပြုစုပျိုးထောင်နိုင်ဖို့ ကြိုးစားသည်။ မိမိကိုယ်တွေ့ ဖြစ်ရပ်များ၊ ပတ်ဝန်း

ကျင် အတွေ့အကြုံများကိုလည်း သတိထား၍ နည်းယူသည်။ သက်ကြီးစကား သက်ငယ်ကြားဆိုသကဲ့သို့ ဆရာသမား လူကြီးမိဘများ၏ ဆုံးမသွန်သင်မှုများကိုလည်း အတုယူသည်။ ကိုယ်တိုင်လည်း ဖြစ်ရပ်အလိုက် ဆင်ခြင်တွေးဆသည်။ ထိုအချက်များကို အခြေပြု၍ သုတစွယ်စုံ မဂ္ဂဇင်းတွင် "ပန်းလိုချင် အပင်ကို ပျိုးတတ်မှ" ကဏ္ဍတစ်ခုဖွင့်၍ သားသမီးတို့ လိမ်မာယဉ်ကျေးပြီး သားကောင်း သမီးကောင်း ဖြစ်စေရေးကို ဆောင်းပါးများ ရေးသားခဲ့ပါ၏။ ရေးသာရာတွင်လည်း သင်ခန်းစာ ရနိုင်စေရန် တကယ်ဖြစ်ရပ်များနှင့် ထင်ဟပ်၍ တင်ပြပါသည်။

ဤဆောင်းပါးများကို ရေးရာ၌ သိ၍တတ်၍ ဆရာတစ်ဆူဟု မိမိကိုယ်ကို ယူဆ၍ မဟုတ်ပါ။ ကိုယ်နည်းယူသည်တို့ကို တစ်ဆင့်ပြန်လည်၍ စေတနာဖြင့် လေးစားစွာ ရေးသားတင်ပြခြင်းသာ ဖြစ်ပါသည်။

ဤစာအုပ်တွင် လိုအပ်ချက်များ အစွန်းမလွတ်သည်များကို နားလည်သိမြင်သူတို့ တွေ့ရှိပါက ထောက်ပြဝေဖန် အကြံပြုကြပါရန် လေးစားစွာ ပန်ကြားအပ်ပါသည်။ နောက်တစ်ကြိမ်ပြန်ထုတ်သည်အခါတွင် ထိုအကြံပြုချက်များကို ဖော်ပြ၍ ပိုပြည့်စုံပြီး ပိုကောင်းအောင် ဖြည့်ဆည်းပေးပါမည်။

ဤစာအုပ်ဖြစ်ပေါ်လာရသည်မှာ သုတစွယ်စုံစာဖတ်ပရိသတ် မိဘများက သုတစွယ်စုံမဂ္ဂဇင်းတွင်ပါသော "ပန်းလိုချင် အပင်ကို ပျိုးတတ်မှ" လူငယ်ကဏ္ဍ ဆောင်းပါးများကို သီးသန့်

တွဲချပ်၍ စာအုပ်လုပ်ပြီး သိမ်းဆည်းဖတ်မှတ်နေပါသည်။ ဖြစ်နိုင်လျှင် ထိုဆောင်းပါးများကို တစ်ပေါင်းတစ်စုတည်းပြု၍ စာအုပ်ထုတ်ပါရန်အကြံပြုတိုက်တွန်းကြပါသည်။ ထို့ကြောင့်ဤစာအုပ်ကို ထုတ်ဝေခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

မိဘတိုင်း သားကောင်းသမီးကောင်းကို ရရှိခြင်းဖြင့် နှလုံး၊ စိတ်ဝမ်း အေးချမ်းကြပါစေ၊ ကိုယ်တိုင်လည်း မိဘကောင်းဖြစ်အောင် ကြိုးပမ်းခြင်းဖြင့် ပျော်ရွှင်ကြည်းနူးစရာကောင်းသော မိသားစုဘဝကို တည်ဆောက်နိုင်ကြပါစေ။

ဆန္ဒမွန်ဖြင့်

လယ်တွင်းသားစောချစ်

— ပန်းလိုချင် အပင်ကို ပျိုးတတ်မှ —

ပန်းလှလှကို ရလိုလျှင် ဥယျာဉ်မူးကောင်း ဖြစ်ရန်လို၏။ ထိုနည်းတူပင် သားကောင်း သမီးကောင်း ရလိုလျှင် ကိုယ်တိုင် မိဘကောင်း ဖြစ်ရန်လိုသည်။

မိဘနှင့်ဥယျာဉ်မူး

ပန်းပင်ပန်းပွင့်ကို ပြုစုပျိုးထောင်ရာတွင် ဥယျာဉ်မူးသည် မိမိစိတ်တိုင်းကျ လုပ်ဆောင်၍ရ၏။ သို့သော် ဆက်ရှိ ဖြစ်သော သားငယ်သမီးငယ်တို့ကို ပြုစုပျိုးထောင်ရသည်မှာ ပို၍ နူးညံ့သည်။ သိမ်မွေ့သည်။ နေရာတိုင်းမှာ ကိုယ်စိတ်တိုင်းကျ လုပ်ဆောင်၍ ရသည်မဟုတ်။ သူ့ဆန္ဒ သူ့သဘောထားနှင့် သူ၏ ပကတိအခြေအနေကိုလည်း မှန်ကန်စွာ နားလည်ရန် လိုသည်။

ကလေးကို ပြုစုပျိုးထောင်ရာတွင် ရုပ်ပိုင်း၊ စိတ်ပိုင်း ဟူ၍ နှစ်မျိုးနှစ်စားရှိ၏။

မိဘလောင်းတို့ရှောင်ကြဉ်ရန်

ရုပ်ပိုင်းနှင့်ပတ်သက်၍ ကျန်းမာသန်ရှင်း ရောဂါကင်းရန် လိုသည်။ ခေတ်မီတိုးတက်သော အသိအမြင်ရှိသည် မိဘလောင်းများသည် လက်မထပ်မီကပင် အမျိုးသားနှင့် အမျိုးသမီး၏ ကျန်းမာရေးကို ဆရာဝန်နှင့်စနစ်တကျ စစ်ဆေးကြသည်။ အထူးသဖြင့် မိဘတစ်ဦးဦးတွင် ကာလသားရောဂါရှိနေခြင်း သွေးသားမသန်စင်ခြင်းသည် သန္ဓေသားအတွက် ဆိုးကျိုးများစွာ ဖြစ်စေနိုင်၏။ ထို့ကြောင့် အမျှော်အမြင်ရှိသူတို့သည် ထိုကဲ့သို့သော မလိုလားဖွယ်တို့ ဖြစ်ပေါ်မလာစေရန် တဒင်္ဂသာယာမှုအတွက် စိတ်အလိုမလိုက်မိအောင် သတိထားကြသည်။ မကောင်းသော အမျိုးသမီးများနှင့် ဆက်ဆံခြင်းကို ရှောင်ကြဉ်ကြသည်။

နောင်တွင် မိဘဖြစ်မှ မကျန်းမာသော သားသမီးကိုယ်အင်္ဂါချွတ်ယွင်းနေသော သားသမီး၊ ဉာဏ်ရည် မပြည့်သော သားသမီးကိုရလျှင် တစ်သက်လုံး ယူကျုံးမရဖြစ်ရသည်။ နောင်မှ နောင်တ တစ်ဖန် ပူပန်ဆင်းရဲရသည်။

မိဘလောင်းတို့ဆောင်ရန်

ကျန်းမာသန်ရှင်း ရောဂါကင်းသော မိဘနှစ်ဦး ပေါင်းသင်းရာမှ ရရှိသော သန္ဓေသားကိုလည်း အမိဝမ်းတွင်းမှာ ကတည်းကပင် စနစ်တကျ ပြုစုစောင့်ရှောက်ရန် လိုသည်။ ကြီးထွားတိုးတက်နှုန်း မှန်ကန်ကောင်းမွန်စေရန် မိခင်လောင်းသည် လိုအပ်သော

အစာအာဟာရတို့ကို မှီဝဲစားသုံးရန်လို၏။ မိခင်လောင်း၏စိတ်ချမ်းသာမှု၊ သင့်တင့်အောင် အနားယူမှု။ အိပ်စက်မှု၊ ထိုက်သင့်သော ကိုယ်လက်လှုပ်ရှားမှုတို့ဖြင့် ပြည့်စုံရန်လို၏။ သန္ဓေရှိသည်အချိန်မှ မွေးဖွားသည်အချိန်အထိတတ်ကျွမ်း နားလည်သော ဆရာ၊ ဆရာမတို့ဖြင့် ပြသ၍ မှန်မှန်အစစ်အဆေးခံရန်လို၏။

ပြည့်စုံညီညွတ်သည် သန္ဓေသား အဖြစ်သို့ ရောက်ပြီး၍ မွေးဖွားသောအခါတွင်လည်း တတ်ကျွမ်း နားလည်သည် ကျန်းမာရေး ဆိုင်ရာ ဆရာ၊ ဆရာမများ၏ ကူညီစောင့်ရှောက်မှုဖြင့် မွေးဖွားရန် လိုသည်။

ကလေးနှင့် အာဟာရ

မွေးဖွားပြီးစ ကလေးငယ်အတွက် အကောင်းဆုံးသော အာဟာရမှာ မိခင်၏နို့ပင် ဖြစ်၏။ အကြောင်းကြောင်းတို့ကြောင့် မိခင်၏နို့မတိုက်နိုင်၍ နို့မှုန့်ဘူး တိုက်ရလျှင်လည်း သန်ရှင်းမှုရှိစေရန် အရေးကြီးသည်။ မသန်ရှင်း၍ ကလေးဝမ်းပျက်လျှင် အားအင်ဆုတ်ယုတ် တတ်သည်။ အခြားရောဂါများ ဝင်ရောက်တတ်သည်။ ထိုအခါ ကြီးထွားမှု နှောင့်ကျသွားတတ်သည်။

ကလေးနှင့်ဉာဏ်ရည်

ကျန်းမာသန်စွမ်းသော ကလေးသည် လအလိုက် နှစ်အလိုက် အသက်အရွယ်အလိုက် ကြီးထွားမှုနှုန်း ပိုမို တိုးတက်ကောင်းမွန်၏။ ရုပ်ပိုင်းဆိုင်ရာ ဖွံ့ဖြိုး၍ ကျန်းမာသန်စွမ်းမှုကောင်းမွန်သော ကလေးသည် ပညာသင်ကြားရာတွင် ဉာဏ်ရည်လည်း ကောင်းမွန်၏။ သို့မှသာလျှင် မိဘတို့ ဆန္ဒရှိသည့်အတိုင်း ထူးချွန်သော သားကောင်း သမီးကောင်း ဖြစ်လာအောင် ပြုစုပျိုး ထောင်၍ ရနိုင်မည်။

ကြီးထွားမှုနောက်ကျ၍ မကျန်းမမာ ရောဂါသည် ဖြစ်နေသော ကလေးမျိုးကိုရလျှင် မိဘများ လွန်စွာ စိတ်ဆင်းရဲရသည်။ ဆေးဖိုးဝါးခွေ အကုန်အကျများ၍ မိသားစု စီးပွားရေး ထိခိုက်သည်။ အိမ်၏ သာယာပျော်ရွှင်မှုကိုလည်း လျော့ပါးစေသည်။ ပညာသင်သော အခါမှာလည်း ဉာဏ်ရည်မပြည့်ဝ၍ စိတ်သွားတိုင်း ကိုယ်မပါနိုင် ဖြစ်ရသည်။

ထို့ကြောင့် အစကောင်းမှ အနှောင်းသေချာ ဆိုသည့်အတိုင်း သားသမီးကောင်းကို ရလိုလျှင် အစကောင်းရန် လိုသည်။ မိဘလောင်းတို့ ကျန်းမာသန်ရှင်း ရောဂါကင်းရန် လိုသည်။ သန္ဓေသားကတည်းက စနစ်တကျ စောင့်ရှောက်ရန် လိုသည်။ ရုပ်ပိုင်း ကျန်းမာ သန်စွမ်းသော ကလေးဖြစ်ရန် လိုသည်။

မိဘ၏ဆန္ဒနှင့် ကလေး၏သဘာဝ

ကလေးကို ပြုစုပျိုးထောင်ရာ၌ ကလေးတို့၏ သဘာဝကိုလည်း အမှန်အတိုင်း သိမြင်လက်ခံရန်လိုသည်။ ကလေး၏ ပုံမှန်သဘာဝသည် ကစားမက်သည်။ အစားမက်သည်။ ဆော့မည်။ ကစားမည်။ စားမည်။ ထိုကလေးမျိုးသည် ကလေးပီသ၍ ကျန်းမာသည်။ ကြီးထွားသည်။ စိတ်နေပုံမှန်သည်။

မိဘတိုင်းသည် ကိုယ်သားသမီးကို လိမ်မာစေချင်ကြ၏။ ပညာထူးချွန်စေချင်ကြ၏။ ဤသည်မှာလည်း ကလေး၏ နောင်ရေး ကောင်းစေရန် စေတနာ ဖြစ်ပါသည်။ ကလေး၏ သဘာဝ၊ ကလေး၏ ဆန္ဒနှင့် မိဘ၏ ဆန္ဒ မိဘ၏ ဖြစ်စေချင်သည်တို့ကို မျှတအောင် ဆက်စပ်ပေးရန် လိုပါသည်။

ကလေးကို ကျောင်းသွားချိန်သွား၊ ကစားချိန် ကစား၊ စားချိန်စား၊ စာကြည့်ချိန်ကြည့်၊ စနစ်ကျအောင် သတ်မှတ်ပေးရန်လို၏။ အချို့သော မိဘများ မိမိတို့ဖြစ်စေချင်သည်ကိုသာ ရှေ့တန်းတင်၍ ကလေး၏ ဆန္ဒကို လျစ်လျူပြုကြသည်။ ကလေး၏ သဘာဝဖြစ်သော အစားမက်ခြင်းကို မငြူစုတတ်ကြသော်လည်း ကစားမက်ခြင်းကို ငြူစုတတ်ကြသည်။

အပြိုင်အဆိုင် အနိုင်အရှုံး

ယခုအခါ၌ ပညာရေးတွင် အပြိုင်အဆိုင်များလွန်းသည်။ လူကြီးများ၏ လောဘသည် ကလေးများထံသို့ ကျရောက် ရိုက်ခတ်လာ၏။ ဝါသနာပါသည် မပါသည်ထား၍ ခေတ်ကာလ အလိုက် လူကြိုက်များသော အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းတက္ကသိုလ်သို့ ဝင်ခွင့်ရရေးအတွက် သူ့ထက်ငါ သာအောင်အစွမ်းကုန် ကြိုးစားကြရသည်။

ကျောင်းဆိုလျှင်လည်း အကောင်းဆုံးကျောင်း၊ ကျူရှင်ဆိုလျှင် အကောင်းဆုံး ကျူရှင်၊ ဟိုဆရာ ဒီဆရာဆိုလျှင်လည်း အကောင်းဆုံး ဆရာမှ၊ ကလေးတို့သည် တစ်နေ့တစ်နေ့တွင် တစ်ကျောင်းမှတစ်ကျောင်း၊ တစ်နေရာမှတစ်နေရာ ပြေးရလွှားရနင်းနားရသည်မရှိ။ အိပ်ချိန်ကလေးမှ အနိုင်နိုင်၊ စားချိန်ဟူ၍ သတ်မှတ်မှတ်မှတ်မရှိ။ တစ်နေရာမှတစ်နေရာသို့ အပြောင်းအပြေးတွင် ကားပေါ်မှာ စားရသည်။ ဆရာမလာခင် အလျင်အမြန် စားရသည်။

ကျောင်းပိတ်ရက် ဟူ၍လည်း အနားမရ၊ အချိန်တိုင်း အမောတကော လိုက်နေကြရ၍ ကလေး၏ဘဝ၊ လူငယ်၏ဘဝကလေးများ မလှမပဖြင့် ကုန်ဆုံးကြရသည်။ ဤကလေးတို့၏ စိတ်နေစိတ်ထားသည် ပုံမှန်မှ ရှိပါမည်လားဟု စိုးရိမ်စရာပင် ဖြစ်၏။

မိဘတို့သည် သတိထားဖို့ကောင်း၏။ မိမိတို့၏ လောဘကြောင့် ကလေးအရွယ် လူငယ်တို့ကို လိုအပ်သည်ထက် ပိုမို မပင်ပန်းစေသင့်ပေ။

လောကတွင် ဆရာဝန် ဖြစ်မှ၊ အင်ဂျင်နီယာ ဖြစ်မှသာ လူရာဝင်သည်မဟုတ်၊ လူဖြစ်ရကျိုးနပ်သည်မဟုတ်၊ ဆရာဝန်၊ အင်ဂျင်နီယာဖြစ်လျက် ချမ်းသာပျော်ရွှင်မှု မရသူတို့လည်း များစွာရှိ၏။

အသက်မွေးမှုတစ်ခုပညာ

အသက်မွေးမှုတစ်ခုပညာကိုယ်စီရှာကြရာ၌ ဝါသနာနှင့် ကိုက်ညီရန် လိုသည်။ ဝါသနာပါသော အလုပ်ကို လုပ်မှ ပျော်ရွှင်သည်၊ ထူးချွန်သည်။ သက်ဆိုင်ရာ နယ်ပယ်တွင် တံခွန်ထူနိုင်သည် အာဂလူဖြစ်နိုင်၏။ ဝါသနာမပါသော အလုပ်ကို ပေါ်ပင်လိုက်၍ လုပ်ရလျှင် ကြိုးစားမှုကြောင့် အများနည်းတူဖြစ်နိုင်သော်လည်း အာဂလူအဖြစ် တံခွန်ထူနိုင်သော အဆင့် သို့ ရောက်မည် မဟုတ်ပေ။

လုပ်ငန်းနယ်ပယ်တိုင်းတွင် ထူးချွန်နိုင်ခွင့်အောင် မြင်နိုင်ခွင့် ထင်ပေါ်ကျော်ကြားနိုင်ခွင့် ချမ်းသာပျော်ရွှင်နိုင်ခွင့်များ ရှိပေသည်။ ရိုးသားမှု ကြိုးစားမှုများဖြင့် လူတော်လူကောင်းကို နေရာတိုင်းမှာ အလိုရှိသည်။ လူတိုင်းက လေးစားသည်၊ ထိုလူ၏ဘဝသည် ပျော်ရွှင်ချမ်းမြေ့၍ ဂုဏ်ယူဖွယ်ရာဖြစ်၏။

၁၂ လယ်တွင်းသားစောချစ်

ဘယ်နေရာမှာ နေနေ ဘာအလုပ်ကို လုပ်လုပ် လူဖြစ်ရကျိုး
နပ်သည်။

— ပန်းလိုနနယ် ကလေးငယ် —

ရုပ်ရောစိတ်ပါ နနယ်သည်

ကလေးငယ်တို့သည် ပန်းနယ်နနယ်၏။ ရုပ်ခန္ဓာနုသလို စိတ်
ဓာတ်လည်း နုသည်။ ရုပ်နနကလေးကို ထိခိုက်စရာများသလို
စိတ်နနကလေးကိုလည်း ထိပါးစရာများလှ၏။ ရုပ်ထိခိုက်သည်
မှာ မြင်သာသည်။ ကုသ၍ လွယ်ကူသည်။ စိတ်ထိခိုက်သည်မှာ
မမြင်သာ မသိသာ။ ထို့ကြောင့် အမှတ်တမဲ့ မကုစားမိတတ်ကြ။
ထိုအခါ စိတ်ဒဏ်ရာ စိတ်အနာသည် တစ်သက်လုံးပါသွား
တတ်၏။

မိဘများသည်ကလေး၏ ရုပ်ခန္ဓာကြီးထွားအောင်
အစာ ကျွေးကြသည်။ ကာကွယ်စောင့်ရှောက် ပေးကြသည်။
ထိုနည်းတူပင် ကလေး၏စိတ်ဓာတ်ကိုလည်း ကြီးထွားအောင်
ကောင်းမွန်မှန်ကန်အောင် ပြုပေးသင့်သည်။ မကောင်းသော
ဒဏ်ရာမရအောင် အကာအကွယ်ပေးသင့်သည်။

စိတ်ပိုင်းဒဏ်ရာ ကာကွယ်ပါ

အချို့လူကြီးမိဘများသည် ကလေး၏ စိတ်ခံစားချက်ကို ပေါ့ပေါ့ဆဆသဘောထားတတ်သည်။ ကလေးကို ကလေးသာ ဖြစ်သည်ဟု အရေးမစိုက် ပြုမူပြောဆိုတတ်သည်။ ကြီးမားသော အမှားကို ကျူးလွန်ခြင်း ဖြစ်၏။

သားသမီး တစ်ယောက်ထက် ပိုလျှင် သားကို ပိုချစ်သည်။ သမီးကို ပိုချစ်သည်ဟူ၍ ခွဲခြားခြား ပြောဆိုခြင်း၊ ဆက်ဆံခြင်း၊ အခွင့်အရေးပေးခြင်းတို့ကို မပြုသင့်ပေ။ အတူတူပင် ချစ်ခင်ကြောင်း၊ ကြင်နာကြောင်းကို ပြသသင့်သည်။

တစ်ဦးတည်းရှိစဉ်က ချစ်ခင်မှု၊ ကြင်နာမှု၊ ယုယမှု အပြည့်ပေးခဲ့ရာမှ နောက်အငယ်ရှိလာသောအခါ အငယ်ကိုသာ ဦးစားပေးလွန်း၍ အကြီးဖြစ်သူကို လျစ်လျူရှုထားခဲ့မိသော် ကလေးအကြီး၏ စိတ်ထဲမှာ သိမ်ငယ်သွားတတ်သည်။ အငယ်ကြောင့်သူ့ကို အချစ်ပေါ့သည်။ အပြောခံရသည်။ အရိုက်ခံရသည်ဟု အငယ်ဖြစ်သူအပေါ်တွင် မနာလိုစိတ် မကျေနပ်စိတ် ကြီးထွားလာတတ်သည်။ အချို့ဆိုလျှင် ဆိုးဆိုးရွားရွားပင် အငယ်ဖြစ်သူအပေါ်မှာ ရန်ငြိုးထားသည်အထိ ဖြစ်သွားတတ်သည်။

မျက်နှာငယ်သောကလေး

မျှားသောအားဖြင့် ဖြစ်လေ့ရှိသည်မှာ ကလေး သုံးယောက်၊ လေးယောက်ရှိလျှင် အလတ်ကလေးမှာ မိဘ၏ မေတ္တာလျော့ပါးသလို ခံစားရတတ်သည်။ ကျွန်ုပ်သိကျွမ်းသော အိမ်ထောင်တစ်ခုတွင် ကလေးလေးယောက်ရှိသည်။

ပထမကလေးမှာ သားကြီးဖြစ်၍ အရေးပေးခံရသည်။ ဒုတိယမှာ သမီးဖြစ်၍ အရေးပေးခံရသည်။ တတိယမှာ သားဖြစ်သည်။ စတုတ္ထမှာ သားဖြစ်သည်။ စတုတ္ထသားမှာလည်း အငယ်ဆုံးဖြစ်၍ အချစ် အကြင်နာပိုကြသည်။ တတိယကလေးမှာ မိဘများစိတ်ဝင်စားခြင်း မခံရသူဖြစ်သည်။ သူ့မှာ အပြစ်ရှိလျှင် ပို၍ အရိုက်အနှက်ခံရသည်။

နောက်တော့ထိုကလေးသည် အိမ်ထဲမှာ အဆိုးဆုံးကလေး ဖြစ်လာသည်။ ထိုအခါ မိဘများက သူ့ကို ပို၍ ဖိနှိပ်ကြပြန်သည်။ လူဆိုးဘာမှအသုံးမကျတဲ့ အကောင်ဟု နေ့စဉ်လိုပင် ဆူပူကြိမ်းမောင်းခြင်း ခံရသည်။ ကြာသောအခါတွင် ထိုတတိယကလေးမှာ ညီအကို မောင်နှမချင်း အပေါ်မှာလည်း မကျေနပ်၊ မိဘကိုလည်း မကျေနပ် ဖြစ်လာသည်။ သူ့ကို သူလည်း မိဘများ မကြာခဏ ပြောဆိုနေကြသလို "လူဆိုး အလကားကောင်"ဟု မှတ်ယူလာသည်။ တကယ်ပင် ဆိုးသောပေသော လူကလေးတစ်ယောက် ဖြစ်သွားသည်။

ချီးမွမ်းပါ

ချီးမွမ်းသည်ကို ကြီးငယ်မဟူလူတိုင်း သဘောကျသည်။ ကလေးက ပို၍ ကြိုက်နှစ်သက်သည်။ အထူးသဖြင့် သူချစ်ခင် လေးစားသော မိဘဆရာသမားတို့၏ ချီးမွမ်းမှုကို ပို၍ ရချင်သည်။ သိပ်လိမ်မာတာပဲ "သိပ်တော်တာပဲ" "သိပ်သိတတ်တာပဲ" ဟု မကြာခဏ ချီးမွမ်းခံရသော ကလေးသည် ထိုချီးမွမ်းခံ ရမှုကို ထိန်းသိမ်းထားနိုင်ရန် အပြစ်ရှိမည်ကိစ္စများကို သတိထား၍ ရှောင်ရှားလာသည်။ ဆက်၍ ချီးမွမ်းခံရစေရန် ကြိုးစားလာသည်။ ဤနည်းအားဖြင့် ကောင်းသည်ထက် ပိုကောင်း၊ တော်သည်ထက် ပိုတော်လာတတ်သည်။

"လူဆိုး၊ လူမိုက် အလကားကောင်" ဟု အပြောခံရပါများလျှင်လည်း အမှန်ပင် ဆိုးမိုက်သွားတတ်သည်။ ရှုတ်ချခြင်း၊ အပြစ်ပေးခြင်း၊ ရိုက်နှက်ဆုံးမခြင်းထက် ချီးကျူးခြင်း၊ ကောင်းသည်အချက် တော်သည်အချက်များကို အသိအမှတ်ပြုခြင်း၊ အားပေးအားမြှောက်ပြုခြင်းတို့က ကလေးကို ပို၍ တိုးတက်ကောင်းမွန်စေနိုင်ပေသည်။

ချီးမွမ်းခံရ၍ လိမ္မာသွားသော ကလေး

ကျွန်တော် ကျောင်းဆရာအဖြစ် ကျောင်းတစ်ကျောင်းကို ရောက်ရှိသွားစဉ်က အလွန်ဆိုးသော ကလေးတစ်ယောက်နှင့် ကြုံဖူးသည်။ ထိုကလေးသည် စာကိုစိတ်ဝင်စားခြင်း၊ ကြိုးစားခြင်း

မရှိ၊ သူ့ထက်ငယ်သူများကို အဗိုကျူသည်။ ရန်ဖြစ်သည်။ ဆရာ၊ ဆရာများကို ကလေးမခန့် လုပ်သည်။

နေ့စဉ် အတိုင်အတောခံရ၍ ရုံးခန်းသို့ ရောက်ရသည်။ နေ့စဉ် အရိုက်ခံနေရသည်။ ဆရာ၊ ဆရာမများကလည်း ထိုကလေးကို မုန်းကြသည်။ ကျွန်တော်ကျောင်းသို့ ရောက်သည်နေ့မှာပင် ထိုကလေး၏ ဆိုးသတင်းမျိုးစုံကို ကြားသိရသည်။ ကျွန်တော်ထိုကလေးနှင့်ရင်းနှီးခင်မင်အောင်ကြိုးစားသည်။ ချစ်ခင်ကြင်နာစွာဆက်ဆံသည်။ ကလေးသည် ဆရာတစ်ယောက်၏ ချစ်ခင်ကြင်နာမှုကို မရစဖူး၍ ဝမ်းသာနေသည်။ တမန်ကံတွင် ကျွန်တော်က သူ့ကို ရုံးခန်းထဲမှာ အမှုကံလည်းခိုင်းသည်။ သူက အမှုကံလည်းရုံသာမက စားပွဲများကို ပါဖုန်သုတ်သွားသည်။

ကျွန်တော်က သူလည်းကျင်းရှင်းပေးသွားသည်မှာ သိပ်ကောင်းကြောင်း၊ ကျေးဇူးတင်ကြောင်း ဝမ်းသာအားရချီးကျူးပါသည်။ နောက်နေ့တွင် သူသည် ကျွန်တော်ကျောင်းလာသောအခါ ကျောင်းဝင်ပေါက်မှ စောင့်၍ ကျွန်တော်စာအုပ်များကို ဆီးကြိုယူသည်။ ရုံးခန်းကိုလည်းလည်းကျင်းရှင်းပေးသည်။ ကျွန်တော်ချီးကျူးပြီး ကျေးဇူးတင်ကြောင်း ပြောပါသည်။ ကျွန်တော်၏ ချစ်ခင်ချီးကျူးမှုကို သူသဘောကျနေပါသည်။

တစ်နေ့တွင် နေ့လယ်ခေတ္တကျောင်းဆင်းချိန်၌ ကျောင်းထဲတွင် ထိုကလေး အမှုကံလည်းနေသည်ကို တွေ့ရပါသည်။ ကျွန်တော်အနားသို့ သွားကြည့်ပြီး ဝမ်းသာအားရချီးကျူး

လိုက်ပါသည်။ ချီးကျူးခံရဖို့များသောအခါ ဆက်လက်၍
ချီးကျူးခံချင်လာသည်။ သူချစ်ခင်သော ဆရာကမကောင်းမြင်
မှာ အပြစ်တင်မှာကိုကြောက်လာသည်။ ထို့ကြောင့် ရန်ဖြစ်ခြင်း၊
အနိုင်ကျင့်ခြင်းစသည်တို့ကိုမပြုတော့ပါ။ ရုံးခန်းသို့လည်း
ရောက်မလာတော့ပါ။

သူ၏ပြောင်းလဲမှုကို ဆရာဆရာများတစ်စုတစ်
ဖြစ်ကြသည်။ ဝိုင်းဝန်းချီးကျူးကြသည်။ ထိုကလေးမှာ ယခင်က
တစ်ခါမျှမခံစားရဘူးသောကြည်နူးမှုများကိုခံစားနေရ၍ ချီးကျူး
ခံရအောင်ဆိုပြီး ကြိုးစားလာသည်။ ထို့ကြောင့် လိမ္မာသော
လူကောင်းကလေးဖြစ်လာသည်။ သို့သော်စာမတော်သေးပါ။

ထို့ကြောင့် ကျွန်တော်ကသူ့ကိုလိမ္မာသောလူ
ကလေးဖြစ်လာပြီဖြစ်ကြောင်း၊ စာကိုလည်းတော်အောင်ကြိုးစား
ဖို့အကြောင်း၊ အတန်းထဲမှာ ဆရာသင်သည်ကို ဂရုစိုက်
နားထောင်ပြီးနေ့စဉ်ပေးလိုက်သောစာများကိုရအောင်ကျက်ဖို့
အကြောင်းအားပေးပြောဆိုသည်။ ထိုကလေးသည်ပြောသည်
အတိုင်းကြိုးစားလာ၍စာပါတော်လာသည်။ ဆရာဆရာမများ
အားလုံးကသူ့ကိုတစ်စုတစ်ချီးကျူးကြပြန်သည်။ ဤနည်းအား
ဖြင့်ဆရာဆရာမများက ချီးကျူးလေ သူကပိုကြိုးစားလေဖြင့်
ချစ်ခင်စရာကောင်းသောတပည့်လိမ္မာလူကောင်းကလေးဖြစ်သွား
ပါသည်။

မိဘဆရာတို့၏ချစ်ခင်ကြင်နာခြင်း၊ အားပေး
အားမြှောက်ပြုခြင်းသည် ကလေး၏စိတ်ဓာတ်တိုးတက်ကောင်း
မွန်မှုအတွက် အကောင်းဆုံးအားဆေးဖြစ်ပေသည်။

မရွတ်ချပါနှင့်

ကလေးတစ်ယောက်ကို မိုက်သည်၊ ဆိုးသည်၊ ပျင်းသည်၊ ရှော်
သည်၊ အသည်၊ ထုံသည်၊ နသည်၊ ဉာဏ်ထိုင်းသည်၊ တာမှ
အသုံးမကျဘူး၊ အလကားကောင်၊ စည်းကမ်းမရှိဘူး၊ မသိတတ်
ဘူး၊ ထွန်းပေါက်မှာ မဟုတ်ဘူး၊ အကျင့်မကောင်းဘူး၊ စသည်နှင့်
ရင်သီးရွတ်ချသောစကားများကိုဖြစ်စေ၊ ထိုအထဲမှစကားတစ်
မျိုးမျိုးကိုဖြစ်စေ၊ ထပ်ခါတလဲလဲမပြောဆိုသင့်ပါ။ အထူးသဖြင့်
သူ့အထင်ကြီးလေးစားသူများကမပြောဆိုသင့်ပါ။ ကြိမ်ဖန်များ
စွာကြားရလျှင် ကလေးသည်သူ့ကိုယ်သူပြောသည်အတိုင်း
ယုံကြည်သွားပြီးတကယ်ပင်မိုက်သူ၊ ဆိုးသူ၊ ပျင်းသူ၊ ရှော်သူ၊ အသူ
ဖြစ်သွားသည်။

လူကြီးမိဘတို့သည်ကရုဏာဒေါသောဖြင့် အမှတ်
တမဲ့ပြောဆိုမိတတ်ကြ၏။ စေတနာဖြင့်ပြောသည်ပင်ဖြစ်သော်
လည်းကလေးအတွက်နစ်နာလှသည်။ ထိုလွဲမှားစွာယုံကြည်သွား
စေသည့်အချက်ကို ပြန်ပြင်ရန်ခက်ခဲတတ်ပါသည်။

ကလေးငယ်တို့၏ နုသောဖြူသောစိတ်ဓာတ်ကို
ညစ်နွမ်းအောင် အဆိပ်သင့်အောင်မပြုမိဖို့ လူကြီးမိဘတို့သတိ

ထားသင့်ပါသည်။ ကလေးများကိုရက်စက်စွာပြုမူခြင်း၊ အနိုင်အထက်အပြုမူခြင်း နှိပ်စက်ညှဉ်းပန်းခြင်းတို့သည်ကလေးငယ်တို့၏ နှလုံးသားလေးကို ခက်ထန်မာကြောစေတတ်သည်။ လွန်စွာထိတ်လန့်အောင်ခြောက်လှန့်ခြင်း၊ ရိုက်နှိပ်ခြင်း၊ အပြစ်ပေးခြင်းတို့သည်လည်း ကလေး၏နှလုံးသားလေးမှာ ပြင်းထန်စွာဒဏ်ရာရစေသည်။ အရှက်တကွဲဖြစ်အောင် အပြစ်ပေးခြင်း၊ ပြုမူခြင်းတို့သည်လည်း ကလေး၏စိတ်ဓာတ်ကို တစ်သက်ပန်လုံး နှာလန်မထူနိုင်သည့်အထိ ဆိုးကျိုးဖြစ်စေတတ်ပေသည်။

ပန်းလိုနုနယ်သော ကလေးငယ်၏ ပြုမူသော၊ နှလုံးသားလေးကို မိမိကြောင့်မထိခိုက်မိအောင် လူကြီးမိဘတို့ သတိထားသင့်ကြပါသည်။ သူတစ်ပါးကြောင့် မထိခိုက်အောင်လည်း ကာကွယ်စောင့်ရှောက်သင့်ကြပါသည်။

ကလေး နှင့် ပတ်ဝန်းကျင်

လူငယ်တစ်ယောက်၏ ဘဝအကောင်းအဆိုး၊ အကျိုးအပြစ်သည် သူ၏ ဗီဇနှင့်ဆိုင်သလို သူနှင့်ထိတွေ့ဆက်စပ်နေသော ပတ်ဝန်းကျင်နှင့်လည်း သက်ဆိုင်နေသည်။

'ရွှေပင်နားရွှေကျေး၊ ငွေပင်နားငွေကျေး' ဆိုသကဲ့သို့ ပတ်ဝန်းကျင်ကောင်းလျှင် ကလေးများအတွက် တိုးတက်ကောင်းမွန်တတ်သကဲ့သို့ ပတ်ဝန်းကျင်ဆိုးလျှင်လည်း ကလေးအတွက် ဆိုးကျိုးဖြစ်တတ်သည်။

အနီးဆုံးပတ်ဝန်းကျင်

ကလေးနှင့်ပထမဆုံးထိတွေ့ဆက်ဆံရသည့် ပတ်ဝန်းကျင်ကလေးနှင့် အများဆုံးဆက်ဆံရသည့် ပတ်ဝန်းကျင်သည် အဖေနှင့် အမေဖြစ်၏။ ကလေးသည် အဖေနှင့်အမေကို ချစ်သည်။ အားကိုးသည်။ အထင်ကြီးသည်။ မိဘတို့၏ အနေအထိုင်အပြောအဆိုမှစ၍ အမူအကျင့်များကို ကလေးသည် အတုယူတတ်သည်။

လူလိမ္မာသား-ယဉ်ပါး၊ လူမိုက်သား-ရမ်းကား၊
 ဟူ၍ ဆိုရိုးစကားရှိ၏။ လိမ္မာယဉ်ကျေးသော မိဘ၏သားသမီး
 သည် လိမ္မာယဉ်ကျေးသောမိဘ၏အမူအကျင့်ကို အတူယူ၍
 လိမ္မာယဉ်ကျေးတတ်၏။ မိုက်ရိုင်းသော မိဘ၏သားသမီးသည်
 လည်း မိဘထံမှ အတုမြင်အတတ်သင်ပြီး မိုက်ရိုင်းတတ်၏။
 ထို့ကြောင့်သားသမီးကောင်းဖြစ်ရေးသည် မိဘကောင်းမကောင်း
 အပေါ်တွင်များစွာတည်နေ၏။

စံနမူနာကောင်းပြပါ

သားကောင်းသမီးကောင်းကို ရလိုလျှင် မိဘတို့သည် သားသမီး
 များ၏ ရှေ့၌ စံနမူနာကောင်းပြသင့်၏။ 'ငါပြော သလိုလုပ်-
 ငါလုပ်သလိုမလုပ်နဲ့' ဟူသောဆုံးမနည်းမျိုးဖြင့် သားသမီး
 ကောင်းကိုမရနိုင်ပါ။ လွတ်လပ်သော အပျိုလူပျိုဘဝက မိမိ
 ဘာသာမည်ကဲ့သို့ပင် နေခဲ့သည်ဖြစ်စေ၊ အိမ်ထောင်သည်ဘဝ၊
 မိဘဖြစ်လာသော ဘဝတွင်ပြောဆိုပုံ၊ နေထိုင်ပုံ၊ ဆက်ဆံပုံ၊
 လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်ပုံ နည်းစနစ်ကျအောင်ပြုပြင်သင့်သည်။

မိဘစည်းကမ်းရှိမှသားသမီးစည်းကမ်းရှိသည်။ မိဘ
 ယဉ်ကျေးသိမ်မွေ့မှသားသမီးယဉ်ကျေးသိမ်မွေ့သည်။ မိဘစည်း
 ကမ်းမရှိလျှင်သားသမီးလည်းစည်းကမ်းမရှိ။ မိဘနှုတ်ကြမ်းလျှာ
 ကြမ်းဆဲရေးတိုင်းထွာတတ်လျှင်သားသမီးလည်းနှုတ်ကြမ်းလျှာ
 ကြမ်းဖြစ်တတ်သည်။

ကံကောင်းသောကလေး

အိမ်ထောင်မိသားစုတစ်စုအတွင်းမှာ မေတ္တာအကြင်နာစေတနာ
 တို့သည်လည်း အရေးကြီးသော လိုအပ်ချက်ဖြစ်၏။ မိဘဖြစ်
 သော အဖေနှင့်အမေသည် တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက် ချစ်
 ခင်ခြင်း၊ ကြင်နာခြင်း၊ စေတနာထားခြင်းသည် အိမ်ထောင်တစ်ခု
 အတွက် အလှအပနှင့်ကျက်သရေဖြစ်၏။ ထိုကဲ့သို့သော မိဘ
 များသည် မိမိတို့၏ရင်သွေးဖြစ်သော သားသမီးများကိုလည်း
 ချစ်ခင်ကြင်နာတတ်ကြသည်။ ထိုအိမ်မျိုးမှာ သားသမီးဖြစ်
 ရသော ကလေးများသည် အလွန်ကံကောင်းကြ၏။

မိဘနှစ်ဦး၏အပြန်အလှန်ချစ်ခင်ကြင်နာကြသည်
 ကိုမြင်ရသည်မှာကလေးတို့၏ရင်တွင်ကြည်နူးသည်။ အေးမြ
 ချမ်းမြေ့သည်။ ထိုမိဘများကမိမိတို့အပေါ်တွင် ချစ်ခင်ကြင်နာ
 ပြန်သောအခါ မေတ္တာဖြင့်ထုံမွမ်းသောဘဝ၊ စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ
 ပြည့်ဝသောဘဝကိုရရှိသည်။ ထိုကလေးများသည်တစ်ဖန်ပြန်၍
 ချစ်ခင်တတ်သည်။ ကြင်နာတတ်သည်။ နူးညံ့သိမ်မွေ့သူများ
 ဖြစ်တတ်သည်။ ထို့ကြောင့်ဆုံးမပြုပြင်၍လွယ်ကူသည်။
 လောကအလယ်မှ ပေါင်းသင်းဆက်ဆံရေးနယ်ပယ်တွင် အဆင်
 ပြေသောကလေးများဖြစ်တတ်သည်။

ကံဆိုးသောကလေး

မိဘချင်း မချစ်ခင်မကြင်နာနှင့် အဆင်မပြေလျှင် သားသမီးများ အနေခက်သည်။ တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက် အပြစ်မြင်ကြ၊ အပြစ်တင်ကြ၊ မကျေမနပ်ပြောဆိုကြ၊ ခိုက်ရန် ဒေါသဖြစ်ကြလျှင် ကလေးများ လွန်စွာ စိတ်ဆင်းရဲကြရသည်။ ထိုမိဘများသည် ကလေးများအပေါ်တွင် အချစ်အကြင်နာနည်းတတ်သည်။ လင်မယား ချင်းဖြစ်သည့် ဒေါသမှတစ်ဆင့် ကလေးများသို့ ကူးပြောင်း၍ ဆူပူကြိမ်းမောင်းခြင်း၊ ရိုက်နှက်ခြင်း၊ ရက်စက်ခြင်းများ ပြုတတ်သည်။ ထိုအခါ ကလေးများကလည်း မိဘများကို မကျေမနပ်ဖြစ်၍ ချစ်ခင်မှုလေးစားရုံသေမှုပျက်တတ်သည်။ ထိုအိမ်ထောင်မိသားစုမျိုးသည် မေတ္တာအကြင်နာခေါင်းပါးနေတတ်၏။ ထိုမိသားစုမျိုးတွင် ကလေးဖြစ်ရသည်မှာ ကံဆိုးလှပေသည်။

မြေစာပင်လေးများ

ပို၍ဆိုးသည်မှာ မိဘနှစ်ပါးသည် ကိုယ်ဘက်သူ ဘက်မာနတံခွန်ထူ၍ မကျေနပ်မှုများ ကြီးထွားပေါက်ကွဲပြီး အိမ်ထောင်ရေးလမ်းခွဲကြလျှင် မြေစာပင်ဖြစ်သောကလေးများ ဒုက္ခကြီးစွာရောက်ရတော့သည်။ အဖေတစ်ကွဲ့၊ အမေတစ်ကွဲ့၊ မောင်နှမတစ်ကွဲ့ ဖြစ်ကြရပြီ။ မလိုအပ်ပါဘဲ မိထွေးပထွေးနှင့် နေကြရပြီ။ ထိုကလေးများတွင် အချို့သည် စိတ်အားသိမ်ငယ်တတ်လွန်းသူများ ဖြစ်သွားကြသည်။ အချို့သည် တစ်လောကလုံးကို မကျေမနပ်

နှင့်ထင်ရာစိုင်းသူများ ဖြစ်သွားကြသည်။ ယေဘုယျအားဖြင့် မေတ္တာ၊ စေတနာ၊ အကြင်နာပိုင်းတွင် ပုံမှန် အနေအထားမှ ဖျက်ယွင်း သွားတတ်ကြသည်။ ငယ်ရွယ်နုနယ်သူများဖြစ်သောကြောင့် မိမိကိုယ်ကို မှန်ကန်စွာ ထိန်းကျောင်း၍ ဘဝလမ်းကြောင်းကို တည်မတ်စွာ လျှောက်လှမ်းနိုင်ရန် ခက်ခဲတတ်ပေသည်။

မာနတံခွန်မထူသင့်ပါ

မိဘတို့ သတိထားသင့်သည်။ လင့်ဘက်ကဖြစ်စေ၊ မယားဘက်ကဖြစ်စေ ငါတကောကော၍ မာနတံခွန်မထူသင့်ပါ။ နှစ်ယောက်ပေါင်းမှ တစ်ဘဝဖြစ်လာသည်အကြင်လင်မယားတို့သည် အပြန်အလှန်ညှိနှိုင်း၍ အလိုက်အလျှော့ ရှိသင့်ကြသည်။ ဘဝလမ်းကြောင်းကို နှစ်ယောက်ပေါင်း၍ လျှောက်ရမည့်သူများ ဖြစ်သောကြောင့် တစ်ယောက်အပေါ်တစ်ယောက်ချစ်ခင် မေတ္တာထားရန်လိုသည်။ မေတ္တာကြီးမားလျှင် စေတနာကောင်းရှိသည်။ အနစ်နာခံနိုင်သည်။ ခွင့်လွှတ်နိုင်သည်။ ညှိနှိုင်း၍ လွယ်ကူသည်။

မေတ္တာ၊ စေတနာ၊ အကြင်နာနှင့်သာယာသောအိမ်

ဖခင်မိခင်ဘဝသို့ ရောက်လျှင် တစ်ကိုယ်ကောင်းဆန်ချင်၍မရ။ မိမိ၏ စိတ်ချမ်းသာပျော်ရွှင်မှုသည် အိမ်ထောင်မိသားစု

စိတ်ချမ်းသာပျော်ရွှင်မှုအပေါ်တွင် တည်နေသည်။ ထို့ကြောင့် မေတ္တာ၊ စေတနာ၊ အကြင်နာတို့ဖြင့် သာယာသော အိမ်ထောင် ကိုဖန်တီးရမည်။ စည်းကမ်းရှိခြင်း၊ သန့်ရှင်းသပ်ရပ်စွာ နေ တတ်ခြင်း၊ မေတ္တာ၊ အကြင်နာစေတနာတို့ဖြင့် အနစ်နာခံ တတ်ခြင်း စသည်တို့ကို သားသမီးများအတွက်စံနမူနာကောင်းပြု ရမည်။ မိမိကဲ့သို့ လိုက်နာကျင့်ကြံစေရန်လည်း သားသမီးများကို ဆုံးမသွန်သင်ရမည်။ ရှေ့ဆောင်ရှေ့သွားဖြင့်မှ နောက်လိုက် သားသမီးမြှောက်မည်။

ပြင်ပပတ်ဝန်းကျင်

ကလေးတို့သည် မိဘမိသားစုပြီးလျှင် မိမိနေထိုင် ရာနေရာ၏ အနီးဝန်းကျင်နှင့်လည်း ဆက်ဆံနေရသည်။ ထို့ကြောင့် အနီးပတ်ဝန်းကျင်သည်လည်း ကလေးငယ်တို့အပေါ်မှာ ကောင်း ကျိုး ဆိုးကျိုးကို ဖန်တီးပေးနိုင်သည်။

တရုတ်တွေးခေါ်ရှင်ကြီးမင်စီးယပ် (ဘီစီ-၃၇၂-၂၈၉)သည် ငယ်စဉ်ကပင် ဖခင်သေဆုံးသွားသည်။ မင်စီးယပ်၏ မိခင်သည် သားဖြစ်သူကို မျှော်လင့်ချက်ကြီးစွာ ထားခဲ့သည်။ သို့ရာတွင် သူတို့ နေထိုင်သောအိမ်ကလေးမှာ သူချိုင်းတစ်ခုအနီး မှာ ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့်မင်စီးယပ်ကလေးသည် မသန်ချသည့် ကိုမြင်တွေ့ရသည်။ အတုမြင်အတတ်သင်၍ ကစားသည့်ပင်လျှင် မသာချခြင်း၊ ငိုကြွေးခြင်း စသည်ဖြင့် ကစားသည်။ ထို့ကြောင့်

ဤနေရာတွင်နေလျှင် သားကလေးကြီးပွားတိုးတက်မည်မဟုတ် တုမင်စီးယပ်၏မိခင်ကယူဆသည်။

မင်စီးယပ်၏မိခင်သည်နေအိမ်ကိုပြောင်းရွှေ့လိုက် သည်။ ဒုတိယနေသောအိမ်မှာဈေးနားတွင်ဖြစ်သည်။ ဤနေရာ တွင်လည်း မင်စီးယပ်ကလေးသည်ဈေးရောင်းဈေးဝယ်ကိုကြည့် ၍ အတုမြင်အတတ်သင်ပြီးဈေးရောင်းတမ်းကစားသည်။ ဈေးသည်တို့၏စရိုက်များကို အတုယူပြန်သည်။

မင်စီးယပ်၏မိခင်သည်သားအတွက်ပတ်ဝန်းကျင် ကောင်းဖြစ်မည်နေရာကိုရွေး၍ပြောင်းပြန်သည်။ တတိယအိမ် သည်စာသင်ကျောင်းတစ်ခု၏အနားမှာဖြစ်သည်။ မင်စီးယပ် ကလေးသည်နေ့စဉ်စာသင်သံ၊ စာအသံများကိုကြားနေရသည်။

အတုမြင်အတတ်သင်၍စာအံသည်။ ပညာ သင်ချင်စိတ်ဖြစ်လာပြီး ကျောင်းနေသည်။ ထိုမှအဆင့်ဆင့်တိုး တက်ပြီးမင်စီးယပ်ဟူသော ပညာရှင်ကြီးဖြစ်လာခဲ့သည်။

ကျွန်တော်၏သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်မှာလည်း သူ၏အိမ်နားမှ စိုက်ပျိုးရေးအရာရှိကြီးတစ်ဦးကို သဘောကျ အားကျရာမှ ယခုအခါတွင် စိုက်ပျိုးရေးအရာရှိကြီး တစ်ဦးအဖြစ် သို့ရောက်ရှိနေလေပြီ။ သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်မှာကာပင်ကိုယ် အားဖြင့်အေးဆေးသူဖြစ်ပါလျက် သူကျောင်းနေစဉ်ကနေထိုင်ခဲ့ သောဦးလေး၏အိမ်သည်ဖဲဝိုင်းခိုင်ခံ့သောအိမ် ဖြစ်နေသည်။

ထိုအိမ်တွင်နေ့စဉ်ဖဲဝိုင်းနှစ်ဝိုင်းသုံးဝိုင်းရှိသည်။ ကျွန်တော်၏ သူငယ်ချင်းဖြစ်သူကလေးငယ်ကိုဖဲနိုင်သူများက အရက်အဝယ် ခိုင်းပြီး မုန့်ဖိုးပေးသည်။ နောက်တော့ကျွန်တော့်သူငယ်ချင်း သည်ဖဲကိုကျွမ်းကျင်စွာကစားတတ်သူဖြစ်လာသည်။ နောင်ကြီး ပြင်းလှသောအခါ ဖဲသမား၊ အရက်သမားဖြစ်သွားသည်။

ဂေါက်ကွင်းနားတွင်နေထိုင်ခြင်း၊ ဂေါက်သီးအိတ် ထမ်းခြင်းဖြင့် ဂေါက်သီးကစားခြင်းအတွေ့အမြင်များရာမှအဆင့် ဆင့်တိုးတက်၍ဂေါက်သီးရိုက်ချန်ပီယံဖြစ်သွားသူတို့နိုင်ငံတကာမှာ များစွာရှိပေသည်။

မိနောင်ပတ်ဝန်းကျင်

ငယ်ရွယ်သူတို့သည် အတွေ့အမြင်များသည်ကို အတုယူတတ် သည်။ ထိုဆက်စပ်နေသော ပတ်ဝန်းကျင်တွင် စိတ်ဝင်စား သွားတတ်သည်။ ဤသို့ဆိုသောကြောင့်လူငယ်တစ်ယောက်၏ ဘဝအကောင်းအဆိုးသည် ပတ်ဝန်းကျင်အပေါ်တွင်သာ လုံးဝ တည်မှီနေသည်ဟုဆိုလိုခြင်းမဟုတ်ပါ။ လူတစ်ယောက်မှာသူ၏ မိနောင်လည်းရှိသေးသည်။ မိနောင်လျှင် ပတ်ဝန်းကျင်ကောင်းမှာ ကြီးလင့်ကစား မထွန်းကားသည်များရှိပါ၏။ မိနောင်သို့ အချို့သည် ပတ်ဝန်းကျင် မကောင်းသော်လည်း မိမိကိုယ်ကို ကောင်းအောင်ထိန်းကျောင်းသွားသူများလည်းရှိပါ၏။

အဘက်ဘက်မှအပြန်အလှန်စဉ်းစားကြည့်လျှင်

မိနောင်ပြီးပတ်ဝန်းကျင်မကောင်း၍ပျက်သွားရသူများလည်း ရှိသည်။ မိနောင်မကောင်းသော်လည်းပတ်ဝန်းကျင်ကြောင့် ကောင်းသွားရသူများလည်းရှိသည်။

မိနောင်နှင့်ပတ်ဝန်းကျင်အဆိုးပေါင်းမိလျှင်ကား အဆိုးမှတ်တိုင်စိုက်တော့သည်။ မိနောင်နှင့်ပတ်ဝန်းကျင် ကောင်းပေါင်းမိလျှင် အကောင်းတံခွန်ထူတော့သည်။

မိနောင်သည်မှာမွေးရာပါဖြစ်သည်။ ပတ်ဝန်းကျင် ဆိုသည်မှာပြုပြင်ပြောင်းလဲ၍ရသည်။ ထို့ကြောင့်သားကောင်း သမီးကောင်းရလိုသောမိဘတိုင်းသည် သားသမီးတို့ကို ပတ်ဝန်း ကျင်ကောင်းနှင့်ဆက်စပ်မိစေရန်သတိထားပြီးစီမံဆောင်ရွက်သင့် သည်။ ပန်းအဖူးလေးကို ဖိုးမွှားအန္တရာယ်မှ ကာကွယ်သကဲ့သို့ သားသမီးတို့ကို မကောင်းသော ပတ်ဝန်းကျင်မကောင်းသော အပေါင်းအသင်းတို့ အန္တရာယ်မှ လွတ်ကင်းအောင် ကာကွယ်ရ မည်ဖြစ်ပေသည်။

— ကလေးကို ရိုက်သင့်မရိုက်သင့် —

မိခင်တိုင်းသည် လိမ္မာသောသားသမီးကိုလိုချင်ကြ၏။ လိမ္မာအောင်လည်းနည်းအမျိုးမျိုးဖြင့်ပုံသွင်းကြ။ ဆုံးမပြုပြင်ကြ၏။ သို့ရာတွင်ထိုသို့ပြုမှုရာ၌ အမှန်အမှားသတ်ပြုစရာများလှစွာ၏။ လှစေလိုလို့ သွားချောင်ထိုက်ရေစီးကမ်းပြုလိုက်ဆိုသကဲ့သို့ ကောင်းစေချင်သောစေတနာဖြင့်ဆုံးမကာမှ ဆုံးမပုံစနစ်မကျ၍ ပိုဆိုးသွားရသည်များရှိ၏။

မှားယွင်းသောအယူအဆ

အချို့သော မိဘများသည် သားသမီးကိုချစ်လျှင် မညှာနှင့်၊ နာနာရိုက်ရမည်။ အရိုးကွဲအောင်ရိုက်မှ အသည်းစွဲအောင်မှတ်သည်ဟု လွဲမှားစွာ ခံယူထားကြ၏။ အချို့ဆိုလျှင် သားသမီးက ကိုယ်ကို ကြောက်နေစေချင်သည်။ ငယ်ငယ်ကတည်းက မလှန်ရဲအောင်ဖိနှိပ် ထားရမည်ဟု ခံယူကြသည်။ ထို့ကြောင့် ချစ်ကြောင်းမပြဘဲ သားသမီးကို ချစ်လျှင် နှိုးနေစဉ်မနမ်းနှင့်၊ အိပ်ပျော်နေမှ နမ်းပါဟု ဆိုကြ၏။

အချို့က ပို၍ဆိုး၏။ နှိုးနေစဉ်လည်းမနမ်းနှင့်၊ အိမ်နေစဉ်လည်းမနမ်းနှင့်၊ ချစ်ကြောင်းကိုဘယ်တော့မှမပြနှင့်၊ ပြလျှင်ကမ်းတက်တတ်သည်ဟုဆို၏။

ဦးကြီး၏ဆုံမနည်း

ကျွန်တော့်ဦးကြီးတစ်ယောက်က^၁ ဟေ့ မင်းကလေးတွေ လိမ္မာစေချင်ရင် တစ်ယောက်စီအတွက် ကြိမ်တစ်ခွေစီဝယ်ထားကွ၊ ငယ်ငယ်မှာ ကြိမ်ခွေကို အဖျားကဖြတ်ပြီး ကြိမ်လုံးသေးသေးနဲ့ရိုက်၊ ကြီးကြီးလာတာနဲ့ ကြိမ်အရင်းဘက်ရောက်ပြီး တုတ်လာလိမ့်မယ်။ တစ်ယောက်ကို ကြိမ်တစ်ခွေကုန်ရင် လိမ္မာရောပေါ့ကွာ^၂ ဟုအကြံပြု၏။

ဦးကြီးကတော့ သူ့သားသမီးတွေကိုထိုသို့ပြု၏။ ဦးကြီး၏ကလေးများသည် ဦးကြီးကိုအလွန်ကြောက်ကြသည်။ ကြောက်ရလွန်းအားကြီး၍ အဖေကိုချစ်ခင်ခြင်း၊ ရင်းနှီးခြင်းပင် မရှိကြတော့သလောက်ဖြစ်သည်။ ဦးကြီးအိမ်မှာရှိနေလျှင်ဦးကြီး၏သားသမီးများအနေကြုံနေကြသည်။ စကားပင်ကျယ်ကျယ်မပြောဝံ့ကြပါ။ ထို့ကြောင့်သူတို့စိတ်ညစ်သည်။ ဦးကြီးအိမ်မှာမရှိလျှင်ဝမ်းသာပျော်ရွှင်ကြသည်။ ခရီးဝေးသွားလျှင်သဘောကျသည်။ အကြာကြီးပြန်မလာလျှင်ပို၍သဘောကျသည်။ မိဘနှင့်သားသမီးမှာ ထိုသို့ဖြစ်နေသင့်သည်မဟုတ်ပါ။

မိဘနှင့်သားသမီး

မိဘနှင့်သားသမီးသည် အပြန်အလှန်ချစ်ခင်နေရမည်။ ရင်းနှီးနေရမည်။ နားလည်မှုရှိရမည်။ လေးစားရုံမသေမှုလည်း ရှိသင့်သည်။ သို့သော် ကြောက်လန့်မနေသင့်ပါ။

သားသမီးကို အတွက်မိဘသည် မဟာပထဝီမြေထုကဲ့သို့ အားထားမှီခိုရာဖြစ်၏။ လူမမယ်ကလေးငယ်တစ်ယောက်သည် သဘာဝအားဖြင့် မိမိကိုယ်ကို ယုံကြည်စိတ်ချနိုင်သည့် အခြေအနေမရှိပါ။ သို့သော် မိဘအားကိုးအားထားပြု၍ မိမိကိုယ်ကိုယုံကြည်စိတ်ချမှုဖြစ်၏။ မိဘရှိလျှင် နေရဲထိုင်ရဲသည်။ ပြောရဲဆိုရဲ၊ လုပ်ရဲကိုင်ရဲသည်။ လူစည်ကားသော ပွဲခင်းထဲတွင် မိဘနှင့်ကွဲသွားသောကလေးသည် မှီခိုအားထားစရာမဟာပထဝီမြေကြီးပျောက်ကွယ်သွားသကဲ့သို့ ဆောက်တည်မရ ငိုကြွေးတတ်သည်။ မိဘပျောက်ကွယ်သွားခြင်းသည် ကလေးငယ်အတွက် အကြီးမားဆုံးသော ကြောက်စရာဖြစ်၏။

ထိုသို့ သားသမီးလူမမယ်တို့အားကိုး အမှီပြုနေရသော မိဘကတင်းမာစွာဆက်ဆံခြင်း၊ ပြင်းထန်စွာရိုက်နှိက်ခြင်း ရက်စက်စွာပြုမှုခြင်းကိုခံရရှာလျှင် ထိုကလေးငယ်သည် သနားစရာကဆိုးရှာသူဖြစ်၏။

အကျည်းတန်သောမြင်ကွင်း

ရပ်ကွက်တစ်ခုတွင် အိမ်ငှားနေခဲ့စဉ်က တစ်အိမ်ကျော်မှ အိမ်ရှင်မတစ်ဦးသည် သူ၏လေးနှစ်သားအရွယ် သမီးငယ်ကို ရက်ရက်စက်စက်ရိုက်နေသည်ကို ကြုံဖူး၏။ ကလေးငယ်က 'ကြောက်ပါပြီ မေမေရဲ့' ဟု ကြောက်လန့်တကြား အော်ဟစ်ငိုကြွေးရှာသည်။ ခြေသလုံးရိုက်၍ ခြေထောက်ကလေးများ၊ ဆွေ့ဆွေ့ချန်နေသည်။ လက်နှင့်ကာတော့ လက်ကိုရိုက်သည်။ ရက်စက်သောမြင်ကွင်းဖြစ်၏။ ထိုမိန်းမမှာ နှုတ်ကြမ်းလျှာကြမ်း ဖြစ်၍ အိမ်နီးချင်းများလည်း မည်သူမျှ ဝင်မပြောချင်ကြ။ ကလေးမှာ နာလှပြီ။

အပြစ်ကကြီးကြီးမားမားမဟုတ်။ ကလေးကို ဆန်အရွေးခိုင်းရာမှ ကလေးဆန်ရွေးပြီး ဆန်ဗန်းကို မနိုင်မနင်းယူလာစဉ် ခလုတ်တိုက်လဲ၍ ဆန်ဗန်းမှောက်သွားသောကြောင့် ဖြစ်သည်။ ဤမျှငယ်သောကလေးကို ခိုင်းလျှင် ဤကဲ့သို့ ဖြစ်နိုင်သည်ကို မိခင်သည် မဆင်ခြင်ဘဲ ကလေးကို သာမဲ့၍ ရိုက်နေ၏။

ကလေးသည် နာကျင်လွန်းလှပြီဖြစ်၍ လှေကားတစ် ထပ်သာရှိသော အိမ်ကလေးပေါ်သို့ ပြေးတက်၏။ အိမ်ပေါက်ဝတွင် ဖခင်ရပ်နေသည်။ ဖခင်ကို အားကိုးလိုဟန်တူ၏။ သို့သော် ဖခင်က မကူညီဘဲ ရိုက်နေသော မိခင်ထံသို့ တွန်း၍ လွှတ်၏။ မိခင်က ဆက်ရိုက်သည်။ ရက်စက်လွန်းလှသော မြင်ကွင်းဖြစ်၍ အိမ်နီးချင်းအား လုံးမနေနိုင်တော့ဘဲ ဝိုင်းဝန်းသူပူကြမ်း

မောင်းကြရ၏။

ဆူးတောင်ပေါက်တတ်သည်

ထိုကလေးမျိုးသည် လောကအလယ်တွင်အများနှင့် ဆက်ဆံရာ၌ ကြောက်ရွံ့၍ စိတ်အားသိမ်ငယ်နေရှာတော့မည်။ မိမိကိုယ်ကို ယုံကြည်စိတ်ချမှု လျော့ပါး၍ ထူးချွန်ထက်မြက်မှုမရှိ ဖြစ်တတ်သည်။ အကယ်၍ထိုသို့ မဟုတ်လျှင်လည်း ဆရာကြီး ရွှေဥဒေါင်း၏တစ်သက်တာမှတ်တမ်းတွင် ဖော်ပြထားသကဲ့သို့ ဆူးတောင်ကြီးကြီးပေါက်လျှင် ဆက်ဆံရေးအဆင်မပြေသူ ဖြစ်သွားနိုင်ပေသည်။

ဒီကြိမ်လုံးနဲ့ရိုက်

ကြိမ်လုံးကလေးများကို အရွယ်တော်ဖြတ်၍ ကလေးရိုက်တုတ် အဖြစ်တစ်ချောင်းတစ်မတ်နှင့်ဈေးထဲတွင် လှည့်လည် ရောင်းချနေသူ တစ်ဦးကိုတွေ့ဖူး၏။

ကျောင်းမသွားချင်လို့ငိုသလား... ဒီကြိမ်လုံးနဲ့ရိုက်။

မုန့်စားချင်လို့ငိုသလား... ဒီကြိမ်လုံးနဲ့ရိုက်။

ဆေးမသောက်ချင်လို့ ငိုသလား... ဒီကြိမ်လုံးနဲ့ရိုက်ဟု အော်ဟစ်ပြောဆိုရောင်းချနေပါသည်။

အချို့သော ဉာဏ်ပညာနည်းသူမိဘများက ဟုတ်တယ်၊ ကောင်းတယ်၊ ဒါမှအပြောရသက်သာတယ်ဟု ဆို၍ တစ်မတ်ပေးပြီး ဝယ်ယူကြသည်။ ထိုကြိမ်တုတ်၏ အဖျားတွင် ကွင်းကလေးလုပ်ထား၏။ ကလေးမြင်နိုင်အောင် သံချိတ်တွင် ချိတ်ဆွဲထားကြသည်။ ထိုအိမ်မျိုးတွင် ကလေးဖြစ်ရသည်မှာ မည်မျှစိတ်ဆင်းရဲစရာကောင်းမည်နည်း။

ကျောင်းမသွားချင်၍ ငိုသည်မှာကြိမ်နှင့်ရိုက်ရမည် အပြစ်မဟုတ်ပါ။ ကလေးကိုအစကတည်းကပညာသင်ကြားမှု တွင်စိတ်ပါဝင်စားအောင်ရှင်းလင်းပြောပြသင့်သည်။ ကျောင်းသွား ချင်အောင်အားပေးအားမြှောက်ပြုရမည်။ ကျောင်းနေချင်အောင်၊ ပညာသင်ချင်အောင်စိတ်ဓာတ်ကိုပြုစုပျိုးထောင်ပေးသင့်သည်။ မက်လုံးပေးသင့်ကပေးရမည်။

မုန့်စားချင်၍ ငိုသည်မှာလည်းရိုက်ရမည်အပြစ် မဟုတ်ပါ။ မုန့်ကျွေးသင့်သောအချိန်အခါဖြစ်လျှင် မုန့်ကျွေးရမည်။ ကျွေးသင့်သောအခါမဟုတ်လျှင်နားလည်အောင်ပြောပြသင့်သည်။ ထိုနည်းတူစွာပင် ဆေးမသောက်ချင်၍ ငိုသည်ကိုလည်း ရိုက်ရမည်မဟုတ်ပါ။ သောက်ချင်အောင်ရှင်းပြရမည်။ ချောမောရမည်။ သူနှစ်သက်ရာမက်လုံးပေး၍တိုက်သင့်ကတိုက်ရမည်။ ရိုက်တိုင်းကောင်းသည်မဟုတ်။ ကြာတော့တုတ်ယဉ်လာမည်။

မှားယွင်းသောအပြုအမူ

အကြောက်နှင့်ထိန်းချုပ်ခြင်းသည် အသိမှန်ကန်အောင်ပြုလုပ်နိုင်ခြင်းမဟုတ်သောကြောင့် အစဉ်သဖြင့် ကြောက်အောင်ဆက်လုပ်နေရမည်။ ကြာလျှင်မကြောက်တော့ပါ။ ထိုအခါ ရိုက်ချက်တိုးလာလိမ့်မည်။ ရိုက်တုတ်ကြီးလာရမည်။ ကလေးလည်း ပိုဆိုးလာလိမ့်မည်။

ထိုအခါမိဘများသည်ကလေးကိုကိုယ်တုံးလုံးချွတ်၍ ရိုက်ခြင်း၊ ကြိုးတုတ်၍ရိုက်ခြင်းစသည်တို့ကို လက်မရှုံ့အာဏာသားကဲ့သို့ ရက်ရက်စက်စက်ပြုကြ၏။ လွန်စွာမှားယွင်းသောအပြုအမူဖြစ်၏။ ထိုကဲ့သို့ အသိဉာဏ်နည်းပါးခြင်း၊ ဆင်ခြင်တုံတရားကင်းမဲ့ခြင်းတို့သည် ယဉ်ကျေးသောတိုးတက်သောလူ့အဖွဲ့အစည်း၌ မရှိသင့်တော့ပါ။

ကလေးများ၏ အချို့သော အပြစ်ကျူးလွန်ခြင်းများသည်လူကြီးအတွက်စိတ်ဆိုးစရာ၊ ဒေါသထွက်စရာဖြစ်သော်လည်းကလေးကအမှန်ပင်မသိ၍ ပြုလုပ်မိခြင်းဖြစ်၏။ ကလေးသည်လူကြီးကဲ့သို့ အတွေ့အကြုံများသေးပါ။ လူကြီးသိသလောက်မသိပါ။ မသိ၍ပြုမိသောအပြစ်အတွက်မရိုက်သင့်ပါ။ သိအောင်ရှင်းလင်းပြောပြရန်လူကြီးမှာတာဝန်ရှိသည်။

လက်လွတ်စပယ်မရိုက်သင့်

ထစ်ကဲနဂိုတိုင်း ဒေါသထွက်၍ ကိုယ်ကမိဘပဲ။ ကိုယ်မွေးထားတဲ့ သားသမီး ကိုယ်ရိုက်ခွင့်ရှိတာပဲဟု လက်လွတ်စပယ် ရိုက်သင့်သည်မဟုတ်ပါ။ ရိုက်ရမည်မဟုတ်ပါ။ မှန်ကန်၍ ကောင်းသောနည်းမှာ ကလေးကို ကျူးလွန်သောပြစ်မှုအလျောက် အမှားအမှန်ကို သဘောပေါက်အောင် ရှင်းသင့်သည်။ အချို့ကိစ္စများသည် ဖြစ်ပေါ်သောအကြောင်းကိုလိုက်၍ ရှင်းပြရသကဲ့သို့ အချို့ကိစ္စများသည်ကား မဖြစ်ခင်က ကြိုတင်၍ ရှင်းလင်းပြောကြားထားရသည်များရှိ၏။ ထို့ကြောင့် မိဘနှင့်သားသမီးရင်းနှီးရန်လိုသည်။ နားလည်ရန်လိုသည်။ အလျဉ်းသင့်တိုင်းအကောင်းအဆိုး၊ အမှားအမှန်ကို သားသမီးတို့အား မိဘကပညာပေး ရသည်။ ကောင်းသောအချက်အလက်များကို တွေ့တိုင်း ချီးကျူးပေးသင့်သည်။

ကလေးတို့သည်ချီးမွမ်းခံရခြင်းကို သဘောကျ၏။ ချီးမွမ်းခြင်းသည် ရိုက်နှိပ်အပြစ်ပေးခြင်းထက် ကလေးကို ပို၍လိမ္မာစေ၏။ မိဘ၏ချစ်ခင်ခြင်း၊ ချီးမွမ်းခြင်းကို မကြာခဏ ရရှိသောကလေးသည် ထိုသို့ချီးမွမ်းခံရအောင်ပို၍ကြိုးစားသောကြောင့်ပို၍ လိမ္မာလာ၏။

နေရာတိုင်းမှာလည်းအလိုလိုက်ရန်မဟုတ်

ဤသို့ဆိုသောကြောင့်ကလေးကို နေရာတကာမှာ အလိုလိုက် နေရမည်ဟု ဆိုလိုခြင်းမဟုတ်ပါ။ အလိုလိုက်လွန်းသောကလေး မှာလည်းပျက်တတ်၏။ အချို့မိဘများသည် ကလေးကို နားလည်အောင်ရှင်းမပြ၊ အပြစ်ကျူးလွန်လျှင်လည်း ချစ်သည့် စိတ်ဖြင့်ခွင့်လွှတ်၏။ ကလေးတောင်းဆိုသမျှကိုလည်း ချစ်သည့် စိတ်ကြောင့်မငြင်းရက်၊ သင့်သည်ကို လိုက်လျောသလို၊ မသင့် သည်ကိုလည်း လိုက်လျော၏။ ထိုကလေးမျိုးသည် တစ်စထက် တစ်စကမ်းတက်လာတတ်သည်။ အခွင့်ထူးရမှန်းသိ၍ ပို၍ ရအောင်လုပ်ရင်း အခွင့်ထူးခံဖြစ်လာသည်။ နောက်ဆုံးတွင် ဆိုဆုံးမမှုမခံတတ်သောကလေးဆိုးလေးဖြစ်လာတတ်၏။

အပြစ်နှင့်တန်ခိုးရုံဆုံးမပါ

အပြစ်မှန်းမသိ၍ ကျူးလွန်သည်ကို ခွင့်လွှတ်သင့်သော်လည်း ထိုသို့ပြုမူခြင်းသည် အပြစ်ဖြစ်ကြောင်း၊ နောင်တွင် ထိုသို့ မပြုသင့်ကြောင်း ရှင်းပြရမည်။ ဆက်၍ပြုလျှင် သိလျက် နှင့် ကျူးလွန်သောကြောင့် အပြစ်ရှိ၏။ အပြစ်ရှိလျှင် အပြစ် အလျောက် ဆိုဆုံးမရမည်။ နောက်ထပ်မကျူးလွန်အောင် သတိ ပေးမည်။ ဤအထဲမှ ထပ်၍ကျူးလွန်လာလျှင် ထိုက်သင့်သော အပြစ်ဒဏ်ကိုပေးသင့်သည်။ ဤကဲ့သို့ ပြုမူခြင်းကို လက်မခံ ကြောင်းထင်ရှားစွာပြရမည်။

ဒေါသဖြင့်မရိုက်သင့်

ယေဘုယျအားဖြင့် ရိုက်သည်မှာကြိုက်နှစ်သက်စရာ မဟုတ် သော်လည်းအကြိမ်ကြိမ်ကျူးလွန်ပါက အရိုက်ခံရမည်ကို သတိ ပေးသင့်၏။ သတိပေးလျက် ကျူးလွန်လာပါက အပြစ်နှင့် ထိုက်သလောက်သာရိုက်သင့်သည်။ သို့သော်အရိုက် မလွယ် သင့်ပါ။ ဆုံးမခြင်း၊ သတိပေးခြင်း၊ အခြားနည်း အပြစ်ဒဏ်ပေး ခြင်းတို့ဖြင့် မရမှသာ ရိုက်သင့်၏။ ရိုက်ရာတွင်လည်း ကလေး ကျူးလွန်သောအပြစ်ထက် မိဘ၏ဒေါသကြောင့် ပိုသွားခြင်း၊ လွန်သွားခြင်း မဖြစ်သင့်ပါ။ ရက်စက်စွာနှိပ်စက်ခြင်း သဘော မျိုးလုံးဝမဖြစ်သင့်ပါ။

အမှန်စင်စစ်အားဖြင့်မူမိဘ၏ရှင်းလင်းပြောကြား ခြင်း၊ ပညာပေးခြင်း၊ ဆိုဆုံးမခြင်း၊ သတိပေးခြင်း၊ အကောင်းဘက် သို့ရောက်အောင်ချီးကျူးပေးခြင်းစသည်တို့ကို မှန်ကန်စွာနှင့် ပြည့်စုံစွာပြုမူမှုစနစ်ကျပါလျှင်ကလေးအများစုမှာ ရိုက်နှက်ဆုံးမ ရန်မလိုအပ်ဘဲ လိမ္မာတတ်ကြသည်သာများ၏။

'ကလေးကို ချစ်လျှင် မညှာနှင့် နာနာရိုက်' အရိုး ကွဲအောင်ရိုက်မှအသည်းစွဲအောင်မှတ်သည် 'ဆိုသော အယူအဆ များမှာကလေးအတွက်ကောင်းကျိုးထက်ဆိုးကျိုးကိုသာပို၍ဖြစ် နိုင်၏။ ကျူးလွန်သောအပြစ်ကို ရှင်းမပြဘဲ ရိုက်ခြင်း၊ သတိ မပေးဘဲရိုက်ခြင်း၊ ရက်စက်စွာရိုက်ခြင်းစသည်တို့မှာ မှားယွင်း၍ သားကောင်းသမီးကောင်းကို ရချင်သောမိဘကောင်းတိုင်း သတိ ထားပြီးရှောင်ရှားသင့်ပါ၏။

— အလိုလိုက်အမိုက်စော်ကား —

သားသမီးကို လွန်စွာကြောက်နေအောင် ရိုက်နှက်ခြင်း၊ တင်းကြပ်လွန်းစွာ ချုပ်ချယ်ခြင်းတို့သည် မှားယွင်းပါသည်။ ထို့အတူပင် နေရာတကာမှာ အလိုလိုက်သင့်သည်ထက် ပိုမိုအလိုလိုက်လျှင်လည်း ပျက်စီးတတ်သည်။

နောက်ဆုံးတွင် 'အလိုလိုက် အမိုက်စော်ကား' ဆိုသကဲ့သို့ မိဘကိုပင် ဒုက္ခပေးသည်သားဆိုးသမီးဆိုးဖြစ်သွားတတ်၏။

ချစ်လျှင် အပြစ်မမြင်

မိဘတိုင်းသည် သားသမီးကို ချစ်ကြသည်မှာ ဓမ္မတာဖြစ်၏။ ထိုသို့ ချစ်၍ သားသမီးတွင် အပြစ်ရှိလျှင်လည်း အပြစ်ကိုမမြင်၊ မြင်ပြန်လျှင်လည်း ပေါ့ပေါ့သာ တွေး၍ ခွင့်လွှတ်ချင်ကြ၏။ ခွင့်လွှတ်သင့်သည်ထင်၍ ခွင့်လွှတ်သည့်တိုင်အောင် မှားလျှင် မှားသည်အကြောင်း သဘောပေါက်အောင်တော့ ပြောဖို့ ကောင်းသည်။ မပြောလျှင် အမှားကိုဆက်၍ ကျူးလွန်တတ်၏။

ပို၍ကြီးသောအပြစ်များကိုပင် တစ်ဆင့်ထက်တစ်ဆင့်တက်၍ ကျူးလွန်လာတတ်၏။ အပ်ဖြင့်ထွင်းရမည်ကို အပ်ဖြင့်မထွင်းခဲလျှင် ပုဆိန်ဖြင့်ပေါက်ရမည်အခြေအနေဆိုးသို့ တိုးတက်ရောက်ရှိလာတတ်၏။

အလိုလိုက်လွန်းခြင်း

အချို့သော မိဘများမှာ အလိုမလိုက်သင့်သည်တို့ကိုပင် အလိုလိုက်သည်များရှိကြ၏။ မိတ်ဆွေတစ်ယောက်၏ အိမ်တွင် အလိုလိုက်ထားသောကလေးကြောင့် ဧည့်သည်လာတိုင်း ဒုက္ခဖြစ်ရ၏။

'ဟင်အင်း၊ ဒီလူကြီးမလာရဘူး၊ အိမ်ထဲမဝင်နဲ့၊'

'အား ဒီမိန်းမကြီး အဲဒီခုံမှာ မထိုင်ရဘူး၊'

'ကော်ဖီမသောက်ရဘူး၊ ကော်ဖီခွက်ကိုမကိုင်နဲ့၊'

ဧည့်သည်လာတိုင်း တစ်မျိုးမဟုတ်တစ်မျိုး ကန့်ကွက်သည်။ မရလျှင်ပစ်လဲ၍ အော်ငိုတတ်သည်။

ဧည့်သည်မှာကလေး၏မိဘကိုသာအားကိုးတကြီးလှမ်းကြည့်ရသည်။

'သားက အလိုလိုက်ထားလို့ သိပ်ဆိုးတာပဲဗျာ၊ တောင်းပန်ပါတယ်' ဟု ဖခင်ကဆို၏။

ကလေးကိုတော့ဟန့်တားခြင်းမရှိ။ ဧည့်သည်များ မှာကသိကအောက်နှင့်ခပ်မြန်မြန်ပြန်ပြေးကြရသည်။

လွန်စွာအရပ်ဆိုးသေဇီဝိကိစ္စဖြစ်၏။ ကလေးကို ဤမျှအထိအလိုမလိုက်သင့်ပါ။ ဟန့်တားသင့်သည်။ ဆိုဆုံးမ သင့်သည်။ ကလေးလည်း ကလေးအလျောက် သိပါသည်။ နားလည်ပါသည်။ လူကြီးက လက်ခံခွင့်ပြုထား၍သာ လုပ်နေ ခြင်းဖြစ်သည်။ လူကြီးကမလုပ်သင့်၍ မလိုက်လျောလျှင် ဆက်ပြီး လုပ်ပုံမည်မဟုတ်ပါ။

လုပ်ချင်တာမှန်သမျှ လုပ်ပါစေ

ကျွန်တော်၏မိတ်ဆွေ အရာရှိတစ်ယောက်မှာ သမီးလေး တစ် ယောက်သာရှိ၍ သိပ်ပြီးအလိုလိုက်ထားသည်။ ထို အရာရှိ၏ မော်တော်ကားမောင်းသူမှာ ကလေး၏ဆိုးမျိုးအဖုံဖုံကို ခံသည်။ ထိုကားမောင်းသူ၏ ခြေသလုံးမွေးများမှာသန်မာများပြားသည်။ အရာရှိ၏သမီးငယ်သည် ထိုခြေသလုံးမွေးများကို အလွန်နုတ် ချင်သည်။ အခွင့်သာတိုင်းဆွဲနုတ်သည်။ ကားမောင်းသူမှာ နာလွန်း၍ အနုတ်မခံလျှင် ကလေးကသူ့အဖေကြားအောင် အော်ငိုသည်။

ထိုအခါ အဖေဖြစ်သူက သူ့သမီးဘာကြောင့်ငိုရ သည်ကိုဒေသတကြီးအော်ဟစ်မေးတတ်သည်။ ကားမောင်းသူက ခြေသလုံးမွေးကို မနုတ်ရ၍ ငိုကြောင်းပြန်ပြောရာ

'အိုက္က မင်းကလဲ ကလေးက ဒီလောက်ငိုနေတာ နုတ်စမ်းပါစေ' ဟုဆိုသည်။

'သိပ်နာတယ်ဆရာရဲ့' ဟုပြန်ပြောရာ 'ဒီလောက် နာတာနဲ့ သေမသွားပါဘူးကွာ၊ သမီးမငိုနဲ့ နုတ်နုတ်' ဟုဆိုသည်။

မော်တော်ကားမောင်းသူမှာ ဆရာကိုကြောက်၍ အလိုလေးအံ့မယ်လေးအော်ပြီး ခြေသလုံးမွေး အနုတ်ခံရသည်။

ချစ်ရာမရောက် နှစ်ရာရောက်

မည်သို့ပင် ချစ်ချစ် ဤမျှအထိ အလိုမလိုက်သ ့်ပါ။ ကလေးကို အဆိုးကျင့်ပေးသည်နှင့် တူသည်။ ထို ကလေးမျိုးများမှာ မိဘ၏ချစ်ခင်အလိုလိုက်ခြင်းကိုခံရသော်လည်း ပတ်ဝန်းကျင်၏ စိတ်ပျက်မှုကိုခံရတတ်သည်။ ပတ်ဝန်းကျင်နှင့် အဆင်မပြေ ဖြစ်တတ်သည်။ အချစ်မတတ်လျှင် ချစ်ရာမရောက်ဘဲ နှစ်ရာ ရောက်သည်။

အချို့ခေတ်ဝဉာတတ်မိဘများမှာ ကလေးကို မကြောက်တတ်စေရဘူး။ မလန့်တတ်စေရဘူး၊ ငယ်ငယ် ကတည်းက ဘာမဆို ပြောရဲဆိုရဲ သတ္တိရှိရမည်ဟူသော ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့် ကလေးကိုပြုစုပျိုးထောင်ပေးကြသည်။ မှန်ပါ သည်။ ကောင်းပါသည်။

ကလေးငယ်ကို ကြောင်ဖားကြီးမြီးတံတိုနှင့်
ခြောက်ခြင်း၊ တစ္ဆေကြီး၊ သရဲကြီးနှင့်ခြောက်ခြင်း၊ အရူးကြီးနှင့်
ခြောက်ခြင်း စသည်တို့မှာ မကောင်းပါ။ ကလေးလွဲမှားစွာ
ယုံကြည်၍ သတ္တိနည်းအောင်မပြုလုပ်သင့်ပါ။ သို့သော်
မကြောက်တတ်အောင်ပြုစုပျိုးထောင်ရင်းနှင့်ဘာကိုမှ ဘယ်သူ့
ကိုမှ မကြောက်တတ်သည်အထိ ဆိုလျှင်လည်းတစ်ဖက်စွန်းသို့
ရောက်သွားတတ်သည်။

အရဲလွန်လျှင် ရိုင်းတတ်သည်

သတ္တိရှိသည်မှာ ကောင်းသော်လည်း ရဲလွန်လျှင်ရိုင်းတတ်သည်။
ရိုင်းလျှင်အရိုအသေတန်သည်။ ထောင်မကျိုးဘဲဖြစ်တတ်သည်။
ဆရာသမားလူကြီးသူမတို့ကိုပင် မလေးမခန့် ပြုတတ်သည်။
ရွယ်တူအပေါင်းအသင်းအချင်းချင်းဆိုလျှင်လည်း ကိုယ်ကသာ
အသိအတတ်ကိုယ်ပြောတာသာအမှန်၊ အရာရာမှာ ကိုယ်သာ
အတော်ဆုံးဟု အထင်ရောက်၍ နေတတ်သည်။

မိမိကိုယ်ကိုယုံကြည်စိတ်ချမှုရှိသည်မှာ ကောင်းပါ
၏။ သို့သော် မိမိကိုယ်ကို သိပ်အထင်ရောက်လွန်းလျှင် သူ
တစ်ဖက်သားကို အထင်သေး၍ ပြက်ရယ်ပြုမိတတ်သည်။ နှိမ့်
မိတတ်သည်။ နှိမ့်ချသောအမြင်ဖြင့် သရော်မော်ကား ခော်ကား
ပြုမိတတ်သည်။ ထိုကလေးမျိုးသည် လူချစ်လူခင်နည်း ၍
လူမှန်းများတတ်၏။

ရဲရင့်ခြင်းနှင့်ယဉ်ကျေးခြင်း

ရဲရင့်အောင်၊ သတ္တိရှိအောင် ပြုစုပျိုးထောင်ပေးသည့် နည်းတူ
လိမ္မာယဉ်ကျေးအောင်လည်း သွန်သင်ဆုံးမသင့်သည်။ မိမိကိုယ်
ကို ယုံကြည်စိတ်ချမှုရှိအောင် အားပေးသင့်သလို သူတစ်ဖက်
သားကိုလည်း လေးစားတတ်အောင် စာနာတတ်အောင် ဆုံးမ
ပြုပြင်ပေးသင့်သည်။

ဆရာ၊ ဆရာမကို ရိုသေလေးစားတတ်ခြင်း၊
အသက်ကြီးသူများကို ရိုသေလေးစားတတ်ခြင်းသည် ယဉ်ကျေး
သိမ်မွေ့မှုဖြစ်၏။ ငယ်သူများကို သနားညှာတာတတ်ခြင်း၊ ကူညီ
စောင့်ရှောက်တတ်ခြင်းသည် မြင့်မြတ်သောစိတ်ထားဖြစ်၏။
ရွယ်တူချင်းစာနာတတ်ခြင်း၊ သည်းခံတတ်ခြင်း၊ ကူညီတတ်ခြင်း
သည်လည်းစိတ်ကောင်းရှိခြင်း ဖြစ်၏။ စိတ်ကောင်းရှိမှ လူချစ်
လူခင်များသည်။ ဘဝတွင် နေ၍ထိုင်၍ အဆင်ပြေသည်။
စိတ်ကောင်းမရှိလျှင် မည်မျှပင် တော်စေကာမူ ပြည်စုံသော
လူတစ်ယောက်မဖြစ်နိုင်။ ဘဝတွင် အဆင်မပြေမှုများစွာကို ကြုံ
တွေ့ရတတ်သည်။

အလိမ္မာနည်းပါးလာခြင်း

ယခုအခါတွင် မိဘများစွာသည် ကိုယ့်သားသမီးကို သတ္တိရှိရေး၊
ပညာထူးချွန်ရေးကိုသာ အလေးပေးလွန်းနေကြသည်။ စိတ်ရိုင်း
ကောင်းရှိရန် လိမ္မာသော၊ ယဉ်ကျေးသိမ်မွေ့သော လူကောင်း

ကလေးဖြစ်ရန် ဆုံးမသွန်သင်နိုင်မှု အားနည်းလာကြသည်။
အထူးသဖြင့် မြို့ကြီးပြကြီးများတွင် ပြောဆို၍ မကောင်း သော
လူငယ်တွေ ပိုများလာသည်။

ဆရာကိုလည်း ဆရာမမှတ်၊ မရှိမသေ ဆက်ဆံကြ
သည်။ လူကြီးကိုလည်း လူကြီးမှန်းမသိဖြစ်လာကြသည်။
တစ်ဖက်မှ အထောက်အပံ့ကောင်းဖြစ်သည့် ဘာသာရေးအဆုံး
အမများကို သင်ကြားခြင်း၊ လေ့ကျင့်လိုက်နာစေခြင်း နည်းပါးလာ
သည်။ စာပေရုပ်ရှင်တို့တွင်လည်း အထိုးအခုတ်၊ အသတ်အပုတ်
များကို တွေ့မြင်အားကျနေကြသည်။ ထို့ကြောင့် အချင်းချင်း
ဆက်ဆံရာတွင် သည်းခံစိတ်နည်း၍ ရန်လိုမှုများလာကြသည်။
မတော်တဆကြည့်မိလျှင် 'ဘာကြည့်တာလဲ၊ ချချင်လို့လား'
ဆိုသော မေးခွန်းမျိုးဖြင့်ရန်လုပ်တတ်ကြသည်။ ထို့ကြောင့်
လူငယ်ချင်းခိုက်ရန်ဖြစ်ပွားမှုများလာသည်။ အားနဲ့သူ
မိန်းကလေးများကိုလည်း နှမချင်းစာနာမှုနည်းပါး၍ ရှေ့မှာပင်
မျက်နှာပြောင်တိုက်ပြီး နောက်ပြောင်စော်ကားရဲလာကြသည်။
ယဉ်ကျေးမှုပျက်ပြီး ရိုင်းစိုင်းလာခြင်းဖြစ်၏။

ကိုယ်အတတ်နှင့်ကိုယ်စူး နှုတ်လို့ရနိုင်ဘူး

အချို့ ငွေကြေးတတ်နိုင်သူတို့မှာ သရုပ်ပျက်ရိုင်းစိုင်းခြင်းကိုပင်
အဟုတ်ကြီးထင်၍ မိမိတို့၏ ကိုယ်ပိုင် မော်တော်ကားဘေးတွင်
ကလေး သေးပန်းနေသည့်ပုံကို အမြတ်တနိုး ကပ်ထားခြင်း၊

ကား၏ နောက်မှန်တွင် ခြေဖဝါး နှစ်ဖက်ကို တပ်ဆင်ထားခြင်း
ပြုကြသည်။ ကြည်မြင်သူ မှန်သမျှကို ကြီးငယ်မဟူ စော်ကား
နေခြင်းဖြစ်သည်။ အချို့ လူငယ်များသည် ရင်ဘတ်မှာ ကျောမှာ
ဖြေဖဝါးရာကြီး များပါသော အင်္ကျီများကိုပင် ဝတ်ဆင်ကြသည်။
မိဘတိုင်းသည် မိမိတို့၏ သားသမီးများကို လိမ္မာယဉ်ကျေးအောင်
ဆုံးမသွန်သင်ပေးသင့်သည်။ ရိုင်းစိုင်းအောင် ဆိုးအောင် အားပေး
အားမြှောက် သဘော သက်ရောက်သည်တို့ကို ခွင့်မပြုသင့်ပါ။
အားမပေး သင့်ပါ။ နောင်အခါမှာ 'ကိုယ်အတတ်နှင့်ကိုယ်စူးနှုတ်
လို့ မရဘူး' ဆိုသကဲ့သို့ ကိုယ်တိုင်ပင်လျှင် စိတ်ဆင်းရဲခြင်းများနှင့်
ကြုံတွေ့ ရမည်ကို သတိမူသင့်သည်။

သားသမီးကို ချစ်သော်လည်း အလွန်အမင်းအလို
မလိုက်သင့်ပါ။ ပြောသင့်သည်ကို ပြေယရမည်။ တင်းတင်းမာမာ
ဟန့်တားသင့်သည်ကို တင်းတင်းမာမာဟန့်တားရမည်။ သတ္တိရှိ
အောင် ရဲရင့်အောင် ပြုစုဖျိုးထောင်ပေးသည့်နည်းတူ လိမ္မာယဉ်
ကျေးအောင်လည်း သွန်သင်ပေးသင့်သည်။ စိတ်ကောင်းရှိမှ
လူကောင်းဖြစ်နိုင်သည်။ မကောင်းလျှင် မည်မျှပင်တော်တော်
မပြည့်စုံပါ။ ထို့ကြောင့်တော်ရေးကို တွန်းအားပေးနေကြသလို
ကောင်းရေးကိုလည်း အလေးအနက်ထား၍ ဆုံးမသွန်သင်သင့်ပါ
သည်။

ပုံပြင်ထဲမှာ အလိမ္မာ

ကလေးနှင့်ပုံပြင်

ကလေးနှင့်ပုံပြင်၊ ပုံပြင်နှင့်ကလေးသည် မိတ်ဖက်ဖြစ်၏။ လူမျိုးမရွေး ဘာသာမရွေး ကလေးတိုင်းပုံနားထောင်ရန် နှစ်သက်မက်မောကြသည်။ 'ဟိုး ရှေးရှေးတုန်းက' ဟူသော အစချီသံမှာ ကလေးတိုင်း၏ နားမှာ သာယာချိုမြိန်လှသည်။ ဤအခွင့်ထူးကို ကလေးတို့ တမ်းတကြသည်။ ထို့ကြောင့် စိတ်ရှည်လက်ရှည်နှင့် ပုံပြောတတ်သော အဘိုး၊ အဘွား လူကြီး မိဘများကို ကလေးတို့ သဘောကျသည်။ ချစ်ခင်ကြသည်။ အိပ်ရာထဲတွင် လဲလျောင်းရင်း ပုံပြောသူကို ငေးမော၍ မျက်လုံး ကလေးမှေးစင်းပြီး ပုံပြင်နားထောင်ရသည်မှာ ကလေးဘဝ၏ အကောင်းဆုံးစည်းစိမ်တစ်ခုဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ကလေးအရွယ်ငယ်စဉ်မှာ ပုံနားထောင် ခွင့်မရသော ကလေးများ ခဏှာ ကံမကောင်းကြရှာ၊ ပုံနားထောင် ခွင့်ရခဲ့သော ကလေးများမှာ ကံကောင်းကြသည်။

ပုံပြောပါ

အဘိုးအဘွားတိုင်း အမိအဖတိုင်း မြေးများ၊ သား သမီးများကို ပုံပြောရန် တာဝန်ရှိပါသည်။ စိတ်မရှည်၍ ဝါသနာမပါ၍၊ မအားမလပ်၍၊ ပုံပြင်မသိ၍ စသည်ဖြင့် အကြောင်းအမျိုးမျိုးပြပြီး တာဝန်မပျက်သင့်ပါ။ မိမိငယ်စဉ်က တမ်းတခဲ့သော ဆန္ဒလေးကို စာနာစိတ်ဖြင့် ဖြည့်ဆည်း ပေးသင့်သည်။ နေ့စဉ်မပြောနိုင်သည့်တိုင် တစ်ပတ်တစ်ခါ ဖြစ်စေ၊ အလျဉ်းသင့်သည်အခါတိုင်းမှာ ဖြစ်စေ၊ ပြောသင့်သည်။ ပုံပြောရန် အကောင်းဆုံးအချိန်မှာ အိပ်ရာဝင်ချိန်ဖြစ်သည်။ ပုံပြောရန် အကောင်းဆုံးနေရာမှာ အိပ်ရာထဲတွင်သာဖြစ်သည်။

ပုံပြောရာတွင်လည်း တာဝန်ကျပြီး စလွယ်မပြောသင့်။ ဇာတ်လမ်း သိရုံပြောခြင်းမျိုးကို ကလေးတို့ မကြိုက်။ ပြောသူကိုယ်တိုင်က စိတ်ပါလက်ပါခံစားချက်နှင့်ပြော သင့်သည်။ ထိုအခါပြောရင်းမှာပင် ကိုယ်လည်း ပျော်ရွှင်၍ စိတ်ပျို ကိုယ်နုလာသည်။ အမူအရာတွေပါလာသည်။ လေသံအနိမ့်အမြင့်အတိုးအကျယ်အဆွဲအငင်လေးများ အလိုလိုအဝင်ခွင့်ကျ ဖြစ်လာသည်။ နားထောင်သောကလေးတို့ ပုံပြင်ထဲမှာ မြောပါသွားကြပြီး အံ့သြစရာရှိလျှင် မျက်လုံးကလေးများ ဝိုင်းသွားသည်။ သနားစရာရှိလျှင် မျက်တောင်ကလေးများ ပုတ်ခတ်ပုတ်ခတ်ဖြစ်လာကြသည်။ ကြောက်စရာရှိလျှင် ပုံပြောသူအနား ကပ်လာကြပြီး မတရားမှုများနှင့်မကျေနပ်စရာများ ပါလာလျှင် အသံကလေး

များပင်ထွက်လာတတ်ကြသည်။ ထိုအခါမိသားစုပုံပြောဝိုင်းလေးအထွတ်အထိပ်သို့ရောက်နေလေပြီ။

ပြောသူရော နားထောင်သူပါ အားလုံး ကိုယ်တိုင် ကိုယ်ကျတက်ကြွစွာ ပါဝင်နေကြရ၍ တိဗ္ဗိကြည်ရသည်ထက်၊ ဗွီဒီယိုကြည်ရသည်ထက် ပိုပြီးကြည်နူးစရာကောင်းပါသည်။ ပျော်စရာကောင်းပါသည်။ ဤမျှလှပသော ချစ်စရာအစဉ်အလာကောင်းလေးတစ်ခုကို သိပ္ပံပညာ၏ အထောက်အကူပစ္စည်းများ တိုးတက်လာသည်အတွက် ပျက်ယွင်းမသွားစေသင့်ပါ။ ကလေးတို့ကို ပုံပြင်ကလေးများပြောဖြစ်အောင်ပြောသင့်ကြသည်။

ပုံပြင်ဖြင့်ပညာပေးဆုံးမပါ

ပုံပြောခြင်းသည် မိသားစုပျော်စရာ၊ ကြည်နူးစရာ ကောင်းရုံသာမက ကလေးတို့ကို လိမ္မာယဉ်ကျေးအောင် ဆုံးမနိုင်သည့် အခွင့်အလမ်းကောင်းတစ်ခုလည်းဖြစ်သည်။ ပညာပေးနိုင်သည့် နည်းလမ်းကောင်းတစ်ခုလည်းဖြစ်သည်။

ပုံပြောရာမှာပင် နေ့ရက်အချိန်အခါဖြစ်ရပ်ခြင်ရာကို လိုက်၍ ပုံပြင်ရွေးချယ်နိုင်သည်။ နေ့ခင်းက သားငယ်၏ စည်းကမ်းမဲ့မှုတစ်ခုကို အကြောင်းပြု၍ စည်းကမ်းရှိစေသော ရည်ရွယ်ချက်ပါသည်။ ပုံပြင်ကို ပြောနိုင်သည်။ သမီးဖြစ်သူ၏ မာန်မာနထောင်လွှားမှုကို အကြောင်းပြု၍ မာန်မာနကြီး၍ ဒုက္ခရောက်ကြောင်း၊ လိမ္မာယဉ်ကျေး၍ ကောင်းကျိုးဖြစ်ကြောင်း

သင်ခန်းစာပေးသည့်ပုံပြင်ကို ရွေးချယ်နိုင်သည်။ မိဘဖြစ်သူက ကိုယ်သားသမီးအားဖြစ်စေချင်သည်တို့ကို ပုံပြင်အမျိုးမျိုးဖြင့် ပြုပြင်နိုင်သည်။ ပုံပြင်ဖြင့်ပညာပေးခြင်းသည် လွန်စွာထိရောက်သည်။

ကလေးဆိုသည်မှာ ပြေးလွှားခုန်ပေါက်ဆော့ကစား၍ မကြာခဏထိမိခိုက်မိရှိတတ်သည်။ ထိုသို့ ခိုက်မိတိုင်း ငိုလျှင် အိမ်ပူနံဆာဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ကျွန်တော်က သားနှင့်သမီးငယ်စဉ်က ဂရိကျွန်းမှ စပါတန်လူမျိုးများအကြောင်း ပုံပြင်လေးတစ်ပုဒ်ကို ပြောပြသည်။

စပါတန်တို့သည်တိုက်ရေခိုက်ရေ၊ စစ်ရေစစ်ရာကို အဓိကထားသော လူမျိုးများဖြစ်သည်။ လူ့အဖွဲ့အစည်းကိုပင် စစ်တပ်အသွင်ဖြင့် ဖွဲ့စည်းထားသည်။ ကလေးများကိုလည်း ငယ်စဉ်ကတည်းကပင် ကျောင်းများသို့ပို့၍ စစ်သွေးစစ်စိတ်ရှိအောင် ပြုစုပျိုးထောင်ပေးသည်။ စိတ်ဓာတ်ကြံ့ခိုင်အောင်သတ္တိရှိအောင်၊ ခံနိုင်ရည်ရှိအောင် လေ့ကျင့်ပေးသည်။ လူငယ်များ နှုတ်သန်သတ်ရသည်။ ပွန်းပဲပေါက်ပြသွား၍ ငိုသည်ဆိုတာမရှိရ၊ ငိုလျှင် သူရဲဘော်ကြောင့်သူ၊ သတ္တိမရှိသူ အဖြစ် ရှုတ်ချသည်။

တစ်နေ့တွင် စပါတန်ကလေးငယ်တစ်ယောက်သည် ကျောင်းဝင်းအနီးလာရောက်ပေါက်ဖွားနေသော ဝံပုလွေကလေးများကိုတွေ့သည်။ လှ၍ ချစ်စရာကောင်းသောကြောင့် ဝံပုလွေလေးတစ်ကောင်ကို ဖမ်းယူဆော့ကစားနေစဉ် သူ၏

နည်းပြဆရာလာသည်ကိုတွေ့၍ ဆရာမမြင်အောင် ဝံပုလွေကို သားမွေးအင်္ကျီအတွင်းမှာ ထည့်ထားပြီး အင်္ကျီကြယ်သီးများကို တပ်လိုက်သည်။ ဆရာရောက်လာသောအခါ ဆရာရှေ့မှာ မတ်မတ်ရပ်၍ လက်ကို ရှေ့မှာပိုက်ထားသည်။

ထိုအချိန်တွင်အတွင်းထဲမှဝံပုလွေသည် ထွက်ပေါက်ကိုတိုးဝှေ့ရှာဖွေသည်။ မတွေ့သည့်အခါ သူ၏ထက်မြက်သောသွားကလေးများဖြင့် ဗိုက်သားကို ကိုက်သည်။

ဆရာကမေးမြန်းနေသည်ကို စပါတန်ကလေးငယ်သည် ဣန္ဒြေမပျက်ဖြေ၍ နေသည်။ ဝံပုလွေငယ်က ပေါက်သွားသောဗိုက်အတွင်းမှ ကလိစာများကို စ၍ ကိုက်နေပြီ။ ဆရာကမေးမြန်းနေဆဲ ဖြစ်၏။ စပါတန်လူငယ်က မျက်နှာတစ်ချက်မပျက်ဘဲ ဆက်၍ဖြေနေသည်။

ထိုအချိန်အတွင်း လူငယ်၏ သားမွေးအင်္ကျီအောက်မှ သွေးများစီးဆင်းကျလာသည်။ ဆရာကမြင်၍ မင်းဘာဖြစ်သလဲဟု မေးနေစဉ်မှာ စပါတန်လူငယ်သည် လဲကျသေဆုံးသွားသည်။

နည်းပြဆရာကလူငယ်၏ အင်္ကျီကြယ်သီးများကို ဖြုတ်ကြည့်သောအခါ ဗိုက်ပေါက်နေ၍ ဝံပုလွေကလေးသည် အထဲမှ ကလိစာများကို ကိုက်စားနေလေပြီ။ ခဲနိုင်ရည်ရှိအောင် သတ္တိကောင်းအောင်လေ့ကျင့်ထားသော စပါတန်လူငယ်သည်

ပြင်းထန်သောနာကျင်မှုဝေဒနာကို သေသည်အထိ မျက်နှာတစ်ချက်မပျက်စေဘဲ ကြုံကြုံခံသွားခဲ့သည်။

ထိုပုံပြင်ကိုပြောပြပြီးသည်အချိန်မှစ၍ကျွန်တော်၏ သားနှင့်သမီးသည် တိုက်မီး၊ ခိုက်မီး၊ ပေါက်ပြဲနာကျင်ရုံမျှနှင့် မငိုတော့ပါ။ ငိုမည်ပြုလျှင် စပါတန်လေကွာ၊ စပါတန်ဟု ပြောလိုက်လျှင်ချက်ချင်းဖြိုး၍ပြသည်။ နေမကောင်း၍ဆေးထိုးရမည်ဆိုလျှင်လည်း အခြားကလေးများဆေးထိုးအပ်ကိုကြောက်၍ငိုကြသည်။ ဆေးထိုးရာတွင် နာ၍ငိုကြသည်။ ကျွန်တော့်ကလေးများကတော့ 'စပါတန်လေကွာ' ဟု ပြောလိုက်ရုံမျှနှင့် ထိုအချိန်မှာ ဖြိုး၍ပင်ပြကြသည်။

ထိုနည်းတူပင် အခြားဖြစ်စေချင်သည်တို့ကိုလည်း ပုံပြင်လေးများဖြင့် ပညာပေးစည်းရုံးယူရသည်။

အားကြီးသူက အားငယ်သူကိုညှာတာရန်၊ ငယ်သူက ကြီးသူကို ရိုသေလေးစားတတ်ရန်၊ ဒုက္ခဖြစ်သူကို ကူညီတတ်ရန်၊ ကျေးဇူးတရားကို နားလည်ရန်၊ မဟုတ်မခံ မှန်သောသတ္တိရှိစေရန်၊ စည်းကမ်းရှိစေရန်၊ မတရားမှုကို စက်ဆုပ်ရွံ့မှန်းတတ်စေရန်၊ တရားမျှတမှုကို မြတ်နိုးတတ်စေရန်၊ လောဘမကြီးရန်၊ သည်းခံမှုရှိစေရန်၊ မလိမ်မညာရိုးဖြောင့်မှန်ကန်ရန်၊ လုံ့လဝီရိယရှိစေရန် စသည်ဖြစ်စေချင်သော ရည်ရွယ်ချက်များကို ပုံပြင်ကလေးများဖြင့် ပြုစုဖျိုးထောင်ပေးနိုင်သည်။

မပြောသင့်သောပုံပြင်များ

မိဘကသားသမီးကို ပုံပြောရာ၌ ရည်ရွယ်ချက်ကောင်း စေတနာကောင်းဖြင့် ကောင်းသောပုံပြင်များကို ပြောမှကောင်းကျိုးရသည်။ သို့သော် အချို့သောအဖျော်အပြက် ရည်ရွယ်ချက်ညံ့သည့် ပုံပြင်များမှာကား ကလေးတို့၏ စိတ်ဓာတ်ကို ပျက်ပြားစေသည်။ စုန်းတစ္ဆေ၊ ကဝေ၊ မင်စာ သရဲ၊ ကြပ်စသည်မဟုတ်မမှန်လုပ်ကြံသောပုံပြင်များကိုမပြောသင့်ပါ။ ကလေးတို့အားလွဲမှားသောယုံကြည်မှုကို ဖြစ်စေသည်။ သတ္တိနည်း၍ သူရဲဘောကြောင်စေတတ်သည်။

ထိုနည်းတူပင် ထိုးခုတ်သတ်ပုတ်ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်ခြင်း၊ ရန်လိုခြင်း၊ အနိုင်ကျင့်ခြင်းကို အသားပေးအမွမ်းတင်သည့်ပုံပြင်များ၊ လူလိမ်လူညာတို့က အသာရ၍ ဟန်ကျသွားသောပုံပြင်များကိုလည်း မပြောသင့်ပါ။ ထိုပုံပြင်များကို အားကျလျှင် ကလေးတို့အား ရက်စက်ခြင်း၊ ရန်လိုခြင်း၊ ကြီးနိုင်ငယ်ညှဉ်းပြုတတ်ခြင်း လိမ်ညှာမှုကို အကောင်းထင်ခြင်းစသည်ဆိုးကျိုးများကို ဖြစ်စေတတ်သည်။

ပျင်းရိခြင်း၊ ဝီရိယနည်းခြင်းဖြင့် ဟန်ကျသွားသော ငပျင်းပုံပြင်များမှာလည်း ကလေးတို့ကို အပျင်းအားပေးဖြစ်၍ မပြောသင့်ပါ။ ရယ်စရာ စိတ်ဝင်စားစရာပင်ဖြစ်သော်လည်း စိတ်ဓာတ်ပျက်ပြားစေပါ၏။

အဆိုးဆုံးမှာတိုင်းရင်းသားအချင်းချင်းစိတ်ဝမ်းကွဲစေသည့်ပုံပြင်များနှင့် ကိုယ်လူမျိုးကိုယ်အထင်သေးစရာဖြစ်အောင် နှိမ်ချပြက်ရယ်ပြုသည့်ပုံပြင်များဖြစ်သည်။ ထိုပုံပြင်များမှာ လူတစ်မျိုးလုံးအတွက်ပါအကျိုးယုတ်၍ ပုံပြင်စာရင်းမှပင် ပျောက်ကွယ်သွားသင့်ကြပေပြီ။

ပြောသင့်သောပုံပြင်များ

ကိုယ်ကျင့်တရား ကောင်းမွန်ခြင်း၊ သတ္တိရှိစေခြင်း၊ ခွဲလုံ့လဝီရိယ ခြုံစေခြင်း၊ ကိုယ်ချင်းစာနာတတ်ခြင်း၊ ဗဟုသုတတိုးပွားစေခြင်း၊ အသိအမြင် မှန်ကန်စေခြင်းတို့ကို ပေးနိုင်သည့် ပုံပြင်များကို ကလေးတို့အား ပြောသင့်သည်။ ထိုကဲ့သို့ ကောင်းကျိုးကို ရရှိစေမည့် ကိုယ်လူမျိုးအလိုက် ရိုးရာပုံပြင်များကို ပြောသကဲ့သို့ ဩဇာပုံပြင်များကိုလည်း ပြောသင့်သည်။ မိမိတို့ကိုယ်တိုင်ပုံပြင်အသစ်ကလေးများကိုလည်း တီထွင်၍ ပြောသင့်သည်။

ပြင်အမျိုးအစားတွင်ပါဝင်သည်များ

ပြင်ဆိုရာတွင် 'ဟိုးရှေးရှေးတုန်းက' ဟု အစချီသည့် ရှေးစကားများပါဝင်သကဲ့သို့ ဘုရားဟောငါးရာငါးဆယ် နိပါတ်တော်များလည်းပါဝင်သည်။ ရာဇဝင်များ သမိုင်းဖြစ်ရပ် များလည်းပါဝင်သည်။ စစ်သူကြီးများ၊ ပညာရှိအမတ်များ၊ သူရဲကောင်းများ၏ ဘဝဗျာဠာများလည်းပါဝင်သည်။ ဝတ္ထုများလည်း ပါဝင်သည်။

ပုံပြောလိုသူပုံပြောကောင်းဖြစ်လိုသူသည် ငါးရာ့ငါးဆယ်နှိမိတ်တော်များ၊ သမိုင်းဖြစ်ရပ်များ၊ ပြည်တွင်းပြည်ပ စာပေဗဟုသုတများ၊ အတ္ထုပ္ပတ္တိများစသည်တို့ကို များများရှာဖွေ၍ ဖတ်မှတ်သင့်သည်။ ထိုသို့များများဖတ်၍ များများပြောရာ ကျင့်သားရလာလျှင် လှပသည့်ပုံပြင်ကလေးများကိုလည်း ကိုယ်တိုင်တီထွင်နိုင်စွမ်းဖြစ်လာတတ်ပါသည်။

ပုံပြင်နှင့်ဥပဒေသ

ပုံပြင်တစ်ခုကို ပြောရာ၌ စွဲမြဲစွာမှတ်သားမိစေချင်သည့်ဥပဒေသများ ပါသင့်သည်။ အချို့ကပုံပြင်၏အဆုံးတွင် ထိုဥပဒေသကို တိတိကျကျထောက်ပြ၍ မှတ်သားစေတတ်သည်။ အချို့ကတော့ဥပဒေသကို ပုံပြင်အပြီးမှာထုတ်မပြတော့ဘဲ ပုံပြင်၏အတွင်းမှာပင် နားထောင်သော ကလေးကိုယ်တိုင် နားလည်သဘောပေါက်ပြီး စွဲမြဲစွာခံယူသွားတတ်စေရန် ပြောခြင်းမျိုးလည်းရှိသည်။

ဥပဒေသကို ထုတ်ပြသည်ဖြစ်စေ၊ မထုတ်ပြသည်ဖြစ်စေ၊ စပြောစဉ်ကတည်းက ရည်ရွယ်ချက်ကောင်းစေတနာကောင်းဖြင့်စွဲမြဲစွာနားလည်ခံယူသွားစေချင်သည့်ဦးတည်ချက်ထားသင့်ပါသည်။ သို့မှသာလျှင် ပြည့်စုံသည့်ပုံပြင်ကောင်းပုံပြောကောင်းဖြစ်နိုင်သည်။ ထိုပုံပြင်မျိုးကို နားထောင်ရသောကလေးများအတွက်အဖျင်းပြေ၍ပညာဗဟုသုတအသိအလိမ္မာလည်းရသည်။

လူကြီးမိဘတိုင်းသားငယ်သမီးငယ်တို့အားပုံပြင်လေးများဖြင့်အသိအလိမ္မာရအောင်ပြုစုပျိုးထောင်နိုင်ကြပါစေ။

ကလေးနှင့်ကျောင်းထားချိန်

မိဘတိုင်းလိုပင်မိမိတို့၏ရင်နှစ်သည်းချာသားသမီးရတနာတို့ကို ပညာရေးအတွက်စိတ်အားထက်သန်ကြသည်။ ကျောင်းစတင်ထားရန်စိတ်ဆန္ဒစောတတ်ကြသည်။ သို့သော် စိတ်ဆန္ဒစောလွန်းလျှင်စေတနာကြောင့်ဝေဒနာဖြစ်တတ်သည်ကို သတိထားသင့်သည်။

စတင်ကျောင်းထားရမည့်အသက်

ကလေး၏ကိုယ်ကာယပိုင်းနှင့်ဉာဏ်ပိုင်းတို့ အသင့်အတင့်ဖွံ့ဖြိုးသော အခြေခံများနှင့်ပြည့်စုံသည်အရွယ်သို့ ရောက်မှသာစတင်၍ ပညာသင်ကြားရန် သင့်တော်သည်။ ယေဘုယျအားဖြင့်ဆိုလျှင်(၅)နှစ်အရွယ်ရှိမှသာ ပညာသင်ကြားရန် သင့်တော်သော အခြေအနေရှိကြသည်။ ထို့ကြောင့် ပညာရေးဌာနက ကလေးများကို(၅)နှစ်ပြည့်မှသာ ကျောင်းဝင်ခွင့် စတင်လက်ခံရန် သတ်မှတ်ထားသည်။ ကျောင်းဖွင့်ချိန်တွင်(၅)နှစ်ပြည့်ရန် တစ်လခန့် လိုနေလျှင် ဆရာကြီးနှင့်ပြောပြအပ်နံ့ဖြိုး(၅)နှစ်ပြည့်မှစာရင်းသွင်းရသည်။ နှစ်လခန့် လိုနေလျှင်ဆရာကြီးမှတစ်ဆင့်

မြို့နယ်ပညာရေးမှူးသို့ တင်ပြရသည်။ သုံးလလိုလျှင် တိုင်းပညာရေးမှူးအထိတင်ပြရသည်။ ထိုထက်နောက်ကျလျှင် (၄)နှစ်သာသာမျှသာဖြစ်၍ ပညာစတင်သင်ကြားရန်မသင့်တော်သေးပါ။ ခြွင်းချက်အားဖြင့် ထူးခြားသောကလေးများရှိနိုင်သော်လည်းယေဘုယျအားဖြင့်မူကားပညာရေးဌာနမှ သတ်မှတ်ထားသော(၅)နှစ်အရွယ်သည် ပညာစတင်သင်ကြားရန်အသင့်တော်ဆုံးဖြစ်ပေသည်။

ပညာသင်ချိန်စောလွန်းခြင်း

အချို့သောမိဘများသည် ဆန္ဒစောတတ်ကြသည်။ သားသမီးကို သုံးနှစ်အရွယ်မျှနှင့်ပင်စတင်စာသင်ပေးချင်ကြသည်။ ကျောင်းမှ လက်မခံသေးမီတွင် အိမ်မှာပင်မိဘဖြစ်သူက သင်ပေးသည်။ အစ်ကိုအစ်မတို့အား သင်ပေးစေသည်။ ကဗျာလေးများသင်ပေးလျှင် ရသည်။ ရွတ်၍ဆို၍ ကောင်းသောကြောင့် ကလေးစိတ်ဝင်စားသည်။ ကကြီး၊ခကွေး၊အေ၊ဘီ၊စီ၊ဒီသင်ပေးလျှင် ကလေး၏ ဉာဏ်ကလေးနှင့်အများကြီးမှတ်ရသည်မှာ ပင်ပန်းသည်။ သို့သော်နှုတ်တိုက်ချပေးလျှင် ဆိုဖန်များတော့ရသည်။ အဆိုခိုင်းကြသည်။ ဧည့်သည်လာလျှင် ကလေးကိုပွဲထုတ်၍စာဆိုခိုင်းခြင်းဖြင့် ဧည့်ခံတတ်ကြသည်။ ထိုအထိလည်း မဆိုးသေးပါ။ သို့သော် သုံးနှစ်အရွယ်ကလေးငယ်ကို ကျောက်တံ၊ ခဲတံ၊ အကိုင်ခိုင်း၍ အရေးလေကျင့်စေခြင်းသည် ရက်စက်ရာ ရောက်သည်။ ကလေး၏လက်ကလေးမှာ ဖွံ့ဖြိုးကြီးထွားမှုနည်းသေးသည်။ ထို့ကြောင့်

ကျောက်တံ၊ ခဲတံ၊ မြဲမြဲအောင်ဆုပ်ကိုင်ရသည်မှာ အခက်အခဲရှိသည်။ မကြာခဏ လက်မှလွတ်ကျ သည်။ ငေါက်လျှင် မာန်လျှင်ကလေးခမျာ မြဲမြဲအောင်ကြိုးစား၍ နှသော လက်ကလေး သိမ်ပြီးနာကျင်တတ်သည်။ စာရေးရန် ဖွံ့ဖြိုးမှု အခြေခံမရှိသေးဘဲ အတင်းအဓမ္မစာရေးခိုင်းသောကြောင့် စာတစ်လုံးဖြစ်ရန် ကလေးမှာ ဒုက္ခကြီးစွာဖြစ်ရသည်။ အချို့ အရေးအဆွဲခက်သော အက္ခရာများကို ရေးရသောအခါတွင် သင်ပေးသော လူကြီးရော၊ ကလေးပါပင်ပန်းဆင်းရဲရပြီ။ ထိုအခါလူကြီးက စိတ်မရှည်၍ မာန်ငေါက်လေကလေးမှာ ဒုက္ခရောက်လေ ဖြစ်ရတော့သည်။

ထိုသို့ ပင်ပန်းဆင်းရဲစွာ ကြိုတင်သင်ကြား လေ့ကျင့်ထား၍ ကကြီး၊ ခက္ကေးဗျည်းအားလုံးကို ကျောင်းမနေခင် ရေးတတ်ထားသည်တိုင် ကျောင်းစနေချိန်တွင် အခြားကလေးများထက်ထူး၍ တော်ခြင်း၊ ရှေ့ရောက်ခြင်းမဖြစ်ပါ။ အသက်ပြည့်မှကျောင်းနေစာစသင်သောကလေးနှင့်ကြိုသင်ထားသော ကလေးတို့သည် မကြာမီမှာပင်အတူတူဖြစ် သွားပါသည်။

ဆန္ဒစောခြင်း၏အပြစ်

အချိန်မတိုင်ခင် မိဘ၊ အစ်ကို၊ အစ်မများကစော သင်ထားသော ကလေးများသည် မနိုင်ဝန်ကိုထမ်းခဲ့ရ၍ ပညာသင်ကြားရသည်ကို ကြောက်သွားနိုင်သည်။ ခက်ခဲစွာသင်ရသော အခါသင်ပေးသော မိဘ၊ အစ်ကို၊ အစ်မစိတ်မရှည်ဖြစ်၍ 'ခဲတံကိုမြဲအောင်ကိုင်လေ' 'ခဲတံလွတ်ကျပြန်ပြီ' ဖျင်းလိုက်တာကွာ 'စသည်ဖြင့်

ပြုစုပြောဆိုမိလျှင် ကလေးအတွက် ပို၍ဆိုးသည်။ သူ့ကိုယ်သူညည်းသည်၊ ဖျင်းသည်ဟုပင် စိတ်အားငယ်သွားတတ်သည်။ ရှင်းပြသည်တို့ကို နားလည်နိုင်သည်အသိကြွယ်မှုလည်း မရှိသေးပေ။ သင်ရပြောရသူအတွက်လည်း ခက်ခဲလှပေသည်။ ထိုသို့ ခက်ခဲစွာသင်ပြီး၊ ကောင်းကျိုးအထူးမရဘဲ ပညာသင်ကြားခြင်း အပေါ်ကလေးစိတ်ဖျက်သွားလျှင် အကျိုးယုတ်နိုင်သည်ကို သတိထားသင့်သည်။

ကျောင်းထားချိန်စောလိုခြင်း

အချို့မိဘများသည် မိမိတို့ သားသမီးကို အသက် မပြည့်သေးဘဲ လွန်ကျောင်းစောစော ထားချင်ကြသည်။ ကျောင်းအပ်ချိန်တွင် ကလေးက (၄)နှစ်ခွဲသာ ရှိသေး၍ အသက်ပြည့်ရန်အခြောက်လ လိုနေသည်။ ထိုခြောက်လကို အသက်လိမ့်သာ၍ လည်းကောင်း၊ ဆရာဆရာမများကို နည်းအမျိုးမျိုး ချဉ်းကပ်၍လည်းကောင်း ရရှိအောင် ကြိုးစားတတ်ကြသည်။ နောက်တစ်နှစ်မှထားလျှင် ခြောက်လ နောက်ကျသွားမည်ကို ကြီးမားစွာစိုးရိမ်နေတတ်ကြသည်။ ခြောက်လခန့် စောထားသည် ထက်ခြောက်လခန့် နောက်ကျထားသည်က များစွာပိုကောင်းပေသည်။ ကလေးကိုယ်ကားယကြီးထွားမှုဉာဏ်ရည်ဖွံ့ဖြိုးမှုပို၍ပြည့်စုံလာသောကြောင့် သင်ကြားရသည်မှာ ပို၍လွယ်ကူအဆင်ပြေသည်။ ကလေးအတွက်လည်း သူငယ်တန်းမှစ၍ အတန်းတိုင်းမှာပင် လွယ်လွယ်ကူကူနှင့် နိုင်နိုင်နင်းနင်း ဖြစ်သွားနိုင်ပေသည်။

ကလေးချင်းဆက်ဆံရေးအဆင်ပြေမှု

ကလေးသည် ကျောင်းစနေပြီဆိုသည်နှင့် အတန်းထဲတွင် ရွယ်တူ ကလေးအဖွဲ့များနှင့် ပေါင်းသင်း ဆက်ဆံရတော့သည်။ အိမ်တွင် မိဘရင်ခွင်မှာနေရသည်နှင့် မတူသောပတ်ဝန်းကျင် အခြေအနေ သစ်၊ ဆက်ဆံရေးသစ်များနှင့် စတင်ရင်ဆိုင်ရခြင်းဖြစ်သည်။

ကလေးက လေးနှစ်ခွဲသာရှိသေးလျှင် ၅ နှစ်အရွယ် ၅ နှစ်ခွဲ အရွယ်ကလေးများအကြားမှာ ငယ်လွန်းနေနိုင်သည်။ အခြား ကလေးများ၏ကိုယ်ကာယဖွံ့ဖြိုးမှုကို မမီနိုင်သေးပေ။ ထို့ကြောင့် ဆရာဆရာမများမည်မျှပင် ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက် စေကာမူကျောင်းသားများ၏ အနိုင်ကျင့်ခြင်း၊ ညစ်ခြင်းကိုခံရနိုင် သည်။ ကလေးစိတ်အားသိမ်ငယ်သွားနိုင်သည်။ ပညာသင်ကြား ရာတွင်လည်း ငယ်လွန်းလျှင် ဉာဏ်ရည်မဖွံ့ဖြိုးသေးသောကြောင့် အခြားဉာဏ်ရည်ဖွံ့ဖြိုးသူများကိုလိုက်မိရန်အခက်အခဲကြုံရသည်။ သူတစ်ပါး၏အထင်သေးခြင်းကိုခံရ၍ ကလေးကိုယ်တိုင်လည်း မိမိကိုယ်ကိုအထင်သေးပြီးစိတ်အားငယ်သွားနိုင်ပါသည်။

အစကောင်းမှအနှောင်းသေချာဆိုသော စကားရှိပါသည်။ သူငယ်တန်းကတည်းကစတင်ပြီးပညာရေးကို အပေါ်စီးရမှ အတန်းတိုင်းတွင်ထူးချွန်သွားနိုင်ပါသည်။ သူငယ်တန်း ကတည်းက လိမ် ပိန်အောင်ပြီးအတန်းတက်ခဲ့လျှင် အတန်း တိုင်းမှာပင် မနိုင်မနင်း နှင်ခပ်ညည်းဖြစ်သွားနိုင်ပါသည်။

နောက်မှတော်ဖို့ ထူးချွန်လာဖို့ ဆိုသည်မှာပြောင်းလဲရန် ခက်ခဲပါသည်။ ကျောင်းထားဆန္ဒစော ခြင်းသည်ကလေး

အတွက်ကောင်းကျိုးထက်ဆိုးကျိုးဖြစ်ရန်သာ ပို၍ များသည်။

ကျောင်းထားနောက်ကျခြင်း

ကျောင်းထားဆန္ဒစောခြင်းသည် မကောင်းသကဲ့သို့ နောက်ကျ ခြင်းသည်လည်း မကောင်းပါ။ နောက်ကျလျှင် ကိုယ်ကလေးက သူများထက် အသက်ကြီးပြီးခေါင်းတစ်လုံးပိုနေ၍ သူများ အနိုင်ကျင့်မည်ကို မပူရ။ နိုင်ချင်းနိုင်လျှင် ကိုယ်ကလေးကသာ အနိုင်ရမည်ဟုသာမန်အားဖြင့်အကောင်းထင်ရပါသည်။ သူများ ထက်ကြီးပြီး သူများကို အနိုင်ကျင့်ရခြင်းမှာလည်း မကောင်းပါ။ ကိုယ်ထက်ငယ်သော ကလေးများကို အနိုင်ကျင့်တတ်လာ သော ကလေးသည်စိတ်ထား မကောင်းသောကလေး၊ စိတ်ဓာတ်ပျက် သောကလေးဖြစ်သွားပြီး လောကထဲတွင် လူတကာကို နှိပ် ချင်စိတ်ရှိ၍ အနိုင်ကျင့်တတ်လျှင်တစ်နေ့ မဟုတ်တစ်နေ့ မသွေ မချဒုက္ခရောက်တတ်ကြသည်။ အနိုင်ခံရသည်မှာ မကောင်း သလို အနိုင်ကျင့်ရသည်မှာလည်းမကောင်းပါ။

အရွယ်ကြီး နေသော နောက်တစ်မျိုးဆိုးဖြစ်မှာ ဆရာ၊ ဆရာမက စာမေး သည်ချင်း အတူတူတွင်ကြီးသောကလေးဖြေနိုင်လျှင် ထူးပြီး ချီးကျူးခံရပါ။ အကယ်၍မဖြေနိုင်လျှင် 'မင်းမရှက်ဘူးလား၊ ကလေးတွေကရပြီး မင်းမရဘူးလား' ဟုအရွယ်ကြီးသည်ကို ထိခိုက်ပြောဆိုခြင်းခံရ တတ်သည်။ ဆော့ကစားသည်ချင်းတူ လျှင်လည်း 'ဟိုကောင်ကြီး' ဟုအထူးပြုပြီးအပြောခံရ တတ်သည်။ အများအလယ်တွင်ခေါင်း တစ်လုံးပိုနေ၍ပင်

ထိုပိုသောခေါင်းကိုထိပါးခံရတတ်သည်။ ကြာတော့ အများထဲမှာ တစ်မူထူးခြား၍ ကြီးနေသောကလေးခမျာ သူ၏ကြီးခြင်း အတွက်ပင် အနေရခက်စရာဖြစ်လာသည်။ ရှက်စရာ ဖြစ်လာ သည်။ တတ်နိုင်သမျှ ကိုယ်ခန္ဓာကို ပုထားရမည်ကဲ့သို့ ခံစားလာ ရသည်။ စိတ်မှာအနှောက်အယှက်များဖြစ်ရသည်။ သူ့အရွယ် သူ့အတန်းနှင့် သင့်တော်သောပညာရပ်များကို သတ်မှတ် သင်ကြားခြင်းဖြစ်၍ အသက်ကြီးသောကြောင့် စာပိုတော် ရန်လည်း မသေချာပါ။ အသက်မှန်ကလေးထဲမှ ကြိုးစားသူ များသည်သူ့လိုပင်တော်နိုင်သည်။ သူ့ထက်ပင်တော်နိုင်သည်။ ထိုသို့ သူ့ထက်ငယ်သူကသာသွားလျှင် ရှက်စရာဖြစ်၍ သိမ်ငယ် ရဦးမည်။ ကျောင်းထားနောက်ကျ၍ကလေးငယ်တို့အလယ်တွင် အရွယ်ကြီးနေခြင်းသည်လည်း မကောင်းပါ။

အသက်အလိုက်အချိန်ကိုက်

အစွန်းထွက်ခြင်းဟူသမျှ မကောင်းပါ။ စောလွန်းခြင်းသည် မကောင်းသကဲ့သို့ နောက်ကျခြင်းသည်လည်း မကောင်းပါ။ သားသမီးကို ကျောင်းထားရာတွင် မိဘတို့ သတိထားသင့် သည်။ စတင်ကျောင်းထားချိန်ကို ပညာရေးဌာနမှ သတ်မှတ် ထားသကဲ့သို့ လိုက်နာသင့်သည်။ သို့မှသာသူ့အသက်အရွယ် သူ့အတန်းနှင့် ကိုက်ညီအဆင်ပြေသည်။ ပညာတော် မတော် ဆိုသည်မှာ ကျောင်းထားစောခြင်း၊ ကျောင်းထားနောက်ကျခြင်း နှင့်မဆိုင်ပါ။ ကလေး၏ဉာဏ်ရည်နှင့် ကြိုးစားမှု၊ မိဘ၏စနစ်

တကျ ထိန်းကျောင်းထောက်မ ကူညီမှုတို့ နှင့်သာဆိုင်ပါသည်။

ကလေးနှင့်ပညာရေး

မကောင်းမြစ်တာ၊ ကောင်းရာညွှန်လတ်၊ အတတ်သင်စေ 'ဆိုသည်အတိုင်းမိဘသည်သားသမီးကိုပညာသင်ပေးရမည်မှာတာဝန်တစ်ရပ်ဖြစ်၏။ မိဘတိုင်းသည်သားသမီး၏ပညာရေးနှင့်ပတ်သက်၍အကောင်းဆုံးမျှော်လင့်ချက်ထားသည်။ အကောင်းဆုံးဖြစ်အောင် ကြိုးစားဖြည့်ဆည်းပေးသင့်သည်။ မှန်ပါသည်။ သို့သော် မျှတမှန်ကန်သောအကောင်းဆုံး၊ အစွန်းလွတ်သောအကောင်းဆုံးဖြစ်ရန်လိုသည်။

ပညာရွှေအိုး

'ပညာဟူသည် မြတ်ရွှေအိုး' ဟုဆို၏။ တစ်သက်တာ သုံး၍မကုန်။ မိဘတိုင်းသည် မိမိတို့၏သားသမီးကိုချစ်သည်အလျောက်စေတနာအပြည့်ထားကြသည်။ တစ်သက်တာစားမကုန်သောပညာအမွေကိုပေးချင်ကြသည်။ သိလျှင်သိသည်အလျောက်ငွေအားလူအားတတ်နိုင်လျှင်တတ်နိုင်သည့်အလျောက်လောဘတကြီးပညာသင်ပေးကြသည်။ နည်းအမျိုးမျိုးဖြင့်တွန်းတွန်းထိုးထိုးလုပ်ကြသည်။ နောက်တော့ပညာသင်ကြားခြင်းမှာ

ပညာတတ်ရန်အတွက်မဟုတ်တော့ဘဲ တစ်စုံတစ်ခုကိုမျှော်ကိုး၍ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှုဖြစ်လာသည်။ ပညာတတ်ဖို့ထက်အမှတ်ကောင်းဖို့ဖြစ်လာ၏။ စစ်မှန်သောပညာရွှေအိုးအမွေထက်အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းကောင်းသောတက္ကသိုလ်တစ်ခုခုသို့ရောက်ရေးကအဓိကဖြစ်လာ၏။

အကျိုးအပြစ်

မျှော်လင့်ချက်ကြီးသော မိဘများ၏ လောဘစောကြောင့်ကလေးတို့သည် သူငယ်တန်းမှစ၍ ကျူရှင်ယူ နေကြရသည်။ အမှတ်ယှဉ်ပြိုင် စနစ်တွင် အနိုင်ရရေးအတွက် သူ့ထက်ငါသာအောင်ကြိုးစားရင်း ကလေးတို့ကလေးဖြစ်ရုံနေကြပြီ။ ကလေးအတွက် ကျောင်းသွားချိန်၊ နားချိန်၊ ကစားချိန်၊ စာဖတ်ချိန်ဟူ၍စနစ်တကျမရှိတော့၊ ပြိုင်သည်မှာနိုင်မနိုင်မသေချာသော်လည်းကလေးဘဝရှုံးသွားသည်မှာတော့ သေချာသည်။ တစ်ဖက်မှရသည်အမြတ်များကမည်သို့မျှ ပေးဆပ်၍မကျေနိုင်သောအရုံးဖြစ်သည်။

ကလေးအတွက်စားချိန်မမှန်လျှင်၊ အာဟာရမပြည့်ဝလျှင် ကိုယ်အားဉာဏ်အားကြီးထွားမှု ယုတ်လျော့သည်။ ကျန်းမာကြံ့ခိုင် သန်စွမ်းမှုလျော့ပါးသည်။ အိပ်ချိန်၊ နားချိန်၊ စာဖတ်ချိန်လည်းအပြည့်အဝရသင့်သည်။ ကလေးအရွယ်မှာရုပ်ပိုင်း၊ စိတ်ပိုင်း မှန်ကန်စွာတိုးတက် ကြီးထွားခွင့်ရ

သင့်သည်။ သို့သော် ပညာတတ် (အမှတ်ကောင်းရရေးအတွက်) သာတစ်ဖက်သတ်လောဘတက်နေကြသော မိဘများသည် ကျွန်ုပ် သည် အရေးကြီးသောအချက်များကို သိလျက်နှင့်ပင် ပစ်ပယ် လာကြသည်။

လူလေးကြီးရင် ဘာလုပ်မယ်

'လူလေးကြီးရင် ဘာလုပ်မယ်။ (တစ်)ဆရာဝန် လုပ်မယ်၊ (နှစ်) အင်ဂျင်နီယာ လုပ်မယ်။ ဘာကြောင့်လဲ ဝါသနာပါလို့လား- မဟုတ်၊ ဝင်ငွေကောင်းလို့၊ ဂုဏ်ရှိလို့၊ အသက်မွေးဝမ်းကျောင်း ကောင်းတဲ့အလုပ်ကို ရမှာမို့၊ ထိုတက္ကသိုလ်များသို့ ရောက်ဖို့က ဝါသနာ၊ စေတနာ၊ အနစ်နာတို့နှင့်မရ၊ အမှတ်ကောင်းမှရမည်။ သူ့ ထက်ငါ အမှတ်ကောင်းဖို့ ကြိုးစားရသည်။ ရှစ်တန်းမှာ ကတည်းက ပထမအကြိမ် ဆန်းစစ်ခံရမည်၊ သိပ္ပံရမှ ဆေးနှင့် အင်ဂျင်နီယာ မျှော်လင့်ချက်ရှိမည်။ ဝိဇ္ဇာဆိုလျှင် တစ်သက်တာ ဝေးကြရော၊ ထို့ကြောင့် မိဘတိုင်း၊ ကလေးတိုင်း သိပ္ပံ သိပ္ပံ နှင့် ဖြစ်နေကြသည်။ ဝိဇ္ဇာနှင့် အောင်လျှင် လူဖြစ်ရှုံးတော့ မလောက် ဝမ်းနည်းအားငယ်ကြ ရသည်။

ဝိဇ္ဇာ နှင့် သိပ္ပံ

ဝိဇ္ဇာသိခြင်း၊ သိမှုဖြစ်သည်။ ဝိဇ္ဇာပညာသည် အသိပညာ ဖြစ် သည်။ နက်နဲသည်။ ကျယ်ပြန့်သည်။ ယနေ့ ကမ္ဘာကျော်

အတွေးအခေါ် ပညာရှင်ကြီးများ၊ နိုင်ငံရေး ပညာရှင်ကြီးများ၊ စာပေပညာရှင်ကြီးများ၊ အမျိုးမျိုးသော အနုပညာရှင်ကြီးများ သည် ဝိဇ္ဇာပညာရှင်များသာ ဖြစ်သည်။ ဝိဇ္ဇာလိုင်းရ၍ ကလေးကို ချောသင့်ပါ။ မရှုတ်ချသင့်ပါ။ ကလေးကို စိတ်အားမငယ် စေ သင့်ပါ။ ဝိဇ္ဇာလိုင်းမှာ ကမ္ဘာကျော် ပညာရှင်ဖြစ်ဖို့ အခွင့်အလမ်း ပိုများသည်။ ကြိုးစားလျှင် ကြိုးစားသလောက် ခရီးပေါက်ရန် နယ်ပယ် ပိုကျယ်သည်။

သိပ္ပံပညာသည်လည်း လူ့ဘောင်၏တိုးတက်မှု၊ ကမ္ဘာနှင့် အညီ အမှီလိုက်နိုင်ရန် နည်းပညာပိုင်းဆိုင်ရာ ဖွံ့ဖြိုးမှု တို့အတွက် တိုင်း ပြည်တစ်ပြည်၏ လိုအပ်ချက်ဖြစ်၏။ သိပ္ပံ ပညာထွန်းကားမှတိုင်း ပြည်ထွန်းကားမည်။ သိပ္ပံပညာတိုးတက်မှ တိုင်းပြည်တိုးတက်မည်။ သိပ္ပံပညာသည် လူ့ဘောင်၏ရုပ်ပိုင်း ဘဝများ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရေးကို ဆောင်ရွက်ပေးနိုင်သည်။ ဝိဇ္ဇာ ပညာသည်လည်း လူ့ဘောင်၏ စိတ်ပိုင်းဘဝများ ဖွံ့ဖြိုး တိုးတက်ရေး ကောင်းမွန်ရေးကို ဆောင်ရွက်ပေးနိုင်သည်။ သိပ္ပံ ပညာချည်း၊ ဝိဇ္ဇာပညာချည်း လူ့ဘောင်ကို ကောင်းကျိုးပေး နိုင်သည် မဟုတ်ပါ။ ထိုသို့ဆိုလျှင် သိပ္ပံသမားက ဝိဇ္ဇာသမားကို အဆင်သေးရန် မရှိသကဲ့သို့၊ ဝိဇ္ဇာသမားကလည်း သိပ္ပံသမားကို အဆင်သေးရန်မလိုပါ။ မည်သူမျှလည်း ကိုယ်ပညာကိုဝမ်းနည်း အငယ်ရန်မရှိပါ။ မည်သည့်ပညာမှာမဆို၊ ထူးချွန်မှအောင်မြင် နိုင်၊ ကျော်ကြားမည်၊ မထူးချွန်လျှင်တော့ သာမန်မျှသာ ဖြစ်မည်။

ဝါသနာနှင့်ပညာရေး

မည်သည့် ပညာရပ်မဆို ၊ တကယ်ကြိုးစားလျှင် အောင်မြင်နိုင်သည်ချည်းသာဖြစ်ပါသည်။ သို့သော် ထူးထူးချွန်ချွန်တံခွန်သူ ဖြစ်ရန်မှာ ဝါသနာနှင့်ပညာကိုက်ညီရန်လိုသည်။ သူများယောင်၍ ယောင်ရသူများမှာ ဝါသနာတခြား၊ ပညာတခြား ဖြစ်နေတတ်ကြ၏။ ထိုအခါ အခက်အခဲများ၊ အဆင်မပြေမှုများ ဖြစ်တတ်သည်။ စိတ်သက်သာလုံးအတွက် စိတ်မပါသည် ကိုလုပ်နေရ၍ စိတ်ချမ်းသာမှုဆုံးရှုံးရသည်။ ဝါသနာနှင့်ပညာပေါင်းစပ်လျှင် ကား ပျော်ရွှင်သည်၊ ထက်မြက်သည်၊ တက်ကြွသည်၊ တီထွင် ဉာဏ်များ ကွန့်မြူးလာသည်။ တမင်မကြိုးစားရသေးဘဲ ဝါသနာအရပင် စိတ်အားထက်သန်မှုဖြစ်နေသည်။ ထိုအခါ သူမတူအောင် ထူးချွန်၍ ကမ္ဘာ့အလယ်၌ပင် တံခွန်ထူသူအဖြစ်သို့ ရောက်သွားတတ်ကြသည်။

ယခုအခါတွင်ကား စာတော်သူ၊ ဉာဏ်ပညာထက်မြက်သူကလေးများနှင့် မိဘများသည် အမှတ်အကောင်းဆုံးရ၍ ဆေးတက္ကသိုလ်တက်ရရေး၊ ဆရာဝန်ဖြစ်ရေးသည် တူညီသော အဓိကရည်မှန်းချက်ဖြစ်နေသည်။ ထို့ကြောင့် ဆယ်တန်းတွင် အမှတ်ကောင်းစေရန်နည်းအမျိုးမျိုးကြိုးစားကြသည်။ အမှတ်မီသည်နှင့် ဝါသနာ ပါမပါ၊ ဆန်းစစ်မနေတော့ဘဲ ဆေးတက္ကသိုလ်ကိုပထမဦးစားပေးအဖြစ်လျှောက်လွှာတင်သည်။ သို့ကာသိကာ အမှတ်နည်း၍ လွဲချော်သွားလျှင်လူဖြစ်ရှုံးသလောက်ဝမ်းနည်း

နေကြသည်။ ကျောင်းသားထက် မိဘကပို၍ ကြေကွဲနေတတ်ကြသည်။

အသင့်အတင့်နှလုံးသွင်းပါ

မိမိသားသမီးကို စေတနာထား၍ ပညာသင်ကြားပေးရာ၌ စေတနာသည် ဝေဒနာမဖြစ်စေရန် သတိထားရမည်။ မိမိသားသမီး၏ ဉာဏ်ရည်ကို သိရန်လိုသည်။ သားသမီးက ဉာဏ်ရည်နိမ့်နေလျှင် မိဘကမျှော်လင့်ချက်ကြီးကြီးထားခြင်းမှာသားသမီးရော မိဘပါစိတ်ဆင်းရဲစရာဖြစ်စေသည်။ မိမိသားသမီး၏ ဉာဏ်ရည်နှင့် လိုက်လျောရုံသာ ကျေနပ်ရန် အသင့်အတင့်နှလုံးသွင်းသင့်သည်။

ဉာဏ်ရည် မြင့်သော ကလေးချင်းပင်လျှင် ငယ်စဉ်ကအခြေခံ ကောင်းကောင်းရခဲ့ခြင်း၊ မရခဲ့ခြင်းအပေါ်မှာ ကွာခြားချက်များရှိသည်။ ကလေး၏ စိတ်နေသဘောထားနှင့်ဝါသနာချင်း ကွာခြားသည်ကိုလည်း သတိထားရမည်။ မိဘက သိပ်လောဘကြီးလွန်းလျှင် ကလေးမှာ အပိုတာဝန်တက်၍ စိတ်ဆင်းရဲ ပင်ပန်းသည်။ ကြာလာသောအခါ မိဘနှင့်သားသမီးအကြားနားလည်မှုလွဲမှားတတ်သည်။

မိခင်ဖြစ်သူတစ်ဦးက ကိုးတန်းကျောင်းသားလေးတစ်ဦးကို ဒုတိယအစမ်းစာမေးပွဲတွင် အင်္ဂလိပ်စာ (၅၂)မှတ်ရ၍ရိုက်နေသည်။ ကလေးကဖခင် ဖြစ်သူကို အကူအညီတောင်း

သောမျက်လုံးများနှင့်လှမ်းကြည့်သည်။ ဖခင်ကကလေးကိုကူညီချင်သည်။

ဟေ့ - နေပါဦးကွ၊ ငါလဲ ကျောင်းသားဘဝတစ်လျှောက်လုံးစာကြိုးစားခဲ့တာပါပဲ။ ဒါပေမယ့် အင်္ဂလိပ်စာတစ်ခါမျှ အမှတ်ခြောက်ဆယ်တောင်မရခဲ့ဖူးပါဘူး။ အမှတ်ရှစ်ဆယ်ဆိုတာဝေးရော၊ စိတ်ကူးတောင်မယဉ်ခဲ့ဖူးပါဘူး။ မင်းကရောအင်္ဂလိပ်စာအမှတ် ဘယ်လောက်အထိရခဲ့ဖူးလို့လဲ' ဖခင်ကရိုက်မည်ပြုသော မိခင်ကိုလှမ်းမေးသည်။

'မရခဲ့ဖူးပါဘူး။ ဒါပေမယ့်သူ့ခေတ်ကကိုယ့်ခေတ်နဲ့မှမတူဘဲ။ သူပထမအစမ်းတုန်းက အင်္ဂလိပ်စာအမှတ်ကိုးဆယ်ရတယ်။ အခုစာမေးပွဲလဲသူ့ပြိုင်ဘက်တွေအားလုံးကိုးဆယ်ကျော်ရတာချည်းပဲ။ သူပေါ့သွားလို့ အမှတ်လျော့သွားတာ။ သည်အတိုင်းသာဆိုရင် ဆရာဝန်ဖြစ်ဖို့နဲ့ အဝေးကြီးပဲ။ သူ့ကိုအစကတည်းက ပထမအစမ်းထက် အဆင့်ကျရင် ရိုက်မယ်ဆိုတာပြောပြီးသား'

မိခင်က ကလေးကို ဆက်ရိုက်သည်။ ကလေးက (၈၂) မှတ်ရပါလျက်နှင့် အရိုက်ခံရ၍ ဝမ်းပန်းတနည်း ငိုသည်။ ဝမ်းနည်းသင့်ပါသည်။ ငိုသင့်ပါသည်။ ကလေးမှာတာဝန်ကျေပါလျက်နှင့် မိဘလောဘဇောကို အမိမလိုက်နိုင်၍ အရိုက်ခံရခြင်းဖြစ်သည်။ အပြစ်ရှိလျက်နှင့် အပြစ်မပေးလျှင် ကလေးပျက်စီးတတ်သကဲ့သို့ အပြစ်မရှိဘဲ အပြစ်ပေးလျှင်လည်း ကလေးစိတ်ဓာတ် ပျက်တတ်သည်။

ကျွမ်းကျင်ရာလိမ္မာ

ပညာကို သင်ကြားခြင်း၏ ရည်ရွယ်ချက်မှာ ဆရာဝန်ဖြစ်ရေး၊ အင်ဂျင်နီယာဖြစ်ရေးဟုဆိုလျှင် သေးသိမ်လွန်းသည်။ ကျွဲမြောင်းလွန်းသည်။ ဆရာဝန်၊ အင်ဂျင်နီယာမဟုတ်ဘဲ ချမ်းသာသောသူငွေကြီးများ၊ အောင်မြင်နေသော ပညာရှင်ကြီးများ၊ ထူးချွန်သည့် ကမ္ဘာကျော် ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများ များစွာရှိပါသည်။ ဉာဏ်ရည်နိမ့်သော ကလေးများပင် သူ့ဝါသနာ နှင့် သူ့ ဗီဇနှင့် ကိုက်ညီသောအလုပ်များတွင် အဝင်ခွင့်ကျဖြစ်သွားသောအခါ ထူးခြားစွာ အောင်မြင်တတ်ကြသည်ကို တွေ့ရသည်။ လူတိုင်းလူတိုင်းသည် ကျွမ်းကျင်ရာ လိမ္မာဆိုသကဲ့သို့ သူ့နေရာ နှင့် သူ့အဝင်ခွင့်ကျဖြစ်လျှင် ထူးချွန်နိုင်ခွင့်၊ အောင်မြင်နိုင်ခွင့် ရှိတတ်ကြသည်။

မိဘများသည် သားသမီးကို ပညာသင်ရာ၌ အားပေးရမည်မှာမှန်ပါသည်။ ဂုဏ်တစိုက် ကြပ်မတ်ပေးသင့်ပါသည်။ ကြိုးစားအောင်လည်း နည်းအမျိုးမျိုးဖြင့် တွန်းအားပေးသင့်ပါသည်။

သို့သော် မိဘ၏ လောဘကြီးမှုကြောင့် ကလေးအပေါ် တာဝန်မပီစေသင့်ပါ။ ကလေးဒုက္ခ မဖြစ်စေသင့်ပါ။ ကလေး၏ ဉာဏ်ရည်ကို ချင်ချိန်ရန်လိုသည်။ ကလေး၏ ဝါသနာကိုသိရန် လိုသည်။ မိဘတိုင်း မိမိသားသမီးအတွက်

အကောင်းဆုံးကို မျှော်လင့်ကြသည်မှာ ဓမ္မတာဖြစ်သည်။ မျှော်လင့်သင့်သည်မှာ လည်း မှန်ပါသည်။

သို့သော် မျှော်လင့်သည့်အတိုင်း ဖြစ်မလာလျှင်လည်း အသင့်အတင့် နှလုံးသွင်းသင့်သည်။ ကလေးနှင့် သင့်လျော်မည် အခြားသောအခွင့်အလမ်းကောင်းများကို ဖော်ဆောင်လမ်းညွှန်ပေးသင့်သည်။ ပညာသင်ကြားခြင်းကို ပြည့်စုံမှန်ကန်စွာနှင့် ကျယ်ပြန့်စွာ သဘောထားသင့်ကြသည်။ ပညာသင်ကြားခြင်း၏ စစ်မှန်သော အနှစ်သာရနှင့် အညီ သားသမီးကို ပညာသင်ပေးကြပါသည်။

— ကျောင်းနေပျော်၍ စာတော်ပါစေ —

မိဘတိုင်းသည် မိမိတို့၏ သားသမီးများကို ပညာထူးချွန်စေချင်ကြသည်။ သို့သော် ကလေး၏ ပင်ကိုယ် ဉာဏ်ရည်ကို တောသတိထားရန်လိုပါသည်။ ပင်ကိုယ်ဉာဏ်ရည် လေးသော ကလေးကို ထူးချွန်စေလိုသော စေတနာဖြင့် အတင်းဖိလျှင် ဝန်ပိရုံသာရှိပါသည်။ ဤသို့ဆိုသောကြောင့် ကလေးကို သူ့အလိုအလျောက်အတိုင်းသာ ထားရမည်လည်း မဟုတ်ပါ။ ကလေးတစ်ယောက်၏ ပညာရေးကောင်း မကောင်း ဆိုသည်မှာ မိဘ၏စိတ်ဝင်စားစွာ ဂရုစိုက်မှု၊ ပံ့ပိုးကူညီမှုအပေါ်တွင်လည်း များစွာတည်ပါသည်။

ကလေး၏ဉာဏ်ရည်

ယေဘုယျအားဖြင့် ကျန်းမာသန်စွမ်းစွာမွေးဖွား ကြီးပြင်း၍ ထိုက်သင့်သော အာဟာရလည်း ပြည့်စုံသော ကလေးများသည် ဉာဏ်ရည်ကောင်းကြသည်သာ ဖြစ်ပါ၏။ အချို့ကလေးများသည် လောကဝံ၏ အထုအထောင်း ဒဏ်ရာဒဏ်ချက်ကြောင့် စိတ်အားသိမ်ငယ်သွား၍ ဉာဏ်ထိုင်းသကဲ့သို့ ဖြစ်နေတတ်သည်။

အချို့ကလေးများသည် မိဘဖြစ်သူက မိမိ ထင်တိုင်းဖြစ်မလာ၍ ဉာဏ်မကောင်းဘူး၊ ထုံသည်၊ ထိုင်းသည်ဟု ကြိမ်ဖန်များစွာ ပြောရာမှ မိမိကိုယ်ကို တကယ် ဉာဏ် ထိုင်းသည် ဟု ယုံကြည်သွားတတ်၏။ အချို့ကလေးများသည် ပညာသင်ရာ၌ အောက်သက်မကြေခဲ့၍ ဆရာ၊ဆရာမသင်ကြားသည်များကို နားမလည်သောအခါ မိမိကိုယ်ကို ဉာဏ်မကောင်းဟု ထင်သွားတတ်ကြ၏။ အချို့ကတော့ မိမိဘာသာ မကြိုးစား၍ မတော်သည်ကို ဉာဏ်မကောင်းဟု ထင်တတ်ကြသည်။

အမှန်စင်စစ်သော်ကား ပုံမှန်မွေးဖွားကြီး ပြင်းလာကြသော ကလေးများသည် တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး ဉာဏ်အားဖြင့်ကွာခြားလှသည်မထင်ပါ။ မလိုအပ်သောမိမိကိုယ်ကိုစိတ်အားပျက်မှုများ၊ သိမ်ငယ်ခြင်းများကို ရှောင်ရှားသင့်ပါသည်။

ကျောင်းနေ ပျော်ပါစေ

ကလေးကို အသက်ပြည့်မှ အသက်မီမှ ကျောင်းထားပါ။ လေးလ၊ ငါးလ ကျောင်းနေနောက်ကျ၍ မစိုးရွံ့သင့်ပါ။ လေးလ၊ ငါးလ စောထားသည်ကသာ ကလေးအတွက် မနိုင်ဝန်ကို ထမ်းရ၍ စာသင်ရသည်ကို စိတ်ညစ်သွားစေနိုင်သည်။ ကျောင်းနေမပျော်ဘဲ ကျောင်းသွားရမည်ကို ကြောက်သွားနိုင်သည်။ ကျောင်းစနေကတည်းက ကလေးအတွက် ကျောင်းသွားရခြင်းပေါင်းသင်းဆက်ဆံရခြင်း၊ ပညာသင်ရခြင်းများတွင် အဆင်

ပြေပြေဖြစ်စေရန် မိဘဆရာသမားတို့က သတိထားသင့်သည်။ ဆရာဆရာမ သင်ကြားသော သင်ခန်းစာများကို နားလည်လျှင် လိုက်နိုင်လျှင် ကလေးသည် ကျောင်းသွားရမည်ကို ပျော်ရွှင်သည်။ ပညာသင်ကြားရသည်ကို စိတ်ပါသည်။

ကျောင်းမှန်မှန်တက် စာမခက်

ကလေးတိုင်းသည် ကျောင်းတက်မှန်ရန် လိုသည်။ ကျောင်းပျက်များသော ကလေးသည် သင်ခန်းစာလွတ်သွားသည် များ၍ နားမလည်ဖြစ်တတ်သည်။ ကျောင်းပြန်တက်သောအခါ ဆက်ဆင်နေသော သင်ခန်းစာများကို ကွင်းဆက်ပြတ်၍ အခက်အခဲဖြစ်တတ်သည်။ ဆရာ ဆရာမတို့ကလည်း အများ နှင့် သင်ကြားရခြင်းဖြစ်၍ တစ်ယောက်အတွက် ပြန်ရှင်းပြရန် မလွယ်ပါ။ ထိုအခါ ကလေးသည် ရှေ့ဆက်သင်ရသော သင်ခန်းစာများကို သွတ်သိခိုး လိုက်ရသကဲ့သို့ ဖြစ်ပြီး ပင်ပန်း ဆင်းရဲတတ်သည်။ ကလေးတို့ကို တတ်နိုင်သမျှ ကျောင်း မပျက်ရန်၊ ကျောင်းမှန်မှန် တက်ရန် မိဘများက သတိထားသင့် သည်။

ဆရာသင်ခိုက် အာရုံစိုက်

ကျောင်းသားများ ပညာသင်ကြားရာတွင် အရေးကြီးသော အချက် အစ်ချက်မှာ ဆရာ ဆရာမ ရှင်းလင်း သင်ကြားစဉ် အာရုံစိုက်၍ ဆားထောင်ခြင်းဖြစ်သည်။ ဆရာဆရာမ ရှင်းလင်းသည်ကို

သဘောပေါက်နားလည်လျှင် သင်ခန်းစာကို တစ်ဝက်မကအောင် ကျက်မှတ်ပြီးသားဖြစ်သွားသည်။

စာကြည့်ချိန်တွင် တစ်ခေါက်၊ နှစ်ခေါက် ပြန်ဖတ် လျှင်လုံလောက်သွားပေပြီ။ အလွတ်ကျက်ရသည် စာများမှာ လည်းသဘောပေါက် နားလည်မှု ကျက်မှတ်၍ ရလွယ်သည်။ သဘောမပေါက်လျှင် ကျက်၍ ခက်ခဲတတ်ပါသည်။ ဆရာဆရာမ ရှင်းလင်းသင်ကြားနေစဉ် အချင်းချင်း ခူးချင်းတိုက်၊ လက်ချင်းပုတ်နှင့် ဆော့ကစားနေခြင်း၊ ငေးမိငေးရာ ငေး၍ တွေးမိ တွေးရာ တွေးနေတတ်ခြင်း၊ စိတ်ပါဝင်စားမှုမရှိခြင်းသည် သင်ခန်းစာများကို နားမလည် သဘောမပေါက်ဖြစ်စေ တတ်သည်။

ဆရာကောင်းသည် အသင်အပြကောင်းရုံမက အတန်းအုပ်ချုပ်မှုပါ ကောင်းရသည်။ သူသင်ကြားစဉ် ငေးမောခြင်း၊ ဆော့ကစားခြင်းမရှိစေရန် ထိန်းချုပ်ဟန် တားသင့် သည်။ သင်ခန်းစာတွင် စိတ်ဝင်စားအောင် ဆွဲဆောင်နိုင်မှုနည်း အမျိုးမျိုးဖြင့်လည်း ကြိုးစားတတ်ပေသည်။ မိဘများကလည်း မိမိတို့ သားသမီး ပညာတော်စေရန် ဆရာ ဆရာမရှင်းလင်း သင်ကြားစဉ် အာရုံစိုက်၍ နားထောင်တတ်သော အလေ့အကျင့် ရှိအောင် တိုက်တွန်းဆုံးမ အပ်ပေသည်။

စာကြည့်ချိန်မှာ စာကြည့်ပါ

မိဘများသည် မိမိတို့၏ သားသမီးများကို အတန်းငယ်မှစ၍ အတန်းစဉ်အလိုက် သင်တော်သောစာကြည့်ချိန် သတ်မှတ်ပေး သင့်သည်။ တစ်နှစ်လုံး စာမှန်မှန် မကြည့်ဘဲ စာမေးပွဲနီးမှညလုံး ပေါက် စာကျက်သော ကလေးမျိုးကို စာကြိုးစားသည်ဟု မဆို ထိုက်ပါ။ မိဘက ရုပ်မြင်သံကြားကြည့်၊ ရုပ်ရှင်သွား၊ ဟေးလား ဝါးလား စကားပြော၊ သားသမီးကလည်း စာကြည့်ချိန်မှာ မိဘနှင့် အတူ ရောနှောလိုက်ပါ၍ စာကြည့်တာဝန် ပျက်ကွက်လျှင် ထို ကလေးမျိုးမှာ ပညာတော်သူ မဖြစ် နိုင်ပါ။ ဆရာသင်သည်ကို ဂရုစိုက် နားထောင်သော အကျင့်နှင့် စာမှန်မှန်ကြည့်သော အကျင့်ရှိလျှင် ထိုကလေးသည် ပညာတော် သူဖြစ်ပေမည်။ စာကြည့်ချိန်မှန်ခြင်းကြောင့် သင်ခန်းစာများကို အမြဲတစေ ရှင်းလင်း နားလည်နေမည်။ ရှေ့ဆက် သင်သည် စာများကို လည်းလွယ်ကူစွာပင် သဘောပေါက်နိုင်သည်။

ထိုကျောင်းသားမျိုးသည် ပညာသင်ကြားခြင်းတွင် အပေါ်စီးရနေ၍ ကျောင်းနေပျော်မည်။ စာတော်မည်။ လူတိုင်း လူတိုင်းတွင် တာဝန်ကိုယ်စီ ရှိကြသည့်အနက် ကျောင်းသား၏ တာဝန်မှာ ကျောင်းတက်ရန်နှင့် စာကျက်ရန်ဖြစ်သည်။ ငယ်စဉ် ကတည်းက ကလေးများကို ကိုယ်တာဝန်ကိုယ်သိ၍ စနစ်တကျ ဖြစ်ရန် လေ့ကျင့်ပေးလျှင် ကြီးသည်အထိကောင်းသော အကျင့် များစွဲမြဲသွားတတ်သည်။

ကျောင်းသားအရွယ် ကလေးများစာကြည့်ချိန် မထားဘဲ ပေါ့ပျက်စွာ နေခြင်းကို မိဘတို့က လျစ်လျူမရှုသင့်ပါ။ အချိန်မှန် သတ်မှတ်၍ စာမှန်မှန်ကြည့်အောင် တိုက်တွန်းနှိုးဆော်ရပေမည်။ စာမေးပွဲကျမှ ရိုက်ခြင်း၊ မြည်တွန်တောက်တီးခြင်းသည် မှန်ကန်သောဆုံးမခြင်း မဟုတ်ပါ။

သားသမီးပညာရေး အလေးပေး

မိဘတို့သည် သားသမီး ပညာတော်စေလျှင် သားသမီး ပညာရေးကို စိတ်ဝင်စားသင့်သည်။ သားသမီးကို ကျောင်းထားပေး၍ လိုအပ်သည်စာအုပ်၊ စာစောင်များ ဝယ်ပေးရုံ၊ ကျူရှင်ထားပေးရုံနှင့် တာဝန်ကျေပြီဟု သဘောမထားသင့်ပါ။ မိဘအတော်များများသည် သားသမီး၏ လေ့ကျင့်ခန်း စာအုပ်များကို စစ်ဆေးကြည့်ရှုခြင်းမရှိကြပါ။

တစ်လတစ်ခါလောက် လိုအပ်သည်ထင်လျှင် တစ်ပတ်တစ်ခါလောက်စစ်ဆေးကြည့်သင့်သည်။ လက်ရေးလှမလှကစ၍ စစ်ဆေးသင့်သည်။ လက်ရေးမလှလျှင် လှအောင် ပြုပြင်ပေး၍ ရသည်။ ကျွန်တော့်သမီးသည် သုံးတန်းအထိ လက်ရေးမလှပါ။ သူ့သူငယ်ချင်းအားလုံးက သူ့ထက် လက်ရေးလှကြသည်။

ကျွန်တော်က သမီး၏ လက်ရေးမလှကြောင်း၊ အလှဆုံးအကောင်းဆုံးဖြစ်အောင် ကြိုးစားရေးပါ ခိုင်းပြီး ညနေတိုင်းလေ့ကျင့်ခန်းစာအုပ်များ တောင်းကြည့်သည်။ ကြိုးစား ရေး၍ တစ်ရက်ထက် တစ်ရက် တိုးလှလာသည်။ နေ့တိုင်း ချီးကျူးပေးသည်။ ရရစ်၊ အသတ်ပြုပြင်ပေသည်။ တိုးတက်မှုကို နေ့တိုင်းစစ်သည်။ လူကြီးက ဂရုစိုက်မှန်း ကလေးက သိသည်။ ပိုကောင်းလာတိုင်း ချီးမွမ်းသည်ကိုလည်း ကျေနပ်သည်။ တစ်လသာအာရုံ စိုက်၍ ပြုပြင်ပေးလိုက်ရပါ၏။ အလွန်လက်ရေးလှသွားသည်။ နေ့စဉ် ရက်စွဲတပ်မတပ်၊ သပ်ရပ်မှု ရှိမရှိ၊ ခေါင်းစဉ်များကို မျဉ်းတား မတားမှစ၍၊ စနစ်တကျ ဖြစ်အောင်လည်း ပြုပြင်ပေးလိုက်နိုင်သည်။ ယခု ရှစ်တန်းရောက်သည်အထိ ထိုအကျင့်မပျောက်တော့ပါ။ လက်ရေးလည်း အသားကျသွားလေပြီ။

လက်ရေးနည်းတူ လစဉ်ပညာရည်စစ်ဆေးလွှာ ရလျှင် ယခင်လနှင့် နှိုင်းယှဉ်၍ တက်လာသော အမှတ်များကို ပျော်ပျော်ပါးပါး နှင့်အားပါးတရ ချီးကျူးပေးရသည်။ လျော့သွားသည်တို့ကို ဘာကြောင့်ဖြစ်ကြောင်း ဆန်းစစ်ရသည်မှာ ငါးမိနစ်မျှပင်မကြာပါ။ အမြဲတစေလည်း လုပ်နေရသည် မဟုတ်ပါ။ လူကြီးက ဂရုစိုက်ရှိသည်နှင့်အမျှ သားသမီး၏ ပညာရေးမှာ သိသာအောင် တိုးတက်လာတတ်ပါသည်။

ဂရုစိုက်မှု လွဲနေကြသည်များ

အချို့ မိဘများမှာ မိမိတို့ သားသမီး၏ ပညာရေးကို စိတ်ဝင်စားကြောင်း ကျူရှင်ကောင်းများ၊ ဝိုင်းကျူရှင်များထားကြသည်။ ကျောင်းသို့ ထမင်းဘူး၊ ကော်ဖီဘူးများကို ချိုင်ကြီး ချိုင်ငယ် ဆွဲပြီး လိုက်ပို့ကြသည်။ တစ်ချိန်လုံး စောင့်နေပြီး အချင်းချင်း ဝိုင်းဖွဲ့၍ အကြောင်းစုံပြောကြသည်။ ကျောင်းဆင်းလျှင် ထမင်းကျွေးကြသည်။ ကော်ဖီတိုက်သည်။ မုန့်ကျွေးသည်။ အထက်တန်းကျ ကြောင်း ဂုဏ်တဂုဏ်ပြိုင် ပြုကြသည်။

တစ်လ တစ်လ ဘယ်ရွှေ ဘယ်မျှကုန်ကြောင်း ပြိုင်ကြသည်။ ကိုယ်သားသမီး၏ လေ့ကျင့်ခန်းစာအုပ်ကိုတော့ တစ်ကြိမ်တစ်ခါမျှ ယူမကြည့်တတ်ကြပါ။ ဘာလို၍ လိုမှန်းမသိ၊ လက်ရေး မလှ၍လည်း မလှမှန်းမသိ၊ ဖြစ်ကတတ်ဆန်း မသပ်မရပ်လုပ်နေသည်ကိုလည်းမသိ၊ ဂရုစိုက်ပုံ လွဲမှားလျှင် အကုန်အကျများသည်ကို ကြားစရာသာ ရသည်။ သားသမီး၏ ပညာရေးကတော့ သိသာအောင် တိုးတက်မည်မဟုတ်ပါ။

ကျူရှင် ယူခြင်း၊ မယူခြင်း

ယခုအခါတွင် ကျောင်းသားတိုင်းလိုလိုပင် သူငယ်တန်းမှစ၍ တက္ကသိုလ်အထိ ကျူရှင်ပြဿနာရှိ နေကြသည်။ ငွေကြေး တတ်နိုင်သူတို့က တတ်နိုင်သည်နှင့် အမျှ ဆရာကောင်းများထံမှ ကျူရှင်ယူကြသည်။ မတတ်နိုင်သူတို့ကလည်း သင့်တော်သော

ကျူရှင် တစ်ခုခုတော့ ယူကြသည်။ လုံးဝ လွတ်သည်မှာ ရှားသည်။

သို့သော် အဆုံးအဖြတ်မှာ ကာယကံရှင်ကျောင်း သား၏ကြိုးစားမှုသာဖြစ်ပါသည်။ အကောင်းဆုံးဆရာများမှာ ဤဝိုင်းကျူရှင်တက်ပြီး ဆယ်တန်းကျသူတို့ အများကြီးရှိပါသည်။ ကျွန်တော်တို့ ငယ်စဉ်ကတော့ ကျူရှင်ဆိုသည်မှာ ကိုယ့်အတွက် အားနည်းသောဘာသာကို တိုးတက်ကောင်းမွန်လာအောင် အားမြည့်ပေးသော သဘောဖြင့် ယူခြင်းဖြစ်ပါသည်။ သင်္ချာ လိုလျှင် သင်္ချာ၊ အင်္ဂလိပ်စာလိုလျှင် အင်္ဂလိပ်စာ အပိုသင်ယူကြရသည်။

ယခုအခါမှာတော့ ဘာသာတိုင်းလိုလို ယူနေကြသည်။ တချို့ဆိုလျှင် တစ်ဘာသာတည်းကိုပင် နှစ်နေရာ၊ သုံးနေရာပြောင်းပြီး ကျူရှင်ယူကြသည်။ ငွေကုန်များရုံသာမက ကလေး၏စာကြည့်ချိန်၊ ကစားချိန်၊ ကိုယ်ပိုင်အချိန်၊ အိပ်ချိန်များပါလျော့ပါးဆုံးရှုံးကြရသည်။ ကျူရှင်ဆိုသည်မှာ လိုလျှင် လိုသည့် ဘာသာကို ယူသင့်ပါသည်။ သို့သော် ကျူရှင်ယူရုံဖြင့် စာတော်ပြီဟု မှတ်ထင်လျှင်မှားပါသည်။ ကိုယ်တိုင်ကြိုးစားမှ ဆောင်ပါသည်။

ကျောင်းနေပျော်၍ စာတော်ပါစေ

အရေးကြီးသည်မှာ သားသမီးကို ငယ်စဉ်ကတည်းက စ၍ ကျောင်းနေပျော်အောင် မိဘကစီစဉ်ပေးသင့်သည်။ စာတော်မှ

လည်း ကျောင်းနေပျော်ပါသည်။ အပြန်အလှန်ပင် ကျောင်းနေ
ပျော်မှလည်း စာတော်ပါသည်။ သားသမီး၏ ပညာရေးကို မိဘ
တို့က အလေးပေးဂရုစိုက်သင့်သည်။

ကျောင်းမှန်မှန်တက်စေ၍ဆရာဆရာမသင်ကြား
သည်ကို စိတ်ပါဝင်စားစွာ နားထောင်ရန်၊ စာမှန်မှန်ကျက်ရန်
စသည်တို့ကို မိဘများက ကြီးကြပ် လမ်းညွှန်ပေးသင့်သည်။
လိုအပ်လျှင်လိုအပ်သည်ဘာသာများကိုကျွင့်ရှင်ယူသင့်ပါသည်။

သို့သော် ကိုယ်တိုင်ကြိုးစားမှသာ စာတော်ပါ
သည်။ သားသမီး ပညာတော်ခြင်း၊ ပညာထူးချွန်ခြင်းသည်
မိသားစုအတွက် ဝမ်းသာစရာ၊ ဂုဏ်ယူစရာပင်ဖြစ်ပါသည်။
နိုင်ငံ၏အညွန့်အဖူးကလေးများဖြစ်သော သားသမီးတိုင်း ပညာ
ထူးချွန်ကြလျှင် လူမျိုးပါ ဂုဏ်တင်၍ နိုင်ငံပါ တိုးတက်နိုင်မည်
ဖြစ်ပေသည်။

— မြို့ပတ်ရထား ပေါ်မှ ဆရာမ —

ကျွန်တော်သည် မင်္ဂလာဒုံမှ ရန်ကုန်သို့ မြို့ပတ်
ရထားဖြင့် နေ့စဉ် ရုံးသွားရ၏။ ထိုသို့ ရုံးသွားရာတွင်
ရထားပေါ်မှာ ကလေးများကို စာသင်ပေးသော အမျိုးသမီးနှင့်
တွဲတစ်တွဲတည်းတွင် မကြာခဏဆုံမိရတတ်၏။ ထိုသို့
ဆုံမိသောနေ့တိုင်း လည်း စိတ်မချမ်းမသာ ဖြစ်ရသည်။
ကျွန်တော်သာမက တစ်တွဲလုံးတွင် ပါသမျှလူတိုင်း စိတ်ဆင်းရဲ
ရသည်။

ထိုအမျိုးသမီးသည် မင်္ဂလာဒုံတွင် နေ၍
မြို့ထဲတွင် အလုပ်ဆင်းရဟန်တူ၏။ သူနှင့်အတူ သမီးကလေး
တစ်ယောက်၊ သားလေးတစ်ယောက် ကျောင်းဝတ်စုံ၊ ကျောင်း
လွယ်အိတ်ကလေးများနှင့် ပါလာသည်။ ကလေးများကိုလည်း
မင်္ဂလာဒုံကျောင်းမထားဘဲ မြို့ထဲကျောင်းမှာ ထားဟန်
တူ၏။ ခေါင်းလှည့်ရထားသည် မင်္ဂလာဒုံဘူတာမှ စထွက်ခြင်း
ဖြစ်၍ မင်္ဂလာဒုံဘူတာမှ တက်လျှင် နေရာကောင်းကောင်း
ရသည်။ ထို့ကြောင့် ကလေးနှစ်ယောက်နှင့် အမျိုးသမီးသည်

သားအဖိ သုံးယောက် ထိုင်ခဲ့တစ်ခုရအောင် ထိုင်လိုက်သည်။

‘အင်္ဂလိပ်စာအုပ် ထုတ်လေ’

ထိုင်ခုံနေရာရသည်နှင့် မြို့ ပတ်ရထားပေါ်မှ စာသင်ခန်းကို စတင်ပါတော့ သည်။ သူ၏ အသွင်အပြင်နှင့် ဝတ်စားပုံကိုကြည့်ခြင်းဖြင့် ဆရာမမဟုတ်သည်မှာ သေချာပါသည်။ ကလေးနှစ်ယောက် မှာ ကြောက်ရွံ့စွာဖြင့် စာအုပ်ထုတ်ရသည်။ ရထားဖြင့် ခရီးသွားသော်လည်း ဘေးဘေးအံ့ဘီ ဟိုဟိုသည် သည် ကြည့်ခွင့်မရ။

‘ဟဲ့ ခါဆိုစမ်း’

သမီးအကြီးလေးကို အင်္ဂလိပ်မီးနင်းများ အဆိုခိုင်းသည်။ ကလေးက ရှက်၍ထင်ပါ၏။ ခပ်တိုးတိုးသာ ဆိုသည်။ သို့သော် မိခင်၏ အသံကတော့ တစ်တွဲလုံးကြားလောက်အောင် ကျယ်လောင်၏။ သူကတော့ မြို့ပတ်ရထားပေါ်တွင် စာသင်ပေးနေသည်ကို လူတိုင်းကြားစေချင်ဟန်၊ မြင်စေချင်ဟန်တူပါသည်။

ကလေးက မှား၍ ဆိုသော အသံထွက်များကို သူကပြုပြင်ပေးသည်။ သူပြုပြင်ပေးသော အသံထွက်များမှာလည်း မမှန်လှပါ။ သို့သော် ထိုအသံထွက်ကိုပင် ကလေးနှစ်ယောက် အောင် ထပ်ခါ တလဲလဲ ချပေးသည်။ ကလေးကို အကြိမ်ကြိမ် လိုက်ဆိုစေသည်။

‘ဟဲ့ ဟိုကောင် ဘာငေးနေတာလဲ၊ သင်္ချာစာအုပ် ထုတ်လေ’

သားငယ်လေးမှာ ပြတင်းပေါက်ဘက် လှမ်းကြည့်နေရာမှ ကဗျာကယာ စာအုပ်ထုတ်ရသည်။

‘ဟော အသံထွက် လွဲသွားပြန်ပြီ။ ငါပေးတဲ့ အတိုင်း မဟုတ်တော့ဘူး၊ ကဲ ဟယ်’

‘ခေါင်’

ကလေးမ၏ ခေါင်းကို လက်သံပြောင်ပြောင် ခေါက်ပစ်လိုက်သည်။ ကလေးမှာ အတော် ကြောက်ဟန်တူပါ၏။ မငိုရဲ မျက်နှာ မပျက်ရဲ၊ အသံရပ်မသွားရဲ၊ အခေါက်ခံရသည်နေရာကို လက်ကလေးတစ်ဖက်ဖြင့် ပွတ်ရင်း ဆက်ဆိုနေရသည်။ တစ်လုံးရလျှင် နောက်တစ်လုံးချပေး၏။

‘ကဲ... စာအုပ်ထုတ် အလွတ်ရေး’

စောစောက သင်ပေးထားသော အင်္ဂလိပ်စာများကို ဗလာစာအုပ်တွင် ပြန်ရေးပြရသည်။

‘ဟိုကောင် စာအုပ်ပေး’

သားငယ်ထံမှ သင်္ချာစာအုပ်ကို ယူပြီး ပူဆွာတစ်ပုဒ် ပေးသည်။

'ဒါကို တွက်စမ်း'

ကလေးက ရထားပေါ်မှာပင် ရထားသွား နေစဉ်
ခဲခဲယဉ်းယဉ်း ရေးတွက်ရ၏။

'ဒါက များချင်တယ်ဆိုတော့ ဘာလုပ်ရမလဲ'

'ပေါင်းရမှာ'

'များချင်ရင် မြှောက်ရမှာဟဲ့'

'ဒေါင်'

အငယ်လေး၏ ခေါင်းကို ခေါက်လိုက်သည်။
ဆက်၍ ရှင်းပြနေဆဲမှာပင် ကလေးက မယ်ဒလင်တီး၍
သီချင်းဆိုသော သားအဖနှစ်ယောက်ထံသို့ မျက်စိရောက်သွား
ပြန်၍ နောက် တစ်ချက် အခေါက်ခံရပြန်သည်။

သူကတော့ တကယ့်ဆရာမ တစ်ယောက်လိုပင်
ဥပမာတွေ ပေးပြီး ရှင်းပြနေ၏။ အသံကလည်း ကျယ်သည်။
ကလေးတစ်ယောက်တည်းကို သင်သည်နှင့် မတူ။ ရထား တစ်တွဲ
လုံးကို သင်နေသည်နှင့် တူနေသည်။

ထိုအချိန်မှာပင် ဆေးကြော်ငြာသမားယောက်
လာ၍ သူ့ဆေးကောင်းကြောင်း အော်ဟစ်ပြောနေပြန်၏။
ကလေး၏ မျက်စိက ထိုသူ့ထံသို့ ရောက်သွားပြန်သည်။ သူ့မိခင်

ပြောသည်ကိုလည်း မကြားတစ်ချက် ကြားတစ်ချက်သာ
နီလိမ့်မည်။

'နားလည်ပြီလား'

မြို့ပတ်ရထားပေါ်မှ ဆရာမက သူ၏ရှင်းလင်း
သင်ကြားချက်အတော်အောင်မြင်သွားပြီဟုထင်၏။ ကလေးက
ခေါင်းညိတ်ပြသည်။

'ကဲ ... နားလည်ရင် တွက်၊ မှားရင်တော့
သရအောင် ပြင်ထား'

ကလေးက တွက်ရပြန်သည်။

'ဟိုကောင်မလေး ပြီးရင်ပြ'

အင်္ဂလိပ်စာလုံးရေးထားသည့်များကိုကြည့်သည်။

'ကြည့်စမ်း၊ ဒါက မှားနေပြီ'

'ဒေါင်'

'ဟောဒီမှာ လဲ မှားပြန်ပြီ'

'ဒေါင်'

'ဒါက အက်စ် ကျနေပြီ'

'ဒေါင်'

ကလေးမှာ ဆက်တိုက် အခေါက်ခဲနေရသည်။

မြင်သမျှကြားသမျှ လူတိုင်းစိတ်ဆင်းရဲကြသည်။
ကလေးကို သနား၍ မြို့ပတ်ပေါ်မှ ဆရာမကို မကျေမနပ်
ဖြစ်ကြသည်။

'တောက်၊ စိတ်ပျက်စရာပဲကွာ'

ကျွန်တော် ဘေးမှ လူငယ် တစ်ယောက်ထံ မှ
မကျေနပ်သံ ထွက်လာသည်။ သို့သော် မြို့ပတ်ပေါ်မှ ဆရာမက
ဂရုမစိုက်။ ဤကဲ့သို့ မကျေမနပ်ပြောဆိုခြင်း
ရှက်လောက်အောင် ဝေဖန်ခြင်းတို့ကို ကျွန်တော်အပါအဝင်
လူတော်တော်များများ ပြုကြဖူးပါ၏။ သို့သော် မြို့ပတ်ရထား
ပေါ်မှ ဆရာမကတော့ သူ့မူ၊ သူ့ဟန်အတိုင်း သင်ဆဲ ခေါက်ဆဲ။

'ဟဲ့ အငယ်ကောင်၊ ပြီးရင် ပြ'

ကလေးငယ်က ပြသည်။

'ဟင် ငါ-သေသေချာချာ ရှင်းပြလျက်နှင့် တစ်
တွေ လုပ်လာပြန်ပြီ၊ သေသေချာချာ နားမထောင်ဘူး။
သေသေချာချာမှတ်မထားဘူး။'

'ဒေါင်'

ခေါက်ပြီးပြန်ရှင်းနေပြန်သည်။ ရထားပေါ်တွင်
ကလေးအတွက် အာရုံ ပျံ့စရာတွေများလှသည်။ ရထားရပ်လျှင်
ဆင်းကြသည်။ တက်ကြသည်။ တိုးကြ ဝှေ့ကြ စကား များ
ကြသည်။ သီချင်းဆိုသူ၊ ဆေးရောင်းသူ၊ ပစ္စည်း ရောင်းသူ
အမျိုးမျိုးတို့က အသံ အမျိုးမျိုး ပြုနေကြသည်။ ကလေးက ထို
သူများထံ အာရုံရောက်လျှင် သင်ကြားသည်မှာ ဘာမျှနားလည်
မည်မဟုတ်။ ထိုအချက်ကို မြို့ပတ်ရထားပေါ်မှ ဆရာမသတိ
ထားမိခြင်းမရှိ။ နောက်ပြီး ခေါက်လွန်းရိုက်လွန်း၍ ကလေးက
အကြောက်လွန်နေသည်။ နှစ် နှင့် လေး အပေါင်းခိုင်းလျှင်ပင်
ရှစ်ဖြစ်ကုန်ပြီ။ မှားလေခေါက်လေး၊ ခေါက်လေးမှားလေ သံသရာ
လည်နေသည်။

'ကလေးက ဒီလောက် ကြောက်နေရမှတော့
ဘယ်လိုလုပ်ပြီး ဉာဏ်ထွက်နိုင်တော့မလဲ'

အဘိုးကြီး တစ်ယောက်က ဆရာမ ကြား
လောက်အောင် ကျယ်ကျယ်လောင်လောင် ပြောလိုက်သည်။
လူတော်တော်များများက အဘိုးကြီးထံသို့ လှမ်းကြည့်ပြီး
ဆင်းညိတ်ထောက်ခံကြသည်။ သို့သော် မြို့ပတ်ပေါ်မှ ဆရာမ
အတော့သင်ဆဲ၊ ခေါက်ဆဲသာဖြစ်၏။ သူ့သားသမီး သူ့စေတနာ
ထား၍ သင်သည်၊ ခေါက်သည်မို့ ထိုထက်လည်း ပို၍ ပြော
သင့်သည်မဟုတ်။

သို့သော် သူ့စေတနာမှာ လွှဲနေသည်။

ကလေးများကို စာကျက်ဖြစ်အောင်၊ စာရေးဖြစ်အောင်၊ သင်္ချာတွက်ဖြစ်အောင် ရထားစီးသည့် အချိန်ကို အသုံးပြုသည်မှာ ကောင်းပါ၏။ သို့သော်ကလေး၏ သဘာဝအာရုံပျံ့လွယ်သည်။ ရထားပေါ် ဆိုသည်က အာရုံ ပျံ့စရာတွေကလည်း များသည်။ ခေါက်လွန်း၊ ရိုက်လွန်း၍ ကလေးတို့ ကြောက်ရ လွန်းသည်မှာလည်း ကောင်းသည်မဟုတ်၊ ပညာသင်ကြားမှုကို စိတ်ညစ်စေသည်။ ကြောက် ရှုံ့စေသည်။ စဉ်းစားဉာဏ်ကို ထုံထိုင်းစေသည်။ ထိုအချက်ကလည်း ဆရာမအစစ်မဟုတ်သော မိခင်သိမည်မဟုတ်။

စေတနာကြောင့် ဝေဒနာ မဖြစ်စေလို

စေတနာကောင်းနှင့်ပြုသည်ပင်မှန်စေဦးတော့ဖြစ်ပေါ်လာသည် အကျိုးဆက်မှာ မကောင်းပါ။ တစ်တွဲလုံးက ကလေးများကို သနားနေကြရသည်။ နောက်တစ်ချက် စိတ်ပျက်စရာကောင်းသည်မှာ မြို့ပတ်ပေါ်မှ ဆရာမသည် သူ့ ကလေးများ ကြားလောက်ရုံထက် ပိုပြီး ကျယ်လောင်စွာ အော်ဟစ် ပြောဆိုသင်ကြားနေခြင်း ဖြစ်သည်။ လူအထင်ကြီး ခံချင်မှု၊ ပြသလိုမှုများသည် သူ့အပြုအမူတွင် အထင်သား ပေါ်လွင်နေ၏။

ထို့ကြောင့် သူနှင့်တစ်တွဲတည်းကျပြီဆိုလျှင် လူတိုင်း နှာခေါင်းရှုံ့သွားကြသည်။ တစ်လမ်းလုံးစိတ်ဆင်ရဲကြရသည်။ ရထားပေါ်မှ အချိန်ကို အကျိုးရှိအောင် အသုံးပြုလိုလျှင်

ကလေးကို စာဖတ်ခိုင်းဖို့ ကောင်းသည်။ စာကျက်ခိုင်းဖို့ ကောင်းသည်။ အလွတ်ပြန်ပြု၍မရသေးလျှင်မခေါက်သင့်၊ မရသေးသော စာလုံးကို ပြန်အကျက်ခိုင်းသင့်သည်။

အကောင်းဆုံးကတော့ စနစ်တကျ သင်နည်းကြားနည်းနှင့်တကွ၊ ကလေးစိတ်ပညာကိုပါ နားလည်သော ဆရာဆရာမများသာ ကလေးတို့ကို ပညာသင်ကြားပေးသင့်ပါသည်။ မိဘက စာကြည့်ဖြစ်အောင် စာကျက်ဖြစ်အောင် အိမ်စာလေ့ကျင့်ခန်း လုပ်ဖြစ်အောင် ကြပ်မတ် ကူညီပေးဖို့ကောင်းပါသည်။

မိမိတို့ ငယ်စဉ်က သင်ကြားတတ်မြောက်ထားသည့် နည်းများနှင့် ခုခေတ်နည်းများ မတူညီပါ။ မိမိတို့ ငယ်စဉ်က ထွက်ခဲ့သော အင်္ဂလိပ်စာအသံထွက် များနှင့် ယခု အသံထွက်များ မတူညီပါ။ မှားသင်ပေးလျှင် ကလေးမှာ မိဘနှင့် ဆရာ၊ ဆရာမ ကြားမှာ ဒုက္ခများတတ်သည်။

မလွဲမရှောင်သာ၍ သူ့ခေတ်သူ့နည်းကို လေ့လာပြီး သင်ပေးရာတွင်လည်း ဆရာ၊ ဆရာမပင် မဟုတ်စေကာမူ ဆရာ၊ ဆရာမစိတ်မွေးရမည်။ စိတ်ရှည်ရှည်ထား၍ သင်ပေးရမည်။ မိဘတော်တော်များများမှာ ကိုယ်သားသမီးကို ကိုယ်တိုင် စာသင်ပေးရာတွင် အဆင်မပြေကြပါ။ တတ်စေချင်သည် စိတ်ဆန္ဒတွေများပြီး ကလေးက ကိုယ်ထင်သလောက် နားမလည်လျှင် စိတ်မရှည် ဖြစ်တတ်သည်။ ထိုအခါ အော်ကြ၊ ငေါက်ကြ၊ ခေါက်ကြတော့သည်။ ထိုကလေးမျိုးမှာ ကံမကောင်းရှာသော သနား

စရာ ကလေးများ ဖြစ်သည်။

တချို့ မိဘကတော့ ကိုယ်တိုင်မသင်။ သင်ရန် လည်း သူ့ခေတ် သူ့အခါမှ နည်းသစ်များမသိ။ ထိုအခါ ကလေး ထက် နှစ်တန်း သုံးတန်း ကြီးသော အစ်ကို အစ်မကို အသင်ခိုင်း ၏။ အစ်ကို၊ အစ်မကို ရိုက်ခွင့်၊ ငေါက်ခွင့်လည်း ပေးထားကြ၏။ ထိုကလေးမျိုးမှာ ပို၍ပင် သနားစရာကောင်းသည်။ ကလေးချင်း ဖြစ်၍ စိတ်မရှည်။ မကြာခဏ အငေါက်အခေါက်ခံရသည်။ ကလေးကို စာသင်ရာတွင် ပျော်စရာဖြစ်အောင် သင်နိုင်ဖို့ လိုသည်။ ကလေးကိုယ်တိုင် စိတ်ဝင်စား၍ တက်ကြွအောင်လုပ် ဆောင်ပေးဖို့ လိုသည်။

စေတနာမည်မျှပင် ကောင်းသော်လည်း လုပ်နည်း လုပ်ဟန် မှားလျှင် စေတနာကြောင့်ပင် ဝေဒနာဖြစ်ရသည်။ ကလေးအငယ်ကို ကလေးအကြီးလက်ဝကွက်အပ်၍ စာသင်ခိုင်း ခြင်း၊ မိဘကိုယ်တိုင်သင်ရာတွင် ဂရုဏာဒေါသနှင့် အော်ခြင်း၊ ငေါက်ခြင်း၊ ရိုက်ခြင်းတို့မှာ မှားယွင်းပါသည်။ အာရုံပျံ့စရာများ သည် မြို့ပတ်ရထားပေါ်မှာ ဆရာမ မဟုတ်သူ မိခင်က နေ့စဉ် ရှင်းလင်းသင်ကြားနေသည်မှာလည်း လူမှန် နေရာမှန် မဟုတ်ပါ။ ရက်စက်စွာ ခေါက်ခြင်း၊ ရိုက်ခြင်းကြောင့် ကလေးများ ဒုက္ခဖြစ် ရှာသည်။ မြင်သူအပေါင်း စိတ်ဆင်းရဲကြရသည်။

ကလေးများ ကံကောင်းကြပါစေ။

ကလေးဖတ်စရာ ကလေးစာ

မိဘတို့သည် ကလေး၏ရုပ်ခန္ဓာကြီးထွားအောင် ကျွေးမွေးပြုစုသကဲ့သို့ ကလေး၏ စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ အသိပညာ တိုးပွားအောင်လည်း ပြုစုပျိုးထောင်ပေးဖို့ လိုပေသည်။ စာဖတ် ခြင်းသည် ကလေး၏စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်စေရန် အကောင်းဆုံးနည်းတစ်ခုဖြစ်သည်။ ကလေးတိုင်း လက်လှမ်းမီ၍ ကလေးတိုင်း နှင့်လည်း သင့်တော်သည်။

စာဖတ်ကျင့် လုပ်ပေးပါ

မိဘတိုင်းသည် ကိုယ်ကလေးကို တိုးတက်စေလိုလျှင် စာဖတ်ကျင့် လုပ်ပေးသင့်သည်။ သူက စာဖတ်ဝါသနာပါသည် သူက စာဖတ် ဝါသနာမပါဘူး ဟု သူ့သဘော သူ့ဝါသနာ အလျောက် သဘော ထားရမည် မဟုတ်ပါ။ စာဖတ်ခြင်းသည် ကောင်းသောအလုပ် ဖြစ်၍ ကလေးတိုင်း ဝါသနာပါအောင် လေ့ကျင့် ပေးသင့်သည်။

စာဖတ်စေအောင်၊ စာဖတ်ဖြစ်အောင် လုပ်ပေးလျှင် ကြာတော့ ဝါသနာပါသွားမည်။ အစတော့ တိုက်တိုက်တွန်းတွန်း ခိုင်းသင့်လျှင် ခိုင်းရမည်။ ကလေးဖတ်သင့်သော စာအုပ်များကို ကလေးလက်ဝယ် ရောက်အောင် ရှာပေးရမည်။ စာဖတ်ခြင်း၏ ကောင်းကျိုးများကို ရှင်းပြရမည်။

ဖွဲ့ဖြိုးတိုးတက်သော နိုင်ငံများတွင် ကလေးစောလူကြီးများပါ စာအလွန်ဖတ်ကြသည်။ မီးရထားစောင့်ရင် စာဖတ်သည်။ မီးရထားစီးရင်း စာဖတ်သည်။ တစ်ယောက်ယောက်နှင့် ချိန်းထားသည်ကို စောင့်ရင်းစာဖတ်သည်။ ခါးတလှေကားစီးရင်းပင် စာဖတ်သည်။ ထို့ကြောင့် တိုးတက်သော နိုင်ငံကြီးများမှ တိုးတက်သော လူများသည် ပို၍ တိုးတက်နေကြပြန်သည်။

ကျွန်ုပ်တို့သည် ဖွဲ့ဖြိုးတိုးတက်သော နိုင်ငံများကို အမိလိုက်နိုင်ရန် လူမျိုး၏ အသိအမြင်နှင့် ဆင်ခြင်နိုင်စွမ်းတိုးတက်ရန်လိုသည်။ ဉာဏ်ပညာမဟုတ်ဘဲ တိုးတက်ရန် လိုသည်။ လူမျိုးနှင့်ချိတ်ပင်လျှင် စာဖတ်အလေ့အကျင့်တိုးတက်ရန် လိုသည်။ ထို့ကြောင့် မိဘတိုင်းသည် ကိုယ်သားသမီးကို စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ အသိအမြင်ကြီးထွားရေးအတွက် စာဖတ်ခြင်းကို ဝါသနာဖြစ်နေသည်အထိ လေ့ကျင့်ပေးကြရန် လိုသည်။

ကျောင်းစာသာမက ပြင်ပစာလည်း ဖတ်ပါစေ

အချို့ မိဘများသည် ကလေးငယ်များကို ကျောင်းစာသာ ဖတ်ခွင့်ပြု၍ ပြင်ပစာပေများ ဖတ်မှတ်ခြင်းကို ဟန့်တား ပိတ်ပင်ကြသည်။ ကျောင်းစာကို သူ့အချိန်နှင့်သူ အချိန်ယေး အတိအကျထား၍ မှန်မှန်ကြည့်စေရမည်ဖြစ်ပါသည်။ ကျောင်းသားအတွက် ကျောင်းစာကျက်မှတ်ရေးသည် အဓိကအချက်ဖြစ်သည်မှာ မှန်ပါသည်။ သို့သော် အချိန်တိုင်း ကျောင်းစာသာလျှင် ကျက်မှတ်နေရမည်။ ပြင်ပစာကို လုံးဝ မဖတ်ရ ဆိုသည်မှာလည်း မမှန်ပါ။ ကျောင်းစာ ကြည့်ချိန်မှအပ ဖြစ်သော အချိန်များတွင် မှတ်ဖွယ်မှတ်ရာ ထိုထိုစာတို့ကိုလည်း ဖတ်ရမည်။ သို့သော် ကျောင်းစာသင်ချိန်တွင် အပြင်စာကို ခိုးဖတ်နေခြင်း၊ ကျောင်းစာ ကြည့်ချိန်တွင် ကျောင်းစာ မကြည့်ဘဲ အပြင်စာကို ဖတ်နေခြင်းမှာလည်း မှားယွင်းပါသည်။

ကျောင်းစာနှင့်အပြင်စာကိုခွဲခြားနားလည်အောင် စနစ်တကျ အချိန်ပိုင်းခြား၍ ဖတ်တတ်အောင် လမ်းညွှန်ပေးရမည်မှာ မိဘဆရာသမားတို့၏ တာဝန်ဖြစ်သည်။ ကျောင်းစာသာတော်ပြီး ပြင်ပစာပေ အဖတ်နည်းသူနှင့် ကျောင်းစာလည်းတော် ပြင်ပစာပေ အဖတ်အမှတ်လည်း များသူတို့ နှိုင်းယှဉ်ကြည့်လျှင် များစွာခြားနားသည်ကိုတွေ့ရလိမ့်မည်။ ကျောင်းစာသာထူးချွန်သူတို့ အသက်ကြီး၍ အလုပ်ဝင်သောအခါ လူမှုဆက်ဆံရေးနယ်ပယ်မှာ အဆင်မပြေသည်များ၊ မအောင်မြင်သည်များ ရှိနေ

တတ်သည်။ ကျယ်ပြန့်စွာ ဆင်ခြင်မှုနည်း၍ အမြင်ကျဉ်းနေတတ်သည်။ ထိုသူနှင့် ဆက်ဆံရသူတို့အတွက် များစွာ အခက်အခဲတွေ့တတ်သည်။ ကျောင်းစာရော ပြင်ပစာပါ ဘက်စုံသူတို့မှာ လုပ်ခွင်နယ်ပယ်၊ လူမှုဆက်ဆံရေးနယ်ပယ်မှာ ပို၍ အဆင်ပြေချောမွေ့သည်။ လုပ်ငန်းအောင်မြင်သည်။

ထို့ကြောင့် ကလေးလူငယ် ကျောင်းသားအရွယ်များသည် ကျောင်းစာတွင် တော်ရေးမှာ အဓိကအချက်ဖြစ်သကဲ့သို့ ကျယ်ပြန့်သော အသိအမြင်ကို ပေးနိုင်စွမ်းသည် ပြင်ပစာပေအမျိုးမျိုးကိုလည်း ဖတ်၊မှတ်၊ လေ့လာသင်ကြသည်။ နှစ်ခုစလုံးမှန်ကန်မျှတစွာ ဘက်စုံဖြစ်ရေးအတွက် လူကြီးမိဘတို့က အကြံပေး လမ်းညွှန်သင့်သည်။

ဖတ်နည်းမှန်အောင် လမ်းညွှန်ပါ

ကလေးတို့အား စာဖတ်ဖြစ်အောင်၊ စာဖတ်ဝါသနာပါအောင် လေ့ကျင့်ပေးရာတွင် ဖတ်နည်းမှန်အောင်လည်း အကြံပေးသင့်သည်။ ကျောင်းစာဖတ်ချိန်နှင့် အပြင်စာဖတ်ချိန်ကို တိတိကျကျ ခွဲခြားပေးရမည်။ အထူးသဖြင့် ကျောင်းစာမေးပွဲများနီးသည် အချိန်တွင် အပြင်စာဖတ်ခြင်းကို ခေတ္တအားဖြင့် လုံးဝရပ်နားထားသင့်သည်။ အတန်းတင် စာမေးပွဲပြီး၍ ကျောင်းပိတ်ချိန်များသည် ပြင်ပပဟူသုတစာပေများကို ဖတ်ရန် အကောင်းဆုံးဖြစ်သည်။

ကျောင်းစာဖတ်ခြင်းများ၌ စိတ်ပင်ပန်းသွားသည် အခါများတွင်လည်း အပန်းဖြေအနားယူသည့် သဘောဖြင့် အပြင်စာကို ဖတ်သင့်ပါသည်။ အသက်အရွယ်ကြီးရင့်၍ အတန်းမြင့်လာသည်နှင့်အမျှ စာဖတ်သက်လည်း ရင့်လာသင့်သည်။ စာဖတ်သည် အဆင့်၊ စာပေအဆင့်လည်း မြင့်တက်လာစေသင့်ပါသည်။ အစဉ်တစိုက် စွဲမိရာ စာပေတစ်မျိုးမျိုးကိုသာ ဖတ်နေခြင်းမျိုး မဖြစ်သင့်ပါ။

စာရွေးပေးပါ

လူကြီးမိဘတို့သည် သားသမီးများကို စားသင့် သော အစာမစားသင့်သော အစာရွေး၍ ကျွေးသကဲ့သို့ စာဖတ်ရာတွင်လည်း ဖတ်သင့်သောစာ၊ မဖတ်သင့်သောစာကို ရွေးပေးသင့်သည်။ မိမိတို့မှာ ငယ်ရာမှ ကြီးလာသူများ ဖြစ်သည်။ စာဖတ်သက်နုရာမှ ရင့်လာသူများ ဖြစ်သည်။ စာအမျိုးမျိုးကို ဖတ်၍ အကောင်းအဆိုးအမှားအမှန်ကို ခွဲခြားဝေဖန်နိုင်ကြပြီ။ ထို့ကြောင့် ကလေးအတွက် အဆိပ်သင့်မည့် စာများကို တားမြစ်ရမည်။ စိတ်ခွန်အားဖြစ်စေမည် စာများကို ရွေးချယ်ပေးသင့် သည်။

ဤနေရာတွင် အချို့သောသူများက စာဆိုလျှင် ဘာစာဖြစ်ဖြစ် ဖတ်ချင်ရာဖတ် ကောင်းတာချည်းပဲ၊ စာဖတ်ဖြစ်မှီသာ လိုသည်။ စာဖတ်သက် ရင့်လာတော့ သူ့အလိုလိုပြောင်းသွားလိမ့်မည်ဟု ယေဘုယျထားကြသည်။ ကိုယ်လည်း သည်းလို ဖတ်ခဲ့တာပါပဲဟု ဆိုသည်။ သာမန်အားဖြင့် ဟုတ်မှန်သည်ဟု

ထင်ရသည်။

သို့ရာတွင် မဖတ်သင့်သောစာများကို ဖတ်ရာမှ စိတ်အဆိပ်သင့်၍ လမ်းခုလတ်မှာပင် ဒုက္ခရောက်သွားသူတို့မည်မျှများသနည်း။ ပြု၍မရွှင်၊ ပြင်၍ မလန်းတော့သည် လက်လွန်ပန်း ဖြစ်သွားသူတို့ မည်မျှရှိသနည်း။ အဆိပ်ကို စားခဲ့မိပြီးမှ မသေမပျောက် ကျော်လွန်လာသူသည် နောက်လူက ထိုအဆိပ်ကို စားမည်အရေးတွင် ကြည်မနေသင့်ပါ။ သူ့ဘာသာ သိလာပါစေဟု ပစ်မထားသင့်ပါ။ အဆိပ်မှန်း သိသူက နောက်လူ မစားအောင် တားရမည်။ အမှားမှန်း သိသူက နောက်လူ မမှားအောင် တားရမည်။

ကျွန်တော့် မိတ်ဆွေတစ်ယောက်၏ သမီးငယ်သည် ခြောက်တန်း၊ ခုနစ်တန်းအရွယ်မှစ၍ အချစ်ဝတ္ထုကို သိပ်သဘောကျသည်။ အချစ်ဝတ္ထုများကိုသာဖတ်သည်။ အချစ်ဝတ္ထုမှာ ခပ်ရမ်းရမ်းချစ်၊ ခပ်ကြမ်းကြမ်းချစ်သည်များ စိတ်ကူးယဉ်အချစ်များ သူ့အဖေကလည်း ခွင့်ပြုသည်။ 'သူဖတ်ချင်တာဖတ်ပါစေ။ နောက်တော့ သည်အဆင့်ကို ကျော်သွားမိလိမ့်မည်' ဟု ဆိုသည်။

သို့သော် ခပ်ရမ်းရမ်းအချစ်၊ ခပ်ကြမ်းကြမ်းအချစ် စိတ်ကူးယဉ်အချစ်ဝတ္ထုများကို ချည်းအဖတ်များ ရာမှစိတ်ကူးယဉ်နေသော သမီးငယ်သည် ဂျစ်တန်းအရောက်တွင် ခုနစ်တန်းနှစ်ကျသော ကျောင်းသားလေးတစ်ယောက်နှင့် ခိုးပြေး၍ မိဘများ

ရင်ကျိုးရပါသည်။ ထို့ကြောင့် အချစ်ဝတ္ထုများမကောင်း၊ လုံးဝမဖတ်သင့်ဟု ဆိုလိုသည်မဟုတ်ပါ။ ကလေးတို့အရွယ်နှင့်သင့်မသင့် လူကြီးမိဘက ချင့်ချိန်ရပါမည်။

ကလေးတို့အား အကျင့်စာရိတ္တ ပျက်ပြားစေမည် စာပေများ၊ သရဲဘောကြောင်စေမည် စာပေများ၊ လွဲမှားသော အယူအဆများကို ဖြစ်စေမည် စာပေများ၊ ရန်လို၍ ခိုက်ရန်ဒေါသ ဖြစ်ပွားမှုကို အားပေးသည့် အမိုက်အမဲစာပေများ၊ လူဆိုးလူသွမ်း၊ လူသရမ်းတို့ကို အားကျစရာဖြစ်အောင် အသားပေးရေးထားသည့် စာပေများ၊ အပြောအဆို မိုက်ရိုင်းမှုကို အားပေး အားမြှောက်ပြုသည့် စာပေများ၊ ဘဝကို အရှုံးပေး၍ စိတ်ပျက် လက်မှိုင်းချစေမည့် စာပေများ၊ လောကကို အဆိုးအမြင်ဖြင့် အဆိုးချည်းသာ တင်ပြတတ်သည့် စာပေများ စသည်တို့သည် လူကြီးများဖတ်လျှင် အကောင်းအဆိုး အမှားအမှန် ဝေဖန်ပိုင်းခြားနိုင်ကြသော်လည်း အတွေ့အကြုံနုနယ်သည့် ကလေးငယ်များ ဖတ်လျှင် လွဲမှားစွာ အားကျ၍ ဒုက္ခဖြစ်စေနိုင်ပါသည်။

လူကြီးမိဘတိုင်းသည် မိမိကလေး၏ အသက်အရွယ်၊ မိမိကလေး၏ သဘောသဘာဝတို့ကို သိမြင်ဆင်ခြင်၍ မသင့်သောစာများကို မဖတ်ဖြစ်အောင် တားသင့်သည်။ ဖတ်သင့်သောစာများကို ရွေးချယ်ပေးသင့်သည်။

ကလေးငယ်တို့ ဖတ်သင့်သောစာများ

ကလေးလူငယ်တို့အတွက် မှန်ကန်သော အသိအလိမ္မာ တိုးပွားစေမည့် စာပေများ၊ ကျယ်ပြန့်သော ဗဟုသုတ အဖြာဖြာကို ရရှိစေမည့်စာပေများ၊ အဆိပ်အတောက် ကင်းစင်စွာနှင့် ပျော်စရာ၊ ရွှင်စရာ၊ စိတ်ဝင်စားစရာဖြစ်စေမည့် စာပေများသည် ကလေးလူငယ်တို့ ဖတ်သင့်သောစာပေများ ဖြစ်သည်။

ဘုရားဟော ဇာတ် နိပါတ်တော်များသည် ကလေးတို့အတွက် စိတ်ဝင်စားစရာ ပုံပြင်များ ဖြစ်၍ အသိအလိမ္မာကိုလည်းရသည်။ သမိုင်းဖြစ်ရပ်များမှ ထုတ်နုတ်ထားသည့် သူရဲကောင်းပုံပြင်များသည်လည်း ကလေးတို့စိတ်ဝင်စား၍အားကျစေသည်။ သတ္တိသွေးကိုမွှေးစေသည်။ ဇာတိသွေးဇာတိမာန် တက်စေသည်။ သဘောသား ဆင်းဘတ်၊ ကိုလန်ဘတ်၊ မာကိုပိုလို စသောသူတို့၏ ခရီးသွား စွန့်စားခန်းများသည်လည်း ကလေးတို့အတွက် စိတ်ဝင်စားစရာ ဖြစ်ရုံမက၊ ဗဟုသုတလည်း ရရှိသည်။ ရည်ရွယ်ချက်ကောင်း၍ အဆိပ်အတောက်ကင်းသော ရှေးပုံပြင်များသည်လည်း ကလေးတို့ ဖတ်သင့်သည်။ ထို့ပြင် ကလေးများနှင့်သင့်တော်အောင်၊ ကောင်းကျိုးရှိအောင် အစီအစဉ် ဖြင့်စနစ်တကျ ရေးသားထုတ်ဝေထားသော စာအုပ်စာစောင်များ မှာလည်း ကလေးများ ဖတ်သင့်သော စာအုပ် စာပေများ ဖြစ်ပါသည်။

ကလေးနှင့် ရုပ် ပြစာအုပ်များ

ယနေ့မြန်မာနိုင်ငံတွင်ကလေးဖတ်ရန်ရုပ်ပြစာပေအများအပြား ပေါ်ထွက်နေသည်။ ကလေးတို့သည်လည်း ထိုရုပ်ပြစာအုပ်များကို အားပါးတရဖတ်ရှုနေကြပေသည်။ သို့သော် အချို့သော ရုပ်ပြစာအုပ်များသည် ကလေးများအတွက် အပျင်းလည်းပြေ၊ ပညာလည်းရ၊ စေတနာမှန်ကန်စွာရေး သားဖော်ပြသည်များ ရှိသကဲ့သို့ အချို့မှာ ထိုးခုတ်၊ တိုက်ခိုက်၊ သတ်ဖြတ်မှုများ၊ မောင်မိမိစက်လှေကြီးများနှင့် လူဆိုးဂိုဏ်းများ၊ ရတနာမြေပုံနှင့် ရတနာရှာဖွေနေပုံများ၊ ရတနာများကို တွေ့သည်အခါ လောဘဇောကို အတောမသတ်နိုင်၍ လုကြ၊ ယက်ကြ၊ တိုက်ခိုက် သတ်ဖြတ်ကြသည်များကို ဇာတ်လမ်း ဆင်ထားကြသည်။ အဆုံးသတ်တွင်မှ ရတနာများကို နိုင်ငံတော်သို့ လှူလိုက်သည်။ ရာဇဝတ်ဘေးပြေးမလွတ် စသည်ဖြင့် မူနှင့်ဘောင်နှင့် လွတ်ရုံလုပ်တတ်ကြသည်။ အတွင်းမှာတော့ ထင်သလို သတ်ဖြတ် တိုက်ခိုက်ခဲ့ကြပြီ။

ထိုစာအုပ်မျိုးများသည် ကလေးတို့အတွက် ရန်လိုခြင်း၊ တိုက်ခိုက်သတ်ဖြတ်မှု များကို အားကျဖွယ်ဖြစ်စေခြင်း၊ မိုက်ရိုင်းသော စိတ်များ၊ အပြောအဆိုများ ဖြစ်စေခြင်း စသည်ဆိုကျိုးများကို ဖြစ်ပေါ်စေသည်။

မည်သည့်စာပေ အမျိုးအစားပင် ဖြစ်စေ၊ ကလေးတို့ အတွက် အသိအလိမ္မာ၊ ဉာဏ်ပညာဗဟုသုတကို

တိုးပွားစေလျှင်ကောင်းပါသည်။ ဖတ်သင့်ပါသည်။ စိတ်ဓာတ် ပျက်ပြား၍ စိတ်ခွန်အား ယုတ်လျော့စေမည် စာပေများ၊ မိုက်ရိုင်းသောစိတ်ဖြစ်ပေါ်စေမည်စာပေများသည် မကောင်းပါ။ မဖတ်သင့်ပါ။

လူကြီးမိဘတိုင်းသည် မိမိတို့၏ သားသမီးများကို တော်စေလိုလျှင် မှန်ကန်စွာတိုးတက်စေလိုလျှင် ကျောင်းစာသာ မက ပြင်ပစာပေများကိုလည်း ဖတ်မှတ်အောင်အားပေး သင့်သည်။

ထိုသို့ ဖတ်မှတ်ရာတွင်လည်း ကျောင်းစာဖတ်ချိန် နှင့် ပြင်ပစာဖတ်ချိန်ကို နည်းလမ်းတကျဖြစ်အောင် လမ်းညွှန် ပေးသင့်သည်။ ပြင်စာများကို ဖတ်ရာတွင်လည်း ဖတ်သင့်သော စာ၊ မဖတ်သင့်သောစာများကို ရွေးချယ်ပေးသင့်သည်။

ဖတ်သင့် ဖတ်ထိုက်သောကလေးနှင့် သင့်တော် သည့်စာအုပ် စာပေ လူ့မိတ်ဆွေများကို ဖတ်မှတ်ဖြစ်အောင် အကြံပေးလမ်းညွှန်သင့်သည်။ စာမှာရှိသည့်အလိမ္မာကိုကလေး တို့ရယူစေ၍ တိုးတက်အောင် ပြုစု ပျိုးထောင်ပေးသင့်သည်။

ကလေးဖတ်စရာ ရေးကြ ထုတ်ကြပါ

စာရေးဆရာများ၊ စာပေထုတ်ဝေသူများကလည်း စီးပွားရေးတစ်ခု တည်းကိုချည်း လောဘဇောတိုက်မနေဘဲ သားချင်းသမီးချင်း

အနာ၍ ကလေးဖတ်စရာ စာကောင်းစာသိန်းများကို ရေးသား ထုတ်ဝေသင့်ကြသည်။ သူများနိုင်ငံတွင် ကလေးအတွက် စွယ်စုံကျမ်းများပင်လျှင် အတွဲပေါင်းများစွာ၊ ရောင်စုံရုပ်ပေါင်း များစွာ၊ ပုံပြင်များစွာ စိတ်ဝင်စားစရာ ဖော်ပြချက်များ၊ ပျော်ရွှင် စရာ အရေးအသားများနှင့် ဗဟုသုတများစွာကို ဖြန့်ဖြူးထုတ်ဝေ ထွက်ရှိကြသည်။

သားကောင်းသမီးကောင်းကို ရရှိလိုသည့် မိဘ ခိုင်းသည် ကလေးဖတ်စာအုပ်ကောင်းများကို တောင်းဆိုသင့် သည်။ ထိုစာအုပ်မျိုးများကိုကလေးတို့ ဖတ်ဖြစ်အောင် လမ်းညွှန် ဆိုက်တွန်းသင့်ကြသည်။ အတ္တလွန်ကဲသည့် စီးပွားရေးအမြင် သက်သက်ဖြင့် ထုတ်ဝေသည်။ ကလေးတို့အတွက် အဆိပ် အတောက် ဖြစ်စေသည့် စာအုပ်များကို မိမိတို့ သားသမီးများကို မဖတ်အောင် ဟန့်တားပိတ်ပင် သင့်ကြသည်။

စာပေမြင့်မှ လူမျိုးတင့်သည်။

ကလေး စာပေတိုးတက်မှ ကလေးများတိုး တက်မည်။

ကလေးတို့ တိုးတက်မှ နိုင်ငံ ၏ အနာဂတ်သည် အသီးဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်မည်ဖြစ်ပါသည်။

ကလေးဖတ်စရာ စာရွေးပါ

'စာအုပ် စာပေ လူ့မိတ်ဆွေ' ဟု ဆိုသော်လည်း အချို့မှာ မိတ်ဆွေကောင်းဖြစ်၍ အချို့မှာ မိတ်ဆွေညံ့မိတ်ဆွေယုတ်များရှိသည်။ ငယ်ရွယ်သော ကလေးတို့သည် လူကြီးများလောက် အတွေ့အကြုံမများသေးပါ။ အသိဉာဏ် မရင့်ကျက်သေးပါ။

ထို့ကြောင့်တွေ့ကရစာများကို ဖတ်လျှင် အကောင်းလည်းပါနိုင်သည်။ အဆိုးလည်းပါနိုင်သည်။ အဆိုးစာများကို ဖတ်မိလျှင် ငယ်ရွယ်သူများ အကျိုးယုတ်တတ်၏။ 'အလိမ္မာ စာမှာရှိ' သောစာပေများကိုသာ ကလေးများ ဖတ်သင့်သည်။ မိဘတို့သည် မိမိတို့ သားသမီးများကောင်းကျိုးရစေရန် စာကောင်းများကို ရွေးချယ်ပေးသင့်သည်။

အတွေးအခေါ် အယူအဆလွဲမှားစေသည့်စာပေများ

စာရေးသူတို့ငယ်စဉ်က သရုပ်တစ္ဆေ၊ ကဝေများ အကြောင်း၊ ဥစ္စာစောင့်များအကြောင်း၊ စုန်းတိုက်နတ်တိုက်များ အကြောင်း

စာအုပ်များစွာ ပေါ်ထွက်ခဲ့၏။ ထိုစာအုပ်များကို ငယ်ရွယ်သူတို့ ဖတ်ရသောအခါ ခေတ်မမီ သဘာဝမကျသည့် လွဲမှားသော အတွေးအခေါ်များကို ဖြစ်ပေါ်စေ၏။ ဖတ်နေစဉ်မှာတော့ ဘယာ နကရသကြောင့် စိတ်ဝင်စားအောင် ဆွဲဆောင်နိုင်မှု ရှိပါ၏။ သို့ရာတွင် ဖတ်ပြီးသောအခါ မှန်ကန်သော ဗဟုသုတတိုးပွားစေသည့် ကောင်းကျိုးမရ၊ အယူသည်းမှုများ၊ မှားယွင်းသော ယုံကြည်မှုများ၊ ခေတ်နောက်ပြန်ဆွဲသည့် မတိုးတက်မှုများ၊ လွဲမှားစွာကြောက်ရွံ့မှုများစသည်ဆိုးကျိုးများစွာကို ဖြစ်ပေါ်စေ၏။ ထို့ကြောင့် ထိုစာပေမျိုးများကို ယခုအခါတွင် နိုင်ငံတော်က စာပေ နုတ်များ ချမှတ်၍ ပိတ်ပင်တားဆီးထားပေးသည်။

အပစ်အခတ် အညှစ်အသတ်စာပေများ

ရှက်စက် ကြမ်းကြုတ်မှုများ၊ ထိုးခုတ်တိုက်ခိုက်မှုများ၊ ပစ်ခတ်သတ်ဖြတ်မှုများ၊ ရန်လိုခြင်း၊ နှိမ်စက်ညှဉ်းပန်းခြင်း၊ အငြိုးအားခြင်း၊ လက်စားချေခြင်း၊ ကောက်ကျစ်ယုတ်မာခြင်း တို့ကို ဆွဲထားသည့်စာများမှာလည်း ကလေးတို့ မဖတ်သင့်ပါ။ ထိုကဲ့သို့သော စာပေမျိုးများကို ဖတ်ခြင်းဖြင့် ကလေးတို့၏ နှုတ်နှုတ်စင်သော နှလုံးသားကို ညစ်နွမ်းသွားစေနိုင်သည်။ ရက်စက်မှုကို သဘောကျခြင်း၊ တိုက်ခိုက်သတ်ဖြတ်မှုများကို အားကျခြင်း၊ မုန်လိုတတ်ခြင်း၊ လက်စားချေလိုခြင်း စသည် နှိမ့်ကျဆိုးယုတ်သော စိတ်သဘောထားများကို ဖြစ်ပေါ်စေနိုင်သည်။

၁၀၈ လယ်တွင်းသားစောချစ်

ဘယ်သူသေသေ ငတေမာပြီးရော ဆိုသူများ

အချို့သော စာရေးဆရာအမည်ခံ စီးပွားရေး သောင်းကျန်းသူများသည် အချစ်ဝတ္ထုများတွင် အဓိပ္ပါယ်နှစ်ခွဲထွက်သောစကားများ၊ အညီအဟောက်အညစ်အပတ်များကို အခွင့်သာလျှင်သာသလို ထည့်သွင်းရေးသားတတ်ကြသည်။

ငယ်ရွယ်သူတို့ကို ခပ်လွယ်လွယ် ခပ်ကြမ်းကြမ်း အောက်လမ်းနည်းဖြင့် ဆွဲဆောင်ရန် ကြိုးပမ်းခြင်းဖြစ်၏။ သူတို့သည် ဘယ်သူသေသေ ငတေမာပြီးရောဆိုသူများဖြစ်သည်။ ငတေမာသည်က စာပေကို ခုတ်လုပ်၍ စီးပွားရေးသောင်းကျန်းသောစာရေးဆရာသေရသည် (ဘဝသေရသည်) က နနယ်ငယ်ရွယ်သောစာဖတ်သူများ ဖြစ်၏။

စေတနာ ဖြင့်မှားခြင်း၊ မသိ၍မှားခြင်း၊ မှားမှန်း သိလျက်တမင် သက်သက်မှားခြင်းဟူသော အမှားသုံးမျိုးတွင် စေတနာအမှားသည် ခွင့်လွှတ်စရာဖြစ်၏။ မသိ၍မှားခြင်းသည် သနားစရာဖြစ်၏။ သိလျက်နှင့် မှားခြင်းသည်ကား ခွင့်လွှတ်စရာမဟုတ်။ ယုတ်မာသောစာပေအရေးအသားများကို ယုတ်မာမှန်းသိလျက် ရေးသူအား သနားစရာလည်း မလို၊ ခွင့်လွှတ်စရာလည်း မရှိ၊ သူတစ်ပါး ဒုက္ခရောက်နိုင်သည်ကို သိလျက်နှင့် ရက်စက်နိုင်သူအား နားလည်သူများကလည်း အားနာစရာ၊ ထောက်ထားစရာ မလိုပါ။ ထိုကဲ့သို့သော လူမျိုးသည် စာဖတ်သူများအပေါ် မှန်ကန်သော စေတနာထားသူမဟုတ်။ ကိုယ်ကျိုးကိုသာ

အဓိကထားသူဖြစ်သည်။ ထိုအတ္တလွန်ကဲ့သို့ ကိုယ်ကျိုးရှာသမားကို ကျွန်ုပ်တို့ ထောက်ထားစရာ မရှိပါ။

ရသမြောက် အကျိုးပြုစာကောင်း

စာကောင်းပေကောင်းဆိုသည်မှာ ဖတ်နေစဉ် လည်းရသ ရှိသည် ဖတ် ပြီးလျှင်လည်း တစ်စုံတစ်ခုသော ကောင်းကျိုးကို ရရှိ၍ ကျန်ရစ်သည်။ ရသလည်းမြောက်၊ အကျိုးလည်းရှိသော စာမျိုး ဖြစ်၏။

စာတစ်အုပ် စာတစ်ပုဒ်သည် ဖတ်နေစဉ်မှာ ရသမြောက်၏။ ဆွဲဆောင်မှုရှိသည်။ သို့သော် စတ်ပြီးသည်နှင့် 'ဖုတ်ကနဲ ကျရှာမရ' ဆိုသကဲ့သို့ ဘာမျှမကျန်သော စာမျိုးသည် စာညံ့ဖြစ်၏။ နောက်တစ်မျိုးကတော့ ဖတ်နေစဉ်မှာလည်း ရသမမြောက် ဖတ်ပြီးတော့လည်း မည်သည့် အကျိုးမျှမရ၊ ပိုညံ့သော စာဖြစ်သည်။

သို့ရာတွင် ညံ့ရုံသာညံ့ခြင်းသည် အကျိုးမယုတ်၍ တော်သေး၏။ ဖတ်နေစဉ် ရသမြောက်ပြီး တလွဲသို့ ဆွဲဆောင်သွားသောကြောင့် ဖတ်ပြီးသောအခါ ဖတ်သူမှာ လွဲမှားဆိုးယုတ်သောအယူအဆများကျန်ခဲ့လျှင် ထိုစာမှာ စာယုတ်ဖြစ်သည်။ မဖတ်သင့်ပါ။ ဖတ်သင့်သောစာသည်ဖတ်နေစဉ်လည်း ရသမြောက်သည်။

ဖတ်ပြီးသောအခါလည်း အကြောင်းအကျိုး အကောင်းအဆိုး၊ အမှားအမှန် ခွဲခြားဝေဖန်နိုင်သော ဘဝအသိ ကိုရသည်။ အမှားကို ဆန့်ကျင်၍ အမှန်ကို ဖော်ဆောင်ရသော ဘဝ သတ္တိကိုရသည်။ အနိုင်မခံ အရှုံးမပေးသည့် ဘဝအားမာန် ကိုလည်း ရသည်ဆိုလျှင် ထိုစာပေမျိုးမှာ စာကောင်း ဖြစ်၏။

စာကောင်းကိုရေးရာတွင်စာရေးသူမှာစေတနာ ပါသည်။ ရိုးဖြောင့်မှုရှိသည်။ ကောင်းသော ရည်ရွယ်ချက်ရှိ သည်။ စာဖတ်သူအား တစ်စုံ တစ်ခု ကောင်းကျိုးပြုစေရန် စာပေအနုပညာဖြင့် စည်းရုံးဆွဲဆောင်နိုင်မ ရှိသည်။ နှိုးဆော် တိုက်တွန်းနိုင်မှုရှိသည်။ ဘဝ၏ အလှအပတို့ကို လှသည်ဟု အားကျစေဖွယ်ဖြစ်အောင် ပြသည်။ မလှသည်တို့ကို မလှဟု စက်ဆုပ်ရွံ့မုန်းအောင်ပြသည်။ လူတို့သည်လောက၏အလှ၊လူ တောင်၏အလှကို ခံစားတတ်ရန်လိုသည်။ ခံစားတတ်မှလည်း လှသည်။ အလှအပကို မခံစားတတ်သူသည် ဘဝတွင်လူဖြစ်စွဲ ၏။ ထိုသို့ အလှအပကို မခံစားတတ်သူများသည် အလှအပကို လည်း ဖန်တီးသူ မဖြစ်နိုင်ပါ။

စာဖတ်ခြင်းဖြင့်ကောင်းကျိုးရပါစေ

စာဖတ်ခြင်းသည် အပြင်းပြေရုံသက်သက်မျှသာ မဖြစ်သင့်ဘဲ အပျင်းလည်းပြေ၊ ပညာလည်းရသင့်၏။ လူကြီး မိဘများသည် သားကောင်းသမီးကောင်းကိုရလိုလျှင် မိမိတို့၏ သားသမီးများကို

အလိမ္မာရှိသောစာကောင်းပေကောင်းများကိုသာရွေးချယ်ပေး၍ ဖတ်စေခြင်းဖြင့် လိမ္မာသောသားကောင်း သမီးကောင်း များဖြစ်အောင် ကူညီစောင့်ရှောက်ကြရမည် ဖြစ်ပါသည်။

မိဘဆရာပူးပေါင်းကလေးပညာကောင်း

ကလေး၏ ပညာရေးကောင်းမွန်ရန်အတွက်မိဘနှင့် ဆရာနှစ်ဦးနှစ်ဖက်တာဝန်ကျေစွာဆောင်ရွက်ကြရန်လိုသည်။ ဆရာဆရာမတို့ကမည်မျှပင်စနစ်တကျသင်ကြားပြသပေးစေကာမူ အိမ်တွင်မိဘတို့ကပညာရေးကိုစိတ်ပါဝင်စားစွာဆုံးမသွန်သင်ခြင်းမရှိလျှင်ကလေး၏ ပညာရေးမကောင်းနိုင်ပါ။ အပြန်အလှန်ပင်အိမ်မှမိဘကမည်မျှပင်စနစ်တကျဆုံးမသွန်သင်စေကာမူ ကျောင်းတွင် ဆရာဆရာမတို့ကကျောင်းသားများအပေါ်၌ စေတနာမပါ၍သင်ကြားမှုမကောင်းလျှင်လည်းကလေး၏ ပညာရေးမကောင်းနိုင်ပါ။

ကျောင်းမှန်မှန်တက်မတက်

မိဘတို့သည် သားသမီးကျောင်းထားပေးရုံ၊ ကျောင်းသို့ လွှတ်လိုက်ရုံနှင့် တာဝန်မကျေသေးပါ။ ကျောင်းသို့ သွား မသွား ကျောင်းချိန်အမီရောက်မရောက်၊ ကျောင်းမှန်မှန်တက် မတတ် ကိုလည်း ဆန်းစစ်ရန်လိုသည်။ ကျောင်းပြေးစရှိသော ကလေး

သည် ကျောင်းပြေးလေးများနှင့်ပေါင်းမိ၍ အစဉ်အမြဲ ကျောင်းပြေးတတ်သူလေး ဖြစ်တတ်လာသူလေး ဖြစ်လာတတ်၏။

အိမ်မှကျောင်းဆီသို့ ပြီးသွားသည်။ ညနေတွင် ကျောင်းဆင်းချိန်နှင့်ကိုက်၍ အိမ်ပြန်လာတတ်သည်။ မိဘကစစ်ဆေးစုံစမ်းခြင်းမရှိလျှင်မသိ။ ထိုသို့ ကျောင်းပြေးတတ်သော ကလေးမျိုးသည် ပညာတော်သူမဖြစ်နိုင်တော့ပါ။

မိဘဘက်ကစစ်ဆေးရန်လိုသလို ဆရာဆရာမဘက်မှလည်း စစ်ဆေးရန်လိုသည်။ ကိုယ်အတန်းထဲမှကိုယ်တပည့်တစ်ဦး ကျောင်းမတက်လျှင် လျှစ်လျူမပြုသင့်ပါ။ ကျောင်းသားအချင်းချင်း နှုတ်ဖြင့်ပြောပြီးခွင့်တိုင်ခိုင်းရုံနှင့်ခွင့်မပေးသင့်ပါ။ ခွင့်စာပါမပါ၊ ထိုခွင့်စာမှာမိဘကိုယ်တိုင်ရေးသားတိုင်ကြားခြင်းဟုတ်မဟုတ်ဆန်းစစ်သင့်သည်။ သံသယရှိလျှင် မိဘထံအကြောင်းကြားသင့်သည်။

အချို့အလွန်စနစ်ကျသောကျောင်းများ၌ အချိန်တိုင်းတွင်ဝင်ရောက်သင်ကြားသောဆရာဆရာမများက ကျောင်းခေါ်ချိန်ခေါ်သည်။ ကျောင်းမတက်သူရှိလျှင် ကျောင်းအုပ်ဆရာကြီးထံတင်ပြရသည်။ ဆရာကြီးကအရေးတယူစစ်ဆေးခြင်းဖြင့် ပုံမှန်ပျက်နေသောကျောင်းသားများကိုမှတ်မိသိရှိလာသည်။ ထိုအခါမိဘကိုခေါ်ယူ၍ပြောပြညှိနှိုင်းခြင်းဖြင့်ကလေးကိုအချိန်မီထိန်းသိမ်းပြုပြင်နိုင်ပါသည်။

စာမှန်မှန်ကျက်မကျက်

ကျောင်းမှန်မှန်တက်သောကလေးကို စာမှန်မှန်ကျက်ဖြစ်အောင် လည်းမိဘနှင့်ဆရာတို့ ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်သင့်သည်။ မိဘသည် မိမိ၏သားသမီးကို အတန်းအလိုက်သင်တော်သော စာကျက်ချိန် သတ်မှတ်ပေးရမည်။ ထိုအချိန်အတိုင်းတိကျ မှန်ကန်စွာ လိုက်နာဆောင်ရွက်ရန်လည်း အလေ့အကျင့်လုပ်ပေးရမည်။

စာကြည့်စာပွဲတွင်ထိုင်၍ ဝတ္ထုဖတ်ခြင်း၊ ကျောင်းသင်ခန်းစာနှင့်မဆိုင်သည်များကိုရေးခြင်း၊ ဖတ်ခြင်း၊ ငေးစောတွေးတောခြင်း၊ အိပ်ငိုက်ခြင်းတို့ မဖြစ်စေရန်လည်း သတိထား၍ စစ်ဆေးပြုပြင်ပေးသင့်သည်။ ဆရာဆရာမတို့ကလည်းကလေးများကို သင်ခန်းစာကြည့်ကစေရန်၊ အိမ်မှာရေးရန် တွက်ရန် ကျက်မှတ်ရန်စာများကိုပေးရမည်။ ထိုသို့ ပေးလိုက်သည့်အတိုင်း ကျောင်းသူကျောင်းသားများ ဆောင်ရွက်ခြင်းရှိမရှိကိုလည်း ပြန်လည်ဆန်းစစ်သင့်သည်။ ဆရာကောင်းများသည် ယနေ့ သင်ကြားလိုက်သောသင်ခန်းစာကိုနောက်တစ်နေ့တွင် အသစ်မသင်ဘဲပြန်လည်၍မေးမြန်းဆန်းစစ်တတ်သည်။ တပည့်အားလုံးကိုတာဝန်ကျေစွာကျက်မှတ်စေရန်နည်းအမျိုးမျိုးဖြင့်ဆောင်ရွက်ကြသည်။ ထိုကဲ့သို့ မိဘရောဆရာပါနှစ်ဘက်ထိန်းကျောင်းပေးလျှင်ကလေးတို့သည် အိမ်စာမှန်မှန်လုပ်ဖြစ်ကြသည်။ စာမှန်မှန်ကြည့်ဖြစ်ကြသည်။ သင်ကြားပြီးသွားသော သင်ခန်းစာများကို ကြည့်ကောက်စွာနားလည်၍ပညာတော်သူများဖြစ်လာနိုင်ပါသည်။

သင်ကြားစဉ်အာရုံစိုက်ပါစေ

သင်ခန်းစာများကို ဆရာရှင်းလင်းသင်ကြားစဉ် အာရုံစိုက်၍နားထောင်သောကလေးများသည် သင်ခန်းစာကိုကောင်းစွာ သဘောပေါက်နားလည်၍ ညစာကြည့်ချိန်တွင် တစ်ခေါက် နှစ်ခေါက် ပြန်လည်ဖတ်မှတ် လေ့လာခြင်းဖြင့် စွဲမြဲစွာ မှတ်မိသွားစေပါသည်။

ထို့ကြောင့်ဆရာဆရာမရှင်းလင်းသင်ကြားစဉ်မှာ အာရုံစိုက်၍နားထောင်ရန်၊ တစ်ခြားတစ်ပါးသို့ မလေ့လွင့်စေရန် မိဘတို့ကသတိပေးဆုံးမသင့်သည်။ ဆရာဆရာမများကလည်း မိမိတို့ရှင်းလင်းသင်ကြားစဉ်မှာကလေးများအားလုံးအာရုံစိုက်နားထောင်စေရန်ကြိုးစားသင့်သည်။ ဆရာကောင်းဆိုသည်မှာအသင်အပြုကောင်းရုံနှင့်မပြည့်စုံပါ။ အတန်းအုပ်ချုပ်မှုလည်းကောင်း ရန်လိုသည်။ မိမိသင်ကြားနေစဉ်မိမိထံသို့ တပည့်အားလုံး၏ အာရုံရောက်နေစေရန်ဆွဲဆောင်မှုရှိရမည်။ ရယ်စရာပျော်ရွှင်ဖွယ်ကလေးများနှင့်ဆွဲဆောင်ရန်လလိုလျှင်လည်း ဆွဲဆောင်တတ်ရမည်။ ငေးမောနေသည်ကိုတွေ့ရလျှင်ဆူသင်ကဆူ၍ငေါက်သင်ကငေါက်ရမည်။ သင်ကြားနေစဉ်အာရုံစိုက်နားထောင်မှသာသင်ခန်းစာကိုနားလည်မည်ဖြစ်ပါသည်။

ပညာအရည်အချင်းစစ်ဆေးချက်

ကျောင်းတွင်းတွင် လပတ်စာမေးပွဲများ၊ ပထမအစမ်း၊ ဒုတိယ အစမ်းစာမေးပွဲများကို စာမေးပွဲကြီးမတိုင်မီ စမ်းသပ်စစ်ဆေးကြသည်။ ထိုသို့ စစ်ဆေးခြင်းသည်ကလေးများ ကိုသင်ခန်းစာများ နားလည်ခြင်းရှိမရှိ၊ စာကြည့်ခြင်းရှိမရှိ ဆန်းစစ်ခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုသို့ ဆန်းစစ်ရာမှ ရရှိလာသောပညာရည် အကဲဖြတ်မှတ်တမ်းကို တစ်ဦးချင်းစီ၏ မိဘများထံသို့ ပို့ပေးသည်။ အချို့မိဘများသည် သာမန်မျှသာသဘောထား၍ လက်မှတ်ရေးထိုးပြီးသားသမီးကို ပြန်ပေးတတ်သည်။ ဖြစ်သင့်သည်မှာအောင်မအောင်၊ မအောင်လျှင် ဘယ်ဘာသာများညှဉ်းနေသည်ကို ဆန်းစစ်လေ့လာရမည်။ လစဉ် ကျနေသောဘာသာများရှိလျှင် မည်သို့ စီစဉ်ဆောင်ရွက်သင့်သည်ကို သက်ဆိုင်ရာ ဆရာ ဆရာမထံသို့ သွားရောက်၍ ညှိနှိုင်းတိုင်ပင်သင့်သည်။ အောင် လျှင်လည်း အဆင့်မည်မျှရသည်ကို လေ့လာဆန်းစစ်၍ ထို့ထက် ပိုမိုမြှင့်တိုးတက် ထူးချွန်အောင်တိုက်တွန်းအားပေးသင့်သည်။

ဆရာဆရာမဘက်ကလည်း ပညာရည်ဆန်းစစ်ခြင်းသည် ကျောင်းသူကျောင်းသားများအတွက်သာမက သင်ကြားသော ဆရာဆရာမအတွက်လည်းဖြစ်သည်ကို သတိထားသင့်သည်။ မိမိသင်သောဘာသာများအကျွမ်းလွန်းလျှင်၊ အမှတ်ရနည်းလွန်းလျှင်မိမိကိုယ်ကိုပြန်လည်ဆန်းစစ်ရမည်။ သင်ကြားစို့ချမှုအားနည်းချက်ကြောင့်လား၊ ဘယ်အတွက်အကျများနေ

သနည်း။ စူးစမ်းလေ့လာသင့်သည်။ အများနားမလည်၍မဖြေနိုင်သည်တို့ကို ပြန်လည်၍ရှင်းလင်းသင်ကြားသင့်သည်။ ကျောင်းသားများစာမကျက်၍ဖြစ်လျှင်လည်း ထိုသင်ခန်းစာပိုင်းဆိုင်ရာများကိုပြန်လည်ကျက်မှတ်စေ၍ မေးမြန်းဆန်းစစ်သင့်သည်။

မိဘဆရာတွေ့ဆုံပါ

ဆရာဆရာမများ တွေ့ဆုံပြီးကလေး၏ ပညာရေးအတွက် ညှိနှိုင်းတိုင်ပင်သင့်သည်။ မိဘများသည် မိမိသားသမီး၏ အတန်းပိုင်းဆရာဆရာမတို့နှင့်လိုအပ်သလိုသွားရောက်တွေ့ဆုံ၍ သားသမီးပညာရေးအတွက် အကြံဉာဏ်တောင်းခံသင့်သည်။

ဆရာဆရာမကလိုအပ်၍အကြံပေးလမ်းညွှန်သည်များကိုလည်းလိုက်နာသင့်သည်။ ကလေးစာမေးပွဲကျမှဆရာဆရာမထံသွားပြပြီးရန်တွေ့ခြင်း၊ ကျောင်းအုပ်ဆရာကြီးကိုတွေ့ဆုံတိုင်ကြားခြင်း၊ အပြစ်ပြောခြင်းတို့သည် မှန်ကန်သောလုပ်ရပ်မဟုတ်ပါ။ သားစာမေးပွဲကျ၍မကျေမနပ်လာပြောသောမိဘတစ်ဦးကို အလယ်တန်းကျောင်းအုပ်ဆရာကြီး တစ်ဦးက 'ဟောဒီမှာ ကြည့်၊ ခင်ဗျားရဲ့ သားပညာရည်မှတ်တမ်း၊ လစဉ်စာမေးပွဲတွေမှာဘာသာအများကြီးကျခဲ့တယ်၊ ခင်ဗျားနှစ်ဝက်အုန်းကသာခုလိုလာပြောရင်သည်ကလေးစာမေးပွဲမကျအောင် ဘယ်လိုလုပ်ရမည်ဆိုတာညှိနှိုင်းတိုင်ပင်လို့ရမယ်။ ကလေး

ပညာရေးကိုတကယ်စိတ်ဝင်စားရင်စောစောကလာတွေ့ဖို့ကောင်းတယ် 'ဟုပြောလေသည်။

မိဘတိုင်းသည်သားသမီး၏ဆရာဆရာမများနှင့်အထိအတွေ့အဆက်အဆံ့ရှိသင့်သည်။ သားသမီး၏ပညာရေးနှင့်ပတ်သက်၍ညှိနှိုင်းတိုင်ပင်သင့်ပါသည်။ ဆရာဆရာမများဘက်မှလည်းတတ်နိုင်သမျှကျောင်းသားမိဘများနှင့်တွေ့ဆုံနိုင်ရန်ကြိုးစားသင့်သည်။ ကိုယ်ကတပည့်အများနှင့်ပင်ဖြစ်သော်လည်းကိုယ်တိုင်သွားမတွေ့နိုင်လျှင် အကြောင်းကြီးငယ်အလိုက်ကျောင်းသားမိဘကိုလာရောက်ညှိနှိုင်းပါရန်စာရေး၍အကြောင်းကြားသင့်သည်။

ဖြစ်နိုင်လျှင်တော့ကိုယ်တပည့်တိုင်း၏အိမ်သို့ဆရာဆရာမများသည်တစ်ခါတစ်ခေါက်တော့ရောက်ဖူးသင့်သည်။ ထိုသို့ရောက်ခြင်းဖြင့် မိဘနှင့်တွေ့ဆုံရင်းနှီးရသည်။ ကလေးအတွက် လိုအပ်သည်တို့ကို အကြံပေးလမ်းညွှန်၍ ရသည်။ ကလေးမိဘအခြေအနေ၊အိမ်အခြေအနေ၊စီးပွားရေးအခြေအနေ၊ပတ်ဝန်းကျင်အခြေအနေတို့ကိုတွေ့မြင်သိရှိရခြင်းဖြင့် ကလေး၏ဘဝကိုပိုမိုနားလည်သိရှိလာရသည်။ ထိုကလေးမျိုးကိုမည်သို့မည်ပုံဆုံးမလမ်းညွှန်သင့်သည်ကိုပါသဘောပေါက်နားလည်လာရသည်။ ထို့ကြောင့်မိမိတပည့်များ၏ပညာရေးကိုပိုမိုထိရောက်အောင်အကူအညီပေးနိုင်သည်။

သူ့တာကိုယ်တာကျေပွန်ပါ

မိဘနှင့်ဆရာတို့သည် ကလေး၏ပညာရေး ကောင်းမွန်ရန်သူ့ဘက်မှ တာဝန်ကိုယ်ဘက်မှတာဝန်ကျေပွန်ကြရန်လိုသည်။ မိဘသည် 'မကောင်းမြစ်တာ၊ ကောင်းရာညွှန်လတ်၊ အတတ်သင်စေ' ဟူသောတာဝန်များနှင့်အညီသားသမီးတို့၏ပညာရေးကို အလေးအနက်ထားသင့်သည်။ ကျောင်းမှန်မှန်တက်ရန်၊ စာမှန်မှန်ကျက်ရန်တိုက်တွန်းဆုံးမရမည်။

သားသမီး၏ဆရာဆရာမတို့နှင့်တွေ့ဆုံဆက်ဆံ၍ညှိနှိုင်းတိုင်ပင်သင့်သည်။ ဆရာဆရာမများဘက်မှလည်း 'အတတ်လည်းသင်၊ပဲပြင်ဆုံးမ၊သိပ္ပံမချန်' ဆိုသကဲ့သို့တပည့်တို့အားစေတနာထား၍အတတ်ပညာသင်ပေးသင့်သည်။ ကျောင်းသားမိဘများနှင့်တွေ့ဆုံညှိနှိုင်း၍ကလေး၏ပညာရေးအတွက် 'အကြဉာဏ်' ပေးသင့်သည်။ မတစ်ထောင်သားသမီးများကိုမိမိရင်ဝယ်သားသမီးကဲ့သို့ချစ်ခင်မြတ်နိုးစွာ ကောင်းကျိုးတိုးတက်အောင်ဆောင်ရွက်သင့်ကြသည်။

မိဘနှင့်ဆရာတို့သည်သူ့တာကိုယ်တာကျေပွန်ရုံသာမကနှစ်ဦးနှစ်ဖက်ညှိနှိုင်းတိုင်ပင်ခြင်းဖြင့်လည်း မိဘဆရာမပေါင်းလျှင်ကလေးပညာကောင်းနိုင်မည်ဖြစ်ပါသည်။

ကလေးစာပေတင့်ပါစေ

ကလေးများသည်နေ့စဉ်နှင့်အမျှ ကိုယ်ခန္ဓာကြီး ထွားလာသည်နှင့်အညီ အသိဉာဏ်ပညာလည်း ကြီးထွားရန်လို သည်။ ဗဟုသုတလည်းတိုးချဲ့ပွားများရန်လိုသည်။

မိဘပြောပြခြင်း၊ သွန်သင်ဆုံးမခြင်း၊ သင်ကြားပေး ခြင်းဖြင့်ကလေးတို့ အသိပညာတိုးပွားရသကဲ့သို့ ပတ်ဝန်းကျင်မှ ကြားသိခြင်းအတွေ့အကြုံအရနားလည်ခြင်းတို့သည်လည်းကလေး ၏အသိပညာတိုးရာတိုးကြောင်းဖြစ်၏။

ကျောင်းနေသည့်အရွယ်ရောက်သောအခါဆရာ ဆရာမများကရှင်းလင်းပြောကြားခြင်း၊ သွန်သင်ဆုံးမခြင်း၊ သင်စာဖတ်စာများကိုသင်အံ့လေ့ကျင့်ခြင်းဖြင့်လည်းအသိပညာ များစွာတိုးပွားရပြန်၏။ သို့ရာတွင် ဤမျှဖြင့်လုံလောက်ပြီဟု ကျေနပ်တင်းတိမ်နေ၍မရပေ။

ကလေးစာပေဆု

ကလေးတို့သည်အသက်အရွယ်ကိုယ်ခန္ဓာကြီးထွားလာသည်နှင့် အမျှပို၍သိချင်လာကြသည်။ စပ်စပ်စုစု ပြုလာတတ်ကြသည်။ မိဘပတ်ဝန်းကျင်နှင့် ကျောင်းမှပေးသောအသိပညာမျှဖြင့် မလုံလောက်တော့ပေ။ ထိုအခါကလေးဖတ်စရာကလေးစာများ လိုအပ်လာသည်။

ထို့ကြောင့် နိုင်ငံတော်က ကလေးဖတ်စရာ ကလေးစာပေကောင်းများ ပေါ်ထွန်းလာစေရန် အမျိုးသားစာပေ ဆုတွင် ကလေးစာပေကို အမျိုးအစားတစ်ခုအဖြစ် သတ်မှတ်၍ ဆုချီးမြှင့်ခဲ့သည်။ သို့သော်ကလေးစာပေဆုရသည်နှစ်မှာအလွန် နည်းပါးလှ၏။

ကလေးနှင့် သင့်တော်သည့် ကလေးအတွက် ရည်ရွယ်ထုတ်လုပ်သည့် ကလေးစာပေမှာ လွန်စွာနည်းပါးလှ သည်။ စာပေဗိမာန်မှအပတ်စဉ်ထုတ်ဝေသည့်ရွှေသွေးစာစောင် နှင့် မြဝတီတိုက်မှ လစဉ်ထုတ်သည့် ဒို့ကျောင်းသား စာစောင် နှစ်ခုသာလျှင် ကလေးဖတ်စရာ ကလေးစာဟု တိတိကျကျ ရှိ ပေသည်။

ဘာသာရေးနှင့် ကလေးစာ

တစ်ခါတစ်ရံတွင် ဓမ္မပဒမှ ထုတ်နုတ်ဖော်ပြသော စိတ်ဝင်စားစရာ ဇာတ်လမ်းများပါသည်။ စာအုပ်ကလေးများ၊ ငါးရဲငါးဆယ် နီပါတ်တော်လာဇာတ်ဝတ္ထုများစသည်တို့မှာ ကလေးတို့ စိတ်ဝင်စားစရာဖြစ်သည်။ ဖတ်ခြင်းအားဖြင့်လည်း စိတ်ဓာတ်ကောင်းမွန်ခြင်း၊ လိမ္မာ ယဉ်ကျေးခြင်းစသည် ကောင်းကျိုးများကို ရရှိနိုင်ပေသည်။ ကျွန်ုပ်တို့ ငယ်စဉ်က ကလေးကျေနပ်စာအုပ်၊ ကလေးဖတ်စရာ ကလေးကဗျာစာအုပ်ကလေးများ ပေါ်ပေါက်ခဲ့သည်။ မော်ဒန်ကာတွန်း၊ သန်းကြွယ်၏ ကာတွန်းစသည်တို့ကလည်း ကလေးများအတွက် အပျင်းလည်းပြေ၊ ပညာနှင့် အလိမ္မာလည်းရစေရန် ရည်ရွယ်ချက်ကောင်းများနှင့် ရေးသားခဲ့ကြသည်ကို သတိထားမိသည်။

စီးပွားရေးနှင့် ကလေးစာ

ယခုအခါတွင် စာအုပ်၊ စာပေ ထုတ်ဝေခြင်းကိစ္စသည် ရည်ရွယ်ချက်ကောင်းရေးထက် စီးပွားရေးဘက်သို့ အလေးသာလာသည်။ ကလေးများကို အသိအလိမ္မာ ပညာရရှိစေရန် ကလေး၏ အိတ်ထဲမှ မုန့်ဖိုးငွေကလေးများကို ခပ်လွယ်လွယ် နှိုက်ယူနိုင်ရေးကို ကြိုးပမ်းလာကြသည်။

စာဖတ်တတ်လာသော ကလေးများမှာ စာဖတ်ချင်စိတ်ဖြင့် ရုရာစာအုပ်များကို ဖတ်ကြရသည်။ ကလေးကိုယ်

တိုင်ကသင့်မသင့်ကို မဝေဖန်နိုင်သကဲ့သို့ မိဘကလည်း စိစစ်ပြီးခဲ့ခြားမပေးနိုင်လျှင် အချို့ကလေးများ ဖတ်နေကြသည် စာအုပ်များမှာ ကလေးနှင့် မသင့်တော်သည့် စာအုပ်များဖြစ်နေသည်။

ကလေးနှင့် ရုပ်ပြစာအုပ်များ

ရုပ်ပြစာအုပ်များသည် ကလေးတို့အတွက် အပျင်းပြေအဖျော်ဖတ် စိတ်ဝင်စားစရာ သက်သက်မျှသာမက အသိအလိမ္မာ ဉာဏ်ပညာရအောင်လည်း ဖြစ်စေသင့်သည်။ ကုသိုလ်လည်းရ၊ ဝမ်းလည်းဝအောင် စေတနာကောင်း၊ ရည်ရွယ်ချက်ကောင်းနှင့် ရေးသားထုတ်ဝေသင့်ကြသည်။ နိုင်ငံအတွင်းရှိ သားငယ် သမီးငယ် များကို မိမိတို့ ရင်သွေးသားသမီးချင်း ကိုယ်ချင်းစာ၍ ထုတ်ဝေသင့်ကြသည်။

ထိုရုပ် ပြစာအုပ်များသည်လည်း အသေအချာဆန်းစစ်ကြည့်လျှင် ကလေးဖတ်စရာ ကလေးစာထက် အရွယ်ရောက်သူများအတွက် ရည်ရွယ်ရေးသားသည့်ကဏ္ဍပို၍ များပေသည်။ ကလေးငယ်တို့အတွက် ရည်ရွယ်ရေးသားသည့်ကဏ္ဍနည်းပါးလှသည်။ သို့သော် ကလေးငယ်များသည် ရုပ်ပြဆိုလျှင်ပင် ကလေးစာဟုသဘောထား၍ မိမိတို့အရွယ်အတွက် မဟုတ်သည်တို့ကို ဖတ်နေကြရသည်။ ရုပ်ပြရေးသားထုတ်ဝေသူတို့ သတိထားရမည့်အချက်ဖြစ်သည်။

၁၂၄ လယ်တွင်းသားစောချစ်

ကလေးနှင့် သင့်တော်မည့် ဇာတ်လမ်းများ၊ အသုံးအနှုန်းများ၊ အရေးအသားများကို စေတနာထား၍ ရေးသားသင့်ကြသည်။ တစ်ခါလာ မဲပြာ ပုဆိုးဆိုသကဲ့သို့၊ ပစ်ခတ်ထိုးခုတ်တိုက်ခိုက်သတ်ဖြတ်ခြင်း၊ ရက်စက်ခြင်း၊ နှိပ်စက်ခြင်း၊ သေနတ်အမျိုးစုံဖြင့် ပစ်ခတ်ကြခြင်း၊ သဘာဝမကျစွာ ကျားကြီးများကို မွေးထား၍ တိုက်ခိုက်စေခြင်း၊ သစ်နက်ကြီးများ၊ ကျားသစ်များ၊ ဝက်ဝံကြီးများမွေးထား၍ တိုက်ခိုက်စေခြင်းစသည့် ခပ်လွယ်လွယ်၊ ခပ်ကြမ်းကြမ်း၊ ခပ်ရမ်းရမ်း များကို ချည်း ဖန်တစ်ရာတေအောင် ရေးမနေသင့်ကြပါ။

ကလေးစာပေ အားပေးပါ

ကလေးငယ်တို့ထက် အသိအမြင်၊ ဆင်ခြင်တုံတရားကြီးမားသူ လူကြီးမိဘများကလည်း မိမိတို့၏ သားငယ်၊ သမီးငယ်များကို မသင့်သောစာများ၊ အရွယ်နှင့် မကိုက်ညီသော စာများကို ဖတ်ခြင်းဖြင့် အကျိုးမယုတ်စေရန်ကာကွယ်ဟန့်တားရပေမည်။ ကလေးငယ်များအတွက် ဖတ်သင့်သောစာနှင့် မဖတ်သင့်သောစာကို မိဘများကိုယ်တိုင်က ရွေးချယ်ပေးသင့် ကြသည်။

ထွက်လာသည့် စာကောင်းပေကောင်းများကို မိဘများကိုယ်တိုင်က ကလေးများအတွက်လမ်းညွှန်ပေးခြင်း၊ ရှာဖွေပေးခြင်းဖြင့်လည်း စာကောင်းများ ထွန်းကားပွားများလာရေးကို အားပေးရာရောက်ပါသည်။ ကလေးဖတ်စရာ ကလေး

စာကောင်းများပေါ်ထွန်းလာရေးကို မိဘများကလည်းတောင်းဆိုသင့်သည်။ ရေးသားထုတ်ဝေသူများကလည်း စေတနာကောင်းရည်ရွယ်ချက်ကောင်းဖြင့် ကြိုးစားပြီးရေးသား ထုတ်ဝေသင့်ပါသည်။

ကလေးဖတ်စရာ ကလေးကဗျာစာအုပ်များ၊ ကလေးဖတ်စရာ ဂျာနယ်မဂ္ဂဇင်းစာစောင်များ၊ ကလေးဖတ်စရာ ပုံပြင်စာအုပ်ကလေးများ၊ ရုပ်ပြစာအုပ်ကောင်းများ၊ ကလေးသူငယ်တို့ကို အခြေပြုသည့် ဝတ္ထုလေးများ စသည့် စာအုပ်များသည် ယခုထက် ပိုမို၍ များပြားစွာ ထွက်ပေါ်သင့်ပါသည်။

မဂ္ဂဇင်းနှင့် ကလေးစာပေ

ယခင်ကမဂ္ဂဇင်းများတွင်လည်း ကလေးကဏ္ဍများ၊ ကလေးဖတ်စရာ ပုံပြင်လေးများကို ထည့်သွင်းဖော်ပြ ခဲ့ကြသည်။ ယခုအခါတွင် ထိုချစ်စရာ ကလေးစာပေကဏ္ဍများကို ဖြုတ်ဖယ်ပစ်ကြပေပြီ။ ရုပ်ရှင်ကိစ္စများ၊ ဗွီဒီယိုကိစ္စများ၊ ရုပ်ရှင်ဇာတ်သဘင်တို့မှ မင်းသားမင်းသမီးကိစ္စများ၊ အဆိုတော် များ၊ ဘေးသီချင်းများကို ဓာတ်ပုံနှင့်တကွ ဝေဆာစွာဖော်ပြ ခြင်းများသာ မဂ္ဂဇင်းများက လွှမ်းမိုးလာကြသည်။ တကယ်လိုအပ်သည့် စာကောင်းပေကောင်းကိစ္စ၊ စေတနာကောင်းရည်ရွယ်ချက်ကောင်းကိစ္စများသည် နောက်ဆုတ်ပြီးရင်ဆုတ်

နေကြရသည်မှာ ဝမ်းနည်းစရာ ဖြစ်ပေသည်။

ကလေးစွယ်စုံကျမ်း

ကလေးများကို အသိမှန်ကန်အောင် အသိဉာဏ် ဖွံ့ဖြိုးအောင် လိမ္မာယဉ်ကျေးအောင်၊ စိတ်ဓာတ်ကောင်းမြတ် အောင်မြင်စွာ ပျိုးထောင် ပေးကြမှ ကလေးများ တိုးတက်မည်။ ထိုကလေးများသည် အနာဂတ်လူ့ဘောင်ကို တာဝန်ယူရမည် သူများ ဖြစ်သည်။ ကလေးများတိုးတက်မှ အနာဂတ်လူ့ဘောင် တိုးတက်မည်။ ထို့ကြောင့် ဖွံ့ဖြိုး တိုးတက်သော နိုင်ငံများတွင် ကလေးများကို အရေးပေးကြသည်။ အလေးထားကြသည်။ ကလေးဖတ်စရာကလေးစာများကို စနစ်တကျ ရေးသားထုတ်ဝေ ကြသည်။

(Encyclopaedia for Children)

ကလေးများအတွက်စွယ်စုံကျမ်းများကိုပင် အတွဲပေါင်းများစွာ သရုပ်ဖော်ရောင်စုံပုံပေါင်းများစွာဖြင့် ဝေဝေဆာဆာ ထုတ်ဝေကြ ပေပြီ။ စက္ကူကောင်း၊ အမိုးကောင်းများဖြင့်ပင် ဖြစ်လင့်ကစား ကလေးများအတွက် ဖြစ်၍ ဈေးနှုန်းကိုလည်း သက်သာအောင် သတ်မှတ်ထားကြသည်။ ကလေးများ၏ ပညာဖွံ့ဖြိုးတိုးတက် ရေးအတွက် ဤမျှပင် အလေးထား၍ ဆောင်ရွက်နေကြပေသည်။

သားကောင်း သမီးကောင်းများကို ရလိုလျှင် မိဘ ပြည်သူ့အပေါင်းသည် ကလေးများ၏ ရုပ်ပိုင်းစိတ်ပိုင်း ဖွံ့ဖြိုးတိုး

တက်ရေးကို အလေးအနက်ထား၍ ဆောင်ရွက်သင့်ကြပေသည်။ ကလေးဖတ်စရာ ကလေးစာပေကောင်းများ ထွန်းကားရေးကို ခိုင်းဝန်း၍ ကြိုးပမ်းဆောင်ရွက်ကြရန် လိုအပ်နေပါပြီ။ ကလေး များကို စာညံ စာယုတ်များမှ လွတ်မြောက်၍ စာကောင်းများကို ဖတ်စေခြင်းဖြင့် ကောင်းကျိုးတိုးတက်အောင် ဆောင်ရွက်ကြရန် လိုပါပြီ။

သုတစာပေ ဖတ်ပါစေ

စာအုပ်စာပေများကို ရသစာပေ၊ သုတစာပေဟူ၍ အဓိက အားဖြင့် နှစ်မျိုး နှစ်စား ခွဲခြားကြည့်နိုင်၏။ သို့သော် အချို့သောစာရေးသူများက သုတသက်သက်ကို ဖတ်သူများ ပြီးငွေ့၍ မဖတ်မည် စိုးသောကြောင့် ဖတ်ဖြစ်ပြီး ကောင်းကျိုးရစေရန် စေတနာဖြင့် သုတအကြောင်းအရာများကို ခံစားမှုရသကလေးများနှင့် တွဲစပ်ပေးကြသည်။ ထို့ကြောင့် သုတရသစာပေဟူ၍လည်း ဖြစ်ပေါ်လာသည်။

ရသစာပေနှင့် ဆွဲဆောင်မှု

ရသစာပေသည် အမျိုးမျိုးသော ခံစားမှုကို ပေးနိုင်သောကြောင့် ဆွဲဆောင်မှုရှိသည်။ စာဖတ်သူက တမင်အားစိုက်၍ ဖတ်ရသည် မဟုတ်ပေ။ ရသရေ အလျဉ်းကြောမှာ ခံစားရင်း မျောပါသွားရသည်။ နှစ်သက်မှုကို ဖြစ်စေသည်။ ထို့ကြောင့်ရသစာပေကို ဖတ်သူများသည် အထူးသဖြင့် လူငယ်များသဘောကျ နှစ်ခြိုက်စွာ ဖတ်ကြသည်။ မြန်မာစာပေတွင် ရသ (၉)မျိုးခွဲခြား သတ်

မှတ်ထားကြသည်။

- ၁။ သိင်္ဂီရ ရသ အချစ်နှင့်ပတ်သက်သော ခံစားမှု၊
- ၂။ ဟာသရသ ရယ်ရွှင်ဖွယ် ခံစားမှု၊
- ၃။ ကရုဏာရသ သနားကြင်နာဖွယ် ခံစားမှု၊
- ၄။ သန္တရသ တည်ကြည်ငြိမ်သက်ခြင်းခံစားမှု၊
- ၅။ ရဒ္ဒရသ ကြမ်းကြုတ်ရက်စက်သည်ကိုခံစားမှု၊
- ၆။ ဝိဘစ္ဆရသ စက်ဆုပ်ရွံ့မုန်းဖွယ်ရာခံစားမှု၊
- ၇။ ဝိရ ရသ ရဲရင့်ခြင်းကို ခံစားမှု၊
- ၈။ ဘယာနကရသ ကြောက်ရွံ့ခြင်းကို ခံစားမှု၊
- ၉။ အဗ္ဗတ ရသ အံ့သြဖွယ် ခံစားမှုဖြစ်သည်။

တချို့သော ရသစာပေများသည် ခံစားမှုသက်သက်ကိုသာ ပေးစွမ်းနိုင်၍ ဖတ်နေစဉ်အတွင်းခံစားမှုရသဖြင့် ဆွဲဆောင်နိုင်သည်။ သို့သော် ဖတ်ပြီးသည်နှင့် တစ်စုံတစ်ခုသော ကောင်းကျိုးကိုမျှမရပေ။ ထိုစာမျိုးသည် အပျင်းပြေ အပျော်ဖတ်သက်သက်မျှသာ ဖြစ်၏။ အချို့သော ရသစာပေမျိုးသည် ကား ဖတ်နေစဉ်မှာလည်း ရသကို ခံစားရသည်။ ဖတ်ပြီးသည့်အခါ မှာလည်း တစ်ခုခုသော ကောင်းကျိုးကို အမှတ်ထင်ထင် စွဲမြဲကျန်ရစ်စေသည်။ ရသမြောက်အကျိုးပြု စာကောင်းဖြစ်၏။

သုတရသ စာပေ

သုတရသစာပေမှာ သုတနှင့် ရသကို ရောမွှေထား ခြင်းဖြစ်၏။ ရသကိုခုတ် အဖြစ် အသုံးချ၍ စာဖတ်သူများ ဗဟုသုတရရှိအောင် ဆောင်ရွက်ခြင်းဖြစ်သည်။ စာဖတ်သူအား ဗဟု သုတတိုးပွား၍ ကောင်းကျိုးရရှိပါ၏။ ဒေါက်တာထွန်းရွှေ၊ ဆရာဝန်မောင်သင်း၊ ဒေါက်တာမောင်မောင်ညို စသည့် ဆရာဝန်စာရေးဆရာများ သည် ဆေးပညာ ဗဟုသုတကို လူအများရရှိစေရန် ဆေးပညာကို အခြေခံသည့် ဝတ္ထုရှည်၊ ဝတ္ထုတိုများကို ရေးသားခဲ့ကြသည်။ ဖတ်သူများ ဆေးပညာဗဟုသုတကို ရရှိစေသည့် သုတရသ စာပေဖြစ်သည်။

ဆရာ ဦးသိန်းဖေမြင့်၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိနှင့် ပုလဲဒေဝီ ဝတ္ထုသည်လည်း မြန်မာ လူငယ်များအား အတ္ထုပ္ပတ္တိဆိုင်ရာ ဗဟုသုတကို ရရှိစေသည့် သုတရသစာပေဖြစ်သည်။

သုတစာပေ

သုတစာပေ သက်သက်သည် ရသဖြင့် ဆွဲဆောင်ခြင်းမရှိပါ။ သို့သော် ဗဟုသုတ တိုးပွားလိုစိတ်၊ အတတ်ပညာ ဆည်းပူးလို စိတ်ဟူသော ဆွဲဆောင်မှုများဖြင့် သုတစာပေကို ဖတ်ကြ ရပါသည်။

ထို့ကြောင့် ငယ်ရွယ်သူများ၊ စာဖတ်သက်

နသူများသည် များသောအားဖြင့် သုတစာပေကို ဖတ်ရန် ဝန်လေး တတ်ကြသည်။ ဖြစ်နိုင်သမျှ ကျော်လွှား ရှောင်ရှားတတ်ကြ သည်။ အမှန်စင်စစ် သုတစာပေသည် ဗဟုသုတဆိုသည့် အတိုင်းအကြားအ မြင်များစေ၏။ အသိပညာတိုးပွားစေ၏။ လူတစ်ယောက်၏ အရည်အချင်းကို တိုးမြှင့်စေ၏။ တိကျ မှန်ကန်စွာ ဝေဖန်ပိုင်းခြားနိုင်မှုကို အထောက်အကူပြု၏။ ပညာရှိဖြစ်စေ၏။ ဦးစီး ခေါင်းဆောင်ကောင်းဖြစ်နိုင်၏။ ထို့ကြောင့် မသိသူကျော်သွား၊ သိသူဖော်စား ဆိုသည့်အတိုင်း သုတစာပေများကို ကြိုးကြိုးကုတ်ကုတ် ဖတ်ရှုလေ့လာမှတ်သား တတ်ကြသည်။

သုတစာပေ ဖတ်ပါစေ

လူတို့သည် ရုပ်ပိုင်းဆိုင်ရာ ကိုယ်ခန္ဓာကို ကြီးထွား ကြံ့ခိုင်စေရန် နေ့စဉ် အစာကျွေးရသကဲ့သို့ စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ အသိဉာဏ် ပညာကြီးထွားတိုးတက်စေရန်လည်း ဗဟုသုတဖြစ်စရာ စာပေ အမျိုးမျိုးတို့ကို ဖတ်မှတ်လေ့လာရန် လိုပါသည်။

ထိုသို့ မဟုတ်လျှင် လူကသာ ကြီးလာသော်လည်း အသိဉာဏ်က လိုက်လျောညီထွေစွာ ကြီးပွားတိုးတက်လာခြင်း မရှိပါ။ ထိုလူမျိုးကို လူကောင်ကြီးသော်လည်း အချိန်မစီးဟု ဆိုကြသည်။ ထိုလူမျိုးကို လူအများ အထင်မကြီးကြပါ။ ထို့ကြောင့် ဦးစီး ခေါင်းဆောင်ကောင်းလည်း မဖြစ်နိုင်ပါ။

အသက်ပင်ငယ်သော်လည်း အကြားအမြင် ဗဟုသုတများလျှင် ချီးမွမ်းဂုဏ်ပြုကြလေ့ရှိပါသည်။

လူငယ်တော်တော်များများသည် သုတစာပေကို လူကြီးများဖတ်ရန်ကိစ္စဖြစ်သည်။ လူငယ်များနှင့်မဆိုင်ဟု ယူဆကြသည်။ မဂ္ဂဇင်းဖတ်လျှင် ဝတ္ထု၊ ကဗျာ၊ ကာတွန်း စသည် ရသစာပေများကိုသာ ဖတ်ကြသည်။ သုတဖြစ်သည် ဆောင်းပါးများကို ကျော်သွားကြသည်။ မှားယွင်းသော အယူအဆဖြစ်၏။ ရသစာပေများကို ဖတ်သလို သုတစာပေများကိုလည်း ဖတ်သင့်သည်။

မိမိတို့၏ အသက်အရွယ်နှင့် ရုပ်ပိုင်းဆိုင်ရာ တိုးတက်ကြီးထွားလာသည်နှင့် အမျှ စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ အသိပညာရင့် ကျက်လာရန်လိုသည်။ အမျိုးမျိုးသော သုတစာပေများကို ဖတ်ခြင်းဖြင့် အကြားအမြင် ဗဟုသုတ များပြားလာသည်နှင့်အမျှ အသိအလိမ္မာဉာဏ်ပညာကြီးရင့်လာပေသည်။ သုတစာပေများ ဖတ်လေ အကြားအမြင် အသိပညာ များပြားလေဖြစ်ပေသည်။

သုတစာပေအမျိုးမျိုး

သုတစာပေတွင်လည်း အမျိုးမျိုး ရှိ၏။ အဓိကအားဖြင့်ကား သိပ္ပံဆိုင်ရာ သုတများနှင့် ဝိဇ္ဇာဆိုင်ရာ သုတများ ဟူ၍ နှစ်မျိုး နှစ်စား ခွဲခြားကြည့်နိုင်သည်။

သိပ္ပံဆိုင်ရာ သုတတွင် ဆေးပညာ၊ စက်မှုပညာ၊ ခိုက်ပျိုးမွေးမြူပညာ၊ ခန္ဓာဗေဒပညာ၊ အာကာသပညာ၊ အတ္ထဝါဗေဒ၊ ရာသီဥတုနှင့် ပတ်သက်သော မိုးလေဝသပညာ၊ နက္ခတ္တဗေဒ၊ ဓာတုဗေဒ၊ ဂူပဗေဒ၊ ဓာတ်သတ္တုများ၊ ကျောက်မျက်ရတနာများ၊ မြေလွှာ အမျိုးမျိုး၊ စွမ်းအင်ဆိုင်ရာ ပညာများ၊ နည်းပညာများ၊ ကာကွယ်ရေးလုပ်ငန်းများ၊ ကာကွယ်ရေးပစ္စည်းများ၊ ပို့ဆောင်ရေးနှင့် ပတ်သက်သည့် ယာဉ်ရထားအမျိုးမျိုး၊ ဆက်သွယ်ရေး နှင့် ပတ်သက်သည့် ကိရိယာအမျိုးမျိုး၊ ကွန်ပျူတာပညာရပ်နှင့် ကွန်ပျူတာပစ္စည်းများ၊ စက်ရုပ်များ စသည်ဖြင့် ဤကမ္ဘာတွင် သိစရာတွေများလှစွာ၏။ နေ့စဉ်နှင့်အမျှလည်း အသစ်အသစ် များကို တီထွင် ကြံဆနေကြသည်။ တိုးတက်ပြောင်းလဲမှုများကို မရပ်မနားတွေ့ကြုံနေရသည်။

ယနေ့လူငယ်များသည် တိုးတက်ပြောင်းလဲနေသော ကမ္ဘာကြီးကို မျက်ခြည်မပြတ် ရန်လိုသည်။ အမိလိုက်နိုင်ရန်လိုသည်။ အနည်းဆုံး သိမြင်နားလည်ရန်လိုသည်။

ထိုသို့ သိမြင် နားလည်ရန်ဆိုလျှင် သိပ္ပံပညာဆိုင်ရာ သုတစာပေများကို ဖတ်မှတ်လေ့လာကြရန်လိုသည်။ သိပ္ပံသုတများကို မဖတ်ကြလျှင် ခေတ်မီ တိုးတက် ပြောင်းလဲနေသောကမ္ဘာကြီးကို မျက်ခြည်ပြတ်ပြီး နောက်ကျ ကျန်ရစ်ခဲ့သိမ့်မည်။ လူကြီးမိဘတို့သည် လူငယ်များကို တိုးတက်အောင် ပြုစုပျိုးထောင် ပေးရာတွင် သိပ္ပံ ပညာဆိုင်ရာ သုတအမြဲဖြာ

တို့ကို လည်းလူငယ်များအလွယ်တကူ ဖြင့် လက်လှမ်းမီမီဖတ် နိုင်ရန်စီစဉ်ပေးရမည်။ ဖတ်ဖြစ်အောင်လည်း နည်းအမျိုးမျိုးဖြင့် တိုက်တွန်းအကြံပေးသင့်သည်။

သိပ္ပံ သုတဖွံ့ဖြိုးမှု လူငယ်များတိုးတက်မည်။ လူငယ်များ တိုးတက်မှု နိုင်ငံတိုးတက်မည်။

ဝိဇ္ဇာ ပိုင်းဆိုင်ရာ သုတပညာရပ်များတွင် စာပေပညာ၊ ရုပ်ရှင် ဇာတ်သဘင်စသည့် သရုပ်ဆောင်ပညာ၊ ဂီတပညာ၊ လက်မှုပညာ၊ နှုတ်မှုပညာစသည့် အနုပညာရပ်များ၊ လူ့အဖွဲ့အစည်း၏ ယဉ်ကျေးမှုဆိုင်ရာများ၊ သမိုင်းပညာ၊ ဂေဟောင်းသုတေသနပညာ၊ စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာပညာ၊ ဘာသာဗေဒ၊ အတွေးအခေါ်အယူအဆ၊ ဥပဒေပညာ၊ အုပ်ချုပ်မှုပညာ၊ စီမံခန့်ခွဲမှုပညာ၊ စာရင်းအင်းပညာ၊ နိုင်ငံရေးပညာ၊ စီးပွားရေး လူမှုရေး စသည်ဖြင့် သုတများစွာ ရှိပေသည်။

ဝိဇ္ဇာ ပိုင်းဆိုင်ရာ သုတပညာများမှာ လူတို့အား အသိဉာဏ် ရင့်ကျက်စေသည်။ အမှား အမှန်ဝေဖန်ပိုင်းခြားနိုင်မှုအတွက် အထောက်အကူ ပြုသည်။ နှိုင်းနှိုင်းချိန်ချိန် သုခမိန့် ဖြစ်စေရန် အခြေခံ ပညာရပ်များ ဖြစ်သည်။ ဦးစီးခေါင်းဆောင်ကောင်း အဖြစ်သို့ ပို့ဆောင်ပေးနိုင်သည်။

ထို့ကြောင့် လူငယ်များသည် ဝိဇ္ဇာပိုင်းဆိုင်ရာ သုတပညာများကိုလည်း ဖတ်မှတ်လေ့လာခြင်းဖြင့် မိမိကိုယ်တိုင်

ဆိုးတက်အောင် ပြုစု ပျိုးထောင်ပေးသင့်သည်။ လူကြီးများ အလည်းလူငယ်များကို ဝိဇ္ဇာပိုင်းဆိုင်ရာ သုတစာပေများကို စတ်အောင်အားပေးကူညီသင့်ကြသည်။ ဖတ်ဖြစ်အောင်လည်း တိုက်တွန်းကြရမည်။

လူငယ်တို့၏ဘဝသည် အနာဂတ်အတွက် ဖြင့်ဆင်ထားရန် အချိန်ကောင်းအခွင့်ကောင်းဖြစ်၏။ တိုးတက်နေသော ကမ္ဘာကိုတိုးတက်နေသော လူ့အဖွဲ့အစည်းမှ တိုးတက်နေသော လူငယ်များကို အမိလိုက်နိုင်ရန်ဆိုလျှင် တိုးတက်သော လူငယ်ဖြစ်ရန်လိုသည်။ ဖြစ်ချင်ရာဖြစ်ဟု သဘောထား၍ ပေါ့ပေါ့နေလျှင် ပေါ့ပေါ့သာ ဖြစ်မည်။ နောက်ကျ ကျန်ခဲ့လိမ့်မည်။

ထို့ကြောင့် အချိန်ရှိခိုက် လုံ့လစိုက်ဆိုသကဲ့သို့၊ သည်အချိန်များမှာ အသိပညာတိုးပွားရာတိုးတက်ကြောင်းကို သုတစာပေကောင်းများ ဖတ်ကြသင့်သည်။ လူငယ်များက အဘောမပေါက် နားမလည်၍မဖတ်လျှင် သိမြင်နားလည်သော လူကြီးများက ထိန်းကျောင်းတည်မတ်ပေးရမည်။ အကြံပေးတိုက်တွန်းရမည်။

သုတစာပေ အဖတ်များသော လူငယ်တစ်ဦးသည် ခွယ်တူချင်းချင်း အတွင်းမှာ အသိပညာအရဦးခေါင်းတစ်လုံးသာ နေမည်။ အများ၏ လေးစားစွာ အကြံဉာဏ်တောင်းခံမှုကို ခံရသည့် ခေါင်းဆောင်ကောင်းတစ်ဦး ဖြစ်လာနိုင်ပေသည်။

၁၃၆ လယ်တွင်းသားစောချစ်

သားကောင်းသမီးကောင်းလိုချင်လျှင် လူကြီးမိဘများသည် မိမိတို့၏ သားသမီးများကို ငယ်ရွယ်စဉ်ကပင် အသိဉာဏ်ပညာဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်အောင် ပြုစုပျိုးထောင်ပေးသင့်သည်။ သိပ္ပံဆိုင်ရာ သုတစာပေများ၊ ဝိဇ္ဇာဆိုင်ရာ သုတစာပေများကို ဖတ်မှတ်လေ့လာဖြစ်အောင် နည်းပေးလမ်းညွှန်ပြုသင့်သည်။ ဖတ်ဖြစ်အောင် အကြံပေးတိုက်တွန်းသင့်သည်။ ဖတ်စတွင် စိတ်ပါဝင်စားမှု နည်းကောင်းနည်းမည်ဖြစ်သော်လည်း ဖိတ်ဖန်များလျှင် ဖတ်သားကျ၍ စိတ်ဝင်စားမှုရှိလာမည်။ နောင်တွင် အစဉ်တစိုက် ဖတ်မှတ်လေ့လာခြင်းဖြင့် ကောင်းကျိုးရရှိသည်ကို ကိုယ်တွေ့ သိမြင် နားလည်မည်ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် သားသမီးများကို ချစ်လျှင် အပျော်ဖတ်စာပေသက်သက်နှင့်အချိန်မကုန်စေဘဲ သုတစာပေကိုလည်း ဖတ်ပါစေ။

ကိုယ်ကျင့်ကောင်း၍ စိတ်ကောင်းရှိပါစေ။

ကိုယ်ကျင့်တရားကောင်း၍ စိတ်ကောင်းစေတနာကောင်းရှိမှ လူကောင်း၊ သူကောင်း ဖြစ်နိုင်သည်။ လူကောင်းသူကောင်းဖြစ်မှ စိတ်ချမ်းသာရသည်။ မိဘတို့သည် သားသမီးကိုမကောင်းမေတ္တာ ကောင်းရာညွှန်လတ် ဆိုသည်နှင့်အညီ မကောင်းသော အကျင့်အကြံများကို တားဆီးရမည်။ စိတ်ကောင်းစေတနာကောင်းထားတတ်ရန် လမ်းညွှန်ပေးရမည်။

ကလေးနှင့် ခိုးတတ်သည့် အကျင့်

‘အလွယ်မြင်လျှင် သူကြွယ်လိုချင်’ ဆိုသကဲ့သို့ လူတို့ မွေတာမှာ ခပ်လွယ်လွယ် မြင်တွေ့၍ အခြေအနေပေးပါက လစ်လျူလစ်သလို သူတစ်ပါးပစ္စည်းကို ယူချင်စိတ် ဖြစ်မိတတ်သည်။ ယူမိတတ်သည်။ ထိုသို့သော အလေ့အလာများလျှင် ခိုးတတ်သည့် အကျင့်ပါသွားသည်။ သူတစ်ပါးပစ္စည်းကို အဖိုးတန်သည် ဖြစ်စေ၊ မတန်သည်ဖြစ်စေ၊ မယူမိစေရန် ငယ်စဉ်ကပင် မိဘများက ကွပ်ညှပ်ဆုံးမရန်လိုသည်။

သားရွှေဥ ဆုံးမစာတွင် ' မွတ်ငုတ်ဆာစဉ်
သူဥယျာဉ်ဝယ် ချိုချဉ်ဖန်ခါး သစ်သီးများကို ဆွတ်စာတုံလေ
ရှင်မတွေ့လည်း အလေ့အလာမပြုပါနှင့် ' ဆုံးမထားသည်။
'သူမပေးမှုဆေးတစ်အိုးမျှ မယူကြနှင့်' ဆိုသကဲ့သို့ သစ်သီးတစ်
လုံးဆေးတံ တစ်ရှုစာမျှပင် အလေ့အကျင့် မပြုသင့်ပေ။

နားရွက် အပြတ်ခံရသည့် မိခင်

ကလေးတစ်ဦးသည် ငယ်စဉ်ကပင် သူတစ်ပါးပစ္စည်းကို လစ်လျှင်
လစ်သလို ယူလာတတ်သည်။ ထိုသို့ ယူလာပြီး မိခင်အားပြရာ
မိခင်အပြစ်မတင်ဘဲ လက်ခံသည်။ ထိုကြောင့် ကလေးသည် ပို၍
အတင့်ရဲလာပြီး သူတစ်ပါး ပစ္စည်းကို ခိုးယူတတ်သည်။ မိခင်က
ဟန်တားခြင်းမရှိ။ ထို့ကြောင့် နောင် ကြီးပြင်းလာသောအခါ
သူခိုးကြီးဖြစ်သွားသည်။ တစ်နေ့ တွင် ဖမ်းမိ၍ ခိုးသူအား
သူသာန်ထုတ် ဓားခုတ်သတ်ရန် မြို့ကို လှည့်လည်ပြသည်။
သူခိုးက မိခင် အိမ်ရှေ့သို့ ရောက်သော် သူသတ်တို့အား အမိနှင့်
စကားပြောခွင့် တောင်းသည်။ သူသတ်တို့က ခွင့်ပြုသည်။

'အမေ၊ ကျွန်တော်တိုးတိုးမှာစရာ ရှိ၍ ကျွန်တော်
အနားကပ်ပါ ' ဟု ဆိုသည်။ မိခင်က သားအနားသို့ ချဉ်းကပ်
သည်။ ထိုအခါ လက်ပြန်ကြိုးတုပ်ထားသော သူခိုးက မိခင်၏
နားရွက်နားသို့ ကပ်၍ စကားပြောမည့်ဟန်ပြုပြီး မိခင်၏ နားရွက်
ကိုကိုက်ဖြတ်လိုက်သည်။ မိခင်ပြင်းထန်စွာ နာကျင်၍ အော်ဟစ်

ငိုယိုသည်။

'အို .. မိခင် သင်သည် ကျွန်ုပ်ငယ်စဉ်သူတစ်ပါး
ပစ္စည်းများ ခိုးယူစဉ်က သိခဲ့မြင်ခဲ့ပါသည်။ ထိုသို့ မယူရန် ဆုံးမ
သင့်ပါလျက် မဆုံးမဘဲ လက်ခံခဲ့သောကြောင့် ကျွန်ုပ် ယခုကဲ့သို့
သူခိုးကြီးဖြစ်ပြီး မင်းပြစ်မင်းဒဏ် သင့်ရသည် ' ဟုဆိုသည်။

'သားကို ငယ်က မဆုံးမမှု မိဘတလည်း ရန်သူ
မည်၏ ' ဟူ၍ လောကနီတိတွင် ပြဆိုထားပေသည်။ ဟန် သင့်
သည်ကို ဟန်၍ တားသင့်သည်ကို တားရမည်။ မကောင်းမှု နှင့်
ကောင်းမှုကို အကြောင်းအကျိုးနှင့် တကွ ဆက်စပ်၍ သားသမီး
များနားဝင်အောင် ဆုံးမသွန်သင်ရမည်မှာ မိဘတို့၏
တာဝန်ဖြစ်သည်။

ခိုးခြင်းနှင့် စိတ်ထားယုတ်ညံ့မှု

နီငှက်ခြင်းသည် စိတ်ထားယုတ်ညံ့သေးသိမ်မှုဖြစ်သည်။ အနည်း
ငယ်ကလေးမျှ ခိုးယူလျှင်ပင် စိတ်ထားညံ့ဖျင်းမှုဖြစ်ပေသည်။
လူကြီးသူကြီး ရာကြီးထူးကြီးနှင့် ဖြစ်သည်တိုင် လစ်လျှင် လစ်
သလိုယူချင်သူတို့ရှိတတ်သည်။ ထိုသူမျိုးသည် စိတ်ဓာတ်ညံ့သူ
ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် စိတ်ထားယုတ်လျော့၍ ဥပဓိ ရုပ်ပျက်
သည်။ မျက်နှာမှာ ကျက်သရေ မတည်။ ခန့်ညား ထည်ဝါမှု
တင်းမဲ့သည်။ စိတ်ထားမြတ်လျှင် ရုပ်မလှသော်လည်း ဥပဓိ
ကောင်းသည်။ စိတ်ထားသန့်စင်လျှင် မျက်နှာ ကြည်လင်သည်။

စိတ်ထားကောင်းလျှင် ထည်ဝါခန့်ညားမှု ရှိသည်။

ကလေးနှင့် လိမ်ညာတတ်သောအကျင့်

လိမ်ညာတတ်ခြင်းသည် ခိုးခြင်းလောက်မဆိုးသည်တိုင်အောင် မကောင်းသောအကျင့်ဖြစ်သည်။ စိတ်ဓာတ် နိမ့်ကျသေးသိမ်မှု ပင်ဖြစ်သည်။ ကလေးကတည်းက မလိမ်တတ် မညာတတ်စေရန် အမှန်ကိုသာ ပြောတတ်စေရန် သွန်သင်ဆုံးမရမည်။ အလေ့အကျင့် ပြုပေးရမည်။ အမှန်ကို ပြောတတ်မှ အမှန်ကို လုပ်တတ်သည်။ လိမ်ညာရမည်ကို ဝန်လေးသော အခါ လိမ်မှညာမှ ဖြစ်မည်လွဲမှားသော အလုပ်များကို လုပ်ရန် ဝန်လေးသည်။ လိမ်ညာရဲလျှင် မကောင်းမှုများကို လုပ်ရဲသည်။

လိမ်ညာခြင်းနှင့် စိတ်အင်အား

လိမ်ညာ၍ ပြောဆိုခြင်းသည်လည်း စိတ်ထားနိမ့်ကျမှုဖြစ်၍ စိတ်ဓာတ်အင်အား ကျဆင်းစေသည်။ မည်မျှပင် ပီရိအောင် လိမ်ညာတတ်ဟန် ဆောင်တတ်စေကာမူ ကိုယ်ပြုသော မကောင်းမှုကို ကိုယ်သိသည်။ ထို့ကြောင့် လိပ်ပြာမလုပ်၊ စိတ်အား ယုတ်လျော့၍ ဥပဓိရုပ် ပျက်သည်။ မျက်နှာမှာ ကျက်သရေ မတည်။ ထည်ဝါခန့်ညားမှု ကင်းမဲ့ တတ်သည်။ အမှန်ကိုပြု၍ အမှန်ကို ပြောတတ်သောသူသည် စိတ်အားကောင်း၍ ဥပဓိရုပ် ကောင်းသည်။ ထည်ဝါခန့်ညား၍ လူလေးစားခံရသည်။

မကျိန်တတ်ပါစေနင့်

အချို့ကလေးများသည် မိမိစကားကို ယုံကြည်စေရန် ကျိန်တွယ်ပြောဆိုသည်များရှိသည်။ အချို့လူကြီးများပင်လျှင် ထိုအကျင့်ရှိသည်။ အလွန်သေးသိမ်နိမ့်ကျသော လုပ်ရပ်ဖြစ်သည်။ မိမိကိုယ်ကို ယုံကြည်မှုအားနည်းခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ ကျိန်တွယ်ပြောဆိုသည် စကားသည် မယုံထိုက်ဆုံးဖြစ်သည်။ လိမ်ညာသောအကျင့် မရှိလျှင် ကျိန်တွယ် ပြောစရာလည်း မလိုပေ။ ကျိန်တွယ်ပြောမှ ယုံမည်ဆိုလျှင်လည်း ထိုသူမျိုးကို အရေးစိုက်ပြီး ကျိန်တွယ်ပြမနေသင့်ပေ။ မယုံချင်နေဟုသာ ပြတ်သားစွာ သဘောထားသင့်သည်။ ကျိန်တွယ်ခြင်းသည် စိတ်ဓာတ်နိမ့်ကျ၍ စိတ်အားယုတ်လျော့စေသည်။

ကလေးအရွယ်ငယ်စဉ်ကတည်းက အမှန်ကိုသာ ပြောတတ်အောင် လေ့ကျင့်ပေးခြင်းနှင့်အတူ မကျိန်တွယ်စေရန်လည်း အလေ့အကျင့် ပြုပေးရသည်။

အချို့သော မိဘများသည် သားသမီးစကားကို မယုံလျှင် အကျိန်အတွယ် ခိုင်းတတ်သည်။ အလွန်လွဲမှားသော လုပ်ရပ်ဖြစ်သည်။ ကလေးကို မကောင်းသော အလေ့အကျင့် လုပ်ပေးခြင်းဖြစ်သည်။ စိတ်ဓာတ်သေးသိမ်၍ စိတ်အားလျော့ပါးအောင် ပြုမှုခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

မိဘ ဆရာ ရိုသေပါ

ယခုအခါမှာ ကလေးတို့သည် ဘာသာတရား၏ အဆုံးအမကို ခံယူရမှုနည်းပါးလာ၍ ယဉ်ကျေးသိမ်မွေ့မှုပျက်လာသည်။ မိဘနှင့် ဆရာသမားကိုပင် အရိုအသေနည်းလာကြသည်။ မိဘကို ကလန်ကဆန်ပြောခြင်း၊ မလေးမစား ဆက်ဆံခြင်းတို့ကိုပင် ပြုရလာကြသည်။ ကောင်းသော အလေ့အကျင့် မဟုတ်ပါ။ လက်ဦးဆရာဖြစ်သော မိဘက ငယ်စဉ်ကပင် ထိုသို့ ပြုခြင်းကို လက်မခံသင့်ပေ။ မပြုဝံ့အောင် ဆုံးမရမည်ဖြစ်သည်။ မိဘကို မိဘမှတ်မှတ်ရိုသေရမည်။ မိခင်ဖခင်ကျေးဇူးရှင်ကိုချစ်ခင်မြတ်နိုး ဂုဏ်ထူးသို့ ရိုကျိုး ခဏ ရှိစေရန် လေ့ကျင့်ပေးရမည်။

ဆရာကိုလည်း ထိုနည်းတူပင် ရိုသေမြတ်နိုး ရိုသင့်သည်။ ဆရာ ဆရာမကို မခန့်မညား ဆက်ဆံခြင်း၊ သရော်လှောင်ပြောင်ခြင်း၊ ကဲ့ရဲ့ရှုတ်ချခြင်းတို့သည် လွန်စွာ ရိုင်းစိုင်းနိမ့်ကျသော အပြုအမူ ဖြစ်သည်။ ထိုကဲ့သို့သော အပြောအဆိုအပြုအမူများကို မိဘက မြင်ရ၊ သိရလျှင် လက်မခံသင့်ပါ။

ကျွန်တော်၏ နှမ တစ်ဦးသည် အိမ်တွင် လာရောက်နေထိုင်၍ ပညာသင်ကြားနေသည်။ တစ်နေ့တွင် ကျွန်တော်စာရေးနေစဉ် 'ဟိုမှာ ဟိုမှာ၊ သာဂီ ဘယ်သွားတာလဲ မသိဘူး' ဟုသူတို့အချင်းချင်းပြောဆိုပြီး ရယ်မောနေကြသည်။

'ဘယ်သူလဲ သာဂီ ဆိုတာ' ကျွန်တော်လှမ်းမေး

သောအခါ 'ကျွန်မ အတန်းပိုင်ဆရာလေ' ဟုဖြေသည်။ ကျွန်တော် အံ့သြသွားသည်။ မကျေမနပ်လည်းဖြစ်မိသည်။ 'ဘာလဲ သာဂီ ဆိုတာ အဲဒီဆရာ နာမည်လား' ဟုမေးတော့ 'သူ့နာမည်မဟုတ်ပါဘူး၊ ဒါပေမယ့် ကျွန်မတို့က သူ့ကို သာဂီလို့ ခေါ်ကြတယ်'

နှမငယ်၏ အဖြေကို ကြားရ၍ ပိုစိတ်ဆိုးမိသည်။ 'ဘာလဲ နင်တို့ အဲဒါ ဘာအကျင့်လဲ၊ ကိုယ့်အတန်းပိုင်ဆရာကို များ မရိုမသေ မလေးမစားနဲ့၊ ရိုင်းစိုင်းလိုက်တာ၊ နောက်ထပ် အဲဒါမျိုး ငါဘယ်တော့မှ မကြားချင်ဘူး၊ ဆရာကို မရိုမသေ မလုပ်နဲ့' ကျွန်တော်ကဒေါသဖြင့် ပြောမိသည်။

ဆရာကလည်း ဆရာနှင့် တူစေချင်

ကျွန်တော်က ဆူပူ ပြောဆိုသောအခါ နှမငယ်က 'ကျွန်မ မှားပါတယ်၊ နောက်ဘယ်တော့မှ မလုပ်ပါဘူး၊ ဒါပေမယ့် ကျွန်မဆရာတိုင်းကို ဒီလို မပြောဖူးပါဘူး၊ ဒီဆရာ အကြောင်းသာသိရင် အစ်ကိုလဲကျွန်မကို အပြစ်တင်မှာမဟုတ်ပါဘူး၊ တစ်ခုလောက်ပဲ ပြောပြပါမယ်၊ မနေ့က ဆရာက ပုဆိုးအင်္ကျီ အသစ်အိတ်နဲ့ လှလှပပ ဖြစ်ပြီး အတန်းထဲ ဝင်လာတယ်။ နောက်ကကောင်လေးတွေက ဟာ... ဒီလိုဆို တော့ ငါတို့ဆရာက တယ်လှပါလားလို့ ပြောကြတယ်၊ အဲဒီတော့ ဆရာက 'ဟ-မင်းတို့ ပြောလို့ အလကားပေါ့ကွ၊ မိန်းကလေးတွေကပြောမှ ကောင်းတော့မလေ'

လို့ပြောတယ်။ ဒါနဲ့ ကောင်လေးတွေက အဲဒီဆရာကို ဝိုင်းပြီး ပြောင်ကြ၊ သရော် ကြတယ်'

ကျွန်တော် စိတ်ဆင်းရဲမိပါသည်။ ဆရာများကလည်း ဆရာကိုယ်ကျင့်သိက္ခာနှင့် ညီညွတ်ရန် တပည့်များကို သားသမီးလိုသဘောထား၍ စိတ်ကောင်း၊ စေတနာကောင်း ရှိရန် လိုပါသည်။ တပည့်မကောင်း ဆရာခေါင်းဆိုသကဲ့သို့ ဆရာကောင်းမှလည်း တပည့်ကောင်းပါသည်။

ဆရာ ဆရာမများက ကလေးတို့အပေါ် ပညာတတ်စေရန် သာမက မှန်ကန်သော အသိအလိမ္မာနှင့် ပြည်ရုံစေရန်ပါတာဝန်ရှိကြသည်။ သားသမီးများ၊ တပည့်များ အတွက် မိဘဆရာတို့သည် စံနမူနာကောင်းပြခြင်းဖြင့်လည်း ဆုံးမသွန်သင်ကြရန်လိုသည်။ သားသမီးများ တပည့်များက ရိုသေထိုက်သူများဖြစ်ရန်လိုသည်။ ရိုသေထိုက်ပါလျက် မရိုသေလျှင် ရိုသေတတ်အောင် ဆုံးမသွန်သင်ပေးရမည်။

ကြီးသူကို ရိုသေပါ

မိဘနှင့် ဆရာသမားပြီးလျှင် ကြီးသူကို ရိုသေတတ်ရန်လိုသည်။ လိမ္မာယဉ်ကျေးသော ကလေးသည် လူချစ်လူခင်များသည်။ နေရာတိုင်းမှာ အပေါင်းအသင်း ဝင်ဆံ့ သည်။ ထို့ကြောင့် စိတ်ချမ်းသာရသည်။ ကြီးသူများ၏ ကြင်နာခြင်း၊ ညာတာခြင်း ကူညီစောင့်ရှောက်ခြင်းကို ခံရတတ်သည်။ ထို့ကြောင့် ယဉ်ကျေး

သိမ်မွေ့သူ၏ ဘဝသည် အဆင်ပြေသည်။ ကြီးသူကို ကြီးသူမှန်းမသိ။ ကလန်ကဆန်ပြုတတ်ခြင်း၊ အရိုအသေမရှိခြင်းသည် ဆက်ဆံမှု ရိုင်းပြခြင်းဖြစ်သည်။ ဆရာသမား၊ လူကြီးမိဘတို့ မေတ္တာ ပျက်တတ်သည်။ ကြီးသူများ ၏ ငြူစူရှုတ်ချခြင်းကို ခံရတတ်သည်။ ဂုဏ်ဂုဏ်၊ ဝယ်ဝယ်ဝယ် အားဖြင့် ကြီးသောသူ၊ အသက်အားဖြင့် ကြီးသောသူကို ရိုသေခြင်းသည် မင်္ဂလာတစ်ပါးလည်းဖြစ်ပါသည်။ ငယ်စဉ်ကတည်းက ကြီးသူများကို ရိုသေတတ်စေရန်၊ ဆက်ဆံရေး ယဉ်ကျေးသိမ်မွေ့စေရန် မိဘများက အလေ့အကျင့်ပြုပေးသင့်ပါသည်။

ငယ်သူကို ညာတတ်ပါစေ

ကြီးသူကို ရိုသေသလို မိမိထက် ငယ်ရွယ်သူများကိုလည်း ကြင်နာသင့်သည်။ ညာတာသင့်သည်။ ထိုအပြုအမူသည် စိတ်ထားမွန်မြတ်ခြင်းဖြစ်သည်။ အနိုင်ကျင့်ခြင်း၊ ဗိုလ်ကျစိုးမိုးလိုခြင်းတို့သည် မတရားမှုဖြစ်သည်။ ရက်စက်ယုတ်ညံ့မှုဖြစ်သည်။ ငယ်သူအား အနိုင်ကျင့်တတ်သူသည် သတ္တိနည်းပါးခြင်း ဖြစ်သည်။ စိတ်ထားလည်း မကောင်း၍ အခွင့်ထူးခံတတ်မှု၊ တစ်ကိုယ်ကောင်း ဆန်တတ်မှု၊ ငါတစ်ကောကောတတ်မှု စသည်မကောင်းသော အကျင့်များ အထုံပါသွားတတ်သည်။ ငယ်သူအား ညာတာတတ်ခြင်းသည် စိတ်ထားမြင့် မြတ်ခြင်းဖြစ်သည်။ အရှုံးပေးလာအနိုင်ရဆိုသကဲ့သို့ ငယ်ရွယ်သူတို့အပေါ်မှာ အလျော့ပေးတတ်ခြင်းသည် စိတ်ဓာတ်ရေးရာအရ အောင်နိုင်ခြင်းဖြစ်သည်။

၁၄၆ လယ်တွင်းသားစောချစ်

ထို့ကြောင့် ကလေးတို့အား မိမိထက်ငယ်သူကို ညှာတာတတ်၊
အလျှော့ပေးတတ်စေရန် လေ့ကျင့်သင်ကြားပေးသင့်သည်။

ပန်းလိုချင် အပင်ကို ပျိုးတတ်မှ ဆိုသကဲ့သို့၊
မွန်မြတ်သော သားကောင်း သမီးကောင်းကို ရလိုလျှင်
ကလေးအရွယ် ငယ်စဉ်ကပင် ကိုယ်ကျင့်တရား ကောင်း၍ စိတ်
ကောင်းစေတနာကောင်းရှိသူဖြစ်အောင် မိဘဆရာတို့က
အလေ့အကျင့် ပြုပေးရန် ဆုံးမ သွန်သင်ရန်လိုအပ်ပါသည်။

BURMESE
CLASSIC

— အနစ်နာခံ၍ ကူညီတတ်ပါစေ —

မိဘတိုင်းသည် ကိုယ့်သားသမီးကို ချစ်ကြသည်
ချည်းဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် ကိုယ့်သားသမီးကို သူများနှင့် ပြိုင်လျှင်
နိုင်စေချင်သည်။ သူများ နှင့် စာလျှင် သာစေချင်သည်။
ထို့ကြောင့် အနိုင်ရရေး၊ အသာရရေးအတွက် မသိမသာ ရော
သိသိသာသာပါမြှောက်ထိုး ပင့် ကော်လုပ်တတ်ကြသည်။
ကောင်းသော ယှဉ်ပြိုင်မှုကို တရားမျှတစွာ ယှဉ်ပြိုင်သင့်ပါ၏။
မကောင်းသောယှဉ်ပြိုင်မှုနှင့် မသမာသော လုပ်ရပ်များဆိုလျှင်
မသင့်ရုံသာမက ကလေးအတွက် အကျိုးယုတ်တတ်သည်။

ကလေးကို အစွာ မသင်နှင့်

'ဘယ်သူကဖြင့် ဘယ်လိုပြောလိုက်တာ၊ သိပ်တော်တာပဲ၊ သူဖြင့်
အ၊ အကြီး ပြန်ပြောလိုက်ပါလား၊ နှင့် ပါးစပ်မပါဘူးလား၊
ဘာလိုခံနေရတာလဲ၊ ဘယ်လိုပြောလိုက်ပေါ့၊ ညာလိုပြန်ပြော
လိုက်ပေါ့၊' စသည်ဖြင့် ဆူကြူမှုကြုံ အစွာသင်ပေးတတ်ကြသည်။
ထိုသို့ သင်ရင်း သင်ရင်းနှင့် ကလေးသည် မိန်းမစွာလေး၊

ယောက်ျားစွာလေး ဖြစ်လာသည်။ ထိုအခါ စွာသူ တို့ဓမ္မတာအတိုင်းရန်များသည်။ အစဉ်အမြဲစွာနေရတော့သည်။

လူမုန်းများလာသည်။ လူတိုင်းက စက်ဆုပ်လာ သည်။ ထိုသို့လူများက ကိုယ်ကို ရွံမုန်း စက်ဆုပ်လာသော အခါ ကိုယ်ကလည်း လူအများကို တူညီစွာ တုံ့ပြန်ပြီး စက်ဆုပ် ရွံမုန်းလာရသည်။ 'မေတ္တာကုန်ခန်း၊ စိတ်မချမ်း၊ ညှိုးနွမ်းမည်ကို ကြောက်' ဆိုသကဲ့သို့ လူအများ၏ မေတ္တာတိုး၍ အမုန်းများမှ ခံရသူသည် ကိုယ်ကလည်း လူအများ ပေါ်မှာ မေတ္တာတိုး၍ အမုန်းများ သူ ဖြစ်တတ်သည်။ ထိုလူမျိုး၏ ဘဝသည် ခြောက် သွေ့၍ စိတ်ဆင်းရဲစရာဖြစ်၏။ ကလေးကို အစွာမသင်သင့်ပါ။ မေတ္တာအကြင်နာနှင့် စိတ်ကောင်း စေတနာ ကောင်းရရှိရန်သာ သင်ပေးသင့်သည်။

အညစ်အကြောမသင်နှင့်

'ဒါပဲနော် ပြောထားလိုက်မယ်၊ ငါ့သားသမီးဖြစ် ပြီးသူ များညစ်တာကြောတာကို ခံမလာခဲ့နဲ့၊ ကိုယ်ကသာ လူလည် လုပ်ခဲ့၊ ကိုယ်ကသာ နိုင်အောင် သာအောင် လုပ်ခဲ့' ဟူ၍ လူလည် လုပ်နည်းသင်ပေးသော မိဘများလည်း ရှိသည်။ လူတစ်ယောက် မှာ ပါးရည်နပ်ရည် ရှိခြင်း၊ အကျိုးအကြောင်းသိတတ်ခြင်းသည် ကောင်းပါ၏။ သို့သော် လူလည် လုပ်ခြင်း၊ လူပါးဝခြင်းမှာ မကောင်းပါ။

သူတစ်ပါးကို သရော်လှောင်ပြောင်တတ်ခြင်း၊ ပြက်ရယ်ပြုတတ်ခြင်း၊ အရှက်တကွဲဖြစ်အောင် နောက်ပြောင် တတ်ခြင်း၊ ဒုက္ခရောက်အောင် ချောက် ချတတ်ခြင်း တို့သည် သိမ်မွေ့ယုတ်ညံ့မှုများဖြစ်၏။ ငယ်စဉ်ကတည်းက ထို အကျင့် မျိုးရှိသောကလေးသည် ကြီးလျှင် လူလည် လူရှုပ် လူယုတ်မာဖြစ် တတ်သည်။

အချို့ကလေးများသည် ကလေးအချင်းချင်း စကားပြောရာတွင် သူတစ်ပါးကို နှိမ်၍ ပြောတတ်သည်။ သူများပြောသော စကားကို ပျက်အောင်သ ရော်လှောင်ပြောင် တတ်သည်။ ကိုယ်သာအသိ၊ ကိုယ်သာအတတ်ဖြစ်အောင် ဝါကြွားတတ်သည်။ သူတစ်ပါးထက် အသာအကြောဖြစ်အောင် လုပ်တတ်သည်။ ထိုကဲ့သို့သော ကိစ္စများတွင် ကိုယ်သားသမီး ကလည်သည်။ သာသည်။ အနိုင်ရသည်ဟု ဂုဏ်ယူ ကြည်နူးမနေ သင့်ပါ။ ထိုကဲ့သို့ပြုမှု ပြောဆိုခြင်းသည် မတရားကြောင်း၊ မကောင်းကြောင်း၊ သူတစ်ပါးအရှက်ရအောင်၊ စိတ်ဆင်းရဲအောင် မဏပ်သင့်ကြောင်း ဆုံးမသင့်ပါသည်။ မိဘချင်းလည်း ကိုယ်ချင်း စာနာ၍ သားသမီးချင်းလည်း စာနာသင့်သည်။

ရိုးမြောင်၍ စိတ်ရင်းကောင်းပါစေ

ကလေးတို့၏ ဆိုးခြင်း၊ ကောင်းခြင်းသည် မိဘအပေါ်မှာ များစွာ တည်သည်။ မိဘက အစွာသင်ပေးလျှင် စွာမှ ကြိုက်လျှင်

မိဘအကြိုက်လိုက်၍ စွာသူ ဖြစ်သွားတတ်၏။ မိဘကလူလည်လုပ်မှ၊ လူပါးဝမှ ကြိုက်လျှင် ထိုသို့ပြုသည်ကို ချီးမြှောက်အားပေးလျှင်ကလေးသည်လူလည်လုပ်သူ၊ လူပါးဝသူ ဖြစ်လာတတ်သည်။ အကောင်းဆုံး၊ အမွန်မြတ်ဆုံးမှာ ရိုးသား ဖြောင့်မတ်ခြင်း၊ စိတ်ရင်းစေတနာကောင်းခြင်းသာဖြစ်သည်။ မိဘတို့သည် သားသမီးကို စွာသူ၊ လူပါးဝသူဖြစ်အောင် လွဲမှား စွာ ပုံသွင်းမပေးသင့်ကြပါ။ လူစွာ၊ လူလည် တို့သည် လောကအလယ်မှာ လူအများ စက်ဆုပ်ရွံ့မုန်းစရာ ဖြစ်သည်။ လူချစ်လူခင်များခြင်းကို မခံရတတ်ပါ။ ထို့ကြောင့် ငွေကြေး ချမ်းသာသော်လည်း စိတ်မချမ်းသာရပါ။ ရာထူးကြီး ရသည် တိုင်အောင် ဂုဏ်သတင်းကင်းမဲ့တတ်သည်။

ရိုးဖြောင့်၍ စိတ်ရင်းကောင်းသောသူကို လူတိုင်း ချစ်မြတ်နိုးသည်။ ခင်မင်လေးစားကြသည်။ ပေါင်းသင်းဆက်ဆံ ရေး နယ်ပယ်မှာ အဆင်ပြေသည်။ ထို့ကြောင့် ပျော်ရွှင်ရသူ ဖြစ်သည်။

သူတစ်ပါးကို ကူညီတတ်ပါစေ

လူတို့ ဓမ္မတာမှာ မိမိကိုယ်ကို သာ အချစ်ဆုံးဖြစ် ကြသည်။ ထို့ကြောင့် အတ္တဟိတကို အခြေခံရင်း အတ္တလွန်ကဲတတ်သည်။ ပေးကမ်းခြင်း၊ အနစ်နာခံခြင်း၊ အလျှော့ပေးခြင်း၊ ကူညီ ခြင်းတို့သည် အတ္တအခြေခံကို ဆန့်ကျင်၍ အောင်မြင်ခြင်း

ဖြစ်သည်။ ပရဟိတဖြစ်သော သူတစ်ပါးအကျိုးကို ဦးစားပေးခြင်း ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် မွန်မြတ်သည်။ စိတ်တန်ခိုးစွမ်းအား ကြီးမားသည်။ ကလေးအရွယ်ငယ်စဉ်ကပင် သူတစ်ပါးကို ကူညီ တတ်အောင်လေ့ကျင့်ပေးသင့်သည်။ လမ်းပေါ်မှ ငှက်ပျောခွံကို ကောက်ပစ်ခြင်း၊ ဆူးခက်၊ ဖန်ကွဲ မှန်ကွဲကို ကောက်ပစ် ခြင်းစသည် လုပ်ရပ်ကလေးများ၏ကြီးကျယ်မွန်မြတ်ပုံကို နားလည်အောင် ရှင်းပြသင့်သည်။

ကျွန်တော်တို့ငယ်စဉ် ကျောင်းသားဘဝတွင် ဆရာမတစ်ဦးကဆုံးမဖူးသည်။ မိန်းကလေးတစ်ယောက် စက်ဘီးလဲပြီး မှောက်လျက်ကြီးဖြစ်သွားသည်ကို ရယ် စရာ ကောင်း၍ ဟားတိုက်ရယ်မောလျှင် မိန်းကလေးအတွက် နာသည် ဆက်ရှက်သည်ကပိုဆိုးပြီး ငိုလိမ့်မည်။ ရယ်သူကို ဆဲဆိုရန်လုပ် ခြင်းပင် ဖြစ်တတ်သည်။ ထို့ကြောင့် ရယ်မောလှောင်ပြောင် ခြင်းမပြုသင့်။ လဲနေသော ဘီးကို ထူပေးခြင်းဖြင့် ကူညီသင့်သည်။ ခပ်ဝေးဝေးမှာဖြစ်၍ ပြေးထူရန်မလွယ်လျှင် မမြင်ယောင် မသိယောင်ပြု၍ မကြည့်ဘဲ နေလိုက်ပါ။ မိန်းကလေးက ဘယ်သူမှ မမြင်ဟု ထင်၍ အရှက်သက်သာခြင်း သည် ကူညီရာရောက်သည်ဟု ရှင်းပြ၏။ ကောင်း မြတ်သော သွန်သင်ဆုံးမချက်ဖြစ်သည်။

ကျွန်တော်ငယ်စဉ်က ကစားနေစဉ် တောမှပြန် သာသောအဘွားအိုကြီး တစ်ယောက်သည် ရွာပေါက်ရောက်မှ

'ဟောတော် ဒုက္ခပါပဲ၊ ဖိနပ်မေ့ကျန်ခဲ့ပြီ၊ ခြောက် - ငါသေလိုက်ပါတော့ဟယ်' ဟု ညည်းညူရှာသည်။ ခေါင်းပေါ်မှ ထင်းစည်းလေးကို ချပြီး တောသို့ပြန်သွားရန်ပြင်သည်။ အညာနွေကလည်း ပူပြင်းလှသည်။ အဘွားကြီးမှာ အသက် ၇၀ ကျော်ပြီမို့ တရွေ့ရွေ့ သွားသွားနိုင်သည်။

'အဘွားဖိနပ်က ဘယ်မှာလဲ' ဟုကျွန်တော်မေးကြည့်တော့ 'အမယ်လေးအဝေးကြီးပါပဲကွယ်' ဟုဆိုပြီး တစ်ရွေ့ရွေ့ ပြန်သွားနေသည်။ 'အဘွား၊ ကျွန်တော် သွားယူပေးမယ်၊ နေရာပြော' ဆိုတော့ ကျွန်တော်ကို တအံ့တဩကြည့်နေသည်။

'အမယ်လေး၊ မောင်မင်းကြီးသား သူတော်ကောင်းရွှေကျောင်းဆောက်' စသည်ဖြင့် ချီးကျူးစကားပြောပြီး ဖိနပ်ကျန်ခဲ့သောနေရာကို ပြောပြသည်။ အတော်ဝေးဝေး မှာသွားယူပြီး အဘွားကြီးအိမ်အထိလိုက်ပို့ရသည်။ ဖိနပ်မှာ အမြီးတိုနေသည့် ခိုဖိနပ်လေးဖြစ်သည်။ သူ့ဖိနပ်ကို ပြန်ရသော အခါ အဘွားကြီးမှာ မဆုံးနိုင်သော ဆုတွေကို တသိတတန်းပေးနေပါတော့သည်။

ကစားဖော်သူငယ်ချင်းများက နေပူကြီးထဲတွင် တောသို့အဝေးကြီးသွားပြီး အဘွားကြီးဖိနပ်ယူပေးကြောင်းအခါကို သွားတိုင်ကြသည်။ အမေကနေပူလွန်း၍ ဘယ်မှမသွားရတော့မှဖြစ်သည်ကြားမှ သွားရခြင်းဖြစ်၍ အိမ်ပြန်ရောက်သောအခါ အမေရိုက်မည်ကို ကြောက်မိသည်။ သို့သော် အမေက မရိုက်ဘဲ

သာမကသက်ကြီးရွယ်အို ကူညီသည်မှာကောင်းကြောင်း ချီးကျူးပြီး သာဓုသုံးကြိမ်ခေါ်သည်။ ထိုအကြောင်းကို ယခုအချိန်အထိပြန်တွေးမိတိုင်း ကြည်နူးဂုဏ်ယူရပါသည်။ ကူညီခြင်းသည် မိမိကိုယ်ကို ကြည်နူးကျေနပ်မှုဖြစ်စေပါ၏။

ရပ်ထဲရွာထဲ ရောက်လာသော နေ့သည်က လမ်းမသိ၍ မေးလျှင် လိုက်ပြကူညီခြင်း၊ သူတစ်ပါးပစ္စည်းမေ့ကျန်ကျေပျောက်သည် ကို ကောက်ရလျှင် ပိုင်ရှင်အား ပြန်ပေးခြင်းတို့သည် ကောင်းမြတ်သော ကူညီခြင်းများဖြစ်သည်။ မိမိကူညီလိုက်သူ၏ စိတ်ချမ်းသာမှု... အဆင်ပြေချောမောမှု... ခမ်းသာကြည်နူးမှု သည် မိမိကိုလည်း တဖန်ရောင်ပြန်ဟပ်၍ ခမ်းသာကြည်နူးရပါသည်။

အိမ်တွင် မိဘကို ကူညီခြင်း၊ အိမ်သားအချင်းချင်း ကူညီခြင်း၊ ကျောင်းတွင် ဆရာ ဆရာမများကို ကူညီခြင်း၊ ကျောင်းသူကျောင်းသားအချင်းချင်းကူညီခြင်းသည် ကောင်းမြတ်သောအလေ့အကျင့်ဖြစ်သည်။ ထို့ထက် ပို၍ အသက်အရွယ်ကြီးရင့်လာလျှင် လမ်းပြင်မြောင်းဖောက်လုပ်အားပေးခြင်း၊ အသုံးလုံး လုပ်အားပေးခြင်း၊ စက်ရုံ၊ အလုပ်ရုံ၊ ရုံး၊ ကျောင်းစသည်တို့တွင် လုပ်အားပေးခြင်း များသည်လည်း ပရဟိတလုပ်ခြင်း၊ သူတစ်ပါးကို ကူညီပေးခြင်းပင်ဖြစ်သည်။

နိမ့်ကျသော အမြင်တို့မှ

အချို့လူကြီးများသည် သူတစ်ပါးကိုစွဲကို ကူညီလုပ်ဆောင်ပေးသည်ကို အောက်ကျနောက်ကျနိုင်သည်။ မနေနိုင် မထိုင်နိုင်ရှိသည်။ အလုပ်ပိုသည်ဟု သားသမီးကို ငြူစူဟန် တားသည်များရှိကြ၏။ သူတို့ကိုယ်တိုင်က စိတ်သဘောထားသေးသိမ်မှု၊ အမြင်တို့မှ ဖြစ်သည်။ နိမ့်ချခြင်း၏မြင်မြတ်မှု၊ ကူညီတတ်ခြင်း၏ မွန်မြတ်မှုကို မသိနားမလည်ကြခြင်း ဖြစ်သည်။ အတ္တဟိတ လွန်ကဲသူများ၊ ငါတကောကောသူများသည် သားသမီးကို လွဲမှားသော အယူအဆများသွတ်သွင်းပေး၍ မွန်မြတ်သော စိတ်ထားများ လျော့ပါးစေသည်။ တစ်ကိုယ်ကောင်းဆန်သော စိတ်များ သွတ်သွင်းပေးတတ်သည်။ လွဲမှားသောမိဘဖြစ်သည်။

သားသမီးတို့၏ ဘဝတစ်သက်တာ ကောင်းမွန်စေချင်လျှင် စိတ်ထားကောင်းရေးမှာ အရေးအကြီးဆုံးအချက်ဖြစ်သည်။ စိတ်ထား ညံ့လျှင် လူညံ့သာဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် မိမိတို့၏ သားသမီးကို လူစွာ ဖြစ်အောင် မြှောက်ထိုးပင့် ကော်မပြုသင့်။ သူတစ်ပါး အပေါ်တွင် ညစ်ခြင်း၊ ကြောခြင်း၊ လူဖဲဝခြင်း စသည်တို့ကိုလည်း အားမပေးသင့်ပါ။ ကူညီတတ်၊ အနစ်နာခံတတ်၍ မွန်မြတ်သော လူကောင်း သူကောင်းဖြစ်အောင် ဆုံးမသွန်သင်သင့်ပါသည်။ ကောင်းသော အလုပ်များကို ငယ်စဉ်ကပင် လေ့ကျင့်ပျိုးထောင်ပေးခြင်းဖြင့် စိတ်ကောင်း စေတနာကောင်းများ မွေးမြူသင့်သည်။

မိဘဆရာ ရိုသေပါ

မိဘဆရာကို မရိုသေတတ်သော ကလေးသည် လိမ္မာယဉ်ကျေး ခြင်းမရှိနိုင်ပါ။ လိမ္မာ ယဉ်ကျေးခြင်းမရှိသော ကလေးသည် မိဘကို စိတ်ဆင်းရဲ စေတတ်သည်။ မိဘကို အမှီပြုနေရပြီး မိဘကို စိတ်ဆင်းရဲအောင် ပြုသော ကလေးသည် အိမ်ထောင်မိသားစုအတွင်းမှာ ဆက်ဆံရေး အဆင်မပြေ ဖြစ်မည်။ ထိုမှ တစ်ဆင့် ပြင်ပလောကနှင့် ဆက်ဆံရေးတွင်လည်း အဆင်မပြေဖြစ်မည်။ ထိုကလေးမျိုးသည် အကြောင်းအားလျော်စွာ ဝေခံခြင်း၊ ထူးချွန်ခြင်းတစ်ခုခုကို ရရှိသည်တိုင် စိတ်ချမ်းသာမှုကို အပြည့်အဝ မရရှိနိုင်ပါ။

မိဘကို ရိုသေတတ်ပါစေ

မိဘတိုင်းသည် သားကောင်းသမီးကောင်းကို ရလိုကြသည်။ သားသမီးကြောင့် စိတ်ဆင်းရဲခြင်းမှ ကင်းလွတ်ပြီး သားသမီးကြောင့် ခံစားချမ်းသာဖျော်ရွှင်ခြင်းကို ရလိုကြသည်။ သို့ဆိုလျှင် သားသမီးကို ငယ်စဉ်ကတည်းက မိဘဆရာ ရိုသေတတ်အောင် ဆုံးမ

ဆွန်သင့်သင့်သည်။ မိဘတို့ ဓမ္မတာမှာ သားငယ်သမီးငယ်တို့ကို အလွန်ချစ်၍ အလိုလိုက်မြှောက်စားတတ်သည်။ မိမိကိုယ် ထက်ပင် အခွင့်အရေး ပေးတတ်ကြသည်။ ထိုသို့ အခွင့်အရေး ပေးရင်းနှင့် သားသမီးသည် အခွင့်ထူးခံ ဖြစ်လာသည်။ နေ့ကတော့ မိဘကိုပင် နတ်နေကိုင်ထားရမှန်း မသိဖြစ် လာသည်။ နည်းနည်းကြီးလာ၍ ကိုယ်နှင့်အတူဖြစ်လာသောအခါ မိဘကို မရှိမသေ ဆက်ဆံလာတတ်သည်။ ချစ်သည်အလျောက် အခွင့်အရေးပေးချင်လျှင်ပေးပါ။ သို့သော် တစ်ဖက်ကလည်း မိဘကို ရိုသေတတ်အောင် ပြုစုပျိုးထောင် ပေးသင့်သည်။

အစဉ်အလာ နည်းကောင်းများ

သားသမီးက မိဘကိုရိုသေတတ်အောင် ပြုစုပျိုးထောင်ပေးသော မြန်မာ့ရိုးရာ အစဉ်အလာ နည်းကောင်းလေး များ ရှိပါသည်။ ကလေးတို့ကို သိတတ်စကတည်းက အစားအစာတစ်ခုနဲ့ စားလျှင် 'မိဦး ဖဦး ဆရာဦး ခူး၍မသွေ စားမဲ့စေ' ဆိုသကဲ့သို့ အလျှင်အဦး မစားစေသင့်ပေ။ မလွဲသာ၍ စားနှင့်ရလျှင်လည်း မိဘကို စားဦးစားများ ဦးချစေရသည်။ ထိုသို့ ပြုရင်းမှ ကျင့်သားကျလာ သောအခါ အစာစားတိုင်း မိဘကို အရို အသေ အလေးအမြတ် ထားတတ်သော အကျင့်ရလာသည်။

မိဘအိပ်နေ ထိုင်နေလျှင် မရှိမသေ ကျော်လွှား သွားခြင်းမပြုရပါ။ 'ကျော်ပါစေ ရပါတယ်' ကလေးပဲသွားပါစေ

ဟု အလိုလိုက်၍ လက်ခံလျှင် နောင်တွင် အကျင့်ပါသွားတတ် သည်။ ရှောင်ကွင်းသွား၍ရပါလျက်နှင့် အလွယ်တကူ ကျော်လွှား တတ်သည်။ ထိုအပြုအမူမှ တစ်ဆင့် အရိုအသေ နည်းပါး သွားတတ်သည်။ ရှောင် ကွင်း၍ သွားတတ်အောင် ပြောဆို ဆုံးမသင့်သည်။ မလွဲသာမရှောင်သာ ကျော်ရမည်ဆိုလျှင်လည်း 'ကန်တော့ ကန်တော့' ဟု အရိုအသေပြုစေရသည်။

ရှေးအစဉ်အလာအရ ညအိပ်ရာဝင်လျှင် သားသမီးသည်မိဘကိုကန်တော့ ပြီးမှ အိပ်ရသည်။ အမေဦးတော် အမေဦးတော် ဟုပြော၍ဦးချခြင်းသည် မိဘရင်မှာ အေးမြသည်။ ကြည်နူးဝမ်းသာဖြစ်ရသည်။ ထိုအခါမျိုးတွင် မိဘတို့ကလည်း ပြန်လည်၍ ကြည်နူး ကျေနပ်မှုဖြစ်အောင် အသံထွက်ပြီးဆုများ ပေးသင့်သည်။ နောင်တွင် သားသမီးများသည် ကြီးသည် အထိ မိဘကို ရိုခိုးဦးချပြီးမှ အိပ်သော အကျင့် ရရှိသွားသည်။

အထက်ဖော်ပြပါ ကောင်းမြတ်သော ရိုးရာအစဉ် အလာကလေးများကို ယခုအခါ ခေတ်ပညာတတ်များ၊ မိမိတို့ ကိုယ်ကိုခေတ်မီသည်ဟု ထင်သူများသည် မလိုအပ်သော အပိုတွေ ပါဟု ယူဆလာကြသည်။ ထို့ကြောင့် သားသမီးတို့ကလည်း ငယ်စဉ်မှစ၍ ကြီးသည်အထိ အကျင့်မရှိဖြစ်လာကြသည်။ ဤရိုးရာ အစဉ်အလာ ကလေးများသည် သာမန်အားဖြင့် မကြီးကျယ်ဟု ထင်ရသော်လည်း အစဉ်တစိုက် ပြုစု လာသောအခါ မိဘကို ရိုသေတတ်သည့် ကောင်းမြတ်သော

၁၅၈ လယ်တွင်းသားစောချစ်

စိတ်ထားကျင့်သား ကျလာသည်။ လိမ္မာယဉ်ကျေးသော သားသမီး ဖြစ်ရန် အထောက်အပံ့ ကောင်းများဖြစ်လာသည်။

ဆရာကို ရိုသေပါစေ

ဆရာဆိုသည်မှာလည်း အနန္တော အနန္တ ငါးပါးတွင် ဘုရားနှင့် တစ် ဂိုဏ်း တည်းထား၍ ဆည်းကပ်ရသူဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် မြန်မာ ယဉ်ကျေးမှု အစဉ်အလာတွင် ဆရာကို ရိုသေရသည်။ ဆရာရှေ့မှ သွားလျှင် မျက်လွှာချ၍ ဦးခေါင်းညွတ်၍ သွားရသည်။ ဆရာနှင့် စကားပြောလျှင် လက်ပိုက်၍ ပြောရသည်။ ဆရာမေးသည်ကို ချေငံစွာ ဖြေရသည်။ ထိုကဲ့သို့ လိမ္မာယဉ်ကျေးသော တပည့် များကို ဆရာတိုင်း ချစ်မြတ်နိုးသည်။ ဆုံးမမှုကို ခံယူတတ်သူဖြစ်၍ ဆုံးမသွန်သင် သည်။ စေတနာ အကြင်နာဖြင့် ပညာပေးသည်။ ဆရာကို ရိုသေတတ်ခြင်းသည် အလိမ္မာရ ကြောင်း ပညာရကြောင်း၊ နည်းလမ်းကောင်းဖြစ်သည်။ မျက်မှောက် ကာလတိုင်အောင် မြို့ရောတောပါ ဤအစဉ်အလာ ကောင်းများ ကို လိုက်နာသူများပါသေးသည်။ ဆက်လက် ထိန်း သိမ်းထား သင့်သည် ချစ်စရာ ယဉ်ကျေးမှုလေ့ ထုံးတမ်းကလေးများ ဖြစ်သည်။

ဆရာကို မရိုသေလျှင်

ဆရာကို မရိုသေသောကလေးကို ကြည့်လျှင် ရိုင်းစိုင်းယုတ်ညံ့ သူများ၊ ပညာညံ့ဖျင်းသူများ၊ စိတ်ဓာတ် ပျက်စီးသူများ ဖြစ်နေ သည်ကိုတွေ့ရလိမ့်မည်။ အချို့သော ခပ်ညံ့ညံ့ မိဘများသည် လည်း မိမိတို့၏ ရာထူး ဂုဏ်သိမ် စည်းစိမ်ဥစ္စာကို မာနတက်၍ သားသမီး၏ ဆရာပင် ဖြစ်သော်လည်း မူလတန်း ဆရာမျှသာ ဖြစ်သည်။ 'အလယ်တန်း၊ အထက်တန်းဆရာမျှသာ ဖြစ်သည်ဟု အထင်သေး အမြင်သေးတတ်သည်။' မင်းကဘာ တတ်လို့လဲ ' မင်းဆရာမက ဘာသိလို့လဲ ' မင်းတို့ဆရာတွေ၊ ဆရာမတွေ ဘာမှ အသုံးမကျဘူး ' စသည်ဖြင့် သားသမီး၏ရှေ့မှာ သား သမီး၏ ဆရာ ဆရာမကို နှိမ်ချ ပြောတတ်သည်။ သားသမီးက သူ့ဆရာဆရာမကို အထင်သေးအမြင်သေးဖြစ်အောင်၊ အရိုသေ တန်အောင် ပြောဆိုပြုမူတတ်သည်။ ကိုယ်ပစ်သည် မြား ကိုယ့်ပြန်စူးတတ်သည်။ ထိုသူမျိုး၏ သားသမီးများသည် မိဘ ၏အမူအရာကို လိုက်၍ ဆရာကို မရိုမသေ အထင်သေးလာ တတ်သည်။ ဆရာကို မရိုမသေ အထင်သေးစော်ကားရာမှ တစ်ဆင့်မိဘကို မရိုမသေ အထင်သေး၍ စော်ကားသော အကျင့် များလည်း ဖြစ်လာတတ်သည်။

ဆရာဆိုသည်မှာ မူလတန်းဆရာ ဖြစ်ဖြစ်၊ အလယ်တန်းဆရာဖြစ်ဖြစ်၊ အထက်တန်းဆရာဖြစ်ဖြစ်၊ တက္ကသိုလ်ဆရာဖြစ်ဖြစ် အားလုံးဆရာချည်းသာဖြစ်သည်။

သားသမီးကို အသိအလိမ္မာ ပညာသင်ပေး၍ သားသမီး၏ ကျေးဇူးရှင်ဖြစ်သည်။ အချို့သိနားလည်သောမိဘများသည် ရာထူးစည်းစိမ် လွန်စွာကြီးသူ ဖြစ်လင့်ကစား သားသမီး၏ မူလတန်းဆရာကို ရိုသေလေးစားစွာ ဆက်ဆံသည်။ 'ဆရာ' ဟု ခေါ်သည်။ မိဘဖြစ်သူက သူ့ဆရာကို ရိုသေလေးစားစွာ ဆက်ဆံခြင်းကို မြင်ရလျှင် သားသမီး၏ရင်ထဲမှာလည်း ကျေနပ်သည်။ ဆရာအတွက် ဂုဏ်ယူသည်။ ထိုကလေးသည် မိဘ၏ မှန်ကန်သော နမူနာပြု ဆက်ဆံမှုကို လမ်းညွှန်ရ၍ ဆရာကို ရိုသေတတ်သွားသည်။ ထိုကဲ့သို့ သောမိဘမျိုးကို ဆရာကလည်း ဆထက်တမ်းပိုး တိုး၍ ကြည်ညိုရိုသေသည်။ ထိုမိဘမျိုး၏ ကလေးကို မေတ္တာ စေတနာသက်ရောက်သည်။ လူမှု လောကမှ ချစ်စရာ ဆက်ဆံရေး အလှအပကလေးတစ်ခု ဖြစ်သည်။

ကြီးသူကိုရိုသေပါ

'ဂဏဝုဒ္ဓိ' ဂုဏ်အားဖြင့် ကြီးသောသူ၊ 'ဝယဝုဒ္ဓိ' အသက်အရွယ်အားဖြင့် ကြီးသောသူတို့ကို ရိုသေတတ်သော အကျင့်သည် မြန်မာ့ရိုးရာ ကောင်းမြတ်သော အစဉ်အလာဖြစ်သည်။ ကလေးအရွယ်ကတည်းက လူကြီးသူကြီးကို ရိုသေလေးစားတတ်အောင် ဆုံးမပြုပြင် ပေးသင့်သည်။ လိမ္မာ ယဉ်ကျေးသောကလေးကို လူကြီးသူကြီးများ ချစ်ခင်ကြသည်။ ကြုံလျှင် ကြုံသလို ဆုံးမသွန်သင်ပေးကြသည်။ ကူညီ စောင့်ရှောက်တတ်ကြသည်။ ထို့ကြောင့်

လိမ္မာယဉ်ကျေးသော ကလေးသည် လိမ္မာယဉ်ကျေးသော အခွင့်အလမ်းများ ရနေသည်။

လူကြီးသူကြီးကို မရိုသေ၊ ရိုင်းပြစော်ကား တတ်သောကလေးသည် လူမုန်းများသည်။ ဆိုဆုံးမခြင်းကိုလည်း နာခံတတ်သူမဟုတ်၍ မည်သူကမျှလည်း အမုန်းခံပြီး ဆုံးမနေကြတော့မည် မဟုတ်ပါ။ ကူညီစောင့်ရှောက်လိုသည် မေတ္တာစေတနာလည်း ကင်းမဲ့သွားတတ်သည်။

ငယ်နုစဉ်က ပြုပြင်ပါ

ကြီးကမူ မိဘကိုစော်ကား၊ ဆရာကိုစော်ကား၊ လူကြီးသူကြီးကိုစော်ကား၊ ရိုင်းစိုင်းသော သားသမီးဖြစ်နေလျှင် ပြုပြင်ရခက်သည်။ အပြောအဆို ကြမ်းတမ်းရိုင်းစိုင်းခြင်း၊ အနေအထိုင် ရိုင်းစိုင်းခြင်း၊ အပြုအမူ ရိုင်းစိုင်းခြင်းတို့သည် မိသားစု ဆက်ဆံရေးနှင့် လူမှုဆက်ဆံရေးတို့တွင် ပြဿနာများစွာကိုဖြစ်စေသည်။ ထိုအခါကျမှ မိဘများ လွန်စွာစိတ်ဆင်းရဲရသည်။ ပြောမရ ဆိုမရဖြစ်၍ စိတ်ပျက်ညည်းညူကြရသည်။ မကောင်းသောအကျင့်များ အရိုးရှင်းနေပြီဖြစ်၍ ပြုပြင်ရန် မလွယ်တော့ပါ။ ထိုသို့ ဖြစ်ရခြင်းများသည် မိဘ၏ တာဝန်လည်း မကင်းပေ။

ငယ်စဉ်နုစဉ်က ပြုပြင်၍ လွယ်သည်။ ကောင်းသော မှန်သော လမ်းကြောင်းပေါ်ရောက်အောင်တည်မတ်ပေးသင့်သည်။ မြန်မာ့ရိုးရာအစဉ်အလာ ကောင်းများသည်

၁၆၂ လယ်တွင်းသားစောချစ်

လူမှုဆက်ဆံရေးအတွက် ခေတ်မီလျက်ပင်ရှိပါသည်။ ထိုအခဉ် အလာကောင်းများမှာလည်း လိုက်နာရန်ခက်ခဲသည်များ မဟုတ်ပါ။ မိဘအကျင့် လုပ်ခဲ့ဖို့သာ လိုပါသည်။ ကောင်းသော အကျင့်ဖြစ်စေ၊ မကောင်းသော အကျင့်ဖြစ်စေ၊ ကြာရှည်လျှင် စွဲမြဲစွာအသားတကျ ဖြစ်သွားတတ်သည်။ မကောင်းသော အကျင့်များ အသားမကျစေဘဲ ကောင်းသော အကျင့်များ အသားကျစေရန် မိဘက ပြုပြင်ပေးသင့်သည်။

မိဘဆရာနှင့် လူကြီးသူကြီးတို့ကို ရိုသေ တတ်သော ကလေးသည် လိမ္မာမည်။ ယဉ်ကျေးမည်။ စိတ်သဘောထား နူးညံ့ သိမ်မွေ့မည်။ ဆိုဆုံးမ၍ လွယ်ကူမည်။ သားကောင်းသမီးကောင်း ဖြစ်ပေမည်။ မိဘတိုင်းသည် ကောင်းမြတ်သော ရိုးရာအစဉ်အလာများကို သားသမီးတို့အား လိုက်နာ ကျင့်ကြံတတ်အောင် ပြုစု ပျိုးထောင်ပေးခြင်းဖြင့် သားကောင်းသမီးကောင်းများ ရရှိကြပါစေ၊ စိတ်ချမ်းသာ ကြပါစေ။

— နှုတ်ကြမ်း လက်ကြမ်း လူသရမ်း —

နှုတ်မှုဖြစ်သော အပြောအဆိုကြမ်းကြွတ်ရိုင်းရိုင်း ခြင်းနှင့်ကိုယ်လက်အမူအရာကြမ်းကြုတ်ခက်ထန်ခြင်းတို့သည် ကောင်းသော အဖြူအမူ များမဟုတ်ပါ။ ဆိုးသွမ်းသူ လူသရမ်း တို့၏ အမူအကျင့်များဖြစ်သည်။ လူတိုင်းစက် ဆုပ် ရွံ မုန်းကြ သည်။

နှုတ်ကောင်းလျှင် ပြည်စိုး

နှုတ်ကောင်းလျှင် ပြည်စိုးဟု ဆိုရိုးစကားရှိ၏။ နှုတ်ရေးစကား ဆိုရာတွင် ချိုသာနူးညံ့ခြင်းကို လူတိုင်း နှစ်သက်ကြသည်။ ကိုယ် တိုင်က နှုတ်ကြမ်းသူပင် ကိုယ်ကိုတော့ ချိုချိုသာသာ ပြောမှ သဘောကျ၏။ ထို့ကြောင့် 'နှုတ်ချို သျှိုတစ်ပါး' ဟုဆိုကြသည်။ နှုတ်မှချိုသာခြင်းသည် ပိယဝါစာ ဖြစ်ရုံ သာမက လူ၏ ဥပဓိရုပ် ကိုလည်းကြည်လင် တင့်တယ်စေသည်။ နှစ်လိုဖွယ်ရာ ဖြစ်စေ သည်။ စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာကိုလည်း အေးမြချမ်းမြေ့၍ ကောင်းမြတ် စေသည်။ အပြန်အလှန်အားဖြင့်ဆိုလျှင် စိတ်ပိုင်းကောင်းမှ

နှုတ်ချိုသည်။ နှုတ်ချိုမှ ပီယဝါစာဖြစ်သည်။ ရုပ်ပိုင်းဆိုင်ရာ ကြည်လင်တင့်တယ်သည်။ လူချစ်လူခင် ပေါများ သည်။

**ချစ်စေလို ခံတွင်းလက်လေးသစ်
မုန်းစေလို ခံတွင်းလက်လေးသစ်**

ခံတွင်းလက်လေးသစ်ဖြစ်သော နှုတ်ကောင်းလျှင် လူချစ်လူခင် များသော်လည်း နှုတ်ကြမ်းလျှင်ကား လူမုန်းများ၏။ အချို့သည် သူတစ်ပါးက ချို ချိုသာသာပြောမှ သဘောကျသော်လည်း ကိုယ်တိုင်ကတော့ ကြမ်းတမ်း ရိုင်းပျဉ်း ပြောချင်ကြသည်။ စကားလုံးရိုင်းရိုင်းကို အသံထွက် ကြမ်းကြမ်းပြောဆိုခြင်းဖြင့် မျက်နှာ အမူအရာပါ ကြမ်းတမ်းခက် ထန်သည်။ ထိုအခါ ဥပမာ ရုပ်ပါ အကျည်းတန်သည်။ ကြမ်းတမ်းစွာပြောဆိုရင်း စိတ်ထောင့် ကိုယ်ပါ ကြမ်းကြုတ်ရက်စက်လာတတ်သည်။ ထိုအခါ ယုတ်ညံ့သော သေးသိမ်သူ အဖြစ်သို့ ရောက်သွားတတ်၏။

ဆဲရေး တိုင်းထွာခြင်း

အဆိုးဆုံးမှာ ဆဲရေးတိုင်းထွာ၍ ပြောဆိုတတ်ခြင်း ဖြစ်သည်။ နှုတ်ဝစီရိုင်းပြခြင်း၊ ကြမ်းတမ်းယုတ်ညံ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ မကြာမှီ မနာသာတို့ကို နှုတ်မှ ထွက်ရဲခြင်းသည် အရှက်အကြောက်နည်း ခြင်း ဖြစ်၏။ ယဉ်ကျေးသိမ်မွေ့သော လူကောင်းသူကောင်း တို့၏ အလုပ်မဟုတ်ပါ။ အချို့သည် စိတ်ရင်းက ဓယုတ်ညံ့

သော်လည်း ဆဲရေးတိုင်းထွာခြင်းကို အကျင့်ပါနေကြသည် များရှိပါ၏။ အချို့က အပျော်သဘော ဆဲကြသည်။ အချို့က ချစ်စနိုးဖြင့် ဆဲရေးသည်လည်း ရှိသည်။ မည်သို့ပင် ဖြစ်စေ ဆဲသည်မှာ ဆဲသည်သာဖြစ်၍ ကြားရသည်မှာ မကောင်းပါ။ သို့ကြောင့် ကလေးအရွယ် ငယ်စဉ်ကတည်းက ဆဲရေး တိုင်း ထွာခြင်းကို အလေ့အကျင့် မဖြစ်စေရန် မိဘတို့သည် မိမိတို့၏ အားသမီးများကို ဆုံးမ သွန်သင်သင့်ပါသည်။ ဆဲရေးတိုင်းထွာမှု ကို ကြားရတိုင်း ဟန်တားရမည်။ လက်မခံကြောင်းကို ပြသ ရမည်။

အမိယုတ် နှုတ်ကြမ်း

သို့သော် အချို့သော မိဘများသည် ကလေးငယ်ကို အဆဲအဆို အတိုင်းအထွာ သင်ပေးကြသည်များ မကြာခဏ တွေ့ရဖူးပါ၏။ လုံးနုနုစက်စက် ဆုပ်ရှုံ့မှန်းစရာပင် ဖြစ်သည်။ မကြာခင်က အတ်(စ်) ကားပေါ်တွင် လူကြပ်၍ မတ်တတ်ရပ်စီးနေရစဉ် အစ်လမ်းလုံး ဆဲရေးတိုင်းထွာနေသော ကလေးငယ်ကြောင့် ပို စိတ်ညစ်ရ၏။ ကလေးမှာ နှစ်နှစ် ကျော်ကျော် သုံးနှစ်အတွင်း ဆောက်သာရှိပါဦးမည်။ မိန်းကလေး ဖြစ်ပါ၏။ သူ့ အမေ့ရင်ခွင် မှာ ထိုင်ရင်း မကြားဝံ့ မနာသာသော မိန်းမနှင့် ဆိုင်ရာ စကား အစ်လုံးကို တစ်တစ်ခွဲ ပြောလိုက်သည်။

ကြားရသူတိုင်း အံ့အားသင့်ပြီး ကလေးကို လှမ်း

ကြည့်ကြသည်။

ဟဲ့၊ သမီး

အမေပြောပုံမှာ တိတိကျကျ ဟန်တားခြင်း မဟုတ်။ ဘေးလူများကို အရှက်ပြေ သဘောလောက်သာ ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ကလေးထပ်ပြောပြန်သည်။

အို၊ သမီး

ညည်းညူရုံလောက်သာ ဖြစ်သည်။ ကလေးက ထပ်ခါ ထပ်ခါပင် ပြောလိုက်ပြန်သည်။ အသံလည်း ကျယ်လာသည်။

ကလေးကို အပြစ်မတင်ချင်ပါ။ မိခင်ကို သာ မကျေမနပ် ဖြစ်မိသည်။ ကားပေါ်တွင် လူအများ၏ ရှေ့မှာပင် ရပ်တန့်သွားအောင် မဟန်တားသော မိခင်သည် သူ့အိမ်မှာဆိုလျှင် မည်သို့ ရှိမည်နည်း။ ဤအရွယ် က ဤစကား လုံးကို သုံးသည်မှာ ဤမိခင်ပင် သင်ထားခြင်း ဖြစ်လိမ့်မည် ဟုထင်သည်။ အကယ်၍ သူမသင်ဟုဆိုလျှင်ပင် ဤစကားလုံးကို သာတောင့်သာယာ လက်ခံ လာခဲ့သူ အလေ့အကျင့် ဖြစ်အောင် ခွင့်ပြုခဲ့သူဖြစ်လိမ့်မည်။

ရှက်စရာကောင်းသည်ကို ဤမိခင် ရှက်သင့်သည် ဟု နားမလည်လေသလား၊ နားကလောစရာ ကိစ္စကို နားကြော

မိမ့်၍ နေလေသလား၊ ကလေးအတွက်လည်း ယုတ်ညံ့မှုဖြစ်၍ ဘတ်ဝန်းကျင်မှ ခရီးသည်များအတွက်လည်း စိတ်ပျက်စရာဖြစ်သည်။ အမိယုတ်နုတ်ကြမ်း ဟူသောစကားသည် ဤကဲ့သို့ သောနိုးမှုများကြောင့် ပေါ်ပေါက်လာခဲ့ခြင်းဖြစ်လိမ့်မည်။

ဆဲရေးတိုင်းထွာခြင်းသည် သေးသိမ်သည်။ နိမ့်ကျသည်။ ယုတ်ညံ့သည်။ ရှက်စရာ ကိစ္စဖြစ်သည်။ သူတစ်ပါး၏ အထင်သေး စက်ဆုပ်ခြင်းကို ခံရသည်။ ကလေးကို သင်ပေးစရာ စကားအလှတွေ များစွာ ရှိပါလျက်နှင့် အဆဲ မသင်သင့်ပါ။ အလေး၏ မပီကလာ ပီကလာ ဆဲရေး တိုင်းထွာ သည်ကို ချစ်စရာဟု သာယာမနေသင့်ပါ။ ထို့ထက် ပို၍ ချစ်စရာစကား ဆုံးတွေ များစွာ ရှိပါသည်။ လူတိုင်းလည်း ကြား၍ကောင်းမိသည်။

သင်မပေးသည်တိုင်အောင်ပင် သားသမီးရှေ့မှာ ဆဲရေးတိုင်းထွာခြင်းကို ရှောင်ကြဉ်သင့်သည်။ ဖြစ်နိုင်လျှင် ဆုတ်ညံ့နိမ့်ကျသော ဆဲရေး တိုင်းထွာခြင်းကို တတ်နိုင်သမျှ ရှောင်ကြဉ်သင့်ပါသည်။ ကိုယ်ဆဲလျှင်လည်း ကိုယ်အမိယုတ်ရာ ချစ်ချစ်ကို ဆင်ခြင်သင့်ပါသည်။

အဖယုတ်လက်ကြမ်း

သားသမီးကို အမိက အဆဲမသင်သင့်သလို အဖကလည်း ကြမ်းကြုတ်ရက်စက်အောင် လေ့ကျင့် သင်ကြားမပေးသင့်ပါ။ ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်ခြင်းသည်လည်း နိမ့်ကျသည်။ သေးသိမ်သည်။ စက်ဆုပ်စရာဖြစ်သည်။

အချို့သော မိဘများသည် ကိုယ့်သားသမီးကို ရိုင်းစိုင်းအောင်၊ ရက်စက်အောင် လေ့ကျင့်သင်ကြားပေးတတ်ကြသည်။

ကိုယ့်လာစရင် ဆွဲထိုးပစ်လိုက်ပါလား၊ ပါးပိတ်ရိုက်လိုက်ပါလား၊ ချပစ်လိုက်၊ ဆော်ပစ်လိုက်၊ ဟီးပစ်လိုက် စသည်ဖြင့် ကိုယ့်သားသမီးကို ဒုက္ခရောက်အောင် မြှောက်ထိုးပင့်ကော် လုပ်တတ်ကြသည်။ ပြောဖန်များသော် ကလေးက နားယဉ်ပြီး အမှန်ထင်၍ လုပ်တတ်သည်။ လုပ်ပါများသော် လက်ယဉ်၍ ပိုမို ကြမ်းကြုတ်ရက်စက်လာတတ်သည်။

ခိုက်ရန် ဒေါသများခြင်းသည် အန္တရာယ်အလွန်များ၏။ ကိုယ့်မှာသာ ခြေလက်အင်္ဂါပါသည်မဟုတ်၊ သူ့မှာလည်း ခြေလက် အင်္ဂါ ပါသည်။ တစ်ကြိမ် တစ်ခါမှာ ကိုယ်က အနိုင်ရအသာရလျှင်လည်း ဝမ်းသာစရာမဟုတ်။ ခံရသူက မကျေနပ်။ မချမ်းနိုင် အမှတ်အတေးထားတတ်သည်။ ထိုကဲ့သို့သော ကိစ္စများ များပြားလာလျှင် ရန်သူတွေများလာသည်။ အန္တရာယ်

တွေများလာသည်။ သတိထား၍ နေရပြီ။ နောက်ဆုံးတွင် လူမိုက်ဘဝသို့ ရောက်သွားတတ်သည်။ ကိုယ်က သတ်ရလျှင်လည်း ကိုယ်မှာ ရာဇဝတ်ပြစ်ဒဏ်သင့်၍ ကိုယ်အသတ်ခံရလျှင် အသက်ဆုံးရှုံးရတတ်သည်။

မိဘများသည် သားသမီးကို ချစ်လျှင် ရက်စက်ရိုင်းစိုင်းအောင် အားမပေးသင့်ပါ။ ခိုက်ရန် ဒေါသဖြစ်ပွားခြင်းကို တားမြစ်သင့်သည်။ ကိုယ်တိုင်လည်း သားသမီးရှေ့မှာ ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်မှုများကို နမူနာ မပြသင့်ပါ။ သားသမီးကို ဆုံးမအပြစ်ပေးရာမှာပင် ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်စွာ ရိုက်နှက်ခြင်း၊ ထိုးကြိတ်ခြင်း၊ ကန်ကျောက်ခြင်း မပြုသင့်ပါ။ ထိုကဲ့သို့ သော အပြုအမူမျိုး ခံရဖန်များ သူသည် ကိုယ်တိုင် လည်း ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်သည်။

ယခုအခါတွင် ကလေး အချင်းချင်း ရန်လိုမှုများ၊ ထိုးကြိတ်သတ်ပုတ်မှုများ၊ ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်မှုများ၊ များပြား၍ လာသည်။ ကြည်ရမြင်ရသည်မှာပင် စိတ်ပျက်စရာ ဖြစ်သည်။ စက်ဆုပ်စရာ ဖြစ်သည်။ သူတစ်ပါးကို ညှာတာတတ်ခြင်း၊ အနစ်နာခံတတ်ခြင်း၊ ကူညီတတ်ခြင်းသည် မွန်မြတ်သောစိတ်ဓါတ်၊ မွန်မြတ်သော လုပ်ရပ်ဖြစ်၏။ လူချစ် လူခင်များသည်။ အန္တရာယ်ကင်းသည်။ ကိုယ်မှာ အကြောင်းရှိလာလျှင်လည်း ကူညီမည် သူများသည်။ ထိုသူများ၏ ဘဝသည် လုံခြုံသည်။ ချမ်းမြေ့ကြည်နူးစရာဖြစ်သည်။

သားသမီးကို ချစ်လျှင် အလိမ္မာ သင်ပါ။
အကောင်းသင်ပါ။ မိုက်ရိုင်းအောင် မသင်ပါနှင့်။ အဆိုးမသင်
ပါနှင့်။ ကိုယ်တိုင်ကလည်း သားသမီး ရှေ့မှာ ဆဲ၍တိုင်းထွာခြင်း
ကိုမပြုသင့်။ ကြမ်းကြုတ် ရက်စက်ခြင်းကို မပြုသင့်။
ယဉ်ကျေးမှု၊ နူးညံ့သိမ်မွေ့မှု၊ စိတ်သဘောထား ကြီးပြတ်မှု စံနမူ
နာ ကောင်းများကိုသာ ပြသင့်သည်။

မခံချင်စိတ်

ဤသို့ဆိုလျှင် သူများဆဲကု ကိုယ်က ပြန်မဆဲဘဲ အနာခံရ
မည်လား။ ဆဲရေးတိုင်းထွာသည်များကို ပြန်မဆဲဘဲ တည်ငြိမ်စွာ
တုံ့ပြန်နိုင်သည်တို့များစွာ ရှိပါသည်။ ကိုယ်က ဆဲရေးတိုင်းထွာ
ခြင်း မပြုလျှင် ကိုယ်ကို ဆဲရေးတိုင်းထွာခံရခြင်းသည်လည်း
အလွန်ရှားပါးသည်။ တစ်ဖက်သတ် ဆဲနေလျှင်လည်း ဆဲသူသာ
တစ်ယောက်တည်း ယုတ်ညံ့ သေးသိမ်နေပါလိမ့်မည်။ ပတ်သန်း
ကျင်၏ အမြင်မှာလည်း ထိုသူသာ ဆိုးကြောင်း၊ ယုတ်ညံ့ သေးသိမ်
ကြောင်း ပေါ်လွင်ထင်ရှားနေပါလိမ့်မည်။ ထိုအခါ ကိုယ်မရှုံးဘဲ
သူသာ ရှုံးနိမ့်သွားပါလိမ့်မည်။

ပုထုဇဉ်တို့၏ လောကတွင် တစ်ခါတစ်ရံ၌
မလွဲသာ မရှောင်သာ ဒေါသ၏ တစ်စုံတစ်ခုသော ထွက်ပေါက်
အဖြစ်ကြမ်းတမ်းစွာ ရေရွတ် ပြည်တမ်းမိခြင်း၊ ဆဲရေး တိုင်းထွာ
လိုက်မိခြင်း စသည်တို့ ရှိကောင်းရှိမည် ဖြစ်ပါသည်။ သို့သော်

ဆဲရေးတိုင်းထွာခြင်းမှာ တတ်နိုင်သမျှ နည်းပါးလေ ကောင်းလေ
သာဖြစ်ပါသည်။

ထိုနည်းတူစွာပင် ခိုက်ရန် ဒေါသဖြစ်ပွားမှုကိုလည်း
ရှောင်ကြဉ်သင့်ပါသည်။ 'ရန်လိုလျှင် ရန်ပိုသည်။ ရန်မလိုမှ
ရန်ပြိုသည်' ဟူသော စကားရှိပါ၏။ မိမိက သတိတရားနှင့်
ဆင်ဆင်ခြင်ခြင် နေတတ်လျှင် ကိုယ်ထိလက်ရောက် ဇောကား
ခံရသည် အခြေအနေမျိုး သို့ပင် ဆိုက်ရောက်ရန်လွန်စွာရှားပါး
သည်။ 'ထိရင်ချ-စရင်တွယ်' ဟု ကိုယ်က မခံချင်စိတ်လက်တုံ့
ပြန်လိုစိတ်နှင့် ဆတ်ဆတ်ထိမခံ ဖြစ်နေလျှင် ရန်များတတ်
ပါသည်။ ကိုယ်တစ်ချက်ထိလျှင် သူ့ကို နှစ်ချက် ပြန်တွယ်
ဆိုသည်မှာ ပို၍ ရန်လိုကြောင်း ပြသရာရောက်ပါသည်။ ကိုယ်က
နှစ်ချက်တွယ်လျှင် သူကလေးချက်တွယ်၍ သူကလေးချက်တွယ်
လျှင် ကိုယ်က ရှစ်ချက်တွယ် ခြင်းဖြင့် အတောသတ်မည်မဟုတ်
တော့၏။

စိတ်ရှည်သူ၊ သည်းခံသူ၊ ခွင့်လွှတ်တတ်သူ၊ သနား
ကြင်နာတတ်သူ၊ ကူညီပေးပေးတတ်သူသည် တစ်သက်တာလုံး
တွင် ရန်ခိုက်ဒေါသဖြစ်ပွားမှု မရှိသလောက် နည်းပါးလိမ့်မည်။
ဆိုအခါ အလိုလိုပင် လုံခြုံမှုရနေတတ်သည်။ စိတ်ချမ်းသာသည်။
လူအများ၏ ချစ်ခင်လေးစားမှုကိုလည်း ခံယူရတတ်ပါသည်။

ထို့ကြောင့် သားကောင်းသမီးကောင်း ရလိုသော
မိဘတိုင်းသည် မိမိတို့၏ သားသမီးကို နှုတ်ကြမ်းသူမဖြစ်အောင်

၁၇၂ လယ်တွင်းသားစောချစ်

လက်ကြမ်းသူမဖြစ်အောင် ဆုံးမသွန်သင် သင့်ပါသည်။ ယဉ်ကျေးသိမ်မွေ့၍ စိတ်သဘောထား ကြီးမြတ်သူ ဖြစ်အောင် ငယ်စဉ်က တည်းက ပြုစုပျိုးထောင်ပေးသင့်ပါသည်။

မြေဇာပင်ကလေးများ

သားသမီးတို့သည် မိရင်းဖရင်း၏ မေတ္တာနှင့် နေထိုင်ကြီးပြင်းရခြင်းသည် အကောင်းဆုံးဖြစ်၏။ မိဘနှစ်ပါး ချစ်ခင်ကြင်နာလျှင် အိမ်ထောင်သာယာသည်။ အိမ်ထောင်သာယာလျှင် သားသမီးများ ပျော်ရွှင် ကြည်နူး၍ စိတ်အားပြည့်ဝသည်။ အကယ်၍ မိဘနှစ်ပါးသည် တစ်ဦးနှင့် တစ်ဦး မေတ္တာခေါင်းပါးပြီး မာနအာဃာတ များဖြင့် အိမ်ထောင်ရေးအဆင်မပြေလျှင် အိမ်တွင်းမီး အပူလောင်မြိုက်၍ ကြားမှ မြေဇာပင်လေးများ ညှိုးနွမ်းခြောက်သွေ့ကြရသည်။

အသည်းမှာ ငလျင်လှုပ်ခြင်း

မိဘတို့သည် သားသမီးတို့၏ မှီခို အားထားရာ မြင်းမိုရ်တောင်ကြီးဖြစ်သည်။ မြင်းမိုရ်တောင်ကြီးတုန်လှုပ်လျှင် သားသမီးတို့၏ အသည်းမှာ ငလျင်ကြီးတွေ လှုပ်ခါသည်။ မြင်းမိုရ်တောင်ကြီးတစ်ခြမ်းစီ ပြိုကွဲသွားလျှင် တောင်လံရာ မြက်ပြတ် ဆိုသကဲ့သို့ ကလေးတို့၏ ဘဝပါ လွင့်စဉ် ကြေမှုကုန်ရသည်။ အိမ်ထောင်

တစ်ခုတွင် လင်နှင့် မယား ချစ်ခင်ကြင်နာကြရန် လိုသည်။
အပြန်အလှန် မေတ္တာစေတနာထားရန်လိုသည်။

အနစ်နာခံခြင်း၊ လိုက်လျောခြင်း၊ ညှိနှိုင်းခြင်းဖြင့်
အပေးအယူမျှတရန်လိုသည်။ မိဘနှစ်ပါး သည် မိမိတို့
အချင်းချင်း ထားရှိသော မေတ္တာမှ တစ်ဆင့် တစ်အိမ်ထောင်လုံး
ကိုမေတ္တာဓာတ်ဖြင့် ရစ်ပတ်ထားရန်လိုသည်။ မိမိတို့မှတစ်ဆင့်
ပေါက်ဖွားဖြစ်ပေါ်လာသော သားသမီးများ၏ နှလုံးသော နှလုံး
သားလေးများကို မေတ္တာရေစင်ဖြင့် အစဉ် ပက်ဖြန်းပေးရန်
လိုသည်။ တငွေငွေ လောင်သော အိမ်တွင်းမီးကို ရှောင်နိုင်ကြ
ရန်လိုသည်။

အိမ်ထောင်ဖက် ရွေးချယ်ခြင်း

အိမ်ထောင် သာယာရေးအတွက် အိမ်ထောင် ဖက်ရွေးချယ်မှုမှာ
အရေးကြီးသည်။ မိမိကိုယ်တိုင်ကလည်း ယောကျ်ားဖြစ်စေ
မိန်းမဖြစ်စေ၊ အိမ်ထောင် တစ်ခုကို တာဝန်ယူနိုင် သူဖြစ်
အောင်ဦးစွာတည်ဆောက်ရမည်။ ကိုယ်စွမ်းကိုယ်စဖြင့် ကိုယ်ခြေ
ပေါ် ကိုယ်ရပ်နိုင်အောင် ကြိုးစားရမည်။ လူတိုင်းသည် မိမိအခြေ
အနေ အဆင့်အတန်းအလျောက် ထိုက်သည် အားလျော်စွာ
ရပ်တည်နိုင်ကြသည်သာ ဖြစ်သည်။ ရပ်တည်ရသည် သတ္တိနှင့်
ရပ်တည်နိုင်အောင် ကြိုးပမ်းအားထုတ်မှု လည်းရှိရမည်။ အိမ်
ထောင်ဖက် ရွေးချယ်ရာမှာ မေတ္တာကို အရင်းတည်ပြီး စိတ်ထူ

ကိုယ်တူ ချစ်တဲ့သူဖြစ်ရန် လိုသည်။ အိမ်ထောင်သာယာရေးမှာ
မေတ္တာမပါလျှင် မပြည့်စုံသို့သော်မေတ္တာတစ်ခုတည်းနှင့်လည်း
တူနှစ်ကိုယ်တူအိုပျက်မှာ တစ်သက်လုံး ထမင်းရည်ကို လျက်
မနေနိုင်။ ထိုက်တန်သော ရပ်တည်နိုင်မှုရှိရန် လိုသည်။ ထိုအခြေ
အနေမျိုးကို တည်ထောင်နိုင်မည် အိမ်ထောင်ဖက်ဖြစ်ရန်
လိုသည်။

စိတ်ကူးယဉ် အချစ်

ယေရှုယံသူတို့သည် အချစ်ကို စိတ်ကူးယဉ် သက်သက်အဖြစ်
ကြည့်နူးသာယာတတ်ကြသည်။ ဝတ္ထုထဲမှ အချစ်စကားလုံး
လှလှလေးများကို အားကျပြီး အချစ်ရဲတိုက်ကြီးကို ပန်းပွင့်
ကလေးများဖြင့် တည်ဆောက်လိုကြသည်။

'ကိုရယ်၊ ကို.ရင်ခွင်ကိုသာ ဟောဒီလို မှီနေရမယ်
ဆိုရင် ကမ္ဘာကြီးတစ်ခုလုံး ဘာမှ ဂရုမစိုက်တော့ဘူး သိလား'

ကောင်မလေးက ပြောသည်။

'ဪ... အတ္တုတူပဲပေါ့ အချစ်ရယ်၊ ကိုကလဲ အချစ်
ကို သာ ဟောဒီလို ကိုယ်ရင်ခွင်ထဲမှာ ပွေ့ဖက်ပိုင်ဆိုင်ထားရရင်
ကမ္ဘာလောကကြီးတစ်ခုလုံး နောက်ထပ် ဘာမှ မရချင် တော့ ဘူး
သိလား'

ကောင်လေးကပြန်ပြောသည်။

နှစ်ယောက်စလုံး ဆယ်တန်း မအောင်သေး၊ အသက်မွေးဝမ်းကျောင်း ပညာလည်း ဘာတစ်ခုမျှ မတတ်၊ လက်ကြောတင်းအောင်လည်း ဘာမျှမလုပ်လို။ လူမှုဆက်ဆံရေးမှ အဘဝအကြောင်းလည်း ဘာမျှမသိ။ မိဘကို မှီခိုစားရင်း အချစ်ပျော်လေးဖြစ်အောင် အပျော် ချစ်နေရသည်။ အချစ်လွန်သွားသောအခါ နှစ်ဦးသား ထွက်ပြေးကြသည်။ ညားသွားကြသည်။ အချိန်မတိုင်မီ အိမ်ထောင်သည် ဘဝသို့ နေ့ချင်းညချင်း ရောက်သွားကြသည်။ အိမ်ထောင်တစ်ခုအတွက် ကြိုတင်ပြင်ဆင်ထားခြင်းလည်း ဘာမျှမရှိ။ အိမ်ထောင်တာဝန်လည်းမသိ။ မိဘအိမ် မှီခို နေကြသည်။ မိဘတွင် အပိုဝန်တက်လာသည်။ အတူနေညီအစ်ကိုမောင်နှမများက ငြူစုလာကြပြီ။ စဉ်းစားမထားခဲ့သော ပြဿနာများစွာ ကြုံလာကြပြီ။ ကိစ္စမရှိ။ သည်ဖက် မိဘ မကြည်ဖြူသော် ဟိုဖက် မိဘအိမ် ပြောင်းကြသည်။ ဟိုဖက်မိဘအိမ်မှာလည်း ရှေးနည်းတူ ပြဿနာများ မလွဲမသွေ ကြုံလာရပြန်သည်။ ဤကြားထဲမှာပင် အတိုးအပွားကလေးပေါ်လာပြီ။ ကိုယ့်မှာ ဝင်ငွေမရှိ၍ နေရာတကာလက်ဖြန့်တောင်းရသည်မှာ အဆင်မပြေတော့ပါ။ တစ်ယောက်တည်းကိစ္စမဟုတ်။ မပြည့်စုံခြင်း၊ ဆင်းရဲချို့တဲ့ခြင်း၊ မျက်နှာငယ်ရခြင်း၊ အပြောအဆိုခံရခြင်း၊ ငြူစုခြင်းများကို ကြုံလာရသည်။ တဖြည်းဖြည်းတစ်စတစ်စ နှင့်စိတ်ကူးယဉ်မှု ပျောက်သွားကြသည်။ ပန်းပွင့်တို့ဖြင့် တည်ဆောက်ခဲ့သော

အချစ်ရဲတိုက်ကြီး ပြိုကျပျက်စီးသွားလေပြီ။

'ဆန်မရှိ လင်မယားချင်း ရန်ဖြစ်' ဆိုသကဲ့သို့ တစ်ယောက်ကြောင့် တစ်ယောက် ဒုက္ခဖြစ်ရသည်ဟု မြင်လာကြသည်။ တစ်ယောက်ကို တစ်ယောက် အပြစ်တင်လာကြသည်။ စလယ်ဝင် ဖင်မမည်း လိုက်ရဘဲ ကွဲကြသောအခါ ကြားမှ မြေဇာပင်ကလေး ဒုက္ခ ဖြစ်ရပြီ။

ဈေးတွက်တွက်သော အိမ်ထောင်ရေး

အချို့ကတော့ အိမ်ထောင်ရေးကို စီးပွားရေး ဈေးတွက်လို ဈေးတွက်တွက်ကြသည်။ မေတ္တာကို အခြေမခံဘဲ ဂုဏ်ချင်းထပ်မြတ်၊ စီးပွားချင်းညားပွားဟူ၍ နေဥစ္စာကို အခြေခံကြသည်။ မိန်းကလေးကလည်း ချစ်သူကို ပစ်၍ မှီခိုလောက်သည် ချမ်းသာကြွယ်ဝသူကို ဘဝပုံအပ်ပြီး လက်ထပ်သည်။

ယောက်ျားကလည်း ဥစ္စာနေ သိုက်တူးရန်အတွက် မချစ်သူကို အောင်ကာနမ်းကြသည်။ အကြောင်းပါ၍ အကြာပေါင်းတော့ တစ်ယောက်အကြောင်း တစ်ယောက် သိလာကြသည်။ ငွေရှိသူက ငွေဂုဏ်မောက်လာသည်။ ပညာရှိသူက ပညာဂုဏ်မောက်လာသည်။ မေတ္တာစကားတို့ နေရာတွင် ငွေသံ ကြေးသံ အချင်ချင် ပြည်လာသည်။ 'လင်နဲ့မယား လျှာနဲ့သွား' ဆိုသကဲ့သို့ ချစ်ခင်သူ နှစ်ဦးကြားမှာပင် ဆန္ဒချင်း ခေတိုက်ဆိုင်မှု၊ သဘောထားချင်း ကွဲလွဲမှု ဝိရောဓိများရှိတတ်

ကြသေးသည်။ မေတ္တာကို အရင်းမခံသောအိမ်ထောင်တွင်စားစကတည်းက ယဉ်သကိုးဆိုသကဲ့သို့ မရိုးသားသော အခြေခံဖြင့် ဇာတ်လမ်းဖွင့်ခဲ့သည်။ ဇာတ်ကြမ်းတွေ ဆက်တိုက် ပေါ်ပေါက်လာသည်။

မေတ္တာကို အခြေခံသော အိမ်ထောင်ရေးတွင် အဆင်မပြေလျှင် မေတ္တာဖြင့် ညှိ၍ရသည်။ မေတ္တာဖြင့် လိုက်လျောသည်။ မေတ္တာဖြင့် အနစ်နာခံသည်။ မေတ္တာမရှိ ဈေးကွက်ကို အခြေခံသော အိမ်ထောင်ရေးတွင် ခွင့်လွှတ်နိုင်မှုနည်းသည်။ ညှိနှိုင်းရခက်သည်။ မာန၊ ဒေါသ၊ အာယာတတို့ဖြင့် အိမ်တွင်း မီး တငွေ့ ငွေ့ လောင်တော့သည်။ မိမိတို့ကို အကြောင်းပြု၍ လူဖြစ် လာသည် ရင်သွေးကလေးငယ် များ အိမ်တွင်းမီးဘေးသင့် တော့သည်။

သားသမီးတို့ကို ငဲ့ပါ

အချို့သော အိမ်ထောင်များတွင်ကား ဈေးကွက်ကွက်၍ ယူသည် မဟုတ်။ မေတ္တာဖြင့်ပင် ယူခဲ့ပါ၏။ သို့သော် မိဘနှစ်ပါးက တစ်ဦးဦးက ဖြစ်စေ၊ နှစ်ဦးစလုံးကဖြစ်စေ၊ အတ္တလွန်ကလွယ်လည်း အိမ်ထောင်ပျက်တတ်သည်။ မိဘဘဝ ရောက်မှ အပွင့်မနေမိလို့ ကိုယ်ရှိတယ်လေးဆိုပြီး ပူဆွေးနေရန် အကြောင်းမရှိ။ မိဘမေတ္တာဆိုသည်မှာ သားသမီးကို အနစ်နာခံသည်။ သားသမီးအရေးကို ဦးစားပေးတွေးရသည်။ သားသမီးကို ငဲ့ရသည်။

ယောက်ျားကလည်း လူပျိုဘဝလို နေချင်၍ မရ၊ လွတ်လပ်ချင်၍ မဖြစ်၊ မိန်းမဖြစ်သူကလည်း အပျိုဘဝလို အပျော်အပါးများကို မက်မောတယ်တာ နေရမည်မဟုတ်။ အတ္တ၊ မာန၊ အတ္တဆန္ဒများကို ချိုးနှိမ်ကြရသည်။

ကျွန်ုပ်၏ မိတ်ဆွေ လင်မယားနှစ်ယောက်သည် သူတို့ ချင်းချစ်ခင်၍ ယူခဲ့ကြသည်။ နှစ်ဦးလုံး ရုပ်ချောကြသည်။ အမျိုးသမီးကလင်ဖြစ်သူထက် (၇)နှစ်ငယ်သောကြောင့် ပို၍ နုပျိုပြီး ပို၍ ချောသည်။ သားတစ်ယောက် သမီးတစ်ယောက်ရပြီး ကလေးများမှာလည်း ချစ်စဖွယ် ချောချောလှလှ လေးများ ဖြစ်သည်။ လင်ဖြစ်သူမှာ အပေါင်းအသင်းခင်သည်။ မယားဖြစ်သူက အပျော်အပါးပွဲလမ်းသဘင် ရုပ်ရှင်ကြိုက်သည်။

ယောက်ျားဖြစ်သူက ညနေတိုင်း အပေါင်းအသင်းများနှင့် အရက်သောက်သည်။ သောက်တိုင်းလည်း မူးသည်။ မူးလျှင်လည်း မယားကို ရန်လုပ်ခြင်းမရှိ။ သို့သော် မယားက ဘာပြောပြော ဘာဆိုဆိုမထုတ်တတ်သေး လုပ်နေသည်။ ကလေးဇွားကြားက စိတ်ညစ်ရပြီ။ အမေမှာ ယစ်ထုပ်ကြီးဖြစ်လာသည်။ ထိုအခါ အိမ်ထောင် သာယာမှု မရှိ၍ မယားကလည်း သူ့အပျော်ကို သူ့ရှာသည်။ အပျိုဘဝက ဝါသနာပါခဲ့သော ပွဲလမ်းသဘင် ခွပ်ရှင်တို့ကို သွားသည်။ ငယ်သေးသည်။ ချောသေးသည်။ ဟိုလူနှင့် သွား၊ သည်လူနှင့် သွား၊ ပြောစရာတွေဖြစ်လာပြီ။

ယစ်ထုပ်ကြီးက သူ့အလုပ်ကို ဆင်ခြင်သင့်ပြီ။ သို့သော် မဆင်ခြင်၊ မယားကို ရန်လုပ်လာသည်။ မူးပြီးပြောဆို ကြိမ်းမောင်းသည်။ မယားကလည်းမခံ၊ ကတ်ကက်လန်နှောင် ရန်လုပ်သည်။ အိမ်တွင်းရေးပေါက်ကွဲကြပြီ။ ရိုက်ကြ၊ နှက်ကြပြီ၊ ဆဲကြ၊ ဆိုကြ၊ ငိုကြ၊ ယိုကြပြီ။ အိမ်ထောင်ပစ္စည်းများကို ပေါက်ခွဲ ကြပြီ၊ ရိုက်ချိုးကြပြီ၊ ကလေးနှစ်ယောက် ဒုက္ခဖြစ်ကြပြီ။ ငိုကာ ယိုကာ အဖေကို ပြေးဆွဲကြ၊ အမေကို ပြေးဆွဲကြလုပ်ရသည်။ ရုပ်ရန်ကောဟု အဖေက ရိုက်ထုတ်လိုက်သည်။ ဒေါသဖြစ်နေ သော အမေကလည်း မိခင်စိတ်ပျောက်၍ တွန်းဖယ် ပစ်လိုက် သည်။ အပြစ်ရှိသော အဖေနှင့် အမေကြောင့် အပြစ်မဲ့သော သားနှင့် သမီးမှာ အရွယ်နှင့် မမျှသည် နာကြည်း ကြေကွဲစရာ များကို ခံစားကြရသည်။ ဤအကျည်းတန်သော မြင်ကွင်းကို မြင်ရသူတိုင်းစိတ်ဆင်းရဲ ကြသည်။ လောကကြီး မတရားပါဘူး ကွာဟု ရေရွတ်ချင်စိတ်ဖြစ်ရသည်။

အဖေအရက်မူးလဲပြီးအော့အန်နေသည်ညတစ်ည တွင်ကလေး နှစ်ယောက် အဖေကို ပြုစုနေစဉ် အမေသည် ပွဲလမ်း သဘင် အပျော်သွားရာမှ ဆုံခဲ့တဲ့ခဲသူနှင့် ပင် လိုက်ပြေးသွားတော့ သည်။ ကလေးနှစ်ယောက်သိသောအခါ ဆောက်တည်ရာမရ ငိုကြွေးပူဆွေးကြသည်။ ကလေးတို့၏ နနယ် သော နှလုံး သားလေးများမှာ မမျှတသော ဝေဒနာ ပြင်းထန်စွာခံကြရသည်။ လောက အကျည်းတန်လေပြီ။

ဖခင်ဖြစ်သူက နောက်အိမ်ထောင်ပြုသည်။ သမီးငယ်လေးကို ဖခင်၏ မိဘများက ယူသွားပြီး ကျွေးမွေးထား ရသည်။ သားလေးမှာ ဖခင်နှင့် ဆက်နေသည်။ မောင်နှမ နှစ်ယောက် တစ်ကွဲတစ်ပြားစီ ဖြစ်သွားကြသည်။ ဝမ်းနည်း ကြေကွဲရပြန်သည်။ မိထွေးဖြစ်သူက စာနာစိတ်ဖြင့် ကြင်နာ သော်လည်း သားလေးအတွက် အမေရင်းမဟုတ်၍ သတိထား ရသည်။ နှလုံးသားလေးမှာ ဒဏ်ရာရခဲ့ပြီ။ စိတ်အားငယ်သွား သည်။ မျက်နှာလေးမှာ ချောမောသော်လည်း အလွမ်းရိပ်လေး သန်းနေသည်။ သိမ်ငယ်မှုလေးလွမ်းနေသည်။ အခြား ကလေး များနှင့်စာလျှင် သွက်လက်ရွှင်လန်းမှု လျော့နည်း သွားလေပြီ။

အိမ်ထောင်ဖက်ရွေးရာတွင် အစကတည်းက ရှုံးမြောင့်ရန်လိုသည်။ မှန်ကန်မှု ရှိသင့်သည်။ စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ ဖြစ်သည် မေတ္တာနှင့် ပြည့်စုံသင့်သည်။ ရုပ်ပိုင်းဆိုင်ရာဖြစ်သော စားဝတ်နေရေးသည်လည်း ပြည့်စုံရန်လိုသည်။ သို့သော်ချမ်းသာ သူကိုယူပြီး မေတ္တာ မပါလျှင် ရုပ်ပိုင်း ပြည့်စုံသော်လည်း စိတ်ပိုင်း ချို့ယွင်းနေတတ်သည်။ စိတ်ပိုင်းကိုသာဦးစားပေးပြီး ရုပ်ပိုင်းကိစ္စ ကို မစဉ်းစားလျှင်လည်း အမှားဖြစ်သည်။ လင်မယားဘဝမှာ မေတ္တာကို အခြေခံ၍ ကိုယ်အားကိုယ်ကိုး ကြိုးစားသင့်သည်။ လင်မယားကြားတွင် မာနမပြိုင်ဘဲ မေတ္တာပြိုင်သင့်သည်။ အိမ်ထောင်သည် သည်းခံမှု ပြိုင်သင့်သည်။ အသာရလိုမှု မပြိုင်ဘဲ အနစ်နာခံမှု ပြိုင်သင့်သည်။ မြေစာပင်သားသမီးများကို ငဲ့ညှာ၍ သာယာသော အိမ်ထောင်ဖြစ်ရန် ကြိုးစားသင့်ကြပေသည်။

ကလေးနှင့် ဆော့ ကစားခြင်း

ကလေးတို့သည် မွေးကင်းစကို လွန်၍ လသားမျှ ရှိလျှင်ပင် လက်လှုပ် ခြေလှုပ် ဆော့ ကစားတတ်ကြသည်။ ဝမ်းလျှားမှောက်သည် အရွယ်၊ လေးဖက်သွားသည် အရွယ်၊ မတ်တတ်စမ်းသည် အရွယ်တို့တွင် တစ်ဆင့်တိုးတက်၍ လှုပ်ရှား မြူးကြွစွာ ဆော့ ကစားတတ်လာကြသည်။ ငါးနှစ်၊ ခြောက်နှစ် အရွယ်မှ အရွယ်ရောက်စေအထိ ကာလသည် မိန်းကလေးရော၊ ယောက်ျားလေးပါ ဆော့ ကစားခြင်းကို အလွန်မက်မောကြသည် အခါဖြစ်သည်။

ဆော့ကစားခြင်းနှင့် ကျန်းမာခြင်း

ဆော့ကစားခြင်းသည် ကလေးတို့အတွက် ကိုယ်ခန္ဓာ၏ လိုအပ်ချက်ဖြစ်သည်။ ကလေး၏ သဘာဝလည်း ဖြစ်သည်။ ကလေးသည် ဆော့ကစားနေမှ ကျန်းမာသည်။ အပြန်အလှန် ကောက်ယူရလျှင် ဆော့ကစားခြင်း မရှိ၊ ငြိမ်သက်နေသော ကလေးသည် ရုပ်ကျန်းမာရေး ချို့ယွင်းနေ၍ သော်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကျန်းမာ

ရေး တစ်စုံတစ်ခု ချို့ယွင်းနေ၍ သော်လည်းကောင်း ဖြစ်နိုင်၏။ ကလေးများ ဆော့ကစားနေသည်မှာ မိဘများအတွက် ဝမ်းသာစရာဖြစ်သည်။ ပြေးလွှား ခုန်ပေါက်ဆော့ကစားခြင်းဖြင့် ကလေးတို့၏ ကိုယ်ခန္ဓာ ကျန်းမာသန်စွမ်းလာသည်။ ကြီးထွားတိုးတက်လာသည်။ စိတ်ပျော်ရွှင်မည်။ ကစား၍ အားရလျှင် နားမည်၊ စားမည်၊ အိပ်မည်၊ သဘာဝ ကျနေသော ကလေးဖြစ်သည်။

ဆော့ကစားခြင်းကို မငြူစူသင့်

အချို့သော လူကြီးမိဘများသည် ကိုယ်တိုင်လည်း ငယ်ရာမှကြီးလာသည် ဖြစ်ပါလျက်နှင့် ဘဝမေ့၍ ကလေး၏ ဆော့ကစားခြင်းကို ငြူစူတတ်ကြသည်။ 'ဆော့လိုက်ကြတဲ့ ကလေးတွေ ငါကြည့်လို့ကို မရဘူး' 'မဆော့နဲ့၊ မကစားနဲ့၊ တစ်ယောက်မှ လှုပ်နဲ့၊ ငြိမ်ငြိမ်နေကြစမ်း' စသည်ဖြင့် ပြောဆိုတတ်ကြသည်။ အချို့ဆိုလျှင် ကလေး၏ ဆော့ကစားခြင်းကို အတင်းအကျပ် ချုပ်ချယ်တတ်ကြသည်။ ကလေး၏ ဆော့ကစားတတ်သည် သဘာဝကို လျစ်လျူပြု၍ ဟန့်တားပိတ်ပင်ခြင်းသည် လူကြီးမိဘ၏ မသိနားမလည်မှု၊ စာနာစိတ်ကင်းမဲ့မှုဖြစ်သည်။ ကလေးများကို ပျော်ရွှင်စွာ ဆော့ကစားပါစေ၊ ကလေး၏ ဆော့ကစားခြင်းကို အားပေးပါ။ သို့မှသာ ကလေးကျန်းမာ၍ ဉာဏ်ပညာသည် ထက်မြက်သည်။ ရုပ်ပိုင်း ရော၊ စိတ်ပိုင်းပါ မှန်ကန်စွာ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်သည် သားကောင်းသမီးကောင်းများ ဖြစ်လာမည်။

စနစ်တကျ ကစားတတ်ပါစေ

ကလေး၏ ဆော့ကစားခြင်းကို အားပေးရာတွင် ကောင်းသောမှန်ကန်သော ကစားနည်းများကို စနစ်တကျ ကစားတတ်စေရန် ထိန်းကျောင်းပြုပြင်ပေးခြင်းကား လိုအပ်ပေသည်။ အချို့သော ကစားနည်းများသည် အစကတည်းက စနစ်ကျမှ ထူးချွန်နိုင်သည်။

ကစားနည်းများစွာတို့သည် နည်းပြဆရာနှင့် တကွ စနစ်တကျ သင်ပေးလျှင် ကလေးအတွက် ကျန်းမာဖျော်ရွှင်မှုလည်း ရသည်။ အားကစားထူးချွန်မှုလည်း ရရှိနိုင်သည်။ စည်းကမ်းရှိရှိနှင့် စနစ်တကျ ကစားတတ်ခြင်းဖြင့် ထိုကလေး၏ ဘဝတွင် စည်းကမ်းရှိခြင်း၊ စနစ်ကျခြင်းများလည်း ကျင့်သုံးရသွားနိုင်သည်။ အများနှင့် ပူးပေါင်းကစားရာတွင် တစ်ဦးကောင်းတစ်ယောက်ကောင်းအတ္ထုလွန်ကဲ၍ မရသည့်ဘဲ လက်တွေ့ သိလာခြင်းဖြင့် အတ္တဟိတ၊ ပရဟိတမျှတသော စိတ်လည်း ရရှိလာနိုင်သည်။

ကစားဖော်အချင်းချင်း ကူညီရင်း၊ ညှာတာရင်း ပေါင်းသင်းဆက်ဆံရေးနယ်ပယ်လည်း ကျယ်ပြန့်လာနိုင်သည်။ ထို့ကြောင့် ကလေးများကို စည်းကမ်းရှိရှိ နှင့် စနစ်တကျ တတ်စေရန် လူကြီးမိဘများက ပံ့ပိုးကူညီသင့်ကြသည်။

ဆော့ကစားခြင်းနှင့် အန္တရာယ်

ကလေး၏ အပြစ်ကင်းသော ဆော့ကစားခြင်းများကို အားပေးကူညီသင့်သော်လည်း အန္တရာယ်ဖြစ်မည် ဆော့ကစားခြင်းများကို လူကြီးမိဘတို့က သတိရှိစွာဖြင့် ဟန့်တားသင့်ကြသည်။ ငယ်ရွယ်သော ကလေးသည် လူကြီးများကဲ့သို့ အတွေ့အကြုံမရှိသေးသောကြောင့် အန္တရာယ်ကို မသိမမြင်တတ်ကြ။

ထို့ကြောင့် မကြာခဏ ဆော့ကစားရင်း အန္တရာယ်ဖြစ်တတ်ကြသည်။

တစ်ဖက်နှင့် တစ်ဖက်ခဲများ၊ တုတ်များဖြင့် ပစ်ပေါက်၍ ဆော့ကစားခြင်း၊ တစ်ဖက်နှင့် တစ်ဖက် ခြေကန်တမ်းကစားခြင်း၊ ရေမကူးတတ်ဘဲ ရေနက်ရာ မြစ်ချောင်းအင်းအိုင်များသို့ ဆင်း၍ ကစားခြင်း၊ ရေအောက်တွင် ဘာရှိသည်ဟု မသိဘဲ မြစ်ကမ်းပါး ချောင်းကမ်းပါး တံတားစသည်တို့မှ ခိုင်မာထိုချခြင်း၊ ကျည်းသားရိုက်သည်ကို ရှေ့မှ ဖမ်းဆီး၍ ကစားခြင်း၊ သစ်ပင်ပေါ်တွင် တစ်ကိုင်းမှ တစ်ကိုင်းကူး၍ စိမ်ပြေးတမ်းကစားခြင်း၊ အလွန်နေပူသည် အချိန်တွင် နေပူသည် နေရာတွင်းပြင်၌ ကစားခြင်း၊ ကားလမ်းမများကို ဖြတ်ကျော်ပြေးလွှား၍ ခွန်လိုက်ခြင်း စသည်တို့ကား ကလေးများအတွက် အန္တရာယ် ဖြစ်နိုင်၍ ဟန့်တားပြီး အန္တရာယ် ကင်းသော ကစားနည်းမျိုးကို စားနိုင်စေရန် လွှဲပြောင်းစီစဉ်ပေးသင့်သည်။

ကလေးနှင့် ကစားကွင်း

တိုးတက်သောနိုင်ငံများတွင် ကလေးတို့၏ ဆော့ကစားခြင်းကို လူကြီးများကိုယ်တိုင်စနစ်တကျ စီစဉ် ပေးကြသည်။ မြို့တိုင်း၊ ရွာတိုင်း၊ ရပ်ကွက်တိုင်း၊ ကျောင်းတိုင်းတွင် ကလေး ကစားကွင်း များ ဆောက်လုပ်ပေးကြသည်။ ကလေးကစားစရာပစ္စည်းများ ပြည့်စုံစွာ ထားပေးကြသည်။

ကလေးများကလေးဖြစ်ရကျိုး နပ်ကြသည်။ ကျွန်ုပ်တို့နိုင်ငံတွင် မြေတွေ ပေါပါလျက်နှင့် ကလေးကစားကွင်း ဟူ၍ စနစ်တကျ သတ်မှတ်ပေးခြင်း ရှားပါးလှပါသည်။ ကလေး ကစားကွင်းနှင့် ကစားပြီး ကြီးပြင်းခဲ့ ရသူ ရှားပါးလှသည်။ ရွာမှာ မရှိ၊ ရပ်ကွက်မှာ မရှိ၊ ကျောင်းမှာ မရှိ၊ မြို့ကြီးများမှာ ပင်မရှိ၊ ရှိသော အားကစားကွင်း ဆိုသည်မှာလည်း ကလေးများ ကစားရန် မဟုတ်၊ လူကြီးများ ကစားရန် အတွက်သာဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ကလေးများသည် လမ်းပေါ်မှာကစားရသည်။ တိုက်ကြို တိုက်ကြားမှာ ကစားရသည်။ မြေတလင်းကွင်းပြင်တွေ့ ရာမှာ ကစားရသည်။ အန္တရာယ်များကြသည်။

မြို့တည်၊ ရွာတည်၊ ရပ်ကွက်တည်တိုင်း ကလေးကစားကွင်းကို ထည့်သွင်းစဉ်းစား၍ မဖြစ်မနေပါသင့် ပါပြီ။ မြို့ဟောင်း၊ ရွာဟောင်း၊ ရပ်ကွက်ဟောင်းများမှာလည်း ကလေးကစားကွင်းတစ်နေရာကို စီစဉ်ပေးလျှင် လွယ်ကူစွာပင် ဖြစ်နိုင်သည်သာများပါ၏။ နောင်တွင် မြို့သစ်၊ ရွာသစ်၊

ရပ်ကွက်အသစ်တည်တိုင်းလည်း သင့်တော်သည့် တစ်နေရာ (သို့မဟုတ်) နှစ်နေရာ၊ သုံးနေရာမှာ ကလေးကစားကွင်းများ တိကျစွာ သတ်မှတ်ဖော်ဆောင်ပေးသင့်ပေပြီ။

ယခုလက်ရှိ အချိန်၌ မြို့တိုင်းတွင် ပန်းခြံများနှင့် ဆွဲ၍ ကလေးကစားကွင်းများပေါ်ပေါက်လာ၍ ကလေးများ ဆျော်ရွှင်စွာ ကစားနေကြသည်ကို မြင်ရသည်မှာ ဝမ်းသာဖွယ်ရာ ကောင်းလှပေသည်။

ကစားချိန်၊ နားချိန်၊ ပညာဆည်းပူးချိန်

ကလေးများကို ပညာသင်ချိန်၊ ကစားချိန်၊ နားချိန်၊ စာကြည့် ချိန်ဟူ၍ မိဘများက တိကျစွာပိုင်းခြင်းသတ်မှတ်ပေးသင့်သည်။ ကလေး၏ သဘာဝမှာ ကစားမလား၊ စာကျက်မလား ဟု မေးလျှင် ကစားရန်သာ ဆန္ဒရှိပေလိမ့်မည်။ အောင်မြင်လိုစိတ်၊ ယှဉ်ပြိုင်လို စိတ်၊ ချီးကျူးခံလိုစိတ်၊ မိဘဆူပြောမည်ကို စိုးရိမ်စိတ်တို့ကြောင့် သာ စာကြည့်၍ နေရပေမည်။ မိဘများကလည်း ကလေးစရိုက် နှင့် ကလေးသဘာဝကို သိပြီး ဆုံးမပြုပြင်ပေးရမည်။ မည်သည့် အရာမဆို တန်ဆေး လွန်ဘေးဟူသော စကားရှိသည်။ ဆော့ ကစားခြင်းသည် ကလေးကို ကျန်းမာ သန်စွမ်းစေသည်မှာ နှိမ့်သော်လည်း အလွန်အမင်းဆော့ကစား လွန်းလျှင် အားအင် ကုန်ခန်းသည်။ စိတ်ဓာတ်ပေါ့ပျက်သည်။ ပညာသင်ကြားရေး သို့မဟုတ် စိတ်ဝင်စားခြင်း မရှိဖြစ်တတ်သည်။ ထို့ကြောင့် ကစားချိန်၊

၁၈၈ လယ်တွင်းသားစောချစ်

နားချိန်၊ စားချိန်၊ စာကြည့်ချိန်၊ အိပ်ချိန် သတ်မှတ်ပေးသင့်သည်။

ယနေ့ ပညာသင်ကြားရေးတွင် ယှဉ်ပြိုင်ရလွန်းသောကြောင့် ကလေးများ ဆော့ကစားချိန်မရ၊ ကလေးဖြစ်ရုံနဲ့ ကြသည်များလည်း ကလေးတို့အတွက် နစ်နာသည်။ ကလေးများသည် နံနက်အစောကြီး ထစာကြည့်၊ မိုးလင်းသည်နှင့် ကျူရှင်ပြေး၊ ပြေးတော့ ကျောင်းတက်၊ ညနေကျောင်းဆင်းတော့ ကျူရှင်ပြေး၊ အိမ်ပြန်ရောက်သည် နှင့် စားသောက်ပြီးစာကြည့်၊ ကလေး၏ အချိန်စာရင်းတွင် ကစားချိန်ပျောက်နေသည်။ ကလေးတို့အတွက် ကစားချိန်ရှိသင့်သည်။ သို့မှသာလည်း ပညာသင်ကြားရာ၌ ဉာဏ်ပညာထက်မြက်သည်။ ပညာသင်ကြားရေးထူးချွန်အောင်မြင်မည်။

အသက်ကြီးမှ သံပတ်ကားဖြင့် ကစားသူ

ရည်မှန်းချက်ရှိခြင်း၊ ဘဝအတွက် တိုးတက်အောင် ကြိုးစား အထုတ်ခြင်းသည် ကောင်းပါ၏။ သို့သော် မျှော်မှန်းချက် ကြီးမားလွန်းလျှင် အစွန်းတစ်ဖက်သို့ ရောက်တတ်သည်။ တစ်ဖက်မှ အောင်မြင်မှုရသည်နှင့်အတူ အခြားတစ်ဖက်မှ အစားထိုး၍ ရသော ဆုံးရှုံးမှုများကိုလည်း ပေးရသည်။ ကျွန်ုပ်၏ မိတ်ဆွေတစ်ယောက်သည် ငယ်စဉ်ကတည်းက စိုက်ပျိုးရေးဝန်ထောက်တစ်ယောက်ကို အားကျ၍ စိုက်ပျိုးရေးဝန်ထောက် ဖြစ်အောင် ကြိုးစားမည်ဟု ဆုံးဖြတ်သည်။ ပညာကြိုးစားသင်သည်။

ဆယ်တန်းအောင်ချင်စိတ်ကြီးမား၍ သူများကစားချိန်မှာပင် မကစားနိုင်။ ဆယ်တန်းအောင်ပြီး စိုက်ပျိုးရေး တက္ကသိုလ် ဆက်တက်သည်။ စိုက်ပျိုးရေး တက္ကသိုလ်တွင်လည်း သူများသွား၍မသွားနိုင်၊ သူများကစား၍ မကစားနိုင်၊ ဘွဲ့ရအလုပ်ဝင်ပြီးအသက် (၃၇)နှစ်တွင် စိုက်ပျိုးရေးဝန်ထောက်ဖြစ်သည်။ သူဖြစ်ချင်သည်ကို ဖြစ်ရပြီ။ ထိုအခါကျမှ ငယ်စဉ်ကတည်းက ဘာမျှမကစားခဲ့ရသေးသည်ကို သတိရ၍ သံပတ်ပေးသော ကားလေးကိုဝယ်ပြီး အိမ်မှာတစ်ယောက်တည်း ကစားသည်။ သို့သော် မပျော်တော့ပါ။ အရွယ်ကသံပတ်ကားနှင့် ကစား၍ ပျော်သော အရွယ်ဟုတ်တော့ပါ။ နောက်ကျသွားပြီ၊ ကစားချိန်တွေ ကုန်ဆုံး ကျော်လွန်ခဲ့လေပြီ...။

ကလေးတို့ ရွှင်လန်းချမ်းမြေ့ကြပါစေ

ကလေးကို ချစ်လျှင် ပညာသင်ပေးခြင်းကို အလေးအနက်ထားသကဲ့သို့ ကလေး၏ အသက်အရွယ်အလိုက် ဆော့ကစားခြင်းကိုလည်း အလေးထားသင့်သည်။ ကလေးများကိုယ်လက်လှုပ်ရှားဆော့ကစားခြင်းဖြင့် ကိုယ်ခန္ဓာကျန်းမာ သန်စွမ်းစေရန် ရုပ်ပိုင်းရွှင်လန်းစေရန် မိဘများက စီစဉ်ပေးသင့်သည်။ ထိုကလေးများသည် ကလေးအခွင့် အရေးကို အပြည့်အဝစားရသည်။ ဉာဏ်ပညာ ထက်မြက်၍ ပညာ သင်ကြားရေးလည်း အောင်မြင်ထူးချွန်နိုင်သည်။ ပညာသင်ကြား၍ အလုပ်ခွင်ဝင်သောအခါမှာလည်း ကိုယ်ကျန်းမာ စိတ်ချမ်းသာသည်။

၁၉၀ လယ်တွင်းသားစောချစ်

လုပ်သားကောင်းများဖြစ်လာမည်။

ကလေးများ ကလေးဖြစ်မရှုံးကြပါစေနင့်။

ပါစေ။
ကလေးများ ဆော့ကစားခွင့်ရ၍ ပျော်ရွှင်ချမ်းမြေ့ပါစေ။
ကလေးများ ရွှင်လန်းကျန်းမာ၍ အောင်မြင်ကြ

— ကလေးနှင့် အနုပညာကို ခံစားခြင်း —

ဂရိပညာရှင် ပလေတို (Plato) ၏ အကယ်ဒမီ ခေါ်ကျောင်းတော်တွင် ကလေးတို့ ကြုံ့ခိုင်သန်စွမ်းအောင် ကျန်းမာရေးလေ့ကျင့်စေခဲ့သည်။ အနုပညာကိုခံစားတတ်စေရန် ဂီတကိုလည်း သင်ပေးသည်။ အနုပညာကို ခံစားတတ်ခြင်း မရှိသူတို့သည် မျှမတသောစိတ်မရှိသော ကြောင် စိတ်မချရဟု ပလေတိုကဆိုသည်။

ဝန်းကျင်လှပ ကြည်နူးကြ

လူတို့သည် သဘာဝပတ်ဝန်းကျင်၏ အလှအပ၊ လူ့ဘောင် လောက၏ အလှအပကို ခံစားတတ်ရန် လိုသည်။ လေပြည့် ကလေးတိုက်၍ သစ်ရွက်ကလေးများ လှုပ်ခတ်နေသောအလှ၊ ပန်းကလေးများ ပွင့်လန်းနေသော အလှ၊ တလိပ်လိပ် တက်လာသော ညိုညိုမှောင်မှောင် မိုးတိမ်တောင်တို့၏ အလှ၊ မြားတန်းကလေးများလို အပြေးအလွှား ကျဆင်းလာသော ပုလဲရည် မိုးစက်တို့၏ အလှ၊ ရှစ်ရပ်ဝန်းကျင်ကို ဧဝံဝါခြုံပေးသော

နေ့နှင့်မှတို့၏ အလှ၊ နေထွက်ခြင်းအလှ၊ နေဝင်ခြင်း အလှ၊ တိမ်ညိုတိမ်ဝါတို့၏အလှ၊တောအလှ၊တောင်အလှ၊မြစ်ချောင်းအင်းအိုင်တို့၏အလှ၊ပင်လယ်ပြင်၏အလှ၊စမ်းချောင်းကလေး၏ အလှ၊ လေမှာ လွင့်နေသော ရွက်ကြွေလေးများ၏အလှ စသည်ဖြင့်သဘာဝပတ်ဝန်းကျင်တွင်ရှိသည့်အလှ ပန်းချီကားချပ်များကို ကြည့်နူးတတ်ရန်၊ ခံစားတတ်ရန် လိုပါသည်။ မိဘဆရာတို့သည် ကလေးများကို ငယ်စဉ်ကတည်းက သဘာဝပန်းချီအလှများ ခံစားတတ်စေရန် လေ့ကျင့် သင်ကြားပေးသင့်သည်။

သဘာဝဂီတ ခံစားကြ

လူ့ပတ်ဝန်းကျင်တွင်လူတို့ ကြည့်ရှုကြည့်နူးစရာ သဘာဝအလှ ပန်းချီကားများရှိသကဲ့သို့ လူတို့နားဆင်ခံစားစရာ သဘာဝဂီတများလည်း ရှိနေသည်။ စမ်းရေစီးသံဂီတ၊ သစ်ပင် ဝါးပင်ကို လေတိုးသံဂီတ၊သမင်ကတောက်၊ချေကဟောက်၊မျှောက်ကကြိုးခွေ၊ဒေါင်းအိုးဝေ ဆိုသကဲ့သို့ တောကောင်တို့၏ အတိုင်အဖောက်ညီညီ အော်မြည်သံ ဂီတ၊ ရွက်ခြောက်ကလေးများ ကြွေလွင့်သံဂီတ၊ မိုးပေါက်ကလေးများကမ္ဘာမြေသို့ ထိမှန်သံဂီတ၊ မိုးချုန်းသံဂီတ၊ မိုးစွေငှက်၊ ဥဩငှက် စသည့် ကျေးငှက်ကလေးများ၏ တွန်ကျူးသံ ဂီတ စသည့် သဘာဝဂီတ များကို ကြည့်နူးတတ်၊ ခံစားတတ်ရန်လိုပါသည်။ မိဘဆရာတို့သည် ကလေးများကို ငယ်စဉ်ကတည်းက သဘာဝဂီတသံများ ခံစားတတ်စေရန်

လေ့ကျင့်သင်ကြားပေးသင့်သည်။

မပြုမပြင် ပင်ကိုယ်အလှ

မပြုမပြင် ပင်ကိုယ်အလှကို သဘာဝအလှဟု ခေါ်ကြသည်။ လယ်သမားကြီး လယ်ထွန်နေသောအလှ၊ ကောက်စိုက်သမ၏ ကောက်စိုက်နေသောအလှ၊လှေထိုးနေသော လှေသမား၏အလှ၊ ကျွဲစီးနေသော ကျွဲကျောင်းသား၏အလှ၊ သဲတွင်း ရေချိုခပ်နေသော တော၏ သမီးဖျို လုံမငယ်၏အလှ၊ မြစ်ပြင်မှ လှေငယ်နှင့် ပိုက်ကွန်ချနေသော တံငါသည်၏ အလှ၊ သစ်ဆွဲနေသော ဆင်ကြီး၏အလှ၊ စမ်းရေသောက်နေသော သမင် အုပ်၏အလှ၊ ထန်းတောနှင့် ထန်းတက်သမား၏အလှ၊ ဆွမ်းခံထွက်လာသော တောရကျောင်းမှ ကိုရင်လေးနှင့် ဆွမ်းဟင်းခွက် ဗျတ်ထမ်းသော ကျောင်းသားကလေး၏အလှ စသည်တို့လည်း တမင်အလှဆင်နေကြခြင်းမဟုတ်ဘဲ သဘာဝ အတိုင်းကြည့်နူးစရာ လှပနေခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုအလှအပကလေးများကိုလည်း ကြည့်မြင်တတ်ရန်၊ ကြည့်နူးတတ်ရန် လိုပါသည်။ မိဘဆရာတို့သည် ကလေးများကို ငယ်စဉ်ကတည်းက လေ့ကျင့်သင်ကြားပေးသင့်သည်။

မခံစားတတ်လျှင် ရှုံးသည်

မိမိပတ်ဝန်းကျင်မှ သဘာဝအလှအပနှင့် ဂီတများကို မခံစားတတ်သူသည် နှစ်နာသည်။ ဆုံးရှုံးသည်။ သဘာဝ တရားက လူတိုင်းကိုကြည့်နူးစရာခံစားစရာလေးများအစဉ် ပေးနေပါ၏။ အချို့က ခံစားတတ်၍ ခံစားရသည်။ အချို့က မခံစားတတ်၍ မခံစားရ။ မန္တလေးတက္ကသိုလ်တွင်နေစဉ်က ရင်းနှီးသော သူငယ်ချင်း တစ်ယောက်ရှိခဲ့သည်။ သူသည် ရည်ရွယ်ချက်ကြီးမားသည်။ ပညာကြိုးစားသည်။ အချိန်တိုင်း စာကြည့်သည်။ စာကျက်သည်။ အပျော်အပါး အလွန်နည်းသည်။ သူ့ကျန်းမာရေးအတွက် ညနေတိုင်းရေနီမြောင်းတစ်လျှောက် လမ်းလျှောက်သည်။ သူ့သတ်မှတ်ထားသော ထနောင်းပင်သို့ အမြန်ဆုံးရောက်အောင်သွားသည်။ ရောက်သည်နှင့် ပြန်လှည့်သည်။ အဆောင်သို့ အမြန်ပြန်သည်။ အဆောင်ရောက်သည်နှင့် ခြင်ထောင်ထဲဝင်ပြီး စာကြည့်သည်။

ကျွန်တော်က သူနှင့်အတူ လမ်းလျှောက်ရင်း 'ဟာ... အနောက်ဘက် ကောင်းကင်ကို ကြည့်လိုက်စမ်း၊ တိမ်တွေ တောက်နေတာ လှလိုက်တာကွာ' ကိုယ်တိုင်သဘောကျစွာ ကြည့် ရင်းသူ့ကိုလည်း အကြည့်ခိုင်းသည်။

'တိမ်တောက်တာပဲကွာ၊ အဆန်းလုပ်လို့'

သူကလှည့်၍ပင်မကြည့်။

အပြန်ကျတော့ နည်းနည်းမှောင်ပြီ။ အရှေ့ဘက် ဆီမှရှမ်းရိုးမတောင်တန်းကြီးပေါ်တွင်တောင်ယာမီးရှို့ထားသော မီးစောင်းတန်းကြီးများကို လှမ်းမြင်ရသည်။

'ဟာ...ဟေ့ကောင်၊ အရှေ့ဘက်ကတောင်ကြီးတွေကို ကြည့်လိုက်စမ်း၊ တောမီးတွေလောင်နေတာ လှလိုက်တာကွာ'

ကျွန်တော်ကအားပါးတရ ပြောမိသည်။ ကိုယ်ဘာသာ ကြည့်၍လည်း သဘောကျနေသည်။

'မင်းကလဲ တော်တော်စိတ်ကူးယဉ်တဲ့ကောင်၊ သူ့ဘာသာ တောမီးလောင်တာပဲ ဘာလှနေရမှာလဲ'

သူကတော့ ခပ်သုတ်သုတ် လျှောက်လှမ်းနေသည်။

နောက်တော့သူကလည်း ကျွန်တော့နှင့် မတွဲပါ။ ဘယ်သူနှင့်မှလည်း မတွဲတော့ပါ။ သူနှင့်သွားရသည်မှာ ကြည့်နူးစရာမကောင်းပါ။

သဘာအလှနှင့် စိတ်ထားအလှ

သဘာဝ အလှအပများကို ခံစားတတ်သူသည် ကြည့်နူးစိတ်၊ နှစ်သက်မြတ်နိုးစိတ် ဖြစ်သည်။ စိတ်ထား နူးညံ့သည်။ ချစ်ရော၊

စိတ်ပါပျော့ပျော့ပျောင်းပျောင်းရှိသည်။ ကျွန်တော်၏ မန္တလေး
 တက္ကသိုလ်မှ သူငယ်ချင်းမှာ သဘာဝအလှကိုလည်း မခံစား၊
 သူများက အလှအပ ခံစား၍ ပြောပြလျှင်လည်း နားခါးသည်။
 ခက်ထန်နေသည်။ အပေါင်းအသင်းလည်း အလွန်နည်းသည်။
 သူ့ကိုယ်တိုင် တင်းကျပ်မှုကို ခံစားနေရသလို ပတ်ဝန်းကျင်ကို
 လည်း တင်းမာ ပူလောင်စေသည်။ သူ့စိတ်ထားမှာ ပြတ်သား
 သည်။ အကြင်နာ နည်းသည်။ ထိုသူမျိုးမှာ ပြတ်သားရာမှ
 တစ်ဆင့် ရက်စက်စရာရှိလျှင် ရက်စက်တတ်သည်။ သို့သော်
 ကျွန်တော့်သူငယ်ချင်းသည် သူ့ကြီးလာသောအခါ နားလည်
 လာသည်။ သူ့ သားသမီး များကို သူ့လိုဖြစ်မှာ စိုးရိမ်လာသည်။

‘ငါ ခုထိ လေတစ်ချက် မချွန်ဖူးဘူး၊ သိချင်းတစ်
 ပုဒ်၊ မပြောနဲ့၊ တစ်လုံးတစ်ပါးတောင်ရောင်လို့ မဆိုဖူးဘူး၊
 ငါ့သားသမီးတွေ ငါ့လို မဖြစ်အောင် မနည်းလုပ်နေရတယ်ကွာ’
 ဟုဆိုသည်။

လောကကို အလှဆင်ပါ

ကိုယ်တိုင်က ခံစားတတ်မှ သူများကိုလည်း ခံစားရအောင် ဖျော်ဖြေ
 နိုင်သည်။ ကိုယ်တိုင်က ကြည်နူးတတ်မှ သူ တစ်ပါးကိုလည်း
 ကြည်နူးရအောင် ဖြည့်ဆည်းနိုင်သည်။ အနုပညာစိတ်သည် နူးညံ့
 လှပရုံမက သူတစ်ပါးကိုလည်း နူးညံ့လှပအောင် ဖန်တီးနိုင်သည်။
 သဘာဝအလှများကို မြတ်နိုးတတ်မှ လူ့ဘောင်လောကနှင့်

သဘာဝ လောကကို ချစ်သည်။ သဘာဝလောကနှင့် လူ့ဘောင်
 လောကကို မြတ်နိုးချစ်ခင်တတ်မှ သဘာဝလောကနှင့် လူ့ဘောင်
 လောက၏ အလှပျက်မည် တရားများကို ကာကွယ်ဟန့်တား
 သည်။ သဘာဝလောကနှင့် လူ့ဘောင်လောကကို အလှဆင်သူ
 ဖြစ်အောင် ကြိုးစားသည်။

အလှဖျက်သူ ရက်စက်သူ

ယနေ့ကမ္ဘာပေါ်တွင် မိမိတို့ တစ်ဦးချင်း၏ တိုးတက်ကြီးပွားရေး
 ချမ်းသာကြွယ်ဝရေးအတွက် သဘာဝ၏ အလှတရားများကို
 မဝေမကွက် ရက်စက်ကြသူများရှိသည်။ ထို့ကြောင့် ပင်လယ်
 ဖျော်ဖွဲ့ ကြီးများ မျိုးတုံးတော့မည်။ ဝေလငါးကြီးများ အုပ်လိုက်
 ချီ၍ အသတ်ခံနေရသည်။

ကြွကြွများ လက်ကျန် အလွန်နည်းသွားပြီ။
 ဆင်ကြီးများ ကြေကွဲစရာ ဇာတ်သိမ်းနေရရှာသည်။ ထို့ထက်ပို၍
 ဘိန်းဖြူ ကဲ့သို့သော လူသားအမျိုးတုံးစေသည့် မူးယစ်ဆေးဝါး
 များကို ထုတ်လုပ်ရောင်းချလာကြသည်။ လောက၏ ငြိမ်းချမ်းမှု၊
 သာယာမှု၊ လှပမှု များကို ကိုယ်တိုင်က မဖန်တီးရုံမက ရက်စက်
 စွာ ဖျက်ဆီးလာကြသည်။

ကမ္ဘာကို ပင် ဖျက်မည်လော

တစ်ဖက်နှင့် တစ်ဖက် တစ်နိုင်ငံနှင့် တစ်နိုင်ငံ လောဘ၊ ဒေါသ၊ မာန်မာန၊ အာဃာတ များ ပြိုင်ရင်း ဤကမ္ဘာပေါ်တွင် ကမ္ဘာစစ်ကြီး နှစ်ကြိမ်ဖြစ်ခဲ့ဖူးပြီ။ သတ်ကြ၊ ဖြတ်ကြ၊ နှိပ်စက်ညှဉ်းပန်းကြ၊ သေကြေပျက်စီးကြ၊ စစ်မီး ဟုန်းဟုန်း တောက်လောင်ကြ၊ စမ်းရေကြည်ကြည်မှာ သွေးနီနီ ရောယှက်၍ စမ်း၏အလှ ဖျက်သလိုပင်လယ်သမုဒ္ဒရာတို့မှာ စစ်သင်္ဘောများမင်းမူကြသည်။ အမြောက်သံ၊ ဗုံးသံ၊ ပေါက်ကွဲသံတို့ဖြင့် အကျည်းတန်ခဲ့ရပြီ။ ကောင်းကင်ယံမှာလည်း လေယာဉ်ပျံချင်း၊ ဒုံးဖျံချင်း စစ်ဆင်ခဲ့ကြပြီ။ လူများ ဒုက္ခ ရောက်ခဲ့ကြပြီ၊ ဝမ်းနည်း ကြေကွဲစရာ တွေဖြစ်ခဲ့ကြပြီ။

ယခုအခါတွင်ကား ဤကမ္ဘာကြီးသည် အဏုမြူဗုံးများ၏ ခြိမ်းခြောက်မှုကို ခံနေရသည်။ ယနေ့ ဤကမ္ဘာပေါ်တွင် လူသားတို့ ဖန်တီးထုတ်လုပ်ထားသည့် အဏုမြူဗုံးများသည် ဤကမ္ဘာကြီးတစ်ခုလုံးကို ဖျက်ဆီးရန် လုံလောက်ရုံသာမက ပိုလျှံလျက်ပင် ရှိနေပြီဟု ဆိုကြသည်။ အဏုမြူစစ်ကြီးဖြစ်လျှင် သဘာဝအလှများနှင့်တကွ ကမ္ဘာကြီးပျက်စီးသွားတော့မည်။

ကလေးနှင့် အနုပညာ

မိဘဆရာတို့သည် ကလေးများကို အနုပညာ ခံစားစားစေရန် ပြုစုပျိုးထောင်ပေးသင့်သည်။ သဘာဝ ပန်းချီ၊ သဘာဝ ဂီတ၊

သဘာဝအက၊ သဘာဝ အလှများနှင့် ရင်းနှီးစေရန် ခံစားစားစေရန် စီစဉ်ပေးသင့်သည်။ ထိုမှ တစ်ဆင့် သဘာဝအလှ၊ သဘာဝဂီတ၊ သဘာဝပန်းချီတို့ကို အတုယူပြီး လူတို့ ဖန်တီးသော အနုပညာများကို မြတ်နိုးတတ်စေရန် ခံစားတတ်စေရန် လေ့ကျင့်ပေးသင့်သည်။

အနုပညာ စိတ်သည် စိတ်သဘောထား နူးညံ့ ပျော့ပျောင်းစေသည်။ ရက်စက်မှုကို လျော့နည်းစေသည်။ စကားမှုကို စက်ဆုပ်စေသည်။ ထို့ကြောင့် စိတ်ထားလှ၍ ပေါင်းသင်းဆက်ဆံရေး အဆင်ပြေသည်။ လူနေမှုဘဝတွင် စိတ်ချမ်းသာစေသည်။

ဤကမ္ဘာပေါ်တွင်ရှိသည့် လူသားများသည် သဘာဝအလှအပများကို မြတ်နိုးစိတ်၊ ချစ်ခင်စိတ်၊ လှပအောင် ဖန်တီးလိုစိတ်များဖြင့် ဤကမ္ဘာမြေကြီးအလှပျက်မည့် ဘေးမှ ကာကွယ်၍ လှပအောင် စောင့်ရှောက်သင့်ကြပါသည်။

ကလေးနှင့် ငွေ

‘မုန့်ဖိုးပေးပါ’

ကလေးတို့သည် လူကြီးမိဘများထံမှ မုန့်ဖိုးငွေ တောင်းတတ်ကြသည်။ လူကြီးမိဘတို့ကလည်း မုန့်ဖိုးငွေ ပေးကြ၏။ မုန့်ဖိုးရလျှင် ကလေးတို့ ဝမ်းသာပျော်ရွှင်ကြသည်။ ထိုငွေဖြင့် မုန့် ဝယ်စားသည်။ တစ်ခါတစ်ရံကစားစရာကလေးများ ဝယ်သည်။

ကလေးနှင့် မုန့်ဖိုးပြဿနာ

အချို့မိဘများက ကျောင်းသွားလျှင် ကလေးမုန့်ဖိုးမပေးချင်၊ ကျောင်းတွင်တွေ့ကရာအစားအစာများကို ဝယ်စားလျှင် မကျန်းမာဖြစ်မှာ စိုးသည်။ ထို့ကြောင့် မုန့်ဖိုးမပေးတော့ဘဲ သင့်တော်မည်ထင်သည့် မုန့်ပဲသွားရေစာကို အိမ်မှ ထည့်ပေးလိုက်ကြသည်။ သို့သော် ကလေးသည် ကလေးသာ ဖြစ်သည်။ အခြားသော ကလေးများနည်းတူ မုန့်ဖိုးလိုချင်သည်။ မည်မျှပင် စားကောင်းသောက်ဖွယ်များကို ထည့်ပေးစေကာမူ သူ့လက်ထဲမှ

မုန့်ဖိုးငွေကလေးနှင့် ကျောင်းမုန့်ဆိုင်မှာ ဝယ်စား ရသည်ကို နှစ်သက်ကြည်နူးတတ်သည်။ ထို့ကြောင့် ကျောင်းသွားလျှင် ပွဲလမ်းသဘင်ရှိလျှင် ကလေးကို မုန့်ဖိုးပေးသင့်သည်။

မုန့်ဖိုးနှင့် မသင့်သောအစာ

မုန့်ဖိုးငွေနှင့် မသင့်သည်တို့ကို မစားနိုင်ပါသလောဟု ပြောရန် ရှိပါသည်။ မုန့်ပါသည်။ စားနိုင်ပါသည်။ သို့သော် မိဘက လက်သုပ်ချဉ်များ၊ ယင်နားစာများ၊ မသန်ရှင်းသော အစားအစာများကို မစားသင့်ကြောင်း ကလေးနားလည်အောင် ရှင်းပြသင့်သည်။ စားသင့်သော အစာများကိုလည်း ညွှန်ပြပေးသင့်သည်။ အဖြစ်သင့်ဆုံးမှာ ကျောင်းဈေးဆိုင်များတွင် မသင့်တော်သော အစားအစာများကို မရောင်းရန် ဆရာကြီးဆရာမကြီးများ ဆရာဆရာမများက ဟန့်တားကန့်သတ်ပေးရမည်။ မသင့်သည်ကို စားမည်စိုး၍ မုန့်ဖိုးလုံးဝမပေးသည်ကတော့ မသင့်ပါ။ အများနည်းတူ မုန့်ဖိုးမရလျှင် ကလေး၏စိတ်တွင် အနည်းနှင့်အများ ထိခိုက်တတ်ပါသည်။

မုန့်ဖိုးထက်ပိုသောငွေ

မုန့်ဖိုးပေးသောငွေသည်လည်း အဓိကအားဖြင့် မုန့်ပဲသွားရေစာဖိုးနှင့် သင့်တော်သောငွေသာ ဖြစ်သင့်သည်။ ယေဘုယျအားဖြင့် မူလတန်း၊ အလယ်တန်း၊ အထက်တန်း အတန်းအလိုက်၊ အရွယ်

အလိုက် သင့်တော်ရုံသာပေးသည်။ ဝန်နှင့်အား၊ လေးနှင့်မြားဆို သကဲ့သို့ မိဘတတ်နိုင်သည့်အပေါ်တွင် အနည်းအများ ကွာခြားမှု တော့ရှိပေမည်။

သို့သော် အချို့သော မိဘများသည် ကလေးကို အလိုလိုက်၍လည်းကောင်း၊ လက်ဖွာနိုင်သော အခြေအနေရှိ၍ လက်ဖွာသူလည်းဖြစ်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ အပြိုင်အဆိုင် ဝါကြွားလို၍လည်းကောင်း၊ ပေးသင့်သော မုန့်ဖိုးထက်များစွာ ပို၍ပေးနေတတ်ကြသည်။ အဆိုးဆုံးမှာ မိဘ၏ ဈေးသေတ္တာ ထဲမှငွေ၊ အလုပ်စားပွဲ၏ အဆွဲထဲမှ ငွေ၊ မိဘ၏ အိတ်ထောင်ထဲ မှငွေကို လိုသလို နှိုက်ယူခွင့် ပြုထားခြင်းဖြစ်သည်။

ချစ်ရာမရောက် နှစ်ရာရောက်

ကလေးကို ငွေများများပေးခြင်းသည် ချစ်ရာမရောက်ဘဲ နှစ်ရာ ရောက်တတ်သည်။ ငွေကို လွယ်လွယ်ရ၍ လွယ်လွယ် သုံး တတ်သော ကလေးသည် ငွေ၏ တန်ဖိုးကိုမသိ၊ နှမြောစိတ်မရှိ ဖြစ်လာတတ်သည်။ အသုံးအစားများလာတတ်သည်။ ယောက်ျားလေးများဆိုလျှင် ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ်နှင့် လှက်ဖက်ရည် ဆိုင်ထိုင်ခြင်း၊ စီးကရက်သောက်ခြင်း၊ အပျော် အပါအသွား အလာများခြင်း၊ လောင်းကစားခြင်းတို့ ဖြစ်လာတတ်သည်။ ထိုသို့ အပိုသုံးခွင့်ရ၍ အပိုကိစ္စတွေများလာလျှင် ပညာရေး ဘက်မှာ လျော့ကျသွားတတ်သည်။

ကျွန်ုပ်နှင့် တစ်ရပ်ကွက်တည်းဖြစ်၍ သိကျွမ်း နေသော ကလေးတစ်ယောက်သည် ရှစ်တန်းသာ ရှိသေးသော် လည်း သူ့အိတ်ထောင်ထဲမှာ အမြဲတမ်း ဆယ်တန်၊ ဆယ်ငါးကျပ် တန်များ ထည့်၍ ဖောဖောသီသီ သုံးနိုင်သည်။ သူ့အမေက အထည်ဆိုင်ဖြစ်၍ ငွေကို ဈေးသေတ္တာထဲမှ လိုသလို နှိုက်ယူနိုင် သူဖြစ်သည်။ သိအောင်လည်းယူသည်။ မသိအောင်လည်းယူ သည်။ ထိုကလေးမှာ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်၌ အပျော်ထိုင်နေတတ် ပြီး၁၄ နှစ်ခန့်နှင့် စီးကရက်လက်ကြားညှပ်နေသည်။ မိဘကမသိ ဘဲ မော်လမြိုင်လိုက်သွား၊ ပဲခူးလိုက်သွား၊ ခရီးများ၍ မိဘများ မကြာခဏ သောကဖြစ်ကြရသည်။ မိဘက တတ်နိုင်၍ ကျူရှင် အကောင်းစားများ ထားသော်လည်း စာမေးပွဲမအောင်ဘဲ ကျ သည်။

ကျွန်တော် အစ်မဝမ်းကွဲ တစ်ယောက်၏ သားမှာလည်း သူ့မိဘများ အလိုလိုက်၍ ငွေပေးလွန်းသောကြောင့် အိတ်ထောင်ထဲမှာ ငွေတစ်ရာခန့် ပါလျှင် ငွေမထင်၊ တစ်ရက် မပြည့်ခင် ကုန်အောင်သုံးပစ်သည်။ ယခုအခါတွင် ဆယ်တန်း နှစ်ခါကျပြီး ဆက်လည်းမဖြေတော့ဘဲ ဖဲသမားလေးဖြစ်နေပြီ။ ကလေးကို ကလေးနှင့်တန်သော ငွေသာပေးသင့်သည်။ ထိုငွေထဲမှပင် စုဆောင်းတတ်အောင် စုဘူးစနစ်ဖြင့် အလေ့ အကျင့် လုပ်ပေးသင့်သည်။

အဖေကြီးပြောသော တကယ့်ပုံပြင်

ကျွန်တော်ငယ်စဉ်က အဖေကြီးပြောလေ့ရှိသော ပုံပြင်ကလေး ရှိသည်။ သို့သော်ရှေးတုန်းက ပုံပြင်မဟုတ်၊ အဖေကြီးက ကျောင်း ဆရာဖြစ်၍ သူ့ကျောင်းသား ကုလားလေးတစ်ယောက်၏ တကယ့်အဖြစ်၊ ထို ကုလားလေး၏ အဖေသည် ကုန်စုံဆိုင်ကြီး တစ်ခုကို ပိုင်သည့် ချမ်းသာသူဖြစ်သည်။ သို့သော် ကလေး နှစ်ယောက် ကျောင်းသွားလျှင် တစ်ယောက်ကို တစ်ပဲစီသာပေး သည်။ သို့သော် ထို တစ်ပဲက မုန့်ဝယ်စားရသည်မဟုတ်။ နေ့ လယ် မုန့်စားဆင်းချိန်တွင် စားရန် ပလာတာနှင့်ပဲဟင်း ထည့်ပေးလိုက်သည်။

ညနေအိမ်ပြန်ရောက်သည်နှင့် ပိုက်ဆံတစ်ပဲ မပျောက်မရှုပါလာကြောင်းအဖေ့ကိုပြရသည်။ ပြီးမှ သူတို့ တစ်ယောက်စီအတွက်ပေးထားသော စုဘူးထဲမှာ ထည့်ရသည်။ ပိုက်ဆံတစ်ပဲကို ကျောင်းမသွားမီ မနက်ကတည်းက စုဘူးထဲမှာ ထည့်ခဲ့ချင်၍မရ။ ကျောင်းယူသွားရသည်။ ညနေပြန်လာလျှင် ပြရသည်။ ငွေတစ်ပဲကို တစ်နေ့တာလုံး မပျောက်မပျက်အောင် တာဝန်ယူ၍ထိန်းသိမ်းတတ်စေရန် လေ့ကျင့်ပေးခြင်းဖြစ်သည်။ ပျောက်လျှင်ပြင်းထန်စွာ အရိုက်ခံရသည်။

ငွေကို မနှံမြောခြင်း၊ ငွေမပျောက်အောင် မ ထိန်းသိမ်းနိုင်ခြင်းအတွက် အပြစ်ပေးခြင်းဖြစ်သည်။ ကလေး များမှာ ထိုငွေတစ်ပဲ ပျောက်မည်ကို အလွန်ကြောက်ကြသည်။

တစ်နေ့လုံး ဂရုတစိုက် ထိန်းသိမ်း စောင့်ရှောက်သည်။ ထို့ ကြောင့်ငွေကို တန်ဖိုးထားတတ်မှု၊ ထိန်းသိမ်းတတ်မှု အကျင့် ရသွားသည်။

ဤနည်းအားဖြင့် ကလေးကျောင်းစနေချိန်မှစ၍ နေ့စဉ် တစ်ပဲ တစ်ပဲ စုဆောင်းရသည်။ စုဘူးတစ်ဘူးပြည့်လျှင် ကလေးအမည်ထိုး၍ ဖခင်က သိမ်းထားပေးသည်။ ထိုကလေး ကျောင်းထွက်၍ အရွယ်ရောက်သောအခါ စုဘူးတော်တော် များများရနေပြီ။ ထိုအခါကျမှစုဘူးများကို ဖောက်ပြီး ရသောငွေ နှင့်ကွမ်းယာဆိုလေး တစ်ခု အရင်းနှီးပြုပေးသည်။

ရသောအမြတ်ငွေများကို ဆက်စုရင်းဖြင့် ကွမ်းယာဆိုင်မှာ ပစ္စည်းမျိုးစုံရအောင် ကျူလီယာဆိုင်ကလေးပါ တွဲဖက်လိုက်သည်။ ထိုမှ တစ်ဆင့် ကျူလီယာဆိုင်ကြီး၊ စတိုး ဆိုင်ကြီးအဖြစ်သို့ရောက်အောင် လေ့ကျင့်ပေးသည်။ အတုယူ စဉ်နမူနာကောင်းဖြစ်ပါသည်။ ထိုကဲ့သို့ စည်းကမ်းစနစ်ကျမှု ကြောင့်လည်းလမ်းဘေးကွမ်းယာဆိုင်ကလေးမှ တစ်ဆင့် စိန်ဘာဘူတိုက်ကြီးများအထိ ကြီးပွား တိုးတက်ခဲ့ကြပေသည်။

ပေါ့ပေါ့ရ၊ ပေါ့ပေါ့စား၊ ပေါ့ပေါ့နေ၊ ပေါ့ပေါ့ဖြစ်

ကျွန်တော်တို့ ပေါ့ပေါ့ရ၊ ပေါ့ပေါ့စားပြီး ပေါ့ပေါ့နေလျှင် ပေါ့ပေါ့ သာဖြစ်ကြသည်။ ကျွန်တော်တို့မှာ အသင့်အတင့် ဝင်ငွေလေး ကောင်းလျှင်ပင် ဝါကြွားချင်လာသည်။ လက်ဖွာ ချင်လာသည်။

လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ထိုင်၍ လာသမျှ လူကိုဒကာခံရင်း မင်္ဂလာ ယူချင်ကြသည်။ ကလေးမုန့်ဖိုးကိုလည်း သူများ တစ်ကျပ်ပေး လျှင် ငါးကျပ် တစ်ဆယ် ပေးပစ်သည်။ ကလေး၏ သုံးတတ် စားတတ်ပုံကို ဂုဏ်ယူသော လေသံဖြင့် ကြွားဝါချင်တတ်သည်။ ကလေးကို ငယ်ငယ်ကတည်းက ငွေ ပေါ့ပေါ့ရ ပေါ့ပေါ့သုံးတတ် အောင်လေ့ကျင့်ပေးကြသည်။ ထို့ကြောင့် ကလေးတို့ မပျက်စီး သင့်ဘဲ ပျက်စီးရသည်။ တစ်သက်တာလုံးအထိ ပေါ့ပေါ့စား၊ ပေါ့ပေါ့နေတတ်သော အကျင့်ပါပြီး ပေါ့ပေါ့ သာဖြစ်ကုန်ကြ ရသည်။

ကလေးနှင့်ငွေ

ကလေးကိုမုန့်ဖိုးပေးသည်မှာပေးသင့်ပါသည်။ သို့သော် အရွယ် အတန်းနှင့် သင့်တော်ရုံမျှသော မုန့်ဖိုးငွေသာ ဖြစ်သင့်သည်။ ကလေးကိုချစ်၍ငွေများများပေးလျှင် နှစ်ရာရောက်တတ်သည်။ ငယ်ငယ်ကတည်းကပင်ငွေကို တန်ဖိုးထားတတ်အောင် ချွေတာ စုဆောင်းတတ်အောင် လေ့ကျင့်ပေးသင့်သည်။

ကလေးနှင့် ဆေးလိပ်

ဆေးလိပ်သောက်ခြင်းသည် အလွန်မကောင်း သော အလေ့အကျင့်ဆိုးတစ်ခုဖြစ်သည်။ ဆေးလိပ်ကို စွဲစွဲမြဲမြဲ သောက်မိလျှင် ဖြတ်ရန်ခက်ခဲသည်။ သို့သော် ဖြတ်၍ မရသည် တော်မဟုတ်။ နှစ်ပေါင်းများစွာ အလွန်အကျွံ သောက်ခဲ့ပြီးမှ လုံးဝပြတ်သွားသူတို့ များစွာရှိပေသည်။ သို့သော်မကောင်းသော အလေ့အကျင့်ကို မစွဲမိကပင် အစမလုပ်ခြင်းသည် အကောင်း ဆုံးဖြစ်သည်။

ဆေးလိပ်သောက်ခြင်း၏ ဆိုးပြစ်များ

ဆေးလိပ်သောက်ခြင်းသည် ကောင်းကျိုးမရှိ၊ ဆိုးပြစ်များသာ ရှိလေသည်။ အပိုငွေကုန်ကြေးကျ များစေသည်။ ပုဆိုးကောင်း၊ အင်္ကျီကောင်းကို မီးလောင်ပေါက်ကွဲ ပျက်စီး ဆုံးရှုံးစေသည်။ ခရီးသွားလျှင် ဆေးလိပ်ထည်ရ၊ မီးခြစ်ဆောင်ရနှင့် အလုပ်ပို တရိုကထများသည်။ ဆေးလိပ်မရှိလျှင် နေမရ၊ ထိုင်မရ၊ စားမိတ်မိတ်တနှင့်ချင်းခြင်းတပ်ပြီး ဒုက္ခဖြစ်ရသည်။ ငယ်ရွယ်

သူ့ သောက်လျှင် အသက်အရွယ်ထက်ပို၍ မျက်နှာရင့်သည်။
နှုတ်ခမ်းမည်းသည်။ ပါးစပ်၌ မီးခိုးစော်၊ ဆေးချေးစော်နံ့စေသည်။
ဆီးဝမ်းအထိ ဆေးလိပ်စော်နံ့စေသည်။ အဆိုးဆုံးမှာ လူ၏ ကျန်း
မာရေးကို အမျိုးမျိုး ဒုက္ခပေးခြင်းဖြစ်သည်။

ဆေးလိပ်နှင့် ကျန်းမာရေး ကြိုက်ရာရွေး

ဆေးလိပ်သောက်ခြင်းသည် လူ၏ ကျန်းမာရေးကို ဒုက္ခ
ပေးကြောင်း ယခုအခါတွင် ဆေးပညာရှင်များ၏ စနစ်တကျ
သုတေသနပြုချက်အရ အတိအကျ ဖော်ထုတ်နိုင်ပြီဖြစ်ပေသည်။
ဆေးလိပ်သောက်ခြင်းဖြင့် လည်ချောင်းကင်ဆာ၊ အဆုတ်
ကင်ဆာ ရောဂါဖြစ်စေနိုင်သည်။ ဆေးလိပ်သောက်ခြင်းဖြင့်
လူ့သွေးကြောများ ကျဉ်းမြောင်းစေသည်။ စီးကရက်တစ်လိပ်
သောက်လျှင် မိုင်(၇၀၀၀၀) ရှိသော လူ့သွေးကြောများ (၁၀၅)
မိနစ် ကျဉ်းမြောင်းသွားစေသည်။ ဆေးလိပ်သောက်ခြင်းဖြင့်
သွေးကြောပိတ်ရောဂါရ၍ ခြေထောက်ဖြတ်ရသူများစွာ ရှိသည်။
ယခုနောက်ဆုံး တွေ့ရှိချက်အရ ဆေးလိပ်သောက်ခြင်း ဖြင့်
လေဖြတ်ရောဂါ ဖြစ်စေနိုင်ကြောင်းကို ထုတ်ဖော်နိုင်ပြီ ဖြစ်ပေ
သည်။ ထို့ကြောင့် ဆေးလိပ်နှင့် ကျန်းမာရေး ကြိုက်ရာရွေး
ဟူသော သတိပေးချက်ကို ဆေးလိပ်သမားများ အလေးအနက်
ထား၍ စဉ်းစားသင့်ကြပြီ။

မစွဲခင်က အလေ့အကျင့် မလုပ်ပါနှင့်

ဆေးလိပ်သည် ချက်ချင်းစွဲသည်မဟုတ်ပါ။ စွဲသည် အထိဆိုလျှင်
အတော်ပင် ဒုက္ခခံ၍ လေ့ကျင့်ယူရသည်။ ဦးစွာ ပထမ ၈
သောက်စတွင် မူးသည်။ တံထွေးတပျစ်ပျစ်နှင့် ဖြစ်နေရသည်။
ပျိုသည်။ အစားအသောက်ပျက်သည်။ ဤကြားမှပင်
အတင်းဆက်၍ သောက်လျှင် အလေ့အကျင့်ရ၍ စွဲလာသည်။
အချို့ကတော့ ဖွာရုံဖွာတာပါ။ မရှိက်ပါဘူး။ ဒါကြောင့် မစွဲပါဘူး
ဟု ဆင်ခြေပေး၍ ဆေးလိပ်ကို ဖွာနေကြသည်။ မရှိက်ဘဲနှင့်
တစ်သက်လုံးဆက်ဖွာနေရသူ များစွာရှိပါသည်။ အလေ့အကျင့်
ဆိုသည်မှာ ပြုဖန်များလျှင်စွဲသည်သာဖြစ်ပါသည်။ အထူးသဖြင့်
ငယ်ရွယ်သူများသည် ဆေးလိပ်ကို မကြိုက်တတ်သေးပါဘဲနှင့်
ဇွတ်အတင်း လေ့ကျင့်ပြီး စွဲအောင် မလုပ်သင့်ကြပါ။

ဆေးလိပ်သောက်သည့် အကြောင်းများ

ကြီးကောင်ဝင်စ အရွယ်တို့သည် လူကြီးပီပီမဖြစ်သေးပါဘဲလျက်
ကြီးစိတ်ဝင်တတ်ကြသည်။ ဆေးလိပ်သောက်လျှင် လူကြီးဆန်
သည်။ လူရာဝင်သည်။ စတိုင်ကျသည်ဟု လွဲမှားစွာ ထင်မြင်ကြ
သည်။ ထို့ကြောင့် ဆေးလိပ်ကို ဖွာရှိက်ပြချင်ကြသည်။ ဆေးလိပ်
ကို လက်ကြား ညှပ်ထားချင်ကြသည်။

သို့သော် ဖြစ်ပေါ်လာသော အကျိုးသက်ရောက်
မှုမှာ ပြောင်းပြန်ဖြစ်သည်ကို လူငယ်တို့ သတိမထားမိကြ။

ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ် ဆေးလိပ်နှင့် တွေ့ရလျှင် တွေ့သူမြင်သူတိုင်း အထင်သေးကြသည်။ စိတ်ပျက်စက်ဆုပ်ကြသည်။ ဤကလေး ပျက်စီးစ ပြုနေပြီ ဟု သတ်မှတ်ကြသည်။ လူရာမဝင်ရုံမက လူရေးပျက်လေပြီ။

အချို့ကလေးများသည် မိမိအိမ်တွင် အဖေ၊ အစ်ကို စသည် အရွယ်ရောက်သူများ ဆေးပေါ့လိပ်၊ စီးကရက် စသည် တို့ သောက်ခြင်းကို တွေ့မြင်ရာမှ အားကျ၍ အတုမြင် အတတ်သင် လုပ်လိုကြသည်။ အိမ်မှာ ဆေးလိပ်သောက်သည့် လူကြီးမိဘရှိသော ကလေးများသည် ပို၍ ဆေးလိပ်သောက်လွယ် ကြသည်။ လူကြီးမိဘမှာလည်း ကိုယ်တိုင်က ဆေးလိပ်သောက် နေမိသူဖြစ်၍ တင်းတင်းမာမာပြောရန် အားနည်းချက်ရှိနေပေ သည်။ လူကြီးမိဘတို့သည် ဖြစ်နိုင်လျှင် မိမိကိုယ်တိုင် မသောက် ဘဲ ရှောင် ကြဉ်သင့်သည်။ ကလေးကိုလည်း ပြင်းထန်စွာ တားမြစ်သင့်သည်။

မိမိတို့အရွယ် လူငယ်ထဲမှ ဆေးလိပ်သောက် သူများ နှင့် အတူနေခြင်းဖြင့်လည်း ဆေးလိပ်သောက်တတ်ပေ ပါသည်။ သူငယ်ချင်းဖြစ်သူ အားပါးတရ သောက်ရှုနေသည်ကို အားကျခြင်း၊ သူငယ်ချင်းထံမှ ဆေးလိပ်ကို အလွယ်တကူ တောင်းယူ၍ရခြင်း၊ သူငယ်ချင်းဖြစ်သူကလည်း သောက်ရှုကြည့် ရန် တိုက်တွန်းနေခြင်း၊ လူငယ်တို့ သဘာဝ စူးစမ်းလိုစိတ်ရှိခြင်း တို့ကြောင့် ဆေးလိပ်ကို စမ်းသောက်ရာမှလည်းစွဲသွားတတ်မိ

သည်။ ထို့ကြောင့် မိဘများသည် မိမိတို့၏ သားသမီး လူငယ် များကို ဆေးလိပ်သောက်သူ၊ ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ် နှင့် ပေါ့ပျက်နေ သူများကို ရင်းနှီးခင်မင်စွာ ဆက်ဆံပေါင်းသင်းခြင်းမပြုရန် တန့်တားတတ်ကြသည်။ တားသင့်ပါသည်။ အပေါင်းအသင်း မျက်၍ ပျက်စီးပြီး ဆေးလိပ်သောက်သောလူငယ်တို့မှာ အများ ဆုံး ဖြစ်ပေသည်။

အချို့သော မိဘများသည် သားသမီးကို ဆေးလိပ် မီးညှိခိုင်းခြင်းဖြင့်လည်း ကလေးသည် ငယ်စဉ်ကတည်းက ဆေးလိပ်နှင့် ရင်းနှီး ယဉ်ပါးလာရသည်။ ကျွန်တော်၏ဦးလေး တစ်ယောက် ဆိုလျှင် မိဘများက ချစ်ခင်အလိုလိုက်၍ ငယ်ငယ် ကပင် ကလေးနှင့် လိုက်သော ဆေးလိပ်သေးသေးများများကို ဆေးရွက်ကြီးနည်းနည်းနှင့် တမင်လိပ်ပေးကြသည်။ ထိုဦးလေး သည် ငယ်ငယ်ကတည်းက ဆေးလိပ်စွဲလာ၍ အရွယ်ရောက် သောအခါ ဆေးလိပ် အလွန်အမင်း သောက်သူ ဖြစ်လာသည်။

ဆေးလိပ်၏ အဆိုးဆုံး အန္တရာယ် ဖြစ်စေပုံ

ဆေးလိပ် ၊ စီးကရက်စသည်တို့ကို ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ် သောက် သုံးသူများအတွက် အဆိုးဆုံးအန္တရာယ်မှာ ဆေးလိပ်၊ စီးကရက် မှတစ်ဆင့်ဆေးခြောက်ရှုခြင်း၊ ဘိန်းဖြူရှုခြင်းများသို့ ကူးသွားနိုင် ခြင်းဖြစ်ပေသည်။ ဘိန်းဖြူ အစဆေးလိပ်ကပင်ဖြစ် သည်။ အသက်အရွယ်ကြီးရင့်မှ ဆေးလိပ်သောက်သူတို့သည် အကောင်း

အဆိုး၊ အမှားအမှန် ဝေဖန်နိုင်သော ဉာဏ်မရှိ၍ ဆေးလိပ်မှ တစ်ဆင့် ဘိန်းဖြူသို့ ကူးရန် မလွယ်ပါ။ ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ်နှင့် ဆေးလိပ်သောက်သူတို့မှာကား အသိအမြင် ဆင်ခြင်နိုင်စွမ်း နည်းပါးသေးသည်။

ဘိန်းဖြူရောင်းသူတို့သည်လည်း ငယ်ရွယ်သော ဆေးလိပ်သောက်သူတို့ကို မျက်စိကျသည်။ လူကြီးကို ချဉ်းကပ် ဖျက်ဆီးရန် ခက်သည်။ အကယ်၍ ငယ်ရွယ်သော ဆေးလိပ် သောက်သူသည် ငွေကြေးတတ်နိုင်သူ၊ မိဘချမ်းသာသူဖြစ်လျှင် ဘိန်းဖြူ၏ သားကောင်အဖြစ်ပင် သတ်မှတ်ခံရ၍ ချဉ်းကပ် ဖျက်ဆီးခြင်းခံရဖို့ လွန်စွာ လမ်းများသွားပေပြီ။ အန္တရာယ်မှန်း သိလျှင် လူငယ်တို့ ရှောင်ကြဉ်သင့်ကြသည်။ မစွဲသေးသော ဆေးလိပ်ကို အစလုပ်၍ပင် လေ့ကျင့်မကြည့်သင့်ပါ။ ဆေးလိပ် သောက်ခြင်းသည် လူကြီးအင်္ဂါလည်းမဟုတ်ပါ။ လူရာဝင်၍ လူအထင်ကြီးခြင်းမခံရရုံမျှမက လူအများ၏ အထင်သေးခြင်း စက်ဆုပ်ရွံ့မုန်းခြင်းကိုပင်ခံရသည်။ ထို့ကြောင့် လူငယ်တို့ ဆေး လိပ်သောက်ခြင်းကို လုံးဝ ရှောင်ကြဉ်သင့်သည်။ အစပြု၍ လေ့ကျင့်ခြင်း မပြုလျှင် တစ်သက်လုံး ဆေးလိပ်ဒုက္ခမှ လွတ် မြောက်အောင်ရှောင်ကြဉ်နိုင်မည် ဖြစ်ပေသည်။ လူကြီးမိဘများ ကလည်း မိမိတို့၏ အရွယ်ရောက်စ သားသမီးများကို ဆေးလိပ် နှင့် မနီးစပ်အောင် သတိထား၍ ကာကွယ်ဟန့်တားကြရန် လိုပေသည်။

သမီးမိန်းမ မွေးပြန်ရ

ပန်းလိုချင် အပင်ပျိုးတတ်မှ

‘သမီးမိန်းမ မွေးပြန်ရ၊ မိဘမောင်ဘွား အသရေပျက်၍ အရှက်ရ’ ဟု ဆိုရိုးစကားရှိသည်။ ထို့ကြောင့် သမီးမိန်းကလေးများ အရွယ် ရောက်လာလျှင် မိဘမောင်ဘွားတို့က ခိုးရိုမိစိတ်ပို၍ နေရာ တကာမှာ ချုပ်ချယ်တတ်ကြသည်။ ‘တင်းလွန်းလျှင်ပြတ်၊ လျော့ လွန်းလျှင် ပတ်’ ဆိုသကဲ့သို့ ချုပ်ချယ်လွန်းခြင်းမှာလည်း မ ကောင်းပါ။ လွတ်လပ်ခွင့်ပေးလွန်းခြင်းမှာလည်း မကောင်းပါ။

သမီးမိန်းကလေးရှိသည်မှာ ပြဿနာ မဟုတ်ပါ။ ခိုးရိုမိစရာလည်း မရှိပါ။ မိန်းမရှိ၍ မိခင်ရှိသည်။ မိခင်ရှိ၍ လူမျိုးနွယ်ဆက်များ ပြန့်ပွားနေရသည်။ ပန်းလိုချင် အပင်ကို ဖြိုးတတ်မှ ဆိုသကဲ့သို့ သမီးရတနာ အလိမ္မာကို ရလိုလျှင် မိဘ များထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်မှု၊ ဆုံးမ လမ်းညွှန်မှန်ကန်ရန်သာ လိုပေသည်။

လှချင်စိတ်နှင့် အလှပြင်လွန်းခြင်း

မိန်းကလေးများသည် အရွယ်ရောက်၍ အမျိုးဘော် ဝင်လာသည် နှင့် ငယ်စဉ်ကထက်ပိုပြီး အလှသွေးကြွယ်လာသည်။ အလှပန်း ပွင့်လာသည်။ အသားအရေကိုယ်ခန္ဓာ အချိုးအဆစ်မှစ၍ နေပုံ၊ ထိုင်ပုံ၊ သွားပုံ၊ လာပုံ ဟန်ပါ ပြောင်း၍ လှပလာကြသည်။ ထိုသို့ လှပလာသည်နှင့်အမျှလည်း လှသည်ထက်လှချင်လာကြသည်။

မိန်းမသဘာဝလှချင်သည်မှာ အပြစ်မဟုတ်သော် လည်း လှချင်လွန်း၍ ပြင်လွန်းခြင်းမှာ မကောင်းပါ။ ငယ်ငယ် ရွယ်ရွယ် ပညာသင်ချိန်မှာ ပြင်လွန်း ပြလွန်းလျှင် စာသင်ကြား သည် ဘက်မှာ စိတ်ဝင်စားမှု လျော့ပါးသွားသည်။ ယောက်ျား ကလေးများအား မိမိကိုစိတ်ဝင်စားအောင် ဖိတ်ခေါ် ညှို့မြှူ သည် နှင့် တူသည်။

ရိုးရိုးအေးအေးနေ၍ တည်တည် ငြိမ်ငြိမ် ရှိသော မိန်းကလေးများကို ယောက်ျားများသည် နောက်ပြောင် ကျီစယ် ခြင်းကို လွယ်လွယ်နှင့် မပြုဖြစ်ပါ။ ပြင်လွန်းပြလွန်းသော မိန်းကလေးများကိုကား နောက်ပြောင်လိုသည်။ ညွတ်မည်ထင်၍ ဆွတ်ချင်ကြသည်။ ပညာသင်ချိန်မှာ မပြင်လွန်း မပြလွန်းရန် ပညာကိုသာ စိတ်ဝင်စား၍ တည်တည်ကြည်ကြည် နေတတ်ရန် မိဘများက ထိန်းသိမ်းဆုံးမရပေသည်။

ပြနည်းအမျိုးမျိုး

ဖိုနှင့် မသဘာဝအရ အရွယ်ရောက်လာကြ သည် နှင့် ဖိုသည် မကို စိတ်ဝင်စား၍ မသည် ဖိုကို စိတ်ဝင်စားသည်။ တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး တွေ့လျှင် သဘာဝအရပင် အဆွဲခါတ် ရှိသည်။ သို့သော် လူသည် တိရစ္ဆာန်မဟုတ်၊ အသိဉာဏ်ဖြင့် ထိန်းချုပ်၍ ရသည်။ အရှက်အကြောက်တရားရှိရသည်။ လူ့ဇာတိကို ထိန်းချုပ် ရသည်။ မိမိဂုဏ်နှင့် မိဘမောင်ဘွား၏ဂုဏ်ကို ထောက်ထား ရသည်။ အချို့ထိန်းချုပ်မှုနည်းသော မိန်းကလေးများမှာ ဆန်ကျင်ဘက်လိင်နှင့် ကြုံလျှင် သိသိသာသာပင် အလှအပတွေ လုပ်လာသည်။ ဟန်ပန်တွေများလာသည်။ စကားတွေပိုများပြီး အသံတွေပိုကျယ်လာသည်။ အရယ်အမြူးတွေပိုများပြီး ရယ်သံ တွေ ပိုကျယ်လာသည်။ ထိုသို့ သိသာအောင် ဖြစ်လွန်းလျှင် ဆာလက်ကျေးရွာများ၌ လူကြီးများက ရုတ်ချလိုသော သဘော ဖြင့် 'အပျိုတွန်သည်' ဟု ဆိုကြသည်။

တိုယ်ကိုချုပ်၍ နှုတ်ကို စောင့်ပါစေ

ဆိုအပြုအမူများသည် ကာယကံရှင် မိန်းကလေးအတွက် အရှိန် ဘက်နေ၍ မသိသော်လည်း ဘေးအမြင်မှာ ရှက်စရာဖြစ်သည်။ အထင်သေး အမြင်သေးခံရသည်။ ဖြစ်တတ်သည် သဘာဝကို သိမြင်ပြီး သတိဖြင့် ဆင်ခြင်ထိန်းချုပ်သင့်သည်။ ငယ်ရွယ်သူက သေစိတ်ဖြင့် မသိလျှင် အတွေ့အကြုံရှိသည် မိဘက ကြိုတင်၍

ရှင်းလင်းပြောကြားထားသင့်သည်။ သတိပေးသင့်သည်။

ပြတင်းပေါက်ဝတွင် မကြာခဏရပ်၍ ကိုယ်ထင် ပြခြင်း၊ ယောက်ျားလေးများကို မြင်လျှင် အသံပိုကျယ်လာတတ် ခြင်း၊ အူမြူး၍ အရယ်အမောများခြင်း၊ လှုပ်ယမ်းခါယမ်းများ လွန်းခြင်းတို့ကို ဂုဏ်ဖွယ်အဖြစ် သိမြင်နားလည်အောင် ရှင်းလင်း ပြောကြားသင့်သည်။ ကိုယ်ကို ချုပ်၍ နှုတ်ကို စောင့်စည်းခြင်းဖြင့် အဖိုးတန်သော မိန်းကလေးဖြစ်အောင် ဆုံးမသွန်သင်သင့်ပါ သည်။

ယောက်ျားလေးများနှင့် အရောတဝင်နေထိုင်ခြင်း

ယခုအခါတွင် မိန်းကလေးများ အိမ်တွင်းပုန်းနေသောခေတ် မဟုတ်တော့ပါ။ ယောက်ျားလေးများနှင့်အတူ ကျောင်းတွင် ပညာ သင်ကြားရခြင်း၊ အလုပ်ခွင်တွင် အတူတကွ လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက် ရခြင်းများရှိပေသည်။

ထို့ကြောင့် ယောက်ျားလေးနှင့် မိန်းကလေးများ ရင်းနှီးခင်မင်စွာ ဆက်ဆံမှုများ ရှိနေသည်။ ယောက်ျားလေး များတွင် မိန်းကလေးသူငယ်ချင်းရှိသကဲ့သို့၊ မိန်းကလေးများ တွင်လည်း ယောက်ျားလေး သူငယ်ချင်းများ ရှိကြသည်။ 'အကြောင်းရှိကာ၊ ကူညီလာ၊ ကလျာမိတ်ကောင်းမှတ်' ဆိုသကဲ့ သို့၊ အပြန်အလှန် ပံ့ပိုးကူညီမှု၊ စောင့်ရှောက်မှုများ ရှိနေကြ ပေသည်။ ကောင်းမွန်တိုးတက်သော လူမှုဆက်ဆံရေးဖြစ်၍

နှစ်သက်မြတ်နိုးရပါ၏။ သို့သော် မည်သည့် ကိစ္စမှာမဆို အတိုင်းအတာရှိသည်။ စည်းဘောင်ထားရသည်။ မိန်းမမျို ကလေးများအနေနှင့် ယောက်ျားလေးမိတ်ဆွေများ လုပ်ဖော် ကိုင်ဖက်များနှင့် ရင်းနှီးခင်မင်စွာ ဆက်ဆံခြင်းမှာ ရှိသင့်သော် လည်း အရောဝင်မလွန်အောင် သတိထားသင့်သည်။ သူ့သိက္ခာ ကိုယ်သိက္ခာကို အပြန်အလှန် လေးစားစွာ ဆက်ဆံသင့်သည်။ ရိုးသားတည်ကြည်စွာ ခင်မင်သင့်သည်။ မြန်မာ့လူ့အဖွဲ့အစည်း သည် အနောက်တိုင်းလူ့အဖွဲ့အစည်းမဟုတ်ပါ။ အနောက်တိုင်း လူ့အဖွဲ့အစည်းတွင် ခြွင်းချက်မရှိ အရင်းအနှီး လွန်သည်တိုင် အောင် ပြဿနာကြီးမားခြင်း မရှိသော်လည်း မြန်မာ့လူ့အဖွဲ့ အစည်းတွင် ဘဝနှင့် ချီ၍ တန်ဖိုးကျအောင် ပြဿနာကြီးပါသည်။ အထင်သေး အမြင်သေး ခံရတတ်သည်။ အပြောအဆိုများ ရှိလာ ကြသည်။ ထို့ကြောင့် မိန်းကလေးများ အနေနှင့် ယောက်ျား လေးများနှင့် ရင်းနှီး ခင်မင်စွာ ဆက်ဆံသင့်သော်လည်း စည်းဘောင်ထက်ကျော်၍ အရောဝင် မလွန်သင့်ပါ။

အရောဝင်လျှင် အထင်သေး

ကျွန်ုပ် ရန်ကုန် တက္ကသိုလ်တွင် ဆရာအဖြစ် သင်ကြားရစဉ်က အချို့သော မိန်းကလေးများ ခေတ်မီလွန်နေကြသည်ကို တွေ့ရ သည်။ ချစ်သူမဟုတ်သော ယောက်ျားလေးများနှင့် နှစ်ယောက် တည်း တွဲပြီး စာသင်ခဲ့ အတူထိုင်သည်။ ယောက်ျားလေး အင်္ကျီအိတ်ထောင်ထဲမှ ဘောင်းဘီပင်၊ ပိုက်ဆံသည်ကို မတောင်း

ဘဲ နှိုက်ယူသည်။ ယောက်ျားလေး၏ တစ်ဖက်မှ ပစ္စည်းကို ကိုယ်ကိုမှီကိုင်ပြီး လှမ်းယူသည်။ ကိုယ်ခန္ဓာချင်း မိမိတိုးမိ၊ ထိမိ တိုက်မိသည်။ အပြောအဆိုလည်း ဆင်ခြင်ခြင်းမရှိ၍ မြင်သူများ အထင်သေးစရာ ဖြစ်စေသည်။

သူက ထိုသို့ ဆက်ဆံပြုမူသော ယောက်ျားလေးမှာ သာယာချင် သာယာမည်။ (သို့သော်) အထင်ကြီးခြင်း မရှိပါ။ ခပ်လွယ်လွယ် ခပ်ပေါ့ပေါ့ မိန်းကလေးမျိုးဟု မှတ်ယူသွားကြ သည်။

ထိပ်ပုတ် ခေါင်းပုတ် ဇာတ်လမ်း

အချို့က ရင်းနှီးခင်မင်စွာ ဆက်ဆံခြင်းကို အခွင့်အရေးယူ၍ ထိပ်ပုတ် ခေါင်းပုတ်၊ ပေါင်ပုတ် လက်ပုတ်အထိ အရောဝင် လွန်းကြသည်။ ထားရှိသင့်သော ဆက်ဆံရေး စည်းဘောင်ကို ကျော်လွန်နေခြင်းဖြစ်သည်။

အစ်ကို ဝမ်းကွဲများ၊ ဦးလေး ဘဒ္ဒေများ၊ ဆရာ သမား၊ အထက်လူကြီးများ၊ အသက်ကြီးသူများနှင့်ပင် ထိုသို့ မသင့်ပါ။ ကိုယ်ကလည်း မပြုသင့်သလို သူကပြုလာလျှင်လည်း နှစ်ခြိုက်ကြည်ဖြူစွာ လက်ခံ မနေသင့်ပါ။ ထိကပါး ရိုက်ပါးနှင့် လုံးပါးပါး တတ်သည်။ ထိုသို့ အနေအထိုင် မဆင်ခြင်ကြသော ကြောင့် ဦးနှင့် သမီး၏ ဇာတ်လမ်းမျိုးများ၊ မောင်နှမ ဝမ်းကွဲချင်း ၏ ဇာတ်လမ်း ဂျပ်များ ပေါ်ပေါက်လာရမည်။ အနေအထိုင်

စည်းကမ်းရှိရန် လိုသည်။ လူကြီးမိဘများက သတိထား၍ ထိန်းသိမ်း စောင့်ရှောက်ရမည် အချက်လည်းဖြစ်ပါသည်။

မိဘမပါဘဲ ညဉ့်အိပ် ညဉ့်နေ လွှတ်ခြင်း

သမီးကညာဆိုသည်မှာ မိဘမောင်ဘွား၏ အုပ်ထိန်းမှုအောက်မှာ ရှိခြင်းသာ အကောင်းဆုံးဖြစ်သည်။ ဆူးကျ ဖက်ပေါက်၊ ဖက်ကျ ဖက်ပေါက်ဆိုသည်မှာ မိန်းကလေးများအတွက် သတိပေးထား သော စကားဖြစ်သည်။

အချို့မိန်းကလေးများမှာ လွတ်လပ်ပျော်ရွှင်မှုကို အလွန်လိုလား၍ မိဘမောင်ဘွား မပါဘဲ ညဉ့်အိပ် ညဉ့်နေ သွား ချင်သည်။ သူငယ်ချင်းအိမ်မှာ အလှူလုပ်ရန်၊ ဘုရားဖူးရန်၊ ဇာတ်ပွဲကြည့်ရန် စသည်ဖြင့် ထိုကိစ္စသည်ကိစ္စများကို အကြောင်း ပြုပြီး ညဉ့်အိပ်ညဉ့်နေ ထွက်ကြသည်။ အချို့မိဘမောင်ဘွားကလည်း အလိုလိုက်၍ ခွင့်ပြုကြသည်။ ဘယ်သူပါတာပဲ ဘယ်ဝါပါတာပဲ စိတ်ချဟု ကတိပြု သူတို့ကလည်း ပြုကြသည်။ တကယ်အရေး တွင် ထိုဘယ်သူ ဘယ်ဝါပါသည် ဆိုသူများကပင် စိတ်မချရဆုံး ဖြစ်နေတတ်ကြပေသည်။ လူနေလွတ်လပ်လွန်းလျှင် စိတ်နေ လွတ်လပ်လွန်းတတ်သည်။ စိတ်နေလွတ်လပ်လွန်းလျှင် အဆင်အခြင် အထိန်းအချုပ်ကင်း၍ မှားယွင်းတတ်သည်။ ပေါ့ပျက်မှုများ တစ်စထက် တစ်စ များလာ၍ နောက်ဆုံးတွင် ပျက်စီးသွားတတ်သည်။

၂၂၀ လယ်တွင်းသားစောချစ်

မြို့ပတ်ရထားဖြင့် ရုံးသွားစဉ် ရထားပေါ်တွင် မိန်းကလေးငယ် နှစ်ယောက်ပြောဆိုနေကြသည်ကို စာဖတ် ရင်း အမှတ်မထင်ကြားရသည်။

‘မနေ့ညက ဒေါ်ကြီးတို့အိမ်သွားဦးမယ် ဆိုပြီး အမေကိုပြောတော့ အမေက လွတ်လိုက်တယ်။ ဒေါ်ကြီးတို့အိမ် ကျတော့ အဲဒီအိမ်က အစ်ကိုကြီးတွေနဲ့ မယ်လမုဘုရားမှာ ဇာတ် သွားကြည့်ကြတယ်။ ပျော်ဖို့ ကောင်းလိုက်တာဟယ်။ အစ်ကိုကြီး တွေကလဲ ဝယ်ကျွေးတာကို စုံလို့၊ ကြည့်ပါဦးဟယ်။ အဲဒီအထဲက အစ်ကိုကြီးတစ်ယောက်ပေါ့။ သူ့မှာလဲ ရည်းစားရှိလျက်နဲ့ ဟယ် ငါ့ကို ချစ်လို့တဲ့ စိတ်ပျက်စရာ အဟင်း ... ဟင်း’

သူပြောပုံက တကယ်စိတ်ပျက်ခြင်း မဟုတ်ပါ။ ကြည်နူးနေပုံ ဖြစ်ပါသည်။ နောက်ဆက်တွဲစကားမှာ ထိုမိန်း ကလေးကျေနပ်ကြောင်းပိုသိသာသည်။

‘သူ့ရည်းစားနဲ့ ကွဲနေတာလည်း ကြာပါပြီတဲ့ ဟင်း...ဟင်း၊ ပြောတတ်တယ်၊ လူလည်လူပုံကလဲ ချောတယ်၊ ကျော်သူနဲ့ တူတယ်’

သူ့လေသံက မြူးကြွနေသည်။ စိတ်ချယုံကြည်စွာ လွတ်လိုက်သော မိဘများ ဘာမျှသိမည်မဟုတ်ပါ။ ကြိုကြိုတင် တင် အန္တရာယ် မြင်၍ ဆင်ခြင် ထိန်းချုပ်ခြင်းမပြုဘဲ နောင်လွန်မှ ‘သမီးမိန်းမမွေးပြန်ရ၊ မိဘမောင်ဘွား အသရေပျက်၍အရှက်ရ’

ဟု ညည်းညူနေကျ ဝေလီမိမိသည်။

သီးချိန်တန်သီး၊ ပွင့်ချိန်တန်ပွင့် ဟူသော အဆိုနှင့် အညီ အိမ်ထောင်ပြုချိန်တန်လျှင် ပြုကြသင့်သည်သာ ဖြစ်ပါ သည်။ သို့သော် အိမ်ထောင်မပြုခင် အပျိုအရွယ် မိန်းကလေး များမှာ မိန်းမသားပီပီ စည်းနှင့် ကမ်းနှင့် ဆင်ဆင်ခြင်ခြင်နေသင့် သည်။ မိဘများကလည်း ဖြစ်လာမှ အရှက်ရမည့် အစား မဖြစ် ခင် ကြိုတင် ကာကွယ်သင့်သည်။

သတိမမူလျှင် ဂူကို မမြင်သော်လည်း သတိမမူလျှင် မြို့ပင်မြင်သည်။ ဖြစ်လာမည့် အန္တရာယ်များ၊ အရှက် တစ်ကွဲအကျိုးယုတ်မည် အကြောင်းတရားများကို သတိထား ထိန်းချုပ်သင့်ပေသည်။ သမီးမိန်းကလေးကို ကြိုကြိုတင်တင် ရှင်းလင်းပြောကြား၍ ဆုံးမ သွန်သင်သင့်ပေသည်။

— ကျီးအတောင်ပေါက်စသဖွယ် —

— မြီးကောင်ပေါက်မအရွယ် —

မြီးကောင်ပေါက်အရွယ်

မိန်းကလေးများသည် (၁၃) နှစ်ဆိုလျှင် ကြီးကောင် ဝင်စပြုပြီး ၁၄နှစ်၊ ၁၅ နှစ်ဆိုလျှင် အပျိုဘော်ဝင်လာသည်။ ထိုအရွယ် ကလေးများမှာ ကလေးစိတ်လည်း မပျောက်တတ်သေး၊ အပျိုစိတ်လည်း မပီတတ်သေး၊ စပ်ကူး မတ်ကူးကာလ ဖြစ်သည်။ 'ကျီး အတောင် ပေါက်စသဖွယ်၊ မြီးကောင်ပေါက်မအရွယ်' ဟု ဆိုစမှတ် ပြုကြသည်။

မြီးကောင်ပေါက်အရွယ်နှင့် မိခင်တာဝန်

ထိုအရွယ်ကလေးများသည် ရုပ်ပြောင်း စိတ်ပြောင်းစဉ်၊ မလိမ့်မိုး မလိမ္မာ အရွယ်ဖြစ်သည်။ အထိန်းအသိမ်း မတတ်လျှင် အန္တရာယ်များသည်။ မိဘများ သတိထားကြရသည်။ အထူးသဖြင့် မိခင်သည် သမီး၏ အရွယ်ရောက်လာမှုကို ဂရုစိုက်ရမည်။ သမီး

နှင့် ရင်းနှီးပွင့်လင်းစွာ ပြောဆိုတိုင်ပင်သင့်သည်။ မိန်းမသဘာဝ သွေးသားပြောင်းလဲမှုမှစ၍ ပြောပြထားသင့်သည်။

ကျန်းမာရေးနှင့် ပတ်သက်၍ နေနည်း၊ ထိုင်နည်း၊ သန့်ရှင်းစင်ကြယ်စေနည်းမှ စ၍ သွန်သင်ညွှန်ပြသင့်သည်။ များသောအားဖြင့် မြန်မာအမျိုးသမီးများသည် ထိုကိစ္စများကို ပြောရဆိုရမှာ ဝန်လေးရှက်ရှက်၍ မပြောမဆို နေတတ်ကြသည်။

ထို့ကြောင့် အချို့မိန်းကလေးများဆိုလျှင် မိန်းမ သဘာဝကျန်းမာရေး ဗဟုသုတမျှ ကြားဖူးနားဝ မရှိသောကြောင့် ပထမဆုံးအကြိမ် သွေးသားအပြောင်းအလဲနှင့် ကြုံရသောအခါ ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်စွာ ဆောက်တည်ရာမရ ငိုကြွေးတတ်ကြသည်။

မိခင်သည် ကိုယ်တိုင်ပြောပြရမည်ကို ဝန်လေးလျှင် ဆရာဝန် ဆရာဝန်မများ ရေးသားသည့် မ၊ သဘာဝကျန်းမာရေးပညာပေးစာအုပ်များကို အရွယ်ရောက်စ သမီးအား ရှာဖွေပေးသင့်သည်။ ယခုအခါတွင် ဆရာဝန်များ၊ ဆရာဝန်မများ၏ စနစ်တကျ လမ်းညွှန်ပညာပေးထားသော မ၊ သဘာဝ ကျန်းမာရေး ပညာပေးစာအုပ်များကို အလွယ်တကူ ဝယ်ယူရရှိနိုင်သည်မှာ ဝမ်းသာဖွယ်ရာပင်ဖြစ်သည်။ မသိသူ ကျော်သွားချိန်မှာ သိနားလည်သော မိဘက ကောင်းကျိုးရှိအောင် အသုံးပြုသင့်ပေသည်။

လှချင် ပချင်သောအရွယ်

မိန်းကလေးများသည် အပျိုဘော် ဝင်လာသည်နှင့် အမျှလှချင် ပချင်စိတ်လည်း များလာတတ်သည်။ သဘာဝအရ အလှဆွေ ကြွယ်သောအရွယ်မို့ လှချင်သည်မှာ ဓမ္မ တာဖြစ်သည်။ ကိုယ်ခန္ဓာ ပြောင်းလဲလာသည်နှင့်အမျှ နေပုံ ထိုင်ပုံလေးတွေ ပြောင်းလဲလာသည်။ သွားပုံလာပုံလေးတွေ ပြောင်းလာသည်။ ကြောကြောကြွကြွ ဖြစ်လာသည်။ ပိုပြီးကြည်၍ ကောင်း အောင် ကြီးစားလာတတ်သည်။ သိပ်ပြီး အလွန်အမင်းဖြစ်လာလျှင် မိဘက ဟန့်တားသင့်သော်လည်း အထိုက်အလျောက် မူပြောင်း လဲလာသော သဘာဝနှင့်အညီ လက်ခံသင့်ပါသည်။ အချို့သော မိဘများသည် ထိုသို့ ပြောင်းလဲလာသည်ကို လက်ခံနိုင်ခြင်းမရှိဘဲ နေရင်းထိုင်ရင်း မျက်စိစပါးမွှေးစူးပြီး ကြည်မရ၊ ဂူမရ ဖြစ်နေ ကြသည်။ သမီးငယ်၏ ပြောင်းလဲလာမှုနှင့် လှုပ်ရှားမှုတိုင်းကို အပြစ်မြင် အပြစ်တင်နေတတ်ကြသည်။

အချို့သော အဘွားဖြစ်သူများ၏ နေရာတကာမှာ ဗျစ်တောက်ဗျစ်တောက်နှင့် ဖြည့်တွန့် နေသည်က ပို၍ ဆိုးသည်။ ထိုသို့ ပြုခြင်းဖြင့် ငယ်ရွယ်သူမှာ အနေကျိုးပြီးစိတ်ဆင်းရဲရ သည်။ မိဘ၏ ချုပ်ချယ်လွန်းမှုကို မကျေမနပ် ဖြစ်၍ လွတ်မြောက်ရာ ထွက်ပေါက်ကို ရှာဖွေတတ်သည်။ ထိုမိန်း ကလေးမျိုးသည် မိဘ၏ မျက်ကွက်မှာ ပို၍ ဆိုးတတ်သည်။

ဝတ်ချင် ဆင်ချင်သောအရွယ်

အပျိုဘော်ဝင်စမိန်းကလေးသည် လှချင် ပချင် စိတ်နှင့် တွဲလျက် ဝတ်ချင်ဆင်ချင်စိတ်များလည်း များလာသည်။ ဝတ်ရဆင်ရလျှင် ကြည်နူးပျော်ရွှင်သည်။ မဝတ်ရမဆင်ရလျှင် စိတ်ဆင်းရဲသည်။ ဝတ်နိုင်ဆင်နိုင်သူကို ကြည်၍ အားကျသည်။ မိမိ၏မဝတ် ဆင်နိုင်မှုအတွက် စိတ်ပျက်အားငယ်သည်။ ဝတ်နိုင်ဆင်နိုင်ရေး ကို တွေးတော ကြစည်နေတတ်သည်။ မိဘတို့၏ တာဝန်မှာ လှချင်သောအရွယ်ကို အလှဆင်ပေးရန်လည်း လိုသည်။ အရွယ် ရှိခိုက် အလှပန်း အပွင့်လန်းဆုံးအချိန်မှာ အလှပြင်ရခြင်း ဖြစ် သည်။

ဝန်နှင့်အား မြားနှင့်လေး ဆိုသကဲ့သို့ မိမိတို့၏ အတိုင်းအတာအလိုက် သမီးပျိုကို အဝတ်အဆင်မှစ၍ လှပအောင် ပံ့ပိုးပေးရပေသည်။ သို့သော် မည်သည့်ကိစ္စမှာမဆို အတိုင်းအဆ ရှိသည်။ လျော့နည်းလွန်းလျှင် အမှားဖြစ်သကဲ့သို့ ပိုလွန်ခြင်း သည်လည်း အမှားဖြစ်သည်။ လှချင်သောအရွယ်ကို လှခွင့် မပြုခြင်း၊ အလှဆင်မပေးခြင်းသည် သမီးကညာအတွက် စိတ် ဆင်းရဲစေသည် ဆိုးကျိုးဖြစ်စေသည်။ အလိုလိုက်သဖြင့် လှချင် သမျှ အလှအပကို ပြင်ဆင်ပေးခြင်းသည်လည်း အကျိုးယုတ်စေ ပါသည်။

ရိုးရိုးနှင့် ယဉ်ယဉ် တို့ဝတ်စားဆင်ယင်

အချို့မိဘများသည် သမီးကို ချစ်သောစိတ်ဖြင့် လှချင်သော အရွယ်၊ အလှသွေးကြွယ်သောအရွယ်မှာ အစွမ်းကုန် ပြင်ဆင်ပေး တတ်သည်။ သတိထားရမည်မှာ ၁၄ နှစ်၊ ၁၅ နှစ် အရွယ်သည် ယေဘုယျအားဖြင့် ဆိုလျှင် ပညာသင်ကြားသော အရွယ်ဖြစ် သည်။ အရေးကြီးသောအတန်းများသို့ ရောက်ရှိနေချိန်လည်း ဖြစ်သည်။

ထိုအချိန်မှာ လှချင်ပချင်စိတ် များလွန်းနေလျှင် ပညာရေးမှာ စိတ်အားလျော့သွားတတ်သည်။ အချို့မိန်းမချော လေးများ ငယ်စဉ်က ပညာတော်သော်လည်း အရွယ်ရောက်၍ လှချင်စိတ်များလာသောအခါ ပညာရေးဘက်မှာ ကျဆင်းသွား တတ်သည်။ ရှေးအခါက ဣတ္ထဂူပ ခန့် မိန်းမတို့၏ဥစ္စာသည် အဆင်းဖြစ်သည်ဟု ဆိုလင့်ကစား၊ ယခုအခါတွင် အမျိုးသမီး များမှာလည်း ယောက်ျားများနည်းတူ ပညာသင်ရ၊ စီးပွားရှာရ သောကာလဖြစ်သည်။

မိန်းမတို့၏ ဥစ္စာသည် အဆင်းသာမက ပညာတတ်ဖို့ပါလိုအပ်လာသည်။ ထို့ကြောင့်ပညာသင်ချိန်မှာ အထူးသဖြင့်ပညာသင်ရန် ကျောင်းသို့ သွားချိန်မှာ ရိုးရိုးနှင့် ယဉ်ယဉ် တို့ ဝတ်စားဆင်ယင်ဆိုသကဲ့သို့၊ ရိုးရိုးယဉ်ယဉ် အဆင်ပြေအောင်သာ ဝတ်ဆင်သင့်သည်။ လှချင်ပချင်စိတ်

မများသင့်ပါ။ ပညာထူးချွန်သော မိန်းကလေးများသည် ကျောင်း နေစဉ်မှာ အလှပြင်မှုနည်းကြသည်။ အလှပြင်လွန်းသော မိန်း ကလေးများလည်း ပညာမတော်သည်သာများပေသည်။

ပြင်လွန်း၍ ပြလွန်းလျှင်

ငွေကြေးတတ်နိုင်ပြီး အသိဉာဏ်ပညာနည်းသော မိဘအချို့သည် လှချင်သောအရွယ် သမီးငယ်ကို လိုအပ်သည်ထက်ပိုအောင် အလှအပ ဆင်ယင်ပေးကြသည်။ တစ်နည်းအားဖြင့် သမီးကို ဆင်ယင်ပေးပြီး မိမိတို့၏ တတ်နိုင်မှု၊ ချမ်းသာကြွယ်ဝမှုကို ဝါကြွားခြင်းသည်လည်း ဖြစ်ပေသည်။ အန္တရာယ်ကိုမမြင်သည် မှိုက်မှားသောအကြွား ဖြစ်သည်။

အလှပြင်ခြင်း၏ အကျိုးဆက်မှာ ပြင်ပြီးလျှင် ပြရန်ဖြစ်သည်။ မည်သည့် မိန်းကလေးမှ အလှဆုံးပြင်ပြီး အိပ်ခန်းထဲဝင်နေကြမည်မဟုတ်။ စာကြည့်စားပွဲမှာထိုင်နေ ကြမည်မဟုတ်။ ပြင်ပြီးလျှင် အနည်းဆုံးပြတင်းပေါက်မှာ ထွက် ခဲ့ပြမည်။ ပို၍အခွင့်သာလျှင် ဟိုသွားသည်သွား လမ်းများခြင်း ဖြင့် ပြမည်။ ပြင်လွန်း၍ပြလွန်းလျှင် မြင်သူတို့ကမြင်ကြပြီ။ မြင်ဖန်များတော့ စိတ်ဝင်စားပြီ။ စိတ်ဝင်စားသူများတော့ ဇာတ်လမ်းရှုပ်ပြီ။ 'မဆိုး၏ မြားဦးတွင် ပျော်မြူးသည်ယုန်မိုက်၊ တံငါ၏ ပိုက်ကွန်အောက် လောက်လက်သည်ငါးကြင်း' ဆိုသကဲ့ သို့ ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ်နှင့် အန္တရာယ်များစွာကို ဖိတ်ခေါ်နေ လေပြီ။

လက်ခံသင့်သော အပျိုစိတ် လူကြီးစိတ်

မိန်းကလေးတို့သည် အရွယ်ပြောင်းလာသည်နှင့်အမျှ စိတ်လည်း ပြောင်းလာသည်။ အပျိုဖြစ်လာ၍ အပျိုစိတ်ပေါက်လာသည်မှာ သဘာဝကျသည်။ ထိုအပြောင်းအလဲကို မိဘက အလိုက်သင့် လက်ခံရန်လိုသည်။ မနေ့တစ်နေ့ ကမှကလေးရုပ်ကလေးစိတ် ဖြစ်သည်။ ခုချက်ချင်း အပျိုရုပ်၊ အပျို စိတ်ဖြစ်လာရန်ကောဟု အချို့ မိဘများက အပြောင်းအလဲကို လက်မခံနိုင်အောင် ဖြစ်တတ်သည်။ အမြင်အသိဖြစ်ပါလျက် လက်မခံနိုင်အောင် ဖြစ်နေကြသည်။

ကြီးကောင်ငင်၍ ကြီးစိတ်ဝင်လာသော သမီးက လူကြီးစကားပြောလာလျှင်လည်း နားကြားပြင်းကတ်ကြသည်။ အမိအဖတို့ ဆွေးနွေးရာတွင် ပါဝင်ပြောဆိုလာလျှင်လည်း 'သွားစမ်း ကလေးက ကလေးစကားပြော၊ ကလေးပီပီနေ' ဟု ငေါက်ငန်းလွှတ်ကြသည်။ သမီးအရွယ်ရောက်လာသည်ကို ဖွင့်မပြောခြင်း၊ ဝန်ခံခြင်းမပြုဘဲ အတင်းငြင်းပယ်ရုံမက၊ သမီးကိုပင် အတင်းအကျပ်ကလေးစိတ်ပြန်သွင်းနေကြသည်။ အပျိုဖြစ်လာသည်ကို ကြောက်ရွံ့စိုးရိမ်စိတ်ဖြင့် သဘာဝကို ငြင်းပယ်ခြင်း ဖြစ်သည်။

အချို့ မိခင်များဆိုလျှင် ကြီးကောင်ဝင်လျှင် အပျိုဘော် ဝင်လာသော သမီးကို ကလေးစိတ်မပျောက်ရန် ဟုဆိုပြီး ဂါဝန် ကလေးများကိုပင် ချုပ်ပေးပြီး အဝတ်ခိုင်းကြ

သည်။ သမီးငယ်၏ အပျိုဖြစ်လာမှုကို မိမိက အတင်းအကျပ် အသိအမှတ်မပြုသော်လည်း အသိအမှတ်ပြုသူတို့က ပြုနေကြပြီကို သတိထားရမည်။ သဘာဝကို ငြင်းပယ်နေ၍ ကောင်းကျိုးမရ၊ ဆိုးကျိုးသာရတတ်သည်။ အရွယ်ရောက်လာသော သမီးကို အရွယ်ရောက်လာပြီဟု လက်ခံရမည်။

ပြောင်းလဲလာသော အရွယ်နှင့် လျော်ညီစွာ နေနည်း ထိုနည်းကိုလည်း ဆုံးမလမ်းညွှန်ရမည်။ သမီးက လူကြီးစိတ်ဝင်ပြီး လူကြီးစကားပြောလာသည်ကိုလည်း လက်ခံ၍ အတိုင်အပင်လုပ်သင့်သည်။ သူ၏ အရွယ်ရောက်မှုအပေါ်မှာ သဘာဝအတိုင်း အသိအမှတ် ပြုခြင်းကို ငယ်ရွယ်သူမှာ ခံယူချင်သည်၊ ဂုဏ်ယူချင်သည်။

မိဘက အသိအမှတ်မပြုလျှင် အခြားအသိအမှတ် ပြုသူ၏ စကားများနှင့် ဆက်ဆံမှုများမှာ သာယာကျေနပ် သွားတတ်သည်။ အပျိုအရွယ်ရောက်၍ အပျိုစိတ်ပေါက်လာသည်မှာ စိုးရိမ် ကြောက်လန့်စရာ မဟုတ်ပါ။ ပညာသင်ချိန် လင်စိတ်သားစိတ်များပြားလာမည်ကိုသာ ဆုံးမဟန်တား ရန်လိုပါသည်။

မြီးကောင်ပေါက်အရွယ် မိန်းကလေး၊ ယောက်ျားကလေးများသည် အထိန်းမတတ် ဇိန့်တော်တော်ဖြစ်သော်လည်း မိဘက သူတို့ကို ချစ်ခင်ရင်းနှီးစွာဖြင့် စိတ်ဝင်စား စွာ ဆုံးမသွန်သင်မှုပြုနိုင်လျှင် အဆင်ပြေသည်သာဖြစ်ပါ၏။ သူတို့ကို စိတ်ဝင်စားမှုမရှိဘဲ ပစ်ထားလျှင်သာ ပြဿနာ များစွာဖြစ်ပေါ်

၂၃၀ လယ်တွင်းသားစောချစ်

တတ်ပေသည်။ အရွယ်ပြောင်း၍ စိတ်ပြောင်းသည်မှာ လူတိုင်း ဖြစ်လာကြသည်သဘာဝတရားပင်ဖြစ်ပေသည်။ စိုးရိမ်ထိတ် လန့်စွာဖြင့် သတိကြီးစွာ ထားလွန်းလျှင်လည်း အမှားမှား အယွင်းယွင်း ဖြစ်တတ်ပေသည်။ ပြောင်းလဲလာသည့် အခြေအနေကို မှန်ကန်စွာ လက်ခံ၍ မိဘ၏ ကြီးမားသော မေတ္တာဖြင့် အမှန်လမ်းကြောင်းကို ပြည့်နီပြီး ဆုံးမသွန်သင်ရ မည်မှာ သားသမီးကောင်းကို ရလိုသော မိဘတိုင်း၏ တာဝန် ဖြစ်ပေသည်။

— အရမ်းပြင်လျှင် အယဉ်ပျက်သည် —

လှချင်ရက် စက်စက်ယို

သမီးမိန်းကလေးတို့ သဘာဝမှာ လှချင်သည်။ ထို့ကြောင့် ဝတ် ချင်ဆင်ချင်ပြင်ချင်သည်။ မိဘတိုင်းကလည်း သမီးမိန်းကလေး အရွယ်ရောက်လာလျှင် ဆင်ရပြင်ရမည်။ ဆင်နိုင်အောင်ပြင်နိုင် အောင် ကြိုးစားရမည်ဟုလည်း နည်းလည်ခံယူထားကြသည်။ ထို့ကြောင့် လှချင်သော သမီးငယ်ကို လှအောင် ပြင်ဆင်ပေးကြ သည်။

သို့သော် တန်ဆေး လွန်ဘေးဟူသော စကား ရှိသည်။ ခေတ်ကာလနှင့်အညီ ခေတ်မီခြင်းသည် ကောင်းပါ၏။ ဟိုထက်ပို၍ သူများထက်ထူး၊ နဖူးဆူးစူးဆိုသကဲ့သို့ ပတ်ဝန်းကျင် တွင် တစ်ကိုယ်တည်း ချွန်၍ လွန်ကဲနေခြင်း၊ ခေတ်ဆန်လွန်း ခြင်းကိုကား သတိထားသင့်သည်။

ခေတ်ရေစီးကြောင်း

လူတို့၏ နေပုံ ထိုင်ပုံ၊ ပြောဆိုဆက်ဆံပုံ၊ ဝတ်ပုံဆင်ပုံတို့သည် အစဉ်အမြဲ ပြောင်းလဲနေသော သဘောရှိသည်။ လူမှုပတ်ဝန်းကျင်နှင့် ဆက်ဆံနေရသော လူသည် အများနှင့်လိုက်လျောညီထွေ ရှိရန်လိုသည်။ ခေတ်ရေစီးကြောင်းပြောင်းသည်နှင့်အမျှ အများပြောင်းလျှင် မိမိလည်း လိုက်လျောညီထွေ ပြောင်းလဲရပေသည်။

ယခုခေတ် တက္ကသိုလ် ကျောင်းသားတစ်ယောက်သည် ရှေးခေတ် တက္ကသိုလ် ကျောင်းသားတစ်ယောက်၏ ဆံပင်ပုံမျိုးထား၍ တိုက်ပုံနှင့် ပုဆိုးခါးပုံစံနှင့် ခြေထောက်တွင် ရှူးဖိနပ်နှင့် စသည် အဆင်အယင်များ လုပ်ပြီး တက္ကသိုလ် ကျောင်းသို့ လာလျှင် တစ်နည်းနည်းဖြင့် စိတ်ရောဂါရနေသူဟု လူများသတ်မှတ် ကြလိမ့်မည်။

မိန်းကလေးများတွင်လည်း ထိုနည်းတူပင်ဖြစ်၏။ အများက ခေတ်ပေါ် ဆံပင်ပုံကလေးများနှင့် ဖြစ်နေချိန်တွင် မိမိတစ်ယောက်တည်း ရောင်ကလပ်ကြီးနှင့်ဖြစ်နေလျှင် အများအမြင်မှာ ရယ်သွမ်းသွေးစရာဖြစ်လိမ့်မည်။ ထိုသို့ ရယ်သွမ်းသွေးမှုများကို ကြုံကြုံခံရ၊ တုံ့ပြန်ရ ၊ အားတင်းရ၊ မကျေမနပ် ဖြစ်ရ စသည်တို့များလာလျှင်လည်း ထိုမိန်းကလေးမှာ နေရင်းထိုင်ရင်း ဒုက္ခဖြစ်နေရလိမ့်မည်။ မကြာခင်မှာပင် စိတ်ထားမူမမှန်ခြင်းများဖြစ်လာနိုင်ပေသည်။ ထို့ကြောင့် ခေတ်နှင့်အညီ

ဝတ်ရန်၊ ဆင်ရန်လည်း လိုပေသည်။

ခေတ်နှင့် အညီ ခေတ်မမီနောက်ကျ ကျန်ခဲ့ခြင်းသည် အစွန်းတစ်ပါးဖြစ်၍ မှားယွင်းသကဲ့သို့ ခေတ်ဆန်လွန်းခြင်း၊ ခေတ်ရှေ့ရောက်လွန်းခြင်းသည်လည်း လွန်ကဲသော အမှားစွန်းတစ်ခုပင်ဖြစ်ပေသည်။ ကျွန်ုပ်တို့ တက္ကသိုလ် ကျောင်းသားဖြစ်စဉ်က မိန်းကလေးအများဆံပင်ရှည်ထားချိန်တွင် မိန်းကလေးတစ်ယောက်သည် အများနှင့်မတူ တစ်မူထူး၍ဆံတို ဘိုကေကလေးနှင့်ဖြစ်သည်။ ထိုမိန်းကလေးကိုတွေ့သူယောက်ျားလေးတိုင်း အထင်သေး အမြင်သေးနှင့် နောက်ကြ၊ ပြောင်ကြ၊ စကြသည်။ မိန်းကလေး အချင်းချင်းကလည်း ပြက်ရယ် ပြုကြသည်။ ရုတ်ချကြသည်။

ထိုမိန်းကလေးမှာ ဆံပင်ပုံ တစ်ခုတည်းနှင့် ပင်ပတ်ဝန်းကျင်၏ ဒဏ်ကို အချိန်တိုင်း ခံနေခဲ့ရသည်။ နေရင်းထိုင်ရင်း၊ သွားရင်းလာရင်း ပြဿနာအမြဲ ဖြစ်နေရသည်။ ယခုအခါတွင် မိန်းကလေးတိုင်းလိုပင် သူ့ဆံပင်မျိုးတွေ ဖြစ်ကုန်ကြပြီ။ ဆံပင်ပုံက ပြဿနာဖြစ်ခြင်းမဟုတ်ပါ။ အများနှင့် မတူတစ်မူထူး၍ ရှေ့သို့ရောက်လွန်းသည်က ပြဿနာတက်စေခြင်းဖြစ်သည်။

သည်အချိန် သည်ထဘိနှင့်

ဆင်ယင်ထုံးစံမူသည် ခေတ်အလိုက် ပြောင်းလဲမှုများရှိသကဲ့သို့ လူမျိုးအလိုက်၊ အရပ်ဒေသအလိုက်၊ ရာသီဥတု အလိုက်၊ လုပ်ဆောင်ရသည်။ လုပ်ငန်းအလိုက်မတူညီသော ခြားနားချက်များလည်း ရှိသည်။ မင်္ဂလာဇော်ခံပွဲတစ်ခုတွင် မိန်းကလေးတစ်ယောက်သည် ရေကူးဝတ်စုံနှင့်လာလျှင် မတင့်တယ်သကဲ့သို့ ရေကူးကန်မှာ ရေကူးပြိုင်ရာတွင် မင်္ဂလာ ဇော်ခံပွဲဝတ်စုံနှင့် ဖြစ်နေလျှင်လည်း အဆင်မပြေပါ။ သူ့နေရာနှင့်သူ အဆင်ပြေအောင် ဝတ်ဆင်တတ်ရန်လိုသည်။

ထို့ကြောင့် ရှေးမြန်မာ လူကြီးသူမများက သည်အချိန်သည်ထဘိနှင့်၊ သည်ခရီး သည်ထီးနှင့်၊ သည်လမ်းသည်ပန်းနှင့်၊ သည်အရပ် သည်ဖိနပ်နှင့်၊ သည်ပွဲ သည်လှည်းနှင့် ဟူ၍ နေရာအလိုက်၊ အချိန်အခါအလိုက် ကိုက်ညီအောင် ဆောင်ရွက်ကြစေရန် လမ်းညွှန်ခဲ့ပေသည်။

မလုံ့တလုံ လွန်ကဲပုံ

ဝတ်စားဆင်ယင်မှုသည် မလျော့နည်းသင့်သကဲ့သို့ မလွန်ကဲရန်လည်း လိုသည်။ ကာလ၊ ဒေသ၊ ပယောဂအခြေအနေ အချိန်အခါ လုပ်ရပ်အလိုက် ကိုက်ညီရန်လိုသည်။ ထို့ပြင် ဝတ်စားဆင်ယင်မှုသည် လူတစ်ယောက်၏ ဣန္ဒြေသိက္ခာကို မပျက်ယွင်းစေရန်လည်း လိုသည်။ ယခုအခါတွင် မိန်းကလေးတိုင်း လိုပင်

လည်ဟိုက်အင်္ကျီများ ဝတ်နေကြသည်။ အများနှင့်အညီ ခေတ်မီသော အဝတ်အဆင် တစ်ခုဖြစ်၍ အပြစ်မပြောလိုသောလည်း အချို့မှာ ဟိုက်ပုံ လွန်ကဲလွန်းသည်။

မိမိ၏ အနေအထားနှင့် သင့်ရဲ့သာဟိုက်သင့်သည်။ အချို့မှာ ကိုယ်အနေအထားကိုလည်း ကိုယ်မကြည့်ဘဲ အဟိုက်လွန်ကဲ၍ မလုံခြုံဖြစ်လာသည်။ ပုရိသများကို ဖမ်းပြမြှူဆွယ်သလို ဖြစ်နေသည်။ မလှမပသည် အကြည်စူးစူးရဲရဲများကို ခံယူရသည်။ ထိုအခါကျမှ မျက်စောင်းထိုးခြင်း၊ နှုတ်ခမ်းစူးခြင်းတို့ဖြင့် မကြည်မဖြူဖြူစုတ်တတ်ကြသည်။ ပိုက်ဆံအိတ်နှင့် ကွယ်ရသည်။ လက်ကိုင်ပုဝါခေါက်ဖြင့် ဖာရ်ထေးရသည်။ အလုပ်မရှိ အလုပ်ရှာ ကိုယ်ပြဿနာ ကိုယ်ဖန်တီးခြင်းသာဖြစ်သည်။ မိန်းကလေးများ သတိထားသင့်သည်။ မိဘများ သတိပေး ဟန်တားသင့်သည်။

သူများယောင်၍ လိုက်မယောင်သင့်

ဝတ်စားဆင်ယင်ရာတွင် မိမိ၏ အသားအရောင်၊ အရပ်အနိမ့်အမြင့်၊ အပိန်အဝ၊ ကိုယ်ခန္ဓာ အချိုးအဆစ်နှင့် ပြေပြစ်လျော်ညီရန်လည်း လိုသည်။ သူများယောင်၍ ယောင်ရသည်။ အမောင်တောင်မှန်း မြောက်မှန်းမသိဆိုသကဲ့သို့ သူများလုပ်တိုင်း လိုက်မလုပ်သင့်ပါ။ သူ့နိုင်ငံမှာ လုပ်တိုင်း ကိုယ်နိုင်ငံမှာ လိုက်မလုပ်သင့်ပါ။ အချို့ လိမ္မော် ပါးနပ်သော မိန်းကလေး

များအပြင်ဆင် တတ်လှသည်။ ခေတ်နှင့်လည်းညီသည်။ မိမိ၏ကိုယ်ခန္ဓာအချိုးအစားနှင့်လည်းကိုက်ညီသည်။ အရှက်တရားနှင့် ဣန္ဒြေသိက္ခာကိုလည်း ထိပါးခြင်းမရှိ။ ကြည်၍လည်းကောင်းသည်။ မှန်ကန်သော ဆင်ယင်ထုံးစံမူဖြစ်၏။

အပြင်အပြ ဆန်းစစ်မှ

အထူးသဖြင့် ဆယ်ကျော်သက်ရွယ် အသိမကြွယ်သေးသော မိန်းကလေးများ၏ ဝတ်စားဆင်ယင်မှုတွင် မိဘများမှာ တာဝန်ရှိသည်။ ထိုအရွယ်ကလေးများသည် အလှသွေးကြွယ်စမို့ လျချင်သည်သာ သိသည်။ ကလေးစိတ်ကလည်း မပျောက်တတ်သေး။ သို့သော် ကိုယ်ခန္ဓာက လူကြီးဘက်သို့ ရောက်နေပြီ။ အတွေ့အကြုံရှိ၍ အသိအမြင်များသော မိဘက သတိထားရမည်။ ချစ်စိတ် တစ်ခုတည်းနှင့် အလိုလိုက်၍ မဖြစ်။ ကိုယ်သမီး၏ အဝတ်အဆင်အပြင်အပြသည် သင့်မသင့်၊ တော်မတော်၊ ဝေဖန်ဆန်းစစ်ရမည်။ ပြောင်းလဲနေပြီဖြစ်သော ကိုယ်ခန္ဓာ အချိုးအစားနှင့် မသင့်လျှင် ဟန်တားရမည်။

လျှပ်ပေါ်၍ လော်လည်ခြင်း

ဧည့်ခံပွဲတစ်ခုတွင် ၁၅ နှစ်အရွယ်မိန်းကလေး တစ်ယောက်သည် အများနှင့်မတူ တစ်မူ ထူးကဲသော အဝတ်အဆင်ဖြင့် ရောက်လာ၏။ လွန်ကဲသော ဆင်ယင်မှုပင်ဖြစ်သည်။ အားလုံး၏

မျက်လုံးများသည် ထိုမိန်းကလေး ထံသို့ ရောက်နေကြသည်။ ခြေသလုံးပေါ်ပြီး ပေါင်တံ၊ တင်ပါး တို့ကို တစ်သားတည်း တင်းကျပ်နေသော ဘောင်းဘီအဖြူကို ဝတ်ထား သည်။ အပေါ်ပိုင်းတွင်လည်း ဖွံ့ဖြိုးသော ကိုယ်ခန္ဓာကို တင်းကျပ်နေသောတီရှပ်အင်္ကျီ အပါးဖြင့်ပုံဖော်ထားသည်။ လမ်းလျှောက်လျှင် လိမ်ကျစ်လိမ်ကျစ်ဖြစ်၍ သူ့အသက်အရွယ်နှင့် မပြသင့်သည်တို့ကို ထုတ်ဖော်ပြသလို ဖြစ်နေသည်။

မမြူဆွယ်သင့်သည်ကို မြူဆွယ်သကဲ့သို့ ဖြစ်နေသည်။ ထိုကလေးကလည်း ငြိမ်ငြိမ်မနေ၊ အများမြင်ကွင်းများမှာ အကြိမ်ကြိမ်လျှောက်လှမ်း၍ပြနေသည်။ မျက်နှာလေးက လှပသည်။ သို့သော်နားတွင် လွန်လွန်ကဲကဲကြီးမားပြောင်လက်သော နားဆွဲပြားကြီးတွေ ဆွဲထားသည်။ ထိုမိန်းကလေး၏ ဆင်ယင်ထုံးစံပုံကို လွှမ်းခြုံကြည်လျှင် ကလက်လွန်းသည်။ အရှက်အကြောက် နည်းလွန်းသည်။ ဣန္ဒြေ သိက္ခာ မဲလွန်းသည်။ ခေတ်မီခြင်းမဟုတ်၊ လွန်ကဲနေခြင်းဖြစ်သည်။ ဧည့်ခံပွဲတွင် ထိုမိန်းကလေး၏ မိဘနှစ်ပါးလည်း ရှိပါသည်။ သူတို့ကိုယ်တိုင်ကလည်း သမီး၏ အပြင်အပြကို အောင်မြင်သည်ဟု ကြည်နူးနေကြဟန်တူပါ၏။ လွန်စွာ မိုက်မဲသော မိဘများဖြစ်သည်။ ကလေးကိုအပြစ်မတင်လိုပါ။ မိဘနှစ်ပါးကိုသာ မကျေမနပ် ဖြစ်မိသည်။ ဤအရွယ် ကလေးကို ဤသို့အပြိုင်နေသည်။ ဤသို့ အမြူခိုင်းနေသည်။ အဝတ်အဆင် ကလက်လွန်းလျှင် ဆင်ယင်ထုံးစံမူ ပုံသဏ္ဌာန်၏ သြဇာကြောင့် စိတ်ဓာတ်ပါ

ကလက် လာတတ်သည်။ ကလက်လျှင်ပျက်သည်။ ကလေးကို အပျက် သင်ပေးနေကြသည်။ အပျက်ကျင့်ပေးနေကြသည်။ ဆင်ခြင် တုံတရား နည်းပါးလှသော မိဘများဖြစ်သည်။ သမီးကို ချစ်သည် မဟုတ်၊ နစ်အောင်နှစ်ခြင်းဖြစ်သည်။

အဆင်မတတ်လျှင် ဆန်းလျက်နှင့် မလှ

လယ်ပုဇွန်လုံး၏ ဆူဖြိုးခြင်းသည် ကျီးငှက်၏ အန္တရာယ်ကို ဖိတ်ခေါ်နေရာရောက်သည်။ မိန်းကလေး၏ ပြင်လွန်းပြလွန်း ကလက်လွန်းခြင်းသည် ဆန်ကျင်ဘက်လိင်များ၏ အန္တရာယ်ကို ဖိတ်ခေါ်နေရာရောက်သည်။ မလိုတမာအကြည်များ အောက်တွင် ပြစ်မှားမှုအမျိုးမျိုးကို ခံယူရစေသည်။

ထို့ကြောင့် အိမ်ထောင်ပြုရန် အချိန်မကျမီအထိ တွေ့တတ်လှသည်။ ခေတ်နှင့်အညီ ရိုးရိုးယဉ်ယဉ်ကလေး ပြင်ဆင်ထားလျှင် ထိုမိန်းကလေး၏ ရုပ်ရည်သည် လွန်စွာ ကျက်သရေရှိပေမည်။ အားလုံး၏ အမြင်တွင် လေးလေးစားစား တန်ဖိုးထား၍ မွန် မြတ်သော မေတ္တာစိတ်ဖြင့် ချစ်ခင်မှုကို ခံယူရပေမည်။ အငင်မတတ်လျှင် ပန်းလျက်နှင့်မရ ဆိုသကဲ့သို့ အဆင်မတတ်သောကြောင့် ဆန်းလျက်နှင့် မလှ ဖြစ်ရသည်။

'သားကို ငယ်က မဆုံးမ မိဘတလည် ရန်သူမည်၏' ဆိုသကဲ့သို့ သမီး၏ ဆင်ယင်ထုံးစံကို မှုကို မှုနှင့်အောင် မညွှန်ပြလျှင်လည်း မိဘတလည် ရန်သူမည်ပါသည်။

ငယ်ရွယ်သူမိန်းကလေးများ အများနှင့်အညီ ခေတ်မီအောင် ပြင်ဆင်တတ်ခြင်းဖြင့် လှပကြပါစေ။

မိဘများသည် သမီးကို နစ်အောင် မနှစ်ဘဲ မှန်ကန်စွာ ချစ်၍ အပြင်အပြ မလွန်ကဲအောင် ထိန်းသိမ်း စောင့်ရှောက်နိုင်ကြပါစေ။

ကောင်းဆိုး နှစ်ဖြာ အလှကညာ

လှပခြင်းနှင့် ကောင်းခြင်း

မိန်းမတို့၏ ဥစ္စာသည် အဆင်း (လှည့် ရုပ် ခန့်) ဟုဆိုကြ၏။ လှပခြင်းသည် မိန်းကလေးတို့ အတွက် ကြီးမားသောဂုဏ် ဖြစ်သည်။ အရိုး၏ ကောင်းခြင်း၊ အရေ၏ ကောင်းခြင်း၊ အဆင်း ၏ ကောင်းခြင်း၊ အရွယ်၏ ကောင်းခြင်း၊ ဆံပင်၏ ကောင်းခြင်း ဟူသော ကောင်းခြင်း ငါးဖြာနှင့် ပြည့်စုံ၍ ပိန်လွန်းခြင်း၊ ဝလွန်း ခြင်း၊ ဖြူလွန်းခြင်း၊ မဲလွန်းခြင်း၊ နီမဲလွန်းခြင်း၊ မြင့်လွန်းခြင်း ဟူသော အပြစ်ခြောက်ပါး ကင်းလွတ်သူကို မိန်းမလှဟု အစဉ် အဆက် သတ်မှတ်ခဲ့ကြသည်။ ယခုတိုင်လည်း မှန်ကန်လက်ခံ ဆဲပင် ဖြစ်သည်။

လှပသော မိန်းကလေးကို လူချစ်လူခင်များသည်။ မိန်းကလေး အချင်းချင်းပင် မြတ်နိုးအားကျသည်။ ယောက်ျား တကာတို့ စိတ်ဝင်စားသည်။ မျက်နှာပွင့်လန်းသည်။ ထို့ ကြောင့်လှပသော မိန်းကလေးသည် လင်ကောင်း သားကောင်းကို ရနိုင်သော အခွင့်အလမ်းများ ပိုများပေသည်။

အပြင်အဆင် နှင့် အလှအပ

အလှအပ၏ ကောင်းကျိုး၊ အလှအပ၏ ဆွဲဆောင်မှု၊ အလှအပ၏ ပွင့်လန်းမှုကို မိန်းကလေးတိုင်း မက်မောကြသည်။ ထို့ကြောင့် မိန်းကလေးတိုင်း လှအောင်ပြင်ကြသည်။ လှပအောင် နေထိုင်ကြ သည်။ အချို့ဆိုလျှင် ရယ်ပုံ၊ ပြုံးပုံ၊ ပြောပုံ၊ ဆိုပုံ၊ သွားပုံ လာပုံမှစ၍ လှပအောင် ကြိုးစားကြသည်။ ယခုအခါတွင်ကား ပို၍ ခေတ်မီ တိုးတက်လာသည်နှင့်အမျှ ကိုယ်ခန္ဓာအချို့ အဆစ်ကျ၍ ကိုယ်လုံး ကိုယ်ပေါက် လှပစေရန် လေ့ကျင့်ခန်းများဖြင့် ပြုပြင်ပေးကြ သည်။ မျက်နှာပေါင်း တင်ခြင်း၊ မိတ်ကပ်လိမ်းခြင်း ပြုကြသည်။ ဆံပင်အလှအပဆိုင်များလည်း မြို့ကြီးမြို့ငယ်နေရာအများ အပြားမှာ ပေါ်ပေါက်လာကြသည်။ နည်းအမျိုးမျိုးဖြင့် အလှအပ ဆုံးဖြတ်အောင် ကြိုးစားပြင်ဆင်နေကြပေသည်။

ပြင်လွန်းလျှင် ပင်ကိုယ်အလှ ပျက်တတ်သည်

မိန်းကလေးလှချင်သည်မှာ သဘာဝဖြစ်သည်။ လှဖို့လည်း လိုပါ သည်။ ထို့ကြောင့် လှပအောင် နည်းအမျိုးမျိုးဖြင့် ကြိုးစားကြ သည်မှာ အပြစ်တင်ရန်မလိုပါ။ သို့သော် လိုအပ်သည်ထက်ပို၍ ပြင်လွန်းလျှင်တိုး၍ လှလှရုံမက ပင်ကိုယ်အလှပင် ပျက်သွားတတ် သည်ကို သတိထားသင့်သည်။ အလှပြင်ခြင်းသည်လည်း အနုပညာတစ်ရပ်ဖြစ်သည်။ ပြင်လွန်းတိုင်း လှသည် မဟုတ်။ မိန်းကလေးတိုင်းလိုပင် သင့်တင့်သော ပင်ကိုယ်အလှ ရှိတတ်ကြ

ပါသည်။ ရွှေဖလား အနားကွပ်ဆိုသကဲ့သို့ ထိုပင်ကိုယ်အလှအပကို ပို၍ ပေါ်လွင်ထင်ရှားစေရန် အမြဲအပြင်၊ အဆင်အယင်ဖြင့် ပံ့ပိုးပေးရသည်။ အလှအပယုတ်လျော့စေသည်တို့ကို မိုးဖိကာကွယ်ပေးရန်လည်း အလှမြင်သင့်သည်။

အနုပညာကိစ္စဖြစ်သော အလှပြင်ခြင်းကို အနုပညာမျက်စိဖြင့် ကြည့်၍ အနုပညာမြောက်အောင် ပြင်တတ်မှ အကျိုးရှိပါ၏။ လူတစ်ယောက်နှင့် တစ်ယောက် အသားအရေချင်းမတူ၊ အဆင်းသဏ္ဌာန်ချင်းမတူ၊ အခြေအနေချင်း မတူသည်ကို သတိမထားဘဲ မျက်ခုံးဆိုးခြင်း၊ မျက်ခွံဆိုးခြင်း၊ နှုတ်ခမ်းဆိုးခြင်းစသည် ဆိုး၍ ရသမျှ အကုန်ဆိုးကြလျှင်မလှရုံမက အလှပင် ပျက်တတ်သည်။ ပင်ကိုယ် အနုအလှပျက်၍ ခပ်နီနီ ခပ်ရိုင်းရိုင်းဖြစ်နေတတ်သည်။ အချို့ မင်္ဂလာဆောင်များတွင် ဖြူဖြူသန့်သန့် ချစ်စဖွယ် ချောမောလှပသော အတိုသမီးကလေးသည် အလှပြင်ဆင်ထားကာမှ ပင်ကိုယ်လောက်ပင် မလှတော့ဘဲ အလှပျက်နေသည်ကို တွေ့ရသည်။ 'ဟယ်... သူ့ပင်ကိုယ်က ဖြူဖြူချောချောလေးပါ။ ဒီလိုမဟုတ်ပါဘူး၊ 'ဟုရင်းနှီးသိက္ခန်းသူများ တအံ့တဩနုမြောကြရသည်။ ထို့ကြောင့် ရှေးလူကြီးသူမများက ပြင်လွန်း၍ အလှပျက်သည်ကို သတိရှိကြစေရန် 'ပြင်လွန်းလျှင် ဖင်ချွန်းသည်' ဟု ခပ်ကြမ်းကြမ်းကလေး ဂျာနာလစ်ကြသည်။

နှလုံးသားကို အလှဆင်ပါ

လူတို့သည် အလှဆင်ကုဒ် ပြင်ပရုပ်သဏ္ဌာန်ကိုသာ အဓိကထားတတ်ကြသည်။ အတွင်းစိတ် လှပရေးကို မေ့လျော့နေတတ်ကြသည်။ ပြင်ပရုပ်သဏ္ဌာန်ကို မည်မျှပင် လှပအောင်ပြင်ဆင်ထားသော်လည်း အတွင်းစိတ်ထားမလှ၍ မာန၊ လောဘ၊ ဒေါသတို့ဖြင့် ပူလောင်နေသူ၏ မျက်နှာမှာ အကျည်းတန်နေတတ်သည်။ အချို့မိန်းကလေးများ ရုပ်ဆင်း လှပသော်လည်း ချစ်ခင်နှစ်သက်ဖွယ် မဖြစ်သည်မှာ စိတ်ထားမလှ၍ဖြစ်သည်။ အချို့ ရုပ်သိပ်မလှသော်လည်း စိတ်ထားလှသောကြောင့် လူအများ၏ ချစ်ခင်မြတ်နိုးခြင်းကို ခံကြရသည်။

ရုပ်လည်းလှ၊ စိတ်လည်း လှလျှင်ကား အတိုင်းထက် အလွန်ပင် ဖြစ်တော့သည်။ ထို့ကြောင့် 'ရုပ်လှသော မိန်းကလေးရော၊ ရုပ်မလှသော မိန်းကလေးများပါ စိတ်ထားလှအောင်ကြိုးစားသင့်သည်။ မိဘများကလည်း မိမိတို့၏ သားသမီးရတနာကို ငွေကြေးကျခံ၍ အလှပြင်ဆိုင်မှာ ပြင်ဆင်ပေးသကဲ့သို့ စိတ်ထားလှပအောင်လည်း ဆုံးမ ပြုပြင်သင့်ပေသည်။

ကိုယ်ကျင့်သိက္ခာ အလှတန်ဖိုး

မိန်းမ၏ ဥစ္စာသည် အဆင်းဖြစ်သကဲ့သို့ အဆင်းလှပခြင်း၏ တန်ဖိုးသည်လည်း ကိုယ်ကျင့်သိက္ခာနှင့် ပြည့်စုံမှသာ မြင့်မားပေသည်။ မိန်းကလေးသည် လှပရန် လိုသကဲ့သို့ ဣန္ဒြေသိက္ခာ

ရှိရန်လိုသည်။ ကိုယ်ကိုချုပ်၍ နှုတ်ကို စောင့်စည်းမှ အဖိုးတန်သည်။ ယခုခေတ်တွင် ပျံတန်တန် နန့်.တန်.တန်! ကလက်တက်တက် ပျက်တက်တက် မိန်းကလေးများကို ခေတ် အခေါ်အဝေါ်များနှင့် အမည်တပ်၍ ကောင်းချီးပေးသယောင် ပြောဆိုနေကြသော်လည်း ထိုမိန်းကလေးမျိုးကို အိမ်ထောင်ဖက်အဖြစ် ရွေးချယ်ရန်ကိုမူကား ယောက်ျားများက များစွာ စဉ်းစားရလိမ့်မည်။ ပျံသော နန့်.သော လွတ်လပ်မှုလွန်ကဲ၍ မိမိ၏ စောင့်ထိန်းအပ်သော ကိုယ်ခန္ဓာကိုပင် တန်ဖိုးထားသော မိန်းကလေးကို ယောက်ျားတို့ စိတ်ဝင်စားချင် ဝင်စားမည်။ သဘောကျချင် ကျမည်။ သို့သော် တန်ဖိုးထားမည်မဟုတ်ပါ။ အပျော်အပျက်မျှသာ သဘောကျခြင်းဖြစ်သည်။

မကြာမီ တစ်ရက်ကပင် မြို့ထဲမှ အပြန်တွင် ငယ်ရွယ်နုပျို၍ ဖြူဖြူချောချော မိန်းကလေးတစ်ယောက်သည် အပေါ်ပိုင်းအင်္ကျီ မလုံမလဲ၊ အောက်ပိုင်းမှာလည်း စကပ်နှင့် ယောက်ျားကလေးတစ်ယောက်၏ ဆိုင်ကယ်ကို နောက်မှ ခွဲစီးသွားသည်နှင့်ကြုံခဲ့ရပါ၏။ ဒူးပေါ်ပေါင်ပေါ်နှင့်ရှေ့မှ ယောက်ျားကလေး၏ ခါးကိုဖက်ကာ လိုက်သွားသည်။ မြင်သူ ယောက်ျားများက စိတ်ဝင်စားကြပါလိမ့်မည်။

သို့သော်ကောင်းသောအတွေးနှင့်စိတ်ဝင်စားခြင်း ဖြစ်မည်မဟုတ်။ ကျွန်ုပ်မှာ မိန်းကလေးထက် မိန်းကလေး၏ မိဘများကို ပိုမိုစိတ်ဆိုးမိသည်။ ဘယ်လို မိဘမျိုးရဲ့ သမီးပါလိမ့်

ဟု အံ့သြမိသည်။ မိမိဆုံးမ ဖဆုံးမ ဆိုသည်မှာ ထိုကဲ့သို့သော မိန်းကလေးမျိုး ဖြစ်သည်။ မိဘကောင်းဖြစ်ရန် ကိုယ်သမီးကို အလှအပဆင်ယင်ပေးသကဲ့သို့ ကိုယ်ကျင့်သိက္ခာရှိစွာ နေတတ်အောင် လည်း ဆုံးမရသည်။ စည်းပျက်ကွမ်းပျက်နှင့် မိန်းမပျက် မဖြစ်အောင်လည်း ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်သင့်ကြသည်။

လှပခြင်းနှင့် ကံဆိုးခြင်း

မိန်းကလေးများ ရုပ်လှခြင်းသည် ကောင်းခြင်း မင်္ဂလာဖြစ်သော်လည်း ထိုအလှအပကို တန်ဖိုးရှိအောင် မထိန်းသိမ်းတတ်လျှင် ကံဆိုးတတ်သည်။ အထူးသဖြင့် မြီးကောင်ပေါက်အရွယ် အလှသွေးကြွယ်စ မိန်းမချောကလေးများ ပိုသတိထားရန်လိုသည်။ မိဘများကလည်း ကြိုကြိုတင်တင်ပြောဆို ဆုံးမထားရန်လိုသည်။ ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်တတ်ရန် လိုသည်။ လှပသော မိန်းကလေးများကို မလှသော မိန်းကလေးများထက်ပို၍ ယောက်ျားလေးများ စိတ်ဝင်စားကြသည်။ လှပသော မိန်းကလေးကို အရွယ်ရောက်စမှပင် ထိကပါးရိုကပါး ပြောဆိုခြင်း၊ စာပေးခြင်း၊ ချစ်စကား ခင်စကားလိုက်ပြောခြင်း ခံရတတ်ပေ၏။

အချို့ယောက်ျားကလေးများမှာ စွဲစွဲလမ်းလမ်းဖြင့် နည်းအမျိုးမျိုးလိုက်ကြိုးစားနေတတ်ကြသည်။ မိန်းကလေးတို့၏ သဘာဝမှာလည်း မိမိကို ယောက်ျားကလေးများက စိတ်ဝင်စားလျှင်သာယာမိသည်။ ပိုပြင်ပြီး ပိုပြမိတတ်ကြသည်။ ထိုအခါ

ယောက်ျားလေးတို့ ပို၍ စိတ်ဝင်စားလာတတ်သည်။ ပို၍ အတင်ရဲလာတတ်သည်။ တစ်ယောက်ကို ရှောင်သည်။ နှစ်ယောက်ကို ရှောင်နိုင်သည်။ သုံးယောက်ကို ရှောင်နိုင်သည်။ များလာလျှင် ကိုယ်အကြိုက်နှင့် ကိုက်ညီသူတွေ့ကာ လက်ခံမိတတ်သည်။

ဤနည်းအားဖြင့် အိမ်ထောင်ပြုရန် အချိန်မတိုင်မီ စောစောစီးစီး ရည်းစားထားမိတတ်သည်။ ထိုအရွယ်အိမ်ထောင်ပြုလျှင်လည်း ထိုမိန်းကလေး ကံကောင်းနိုင်မည်မဟုတ်ပါ။ အိမ်ထောင်မပြုနိုင်ဘဲ ရည်းစားသက် ကြာလျှင် အကြောင်းအမျိုးမျိုးကြောင့် ချစ်သူ အဖြစ်မှ ပျက်၍ ခွဲခွာရတတ်သည်။

ဤနည်းအားဖြင့် ရည်းစား အပျက်များလာလျှင် ထိုမိန်းကလေးမျိုးကို ပတ်ဝန်းကျင်က အထင်သေး အမြင်သေး ဖြစ်လာသည်။ မျက်နှာများသော မိန်းကလေး အဖြစ် ရှိတ်ချခံရတတ်သည်။ နောက်တော့ ခပ်လွယ်လွယ် မိန်းကလေးဟု ပေါ်ပေါ်သဘောထားလာတတ်သည်။ ဤနည်းအားဖြင့် ပညာရေးလည်း ပျက်၊ အိမ်ထောင်ရေးလည်း ခက်ပြီး မိဘ မောင်ဘွားဖဲ အရှက်ရတတ်သည်။

လှပခြင်းနှင့် အန္တရာယ်

လှပခြင်းသည် မိန်းကလေးများအတွက် ကောင်းကျိုးဖြစ်နိုင်သော်လည်း အန္တရာယ်လည်း များပေသည်။ အချို့ ယုတ်ညံ့သေးသိမ်သော ယောက်ျားများသည် လှသောမိန်းကလေးကို အစွဲလမ်း လွန်သော

အခါ အနနည်းဖြင့် မရလျှင် အကြမ်းနည်းဖြင့် ကြိုးစားတတ်ကြသည်။ အခွင့်သာလျှင်သာသလို မသမာသော နည်းမျိုးစုံဖြင့် ကြံစည်တတ်ကြသည်။ သတိကြီးစွာထား၍ အန္တရာယ်ကို ကြိုမြင်ပြီး ကြိုတင်ကာကွယ်နိုင်မှ တန်ရာကျပေသည်။ သမီးကညာလှပသည်နှင့်အမျှ မိဘတို့ မှာလည်း ထိန်းသိမ်းကာကွယ်ရသည် တာဝန်ကြီးမားပေသည်။

ကံကောင်းအောင်နေတတ်ကြပါစေ

မိန်းကလေးများသည် လှချင် ပချင်၍ အလှပြင်ကြသကဲ့သို့ စိတ်ထားလှအောင်လည်း ကြိုးစားသင့်ကြသည်။ အိမ်ထောင်ပြုရန် အချိန်မတိုင်မီ စောစောစီးစီး ရည်းစားများသည်ကိုလည်း ရှောင်ရှားသင့်သည်။ လိမ်လိမ်မာမာ နှင့် မိမိကိုယ်ကို လူခြေ သိက္ခာရှိစွာ ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်သင့်သည်။ ပညာသင်ချိန်မှာ အချစ်ရေး၊ အိမ်ထောင်ရေးထက် ပညာရေးကိုသာ စိတ်ဝင်စားပြီး ကြိုးစားသင့်သည်။ မိဘများသည် မိမိတို့၏ သားသမီးရတနာ လှကညာတွင် ဖြစ်ပေါ်လာနိုင်သည့် အန္တရာယ်ကို ကြိုတင်ကာကွယ်သင့်သည်။ ကံကောင်းအောင် နေတတ်ထိုင်တတ်ရန် အခါမလပ် ဆုံးမသွန်သင်ရပေသည်။ အတွေ့အကြုံများနှင့် ယှဉ်၍ ကြိုတင်သတိပေးသင့်ကြသည်။ မိန်းကလေးများ ကံဆိုးကို ရှောင်၍ ကံကောင်းအောင် နေထိုင်တတ်ခြင်းဖြင့် ကံကောင်းကြပါစေ။

ဆင်စီးမြင်းရဲ

မိဘတိုင်းသည် မိမိတို့၏ သားသမီးကို ဆင်စီးမြင်းရဲစေချင်သည်။ အဓိပ္ပါယ်မှာ ချမ်းသာကြွယ်ဝပြီး ဂုဏ်သရေနှင့်တင့်တယ်စေချင်ကြသည်။ ထိုသို့ ဖြစ်စေချင်သည်မှာ ကောင်းမြတ်သော ဆန္ဒမှန်။ သို့သော် ထိုဆန္ဒပြည့်ဝစေရန်မှာ မည်သို့ဆောင်ရွက်ကြသနည်း။ မှန်ကန်စွာ ဆောင်ရွက်နိုင်ကြပါသလား ဟု ဆန်းစစ်ရန်လိုသည်။

မေတ္တာမပါဘဲ လက်ထပ်ခြင်း

သမီးမိန်းကလေးကို ချမ်းသာကြွယ်ဝသောသူနှင့် ထိမ်းမြားလက်ထပ်ပေးခြင်းသည် သားသမီးကို ဆင်စီးမြင်းရဲစေခြင်းဖြစ်ပါသလား။ တစ်ခါတစ်ရံ ထိုချမ်းသာကြွယ်ဝသူသည် မှုဆိုးဖိုဖြစ်နေတတ်သည်။ တစ်ခါတစ်ရံ အသက်များစွာ ကြီးသူ ဖြစ်နေတတ်၏။ တစ်ခါတစ်ရံတွင် ရုပ်ပိုင်းဆိုင်ရာ ငွေကြေးဥစ္စာ ချမ်းသာကြွယ်ဝသော်လည်း စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာနှင့် ကိုယ်ကျင့်တရားဆင်းရဲသူ ဖြစ်နေတတ်၏။

အထက်ပါအကြောင်းများကြောင့် သားသမီးက မည်သို့မျှ မချစ်မနှစ်သက်နိုင်၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်နှင့် ပေါင်းသင်းရမည် အရေးကို သေမလောက် တွေးကြောက်နေကြသည်။ မျက်ရည်ဖြိုင်ဖြိုင်ကျ၍ ငိုကြွေးပူဆွေးနေရသည်။ ထိုအခါ အမိအဖဖြစ်သူတို့ ဇွတ်အတင်း အနိုင်ကျင့်၍ 'ဟေ့ ငိုမနေနဲ့၊ မိဘက ဆင်စီးလို မြင်းရဲတာ မြင်အောင် စီစဉ်တာ၊ ဆင်နင်းလို့ မြင်းကန်တာ မမြင်ချင်ဘူး၊ ဘယ်လောက်ပဲ ငြင်းဆန်နေနေ ငါတို့ကတော့ ဇီကုပ်နတ်ပြည်တင်ရမှာပဲ' ဟု အနိုင်ကျင့်၍ တစ်ဖက်သတ် စီစဉ်တတ်ကြသည်။

ထိုသို့ စီစဉ်ခြင်းဖြင့် သားသမီး၏ ကောင်းစားစေရေးကို အမှန်တကယ် ဆောင်ရွက်ရာ ရောက်ပါသလား။ အချို့သောသားသမီးများမှာ တစ်သက်လုံး စိတ်ဆင်းရဲကိုယ်ဆင်းရဲနှင့် ဒုက္ခ ရောက်သွားကြရသည်။ လူ့လောကတွင် စားဝတ်နေရေး၊ လူမှုရေးလိုအပ်ချက်များ ပြည့်စုံရန် လိုအပ်သည်မှာ မှန်ပါ၏။ သို့သော် ထိုသို့ ရုပ်ပစ္စည်းများမည်မျှပင် ပြည့်စုံသော်လည်း စိတ်မချမ်းသာလျှင် လွန်စွာ ဆင်းရဲတတ်ပေသည်။

ဈေးတွက်တွက်သော အိမ်ထောင်ရေး

မိဘတို့သည် သားသမီးတို့၏ ရုပ်အလိုဆန္ဒများ ပြည့်ဝအောင် ဖြေရှင်းရာ၌ ချမ်းသာသူနှင့် အိမ်ထောင်ချပေးခြင်းသည် ကိုယ်အားကိုယ်မကိုးဘဲ သူတစ်ပါးကိုသာ စုပုံအားကိုးသော

အချောင်း သမားနည်းဖြစ်သည်။ သူ့ဘာသာ ချမ်းသာသူနှင့် မေတ္တာမျှမ၍ အဆင်ပြေစွာ ပြည်စုံခြင်းသည် ကောင်းပါ၏။ သို့သော် မေတ္တာမပါဘဲ ချမ်းသာကြွယ်ဝမှုတစ်ခုတည်းကိုသာ ဈေးကွက်လိုကြည်၊ ဈေးတွက်တွက်ပြီး အိမ်ထောင်ပြုပေးခြင်း သည် စိတ်ထားနိမ့်ကျလှပေသည်။ တကယ်လက်တွေ့တွင် ကောင်းကျိုးထက် ဆိုးကျိုးကိုသာ ဖြစ်ပွားစေတတ်သည်။

တူနှစ်ကိုယ် တဲအိုပျက်မှာ နေရစေတော့

အိမ်ထောင် တစ်ခုတွင် အဓိကအားဖြင့် မေတ္တာတရားမှာ အရေး ကြီးဆုံးဖြစ်သည်။ သို့သော် မေတ္တာတွေ မည်မျှပင်ရှိစေကာမူ တူနှစ်ကိုယ်တဲအိုပျက်မှာနေရ ချစ်တာသာလျှင် ပဓာနဆိုသည် မှာလည်း တကယ်လက်တွေ့ဘဝတွင် စိတ်ကူးယဉ်လွန်းရာ ရောက်ပေသည်။ ဆန်မရှိလျှင် လင်မယားချင်း ရန်ဖြစ်ဆို သကဲ့သို့ စားဝတ်နေရေး မပြည့်စုံလျှင်လည်း အိမ်ထောင်တစ်ခု မှာ သာယာခြင်းမရှိနိုင်ပါ။

ဖြစ်သင့်သော အိမ်ထောင်ရေး

လင်နှင့် မယားတို့သည် အိမ်ထောင်တစ်ခုတွင် စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ မေတ္တာတရားနှင့် ပြည့်စုံရန်လိုသကဲ့သို့ ရုပ်ပိုင်းဆိုင်ရာ စားဝတ် နေရေး၊ လူမှုရေးလိုအပ်ချက်များလည်း ပြည့်စုံရန်လိုပါသည်။ မေတ္တာသာ အဓိကဖြစ်သည်။ ဆင်းရဲချင် ဆင်းရဲပါစေဆိုသော

အယူအဆသည် တစ်ဖက်အစွန်းရောက်သကဲ့သို့ ချစ်တာတွေ မချစ်တာတွေ ပြောမနေနဲ့၊ ချမ်းသာဖို့လိုတယ်၊ ဂုဏ်ရှိဖို့ လို တယ်၊ ညားပြီးလိုပေါင်းသင်းသွားရင် ချစ်သွားမှာပဲ ဟူသည့် ခပ် လွယ်လွယ်တွေ့ပြီး ခပ်ပေါ့ပေါ့ပြောဆိုတတ်ခြင်းသည်လည်း တစ် ဖက်စွန်းဖြစ်၏။ ထိုသို့သော တစ်ဖက်စွန်း ရောက်သည် စိစဉ်မှု များကြောင့် သားသမီးတို့ တစ်သက်လုံး နှုတ်နှင် မျက်ရည်သုတ်ပြီး လူလုံးလှသော်လည်း ကြိမ်မီးအုံသကဲ့သို့ ရင်တွင်းအပူကို လူမသိ အောင် သေတစ်ပန်သက်တစ်ဆုံးခံကြရသည်။

လရောင်အောက်မှ ချစ်သူနှင့်

နေရောင်အောက်မှ လက်ထပ်သူ

အချို့သော မိဘများ၊ အစ်မကြီးများက လွဲမှားစွာ ဆုံးမသွန်သင် တတ်ကြသည်လည်း ရှိသေး၏။ 'ချစ်သူကို လရောင်အောက်မှာ ရှာပြီး လက်ထပ်ရမည် သူ့ကို နေရောင် အောက်မှာရှာရမည်' ၊ 'ချစ်သူကို နှလုံးသားနှင့် ရွေးပြီး လက်ထက်ယူရမည် သူ့ကို ဦးနှောက်နှင့် ရွေးချယ်ရမည်' ဟု ဆိုသည်။ သာမန်အားဖြင့်ဆို လျှင် ကဗျာဆန်သလိုလို၊ မှန်ကန်သော အတွေးအခေါ် တစ်ရပ် လိုလို တိုးတက်၍ လက်တွေ့ကျသော အယူအဆ တစ်ရပ်လိုလို လက်ခံချင်စရာဖြစ်၏။ သို့သော် အသေအချာ စဉ်းစားလျှင် ဖောက်ပြန်၍ သစ္စာမဲ့သော အတွေးအခေါ်ဖြစ်၏။

'ချစ်သူကို လရောင်အောက်မှာ ရှာ' ဆိုသည်မှာ

အချစ်သည်ကြည်နူးစရာ၊ စိတ်ကူးယဉ်စရာ အလှအပ တစ်ခု ဖြစ်သည်။ ချစ်သူကို နှလုံးသားက ခံစားချက်နှင့် ရွေးပြီးချစ်ပါ။ ပျော်ရွှင် ကြည်နူးပါ ဟူ၍ ဖြစ်သည်။ သို့သော် ကိုယ်ချစ်သူကို စိတ်ကူးယဉ်ရုံ အပျော်သဘောမျှသာချစ်ပြီး သာယာမှုရှာရန် ဖြစ်သည်။ တကယ်လက်ထပ်ရန် မဟုတ်၊ တကယ်လက်ထပ်ရမည့် အချိန်တွင် ချစ်သူကို ပြတ်ပြတ်သားသား ပစ်ထားခဲ့ပြီး စားဝတ် နေရေး ပြည့်စုံအောင်ထားနိုင်မည်သူကိုသာ လက်ထပ်ရမည်ဖြစ်သည်။ ထိုသူ့ကို ချစ်ချင်ချစ်၊ မချစ်ချင်နေ ကိစ္စမရှိ။ မုဆိုးဖို ဖြစ်ချင်ဖြစ်ပါစေ။ အသက်ကြီးချင်ကြီးပါစေ၊ ဘာသာမတူ သောလူမျိုးခြား ဖြစ်ချင်ဖြစ်ပါစေ၊ ကောင်းကောင်းဝတ်ပြီး ကောင်းကောင်းစား၊ ကောင်းကောင်းနေရရင် ပြီးတာပဲ ဟူသော အယူအဆဖြစ်သည်။

ထိုအယူအဆသည်တစ်ကိုယ်ကောင်းဆန်၍ အတ္တ အဓိကဝါဒဖြစ်သည်။ ချစ်သူကိုလည်း သစ္စာဖောက်၍ လက်ထပ်ယူရမည်သူအပေါ်တွင်လည်း မတော်မတရားမရှိသား ခြင်းဖြစ်သည်။ တစ်ပြိုင်နက်တည်းမှာ ချစ်သူကိုရော၊ လက်ထပ် မည်သူကိုပါ သစ္စာမဲ့ခြင်း၊ စော်ကားခြင်းဖြစ်သည်။

အငိုလွယ်၍ အရှိက်ခက်

မရိုးဖြောင့်ခြင်း စေတနာမလှခြင်း၊ သစ္စာမရှိခြင်းတို့သည် တ ကယ်ဘဝတွင် ကောင်းကျိုးမရဘဲ ဒုက္ခဖြစ်တတ်သည်။ ချစ်သူကို လရောင်အောက်တွင် ရှာပြီး လက်ထပ်ရမည်သူကို နေရောင် အောက်မှာ ရှာရမည်ဆိုရာတွင် အပြောလွယ်သော်လည်း အလုပ် ခက်သည်။ အငိုလွယ်၍ အရှိက်ခက်တတ်သည်။

ချစ်သူသည် သက်မဲ့ရုပ် မဟုတ်၊ လူဖြစ်သည်။ ကိုယ်က လရောင်အောက်မှာ ထားခဲ့ချင်သော်လည်း၊ သူကအေး အေးဆေးဆေးနေခဲ့လိမ့်မည်ဟု မျှော်မှန်း၍မရ၊ မိမိက အတ္တ အကျိုးစီးပွားကိုသာကြည့်ပြီး သူ့ကို စွန့်ခွာခဲ့ချင်သော်လည်း သူကအခွာမခံဘဲ ကပ်နေလျှင် အကျပ်တွေ့တတ်သည်။ လူသိ ရှင်ကြားနှင့် အရှက်တကွဲအကျိုးနည်းတတ်သည်။ လက်ထပ်ယူ သည့်သူကလည်း မေတ္တာမပါဘဲ ကိုယ်ကျိုးအတွက် လက်ထပ်ခြင်း အပေါ်မှာ ကြည်နူးသာယာစိတ်ဖြစ်နိုင်မည် မဟုတ်၊ အတိတ်၏ အရိပ်များသည် အိမ်ထောင်သည်ဘဝတွင် ထင်ဟပ်၍ မကြည်မဖြူနှင့် ငြူစူစက်ဆုပ်စရာများ ဖြစ်တတ်သည်။

ပေးဝေရင်းနှီး ထိမ်းမြားခြင်း

မိဘသည် မိမိတို့၏ သားသမီးများကို ကိုယ် အား ကိုယ်ကိုးနိုင်ရန် ပညာသင်ကြားပေးသင့်သည်။ အသိအလုံမျှ ရှိအောင်သွန်သင်ပေးသင့်သည်။ မိန်းကလေးဆိုလျှင်လည်း

မိန်းကလေးပီသစေရန်၊ အိမ်ထောင် ထိန်းသိမ်းတတ်စေရန် ပြုစုပျိုးထောင်ပေးသင့်သည်။ မိမိဘဝအတွက် သင့်တော်မည့် အိမ်ထောင်ဘက်ကို ရွေးချယ်တတ်စေရန် လမ်းညွှန်ပေးရမည်။ ယောက်ျားလေးဆိုလျှင်လည်း ပညာ၊ အလီဗ္ဗာ၊ လုံ့လဝီရိယရှိမှု၊ မိမိကိုယ်ကို အားကိုးမှု၊ ဘဝကို တိုးတက်အောင် ကြိုးစားမှုရှိ အောင် ပြုစုပျိုးထောင်ပေးရမည်။

မိမိအပေါ်တွင် သစ္စာရှိ၍ ကောင်းသော ဘဝ အဖော်ဖြစ်မည်သူ၊ စီးတဲရေ ဆယ်တဲကန်သင်း ဆိုသကဲ့သို့ အိမ်ထောင်ရှင်မကောင်းဖြစ်မည်သူကို ချစ်ခင်၍ လက်ထပ်နိုင် စေရန်လည်း လမ်းညွှန်ပေးရမည်။ ဖြစ်နိုင်လျှင် မိဘတို့၏ ဝတ္တရားတစ်ရပ်ဖြစ်သော ပေးဝေနှီးရင်း ဆိုသကဲ့သို့ ဘဝ တစ်ခု ကို တည်ဆောက်နိုင်မည် အရင်းအနှီး ထူထောင်ပေးရမည်။

မိဘတို့သည် သားသမီးကို ဆင်စီး၍ မြင်းရဲတာ မြင်းချင်သည်ဆိုသော စေတနာမှာ ကောင်းမွန်သော်လည်း ထိုစေတနာကို မှန်ကန်စွာ အကောင်အထည်ပေါ်အောင် ဖော် ဆောင်နိုင်ဖို့လည်း လိုပေသည်။ ချမ်းသာသောသူနှင့် မချစ်မနှစ် သက်ဘဲအတင်းအဓမ္မ လက်ထပ်ပေးခြင်းသည် မှန်ကန်သောဖြေ ရှင်းနည်းမဟုတ်ပေ။ အတ္တအကျိုးတစ်ခုတည်းကိုသာ ကြည့်သော အချောင်သမားအယူအဆ မရှိသော သောလုပ်ရပ်ဖြစ်သည်။

သီးချိန်တန်သီး ပွင့်ချိန်တန်ပွင့်

'သီးချိန်တန်သီး ပွင့်ချိန်တန်ပွင့်' အရွယ်သို့ မရောက်မီကပင် အချိန်တန်လျှင် သီးနိုင်ပွင့်နိုင်ရန် သီးတတ် ပွင့်တတ်ရန် ပြုစုပျိုး ထောင်ပေးတတ်ရမည်။ ကိုယ်ဘဝအတွက် ကိုယ်အားကိုးမှုကို တည်ဆောက်တတ်စေရန် ရိုးမြောင်း၍ လှပသောမေတ္တာမွန်ဖြင့် ချစ်တတ်သူဖြစ်စေရန် ဘဝအတွက် မိမိနှင့် လိုက်ဖက်သင့်တော် မည် အိမ်ထောင်ဖက်ကိုလည်း ရွေးချယ်တတ်စေရန် လမ်းညွှန် ပေးရမည်။

မိဘတိုင်းသည် သားသမီးတိုင်းကို ဆင်စီး၍ မြင်းရဲ နိုင်စေရန် မှန်ကန်စွာ သွန်သင်ဆုံးမ လမ်းညွှန်ပြရန်လိုသည်။ မေတ္တာတရား၊ သစ္စာတရား၊ နှလုံးသားအလှဖြင့် သာယာသော အိမ်ထောင်တစ်ခုကို တည်ဆောက်နိုင်ခြင်းဖြင့် ချမ်းသာ ကြွယ်ဝ ပြီး ဂုဏ်ကျက်သရေဖြင့် တင့်တယ်အောင်ပြုစုပျိုးထောင်ပေး ကြရန်လိုပေသည်။

မိုးကောင်ပေါက်အရွယ်ယောက်ျားလေး

ယောက်ျားလေးများသည် ၁၃ နှစ်မှ ၁၅ နှစ်အတွင်း ကြီးကောင်ဝင်တတ်သည်။ အရွယ်ရောက်စပြုသည်။ ကျေးလက် စရိုက်ဆိုလျှင် ရှင်လိင်ပြန်သည် အရွယ်ဖြစ်သည်။ ကြီးကောင်ဝင် သည်ဆိုသည်အတိုင်း ဤရက်ပိုင်းများတွင် နေ့ချင်းညချင်း အကြီး အမားမြန်သည်။ အရပ်အမောင်းနှင့် ကိုယ်လုံးကိုယ်ထည် သိသိသာသာပင် ကြီးထွားလာတတ်သည်။ အရွယ်ရောက်ခြင်းနှင့် ဆိုင်သည်ရုပ်လက္ခဏာများပါ ပြောင်းလဲလာသည်။

ရုပ်ပြောင်းသလို စိတ်ပြောင်းသည်

အရွယ်ရောက်၍ ရုပ်ခန္ဓာ ပြောင်းလဲသည်နှင့်အမျှ စိတ်ဓာတ်လည်း ပြောင်းလဲလာသည်။ ဟိုမုန်းဆိုင်ရာများ ဖွံ့ဖြိုးပြောင်းလဲလာသည်နှင့် အမျှ ဆန့်ကျင်ဘက်လိင်အပေါ် စိတ်ဝင်စားမှု ရှိလာသည်။ လိင်နှင့် စပ်ဆိုင်သည့် အချစ်စိတ်များ ဖြစ်ပေါ်လာသည်။ ကလေးအရွယ်က အဆော့အကစားဖက်၍ ညစ်ပတ်ပေရေစွာ နေတတ်သူများပင် လှချင်ပချင်လာသည်။ ပြုပြုပြင်ပြင်ဖြစ်

လာသည်။ အရွယ်ရောက်သည့် ရွယ်တူမိန်းကလေးကို တွေ့လျှင် သဘာဝအရပင် မျက်စိမငြိမ်၊ အသံမငြိမ် ဖြစ်လာသည်။ ဟော့ရမ်းသူများဆိုလျှင် စချင် ပြောင်ချင် လုပ်လာသည်။ သဘာဝအလျောက် ဖြစ်ပေါ်ပြောင်းလဲမှုကို လူကြီးက သဘောပေါက်နားလည်ရမည်ဖြစ်သော်လည်း မလွန်မကျစေရန် ထိန်းသိမ်းပေးရမည်ကာလ ဖြစ်သည်။

အပြောင်းအလဲ ကာလ စကောစက

ဤအရွယ် ကြီးကောင်ဝင်သည် အချိန်တွင် အရွယ်ရောက်ခြင်း ဆိုင်ရာ ပြောင်းလဲမှုများ ဖြစ်ပေါ်လာသည်တိုင်အောင် လုံးဝ ပြည့်စုံစွာ အရွယ်ရောက်သည်မဟုတ်သေးပေ။ စပ်ကူး မတ်ကူး ကာလ အပြောင်းအလဲ ကာလဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် ဤအရွယ်တွင် ကလေးစိတ်လည်း မကုန်တတ်သေး၊ လူကြီးစိတ်လည်း မပီတတ်သေး၊ ရုပ်ရော စိတ်ပါ စကောစက ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ပြောရခက်တတ်သည်။ ဆက်ဆံရ ခက်တတ်သည်။ ထို့ကြောင့် လူကြီးများ၏ အမြင်တွင် အဆင်မပြေ ဘဝင်မကျ ဖြစ်တတ်သည်။ မိဘတို့ အတွက် အထိန်းရခက်သော အရွယ်ဖြစ်သည်။

လူကြီးအဖြစ် လူရာဝင်လိုခြင်း

ဤကလေးများသည် အရွယ်ရောက်စပြုသည်ထက် ပို၍ အရွယ်
ရောက်ချင်စိတ်လည်းရှိသည်။ လူကြီးပီပီ ဖြစ်ချင်သည်။ လူရာ
ဝင်ချင်သည်။ ထို့ကြောင့် အရွယ်ရောက်ခြင်း၏ လက္ခဏာ
များနှင့် ပို၍ပြည့်စုံချင်လာသည်။ အချို့ဆိုလျှင် နှုတ်ခမ်းမွေး
ပေါက်ခြင်းကို အရွယ်ရောက်ခြင်းဟူ၍ နှုတ်ခမ်းမွေးနုနု ကလေး
များကို အဖေအစ်ကိုတို့၏ ဂျုတ်ဖြင့် ယူ၍ ရိတ်ပစ်တတ်သည်။
နှုတ်ခမ်းမွေးမြန်မြန် ပေါက်အောင် ကြိုးစားခြင်း ဖြစ်သည်။
အချို့ကလည်း ဆေးလိပ်သောက်ခြင်းကို အရွယ်ရောက်ခြင်း၏
အထိမ်းအမှတ်ဟု ယူဆ၍ ဆေးလိပ်ကို မသောက်တတ်သောက်
တတ်နှင့် ဒုက္ခခံ၍သောက်ရင်း စတိုင်ထုတ်ချင်ကြသည်။ လူကြီး
မိဘများက သတိဖြင့်စောင့်ကြည့်၍ မကောင်းဖြစ်တာ ကောင်းရာ
ညွှန်လတ် မပြတ်လုပ်နေရန်လိုသည်အရွယ် ဖြစ်သည်။

ပညာရေးအတွက် အရေးကြီးသော အရွယ်

ရှေးယခင်က ကျေးလက်သဘာဝဆိုလျှင် ဤအရွယ်သည် ရှင်လိင်
ပြန်စ ကြီးထွားစမို့ လယ်ယာအလုပ်တွင် ဖခင်ကို အကူအညီ ရ
လာသည်။ နွားတရုဉ်းနိုင်ပြီ။ ထယ်ကိုင်နိုင်ပြီ။ ထွန်ကိုင်နိုင်ပြီ။
ယခုအခါတွင်ကား ကျောင်းသားများအတွက် ပညာရေးအရေးကြီး
သောအရွယ် ဖြစ်သည်။ ၁၃နှစ်မှ ၁၅နှစ် ဆိုသည်မှာ ၈ တန်း
ဉ္စတန်း၊ ၁၀တန်း၊ အဆုံးအဖြတ်ပေးမည့် အရေးကြီးသော အတန်း

များဖြစ်သည်။ ပညာကို ကြိုးကြိုး ကုတ်ကုတ် ကြိုးစားရမည်
အချိန်တွင် အရွယ်ပြောင်း စိတ်ပြောင်းခြင်းနှင့် တိုက်ဆိုင်နေ
သည်။ မိဘများ သတိထားရမည့် အချက်ဖြစ်၏။

အပေါင်းအသင်း သူငယ်ချင်း

ဤအရွယ်တွင် အပေါင်းအသင်း သူငယ်ချင်းများလည်း စုံလာ
တတ်သည်။ ပြောဆိုဆွေးနွေးသည့် အကြောင်းအရာများလည်း
စုံလာတတ်သည်။ မိမိထက်ကြီးရင်သော အတွေ့အကြုံများသည်
ဟုထင်သောကာလသားကြီးများနှင့် ပေါင်းချင်သည်။ သူတို့ထံမှ
အတတ်ပညာများကို လေးစားစွာ နားထောင်ချင်သည်။ အတုယူ
၍ လက်တည့် စမ်းချင်တတ်သည်။

ထိုအခါ အတတ်စုံလာတတ်သည်။ အလုပ်စုံ
လာသည်။ မိဘများ အုပ်ထိန်းရခက်၍ စိတ်ညစ်ရသော အရွယ်
လည်းဖြစ်သည်။ စာကြိုးစားသော သူငယ်ချင်း၊ လိမ္မာသော
သူငယ်ချင်းနှင့်ပေါင်းမိလျှင် ကောင်းသည်။ မှန်ကန်ဖြောင့်မတ်
စွာ လမ်းညွှန် ဆုံးမတတ်သည် ကာလသားကြီးနှင့် ပေါင်းမိလျှင်
ကောင်းသည်။ အပေါင်းအသင်းကို သတိထား၍ ရွေးချယ်ပေးရန်
လိုသည်။ မသင့်သော သူငယ်ချင်း အပေါင်းအသင်းနှင့် ရင်းရင်း
နှီးနှီး နေထိုင်ဆက်ဆံခြင်း မပြုမီအောင် ဟန့်တားရန်လိုသည်။

လူငယ်နှင့် မခံချင်စိတ်

လူငယ်လေးများသည် စွန့်စားလိုသည်။ အထင်ကြီးခံလိုသည်။ အထင်သေးခံရမည်ကို မခံချင်စိတ်ရှိ တတ်သည်။ အထူးသဖြင့် မိမိအထင်ကြီးသော ကာလသားကြီးများ၏ အထင်သေးခြင်းကို မခံချင်။ ထို့ကြောင့် ကာလသားကြီးများက မခံချင်အောင် မြှောက်ထိုးပင့်ကော် လုပ်ပေးလျှင် မိဘစကားကိုလည်း ပစ်ပယ်ဝံ့သည်။ မကောင်းသော အလုပ်ကိုလည်း ကျူးလွန်ဝံ့သည်။

'မင်းယောက်ျားမဟုတ်ဘူးလား၊ မင်း မလုပ်ရဘူးလား၊ သတ္တိမရှိဘူးလား၊ စမ်းကြည့်စမ်းပါ၊ ချစ်စမ်းပါ' ဟု ဆိုလျှင် မကောင်းမှုများကိုပင် ကျူးလွန်မိတတ်သည်။ မခံချင်စိတ်ကို မကောင်းသည်ဘက်တွင်အသုံးပြုခွင့် မရစေရန်နှင့် ပညာကြီးစာခြင်း၊ အားကစားထူးချွန်ခြင်း၊ မွန်မြတ်သော လုပ်ရပ်များ လုပ်စေခြင်းဘက် သို့ရောက်အောင် လမ်းကြောင်းတည်ပေးသင့်သည်။

စာအုပ်ကောင်း၏ ကျေးဇူး

ဤအရွယ်တွင် အချစ်ရေး အချစ်ရာများကို စိတ်ဝင်စားသောကြောင့် အချစ်သတ္တိများကို ဖတ်လေ့ရှိသည်။ စာအုပ်စာပေလူ မိတ်ဆွေ ဆိုသကဲ့သို့ စာအုပ်သည်လည်း မိတ်ဆွေသူငယ်ချင်းအပေါင်းအသင်းကဲ့သို့ပင် အရေးကြီးသည်။ စာအုပ်သည်မည် မိတ်ဆွေညွှန်တူသည်။ မကောင်းသော သူငယ်ချင်းက ပျက်စီး

အောင် မြှောက်ပေးသကဲ့သို့ မကောင်းသော စာအုပ်ကလည်း ပျက်စီးအောင် လမ်းညွှန် ပေးတတ်သည်။ အချို့သော စီးပွားရေးသောင်းကျန်းသူတို့၏ စာအုပ်ယုတ်များကိုဖတ်မိလျှင် ယုတ်မာသူပင် ဖြစ်သွားစေနိုင်သည်။ စာအုပ်ကောင်းသည် မိတ်ဆွေကောင်းနှင့်တူသည်။ အသိအလိမ္မာပေးသည်။ ကောင်းကျိုးဖြစ်အောင် လမ်းညွှန်ပေးသည်။

ဆရာကြီး ပီမိုနင်း၏ တက်ကျမ်းစာအုပ်များသည် လူငယ်တို့ဖတ်ရဖို့ ကောင်းသည်။ ဆရာကြီး သိန်းဖေမြင့်၏ တက်ခေတ်နတ်ဆိုးလိုစာအုပ်မျိုးကိုအရွယ်ရောက်စအချိန်တွင် ဖတ်မိခဲ့သူတိုင်းပင် ကာလသားရောဂါ၏ ဆိုးရွားအကျိုးယုတ်ပုံကို စက်ဆုပ်ရွံ့မုန်း၍ မကောင်းသော ကြေးစားမိန်းမများနှင့် ကင်းလွတ်အောင် ရှောင်နိုင်ခဲ့ကြသည်။ စာအုပ်ကောင်း၏ ကျေးဇူးဖြစ်သည်။ မိဘများသည် မိမိတို့၏ သားသမီးများဖတ်သောစာအုပ်များကို သတိထားသင့်သည်။ ကိုယ်တိုင်လည်း ဖတ်ဖြစ်အောင် ဖတ်ကြည့်သင့်သည်။ စာယုတ်စာပျက်များဆိုလျှင် ဟန့်တားသင့်သည်။ မိတ်ဆွေကောင်းနှင့်တူသည့် စာအုပ်ကောင်းများကို ရှာပေးသင့်သည်။ ဖတ်ဖြစ်အောင် တိုက်တွန်းရမည်။

ပျက်စီးသွားသော အညွန့်အဖူး

အချို့ကလေးများသည် ငယ်စဉ်က ပညာထူးချွန်သည်။ လိမ္မာသည်။ တော်သည်။ အညွန့်တလူလူနှင့်အလားအလာ ကောင်းနေကြသည်။ သို့သော် အရွယ်ရောက်စမှ အပေါင်းအသင်းစုံ၍ အတတ်မျိုးစုံပြီး ပျက်စီးသွားသည်များကိုမကြာခဏတွေ့ရတတ်သည်။ ၅တန်း၊ ၆တန်း၊ ၇တန်းတွင် အပတ်စဉ် ပထမ ရသော ကလေးတစ်ယောက်သည် ရှစ်တန်း အရောက်တွင် အပေါင်းအသင်းများမြှောက်ပေး၍ မိန်းကလေးတစ်ယောက်ကို ရည်းစားစာပေးချစ်ရေးဆိုရာမှ ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ်နှင့်ရည်းစားထားပြီး ပျက်စီးသွားသည်။

အရေးကြီးသည် ဂတန်းတွင် စာမေးပွဲကျသည် အထိ ဖြစ်သွားခဲ့ရသည်။ ကလေးတစ်ယောက်မှာ ဂတန်းတွင် ဂုဏ်ထူးသုံးဘာသာနှင့်အောင်သည်။ မိဘများက ဝမ်းသာအားရ ချီးမြှောက်သည်။ အပေါင်းအသင်းများစုံလာသည်။ ဆေးလိပ်သောက်သည်။ ထိုမှတစ်ဆင့်ဆေးခြောက်၍ ဘိန်းဖြူသုံး၊ အိမ်မှထွက်ပြေးပြီး ၁၀တန်းပင်မအောင်တော့သည်ကို ကြုံရသည်။ ငယ်ငယ်က ထက်မြက်ပညာတော်သော ကလေးများ ဂတန်း၊ ၉တန်း၊ ၁၀တန်းရောက်မှ ပျက်စီးသွားသည်များကို တော်တော်များများကြုံရသည်။ ပန်းကောင်းအညွန့်ကျိုးဆိုသကဲ့သို့ အလားအလာကောင်းကလေးများ ပျက်စီးဆုံးရှုံးရသည်မှာ နှမြောစရာကောင်းလှသည်။

မိဘတိုင်းသတိရှိရန် လိုသည်

မိဘများသည် သားသမီးကိုကျောင်းထားပေးရုံ၊ ကျွဲရှင်အပ်ပေး၍ နှင့်တာဝန်ပြည်စုံပြီဟု မယူဆသင့်ပေ။ မိမိတို့၏ အလုပ်တာဝန်၊ လူမှုရေး တာဝန်များနှင့်သာ အချိန်ကုန်၍ သားသမီးကို သတိမထားနိုင်သည့် အဖြစ်မျိုးသို့ မရောက်သင့်ပေ။ သားသမီးများ မပျက်စီးစေရန်၊ ကောင်းမွန်မှန်ကန်စေရန် မိဘများတာဝန် ဖြစ်သည်။

အထူးသဖြင့် ရုပ်ပြောင်း၊ စိတ်ပြောင်း၊ အရွယ်ပြောင်းစတွင် ပို၍သတိထားရမည်။ သားသမီးနှင့်ချစ်ခင်ရင်းနှီးစွာ ဆက်ဆံခြင်းဖြင့် သူတို့အကြောင်း အကောင်းအဆိုးကို သိအောင်ပြုသင့်သည်။ သိသည်အပေါ်မှာ မူတည်ပြီး မကောင်းမြစ်တား၍ ကောင်းရာညွှန်ရသည်။

ချစ်လွန်းလျှင် ပျက်သည်

သားသမီးကိုမိဘတိုင်းချစ်သည်ပင်ဖြစ်သော်လည်း ချစ်လွန်းခြင်းကြောင့် အလိုလိုက်လွန်းလျှင် ပျက်စီးတတ်သည်။ ငွေကြေးတတ်နိုင်သူများသည် အရွယ်ရောက်စ သားသမီးကို ပေးသင့်ပေးထိုက်သည်ထက် ငွေကို ပို၍ပေးမိတတ်သည်။ သို့မဟုတ် သားသမီးယူသုံးနိုင်ရန် ထားတတ်သည်။ ထိုကလေးများသည် လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ထိုင်တတ်လာသည်။ ဆေးလိပ်သောက် တတ်လာသည်။ အပေါင်းအသင်းစုံလာသည်။ ပျက်စီးရန်လမ်းစဖြစ်၏။

နှင့်တန်သည်အလေးအနည်းနှင့်သည်။ မည်မျှပင်ချမ်းသာစေကာမူ
ကလေးကို ကြိုက်သလို ငွေယူသုံးနိုင်သည်။ အခွင့်အရေးများ
ပေးမထားသင့်ပေ။ အမေကပေးလိုက်၊ အမေကပေးလိုက်၊ အဘွား
ကပေးလိုက်မဖြစ်သင့်ပါ။

တင်းကျပ်လွန်းက မကောင်းပါ

ဤအရွယ်ကလေးများကို ထိန်းရသည်မှာ သိမ်မွေ့သည်။ နူးညံ့
သည်။ လျော့လွန်းလျှင် ပတ်သလို၊ တင်းလွန်းလျှင်လည်းပြတ်
သည်။ မဖြစ်မိကပင် ကြိုတင်၍ ဖြစ်တတ်သည်။ အဆိုးအကောင်း
များကို ပြောပြထားသင့်သည်။ တစ်ခြားသူများ ဖြစ်သည်တို့ကို
သင်ခန်းစာပြု၍ ပြောဆို ဆုံးမထားရမည်။ သားသမီးပြောတိုင်း
မယုံလွယ်ရန် လိုသည်။ အရေးကြီးသည်မှာ မပေါ့သော သတိဖြင့်
ကိုယ်သားသမီးအကြောင်း အပြောင်းအလဲကို သိနေအောင်
ကြိုးစားရမည်။

မိမိကို မိဘက ဂရုတစိုက်ကြည့်နေကြောင်း
ကလေးက နားလည်နေရန် လိုသည်။ ထိုသို့ နားလည်နေလျှင်
ကလေးအတွက် အဟန့်အတားဖြစ်သည်။ ဆုံးမရာတွင် ငေါက်၍
ချည်းမရသလို မြှောက်၍ချည်းလည်းမရပါ။ ငေါက်သင့်သည်ကို
ငေါက်၍ မြှောက်သင့်သည်ကို မြှောက်ရသည်။

သို့သော် ချစ်ခင်ရင်းနှီးမှုကိုတော့ အပြည့်အဝ
အောင် ယူရပါမည်။ ကောင်းစေချင်သည့် စေတနာကိုလည်း သား

သမီးနားလည်နေအောင် ပြရပါမည်။ ဤသို့ နားလည်ပြီး ဖြို
ထားပြီး စောင့်ရှောက်နေသည်။ ကြားမှပင် အလွန်အချော်ချော်
ဖြစ်သည်များကိုလည်း ကြိုတင်တတ်သည်။ ထိုအခါ ဆိုပူခြင်း
စိတ်ပျက်သည်။ ညှဉ်းခြင်းတို့ဖြင့် ကောင်းကျိုးမရနိုင်ပါ။ သားသမီး
၏ အချော်နေမှုကို စိတ်ရှည်ရှည်ထား၍ ကြိုးစားပြုပြင်ရမည်
ဖြစ်သည်။ အနာသိလျှင် ဆေးရှိသကဲ့သို့ ပြဿနာကို သိနေလျှင်
လိုလျှင် ကြာဆ နည်းလမ်းကောင်းတစ်ခုခုရမည်သည် ဖြစ်သည်။
လျစ်လျူထားသော သားသမီးကဲ့သို့ ဆိုးရွားမသွားနိုင်ပါ။

ကောင်းသော အလားအလာများ

ကြီးကောင်ဝင်စအရွယ်ကလေးများကို အဆိုးဘက်ကချည်းတော့
ကြည့်မြင်ရန် မဟုတ်ပါ။ အကောင်းတွေလည်း များစွာရှိပါသည်။
ကိုယ်ခန္ဓာ ကြီးထွားလာသည်နှင့်အမျှ စိတ်အား တက်ကြွလာ
သည်။ သွက်လက်ထက်မြက်မှုများ ရှိသောအရွယ် ဖြစ်သည်။
အားမာန် ပြည့်ဝလာသည်။ ထိုကောင်းသော အခြေခံများကို
ကောင်းသောအလုပ်များနှင့်ပေါင်းစပ်ပေးနိုင်လျှင် ကောင်းအောင်
လမ်းညွှန်ပေးနိုင်လျှင်လည်း ပို၍ ထူးချွန်သွားတတ်ကြပေသည်။

အစိုးရိမ်မလွန်ကဲသင့်

ဤအရွယ်သည် ပျက်စီးတတ်သည်ဟု မိဘက အစိုးရိမ်မလွန်ပြီး
အချုပ်အချယ်များလွန်းလျှင်လည်း ကလေးအတွက် အရေး

တတ်သည်။ စိတ်ဆင်းရဲတတ်သည်။ ထိုအခါ ပြောင်းလဲလာသောအရွယ်နှင့် သဟဇာတမဖြစ်တော့ဘဲ ဆိုးကျိုးများဖြစ်ပွားစေတတ်သည်။ ပြောင်းလဲလာသော အရွယ်နှင့် စိတ်ကို မှန်ကန်စွာ လက်ခံ၍ အသင့်အတင့် လိုက်လျောမှုရှိရမည်။ သည်းခံခွင့်လွှတ်မှုလည်း ရှိရမည်။ ချုပ်ချယ်သည်ထက် အမှန်လမ်းကိုသာ ညွှန်ပေးနိုင်အောင်ပြောင်းပေးနိုင်အောင် ကြိုးစားရသည်။

ထိုသို့ ပြုလုပ်ရာတွင်လည်း မိမိဆန္ဒရှိတိုင်း အလျင်စလိုစွတ်အတင်းလုပ်၍ရသည်မဟုတ်။ မိမိအကြဉာဏ်နှင့်ချည်းမရလျှင် အတွေ့အကြုံရှိသော မိဘအချင်းချင်း ညှိနှိုင်းတိုင်ပင်၍ အကြံဉာဏ်ယူရသည်။ ကလေး၏ဆရာများနှင့် ညှိနှိုင်းအကြံဉာဏ်ယူရသည်။ ကိုယ်ကလေးက ချစ်ခင်လေးစားသော ကိုယ်ကလေးကိုလည်း ချစ်ခင်လိုလားသော သူများနှင့် တိုက်ပင်၍ အကြံဉာဏ်ယူရသည်။ အကူအညီတောင်းရသည်။

ဤမျှအထိ မိဘက စိတ်ဝင်တစားနှင့် ကြိုးကြိုးစားစားလုပ်လျှင် ထိုကလေးများသည် အကောင်းဆုံး မဖြစ်သည်တိုင် ဆိုးဆိုးရွားရွားတော့ မဖြစ်နိုင်ပါ။ သားသမီးက မိဘ၏မေတ္တာနှင့်စေတနာကို နားလည်တုံ့ပြန်လာသည် အခါတွင် အကောင်းဆုံးကိုပင် မျှော်မှန်း၍ ရနိုင်ပါသည်။

မိဘတိုင်း သားသမီးကောင်းကို ရရှိရန်အတွက် အရေးကြီးသော အခြေခံအချက်များမှာ မေတ္တာ၊ စေတနာနှင့် စိတ်ဝင်စားမှု၊ သတိထားမှုပင် ဖြစ်ပါသည်။

— အထိန်းမတတ် ဇိန့်ဇတ်ဇတ် —

မိဘတိုင်းသည် သားသမီးကို ချစ်ကြသည်။ ကောင်းစေချင်ကြသည်။ စေတနာထားကြသည်။ သို့သော် သားသမီး၏ သဘောသဘာဝကို မှန်ကန်စွာ သိနားလည်မှာသာ သားသမီးကို ကောင်းအောင် ပြုစုပျိုးထောင်နိုင်ပေမည်။ ကောင်းစေချင်လွန်းသော စိတ်ဖြင့် ဆူပူကြိမ်းမောင်းတိုင်း၊ မကျေမနပ်မြည်တွန်တောက်တီးတိုင်း လိမ္မာမည် မဟုတ်သည်ကို သတိထားရန်လိုသည်။

ကြီးကောင်ဝင်သော အရွယ်

အထူးသဖြင့် ကြီးကောင်ဝင်စ သားသမီးများကို ထိန်းသိမ်းရသည်မှာ အခက်အခဲဆုံးဖြစ်၏။ ထိုအရွယ်တွင် မိဘနှင့် သားသမီး သဘောထား အယူအဆချင်း မမျှမတတ်ဖြစ်တတ် ၏။ မိဘက သားသမီးကို နားမလည်နိုင်သလို သားသမီးကလည်း မိဘကို မကျေမနပ် ဖြစ်တတ်၏။

ယောက်ျားလေးများဆိုလျှင် ၁၃ နှစ်၊ ၁၄ နှစ်၊ ၁၅ နှစ်အရွယ်တွင် ကြီးကောင်ဝင်လာတတ်သည်။ အရွယ်ပြောင်းလာသည်။ အချို့သော အကျိတ်အခဲများ ကြီးထွားလာသည်။ ကိုယ်ခန္ဓာအရိုးအဆစ်များလည်းကြီးထွားလာသည်။ အရပ်လည်းထွက်လာသည်။ မနေ့တစ်နေ့ကမှ ကလေးလိုဆော့ကစားသူသည် လျင်မြန်စွာ ပြောင်းလဲလာသည်။ ပို၍ သိသာသည်မှာ အသံပါ ပြောင်းလဲလာခြင်းဖြစ်၏။ ကလေးသံမှ လူကြီးသံသို့ အကူးအပြောင်းတွင် မအော့မလည် အသံတစ်မျိုးဖြစ်နေတတ်သည်။

ထိုသို့ သဘာဝအတိုင်း ပြောင်းလဲလာသည်ကို အချို့သော မိဘများသည် အလိုလိုနေရင်း မကျေမနပ်ဖြစ်နေတတ်ကြ၏။ "ဒီအကောင် အသံကိုက မအော့မလည်နဲ့ ငါနားကြားပြင်းကပ်တယ်" ဟု ဆူပူကြိမ်းမောင်းတတ်၏။ အသံပြောင်းသည်မှာ ကလေးတွင် ဘာအဖြစ်မျှမရှိ။ သဘာဝအတိုင်းသာ ဖြစ်၏။ ကိုယ်လည်း ထိုအရွယ်က ထိုသို့ပင် ကူးပြောင်းခဲ့ပေသည်။

လူကြီးမိဘသည် မနေ့တစ်နေ့ကမှ ကလေးအသွင် ကလေးစိတ်သာရှိနေသည့် မိမိတို့၏ သားသမီးနေ့ချင်း ပြောင်းလဲလာသည်ကို သဘာဝကျကျ ကူးပြောင်းလက်မခံနိုင်ဘဲ ကလေးအဖြစ်နှင့်သာ မြင်နေတတ်ကြသည်။

အရွယ်ရောက်လာစလေ့ငယ်သည် ရုပ်ပိုင်းဆိုင်ရာ ပြောင်းလဲလာသကဲ့သို့ စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာလည်း ပြောင်းလဲလာ

သည်။ နေပုံ၊ ထိုင်ပုံ၊ သွားပုံလာပုံ၊ ပြောပုံဆိုပုံ၊ ဟန်နှင့်ပန်နှင့် ဖြစ်လာသည်။ လူပျိုစိတ်ဝင်လာသည်။ ဤသို့ ပြောင်းလဲလာသည်မှာလည်း သဘာဝအတိုင်းသာ ဖြစ်၏။

အပြောင်းအလဲကို အလိုက်သင့် လက်ခံပါ

သားသမီး၏ ပြောင်းလဲလာသည်ကို ပြောင်းလဲလာသည်အတိုင်း မိဘတို့သည် နားလည်လက်ခံရန် လိုသည်။ ဟန်နှင့်ပန်နှင့် ဖြစ်လာရန်ကော၊ လူပျိုစိတ်ပေါက်လာရန်ကောဟု ငြူစုခြင်း၊ ဆူပူခြင်း မပြုသင့်ပါ။ ကလေးမဟုတ်တော့သည်ကို အတင်းအကြပ်ကလေးအဖြစ် သတ်မှတ်ချင်၍ မရပါ။

မိဘတို့၏ နားမလည်မှု၊ အလိုက်သင့်လက်မခံမှုကြောင့် ဤအရွယ်ကလေးများတွင် မိဘနှင့်သားသမီးအကြား ပြဿနာများဖြစ်ပွားတတ်ကြသည်။ လူကြီးမိဘများစကားပြောဆိုရာ၌ ပါဝင်ဆွေးနွေးလာသော လူငယ်ကို မိဘတို့က လက်မခံဘဲ ရှုတ်ချတတ်သည်။ မကျေမနပ်စရာ အကြောင်းအမျိုးမျိုးတို့ဖြင့် ဆူပူကြိမ်းမောင်းတတ်သည်။ ထိုအခါ သားသမီးကလည်း မိဘအပေါ်မှာ နားမလည်နိုင်အောင် ဖြစ်လာသည်။ သူ့ကို အကြောင်းမဲ့ နှိမ်သည်၊ ဖိနှိပ်နေသည်ဟု မကျေမနပ်ဖြစ်လာတတ်သည်။ ထိုသို့ မကျေမနပ်သည် အမူအရာကိုလည်း ထုံတဲ ဖော်ပြသတတ်သည်။

ထိုအခါ မိဘတို့သည် ပို၍ အခဲရခက်ပြီး ဒေါသ တကြီး ဖြစ်တတ်သည်။ အရွယ်ရောက်စ ကတည်းက အာခံချင် လာပြီဟု ယူဆ၍ စောစောစီးစီး နှိမ်ထားမှ ဖြစ်မည်ဟု ရိုက်မောင်း ပုတ်မောင်း ပြုတတ်သည်။ မိဘနှင့်သားသမီးအကြားမှာ နားလည် မှုပို၍ ကွာဟသွားရပြန်သည်။ ထို့ကြောင့် ထိုအရွယ်ကလေးများ သည် အထွေထွေမကျေနပ်မှုကြီးထွား၍ ကျောင်းပြေး အိမ်ပြေး ကိစ္စများ ဖြစ်ပွားတတ်၏။

သားသမီး၏ ပြောင်းလဲလာသော သဘာဝကို မိဘ ကမှန်ကန်စွာ နားလည်လက်ခံရန် လိုသည်။ လူပျိုအရွယ်ပြောင်း လာ၍ လူပျိုစိတ် ဖြစ်ပေါ်လာသည်ကိုလည်း သဘာဝကျစွာ လက်ခံရန် လိုသည်။ ထိုသို့ လက်ခံပြီးမှ လိုက်လျောသင့်သည်ကို လိုက်လျောခြင်း၊ အသိပေးသင့်သည်ကို အသိပေးခြင်း စသည်တို့ ဖြင့် တည်မတ်မှန်ကန်အောင် အလိုက်သင့် ပြုပြင်ပေးရမည် ဖြစ်သည်။

မရိုက်သင့်တော့သော အရွယ်

အရွယ်ရောက်လာသော လူငယ်များကို ရိုက်၍ ဆုံးမခြင်းလုံးဝ မပြုသင့်တော့ပါ။ အရွယ်ရောက်လာပြီဟု သူ၏ကျေနပ် အားရဖြစ်နေမှု၊ ဟန်တစ်လုံးပန်တစ်လုံးနှင့် ဂုဏ်တက်နေမှုတို့ ရိုက်ခြင်းသည် ကြီးကျယ်စွာ နှိမ်ချစော်ကားရာ ရောက်သည်။ ထို့ကြောင့် ရှက်ရုံမက စိတ်နာကျည်းသွားစေတတ်သည်။ ထို

ကလေးမျိုးအား ရိုက်ခြင်းသည် ကောင်းကျိုးထက် ဆိုးကျိုးချည်း သာများပို ဖြစ်၏။

သူ့မာန်ကို ထိခိုက်၍ မိဘကို နှုတ်လှန်တတ်သည်။ ထိုအခါ မိဘဒေသဖြစ်၍ ဆက်ပြီး နှိပ်ကွပ်လျှင် အရွဲ့တိုက်၍ ထင်ရာ ခိုင်းတတ်၏။ အိမ်ပြေးခြင်း၊ ကျောင်းပြေးခြင်းများ ဖြစ် တတ်သည်။ အထိန်းမတတ်လျှင် ဇိန့်ဇော်ဇော် ဖြစ်တတ်သည်မှာ ထိုအရွယ်များပင်တည်း။

ဖြစ်သင့်သည်မှာ မိဘသည် မိမိ၏ သားသမီး ကြီး ကောင်ဝင်လာပြီ၊ အရွယ်ကလေးပြောင်းလာပြီဆိုလျှင် ထိုသို့ဖြစ် သည်မှာ သဘာဝပင်ဖြစ်ကြောင်း နားလည်လက်ခံရမည်။ သား သမီး၏စိတ်ပြောင်း၍ လူရာဝင်ချင်လာသည်ကိုလည်း ချစ်ခင် ဝမ်းမြောက်စွာ ကြိုဆိုသင့်သည်။ ငါ့သားက ကလေး မဟုတ်တော့ ဘူး။ ငါ့သမီးက ကလေး မဟုတ်တော့ဘူး ဆိုသည်ကို ကိုယ်တိုင် ကပင်ထုတ်ဖော်ပြောကြားအသိအမှတ်ပြုသင့်သည်။ အရေးကြီး သောကိစ္စများ ယခင်က သူတို့အား တိုင်ပင်ပြောကြားခြင်း မပြု ခဲ့သည့် စကားများကိုပင် ပြောကြားတိုင်ပင်ခြင်း၊ အကြံဉာဏ် ဆောင်းခြင်းဖြင့် သူတို့၏ စိတ်ဓာတ်ကို နှစ်သိမ့် ကျေနပ်မှုပေး သင့်သည်။ ကိုယ်အတွက်လည်း တိုင်ပင်စရာအဖော်အဖက်တိုး လာသည့်ကောင်းကျိုးရသည်။

‘ပန်းလိုချင် အပင်ကို ပျိုးတတ်မှ’ ဆိုသကဲ့သို့ မိဘ ချင်းသည် သားကောင်း၊ သမီးကောင်းကို ရလိုလျှင် သားသမီး၏

အရွယ်အလိုက်ပြောင်းလဲတတ်သောသဘောသဘာဝကိုမှန်ကန်စွာ နားလည်လက်ခံရန် လိုသည်။ ထိုသို့ နားလည်သည်နှင့်အမျှ လိုက်လျောညီထွေဖြစ်စေရန်လည်း ပြုပြင်ဆုံးမရန် လိုအပ်ပါသည်။ အထူးသဖြင့် အရွယ်ရောက်သော သမီးများကို ထိန်းသိမ်းရာမှာ ပို၍ သတိထားရသည်။ အထိန်းမတတ်လျှင် ဇိန့်ဇတ်ဇတ် ဖြစ်တတ်သည်။ သို့သော် အလိုက်သင့်ထိန်းသိမ်းတတ်လျှင်လည်း ထိုအရွယ်ကလေးများသည် ချစ်စရာ၊ ကြည်နူးစရာနှင့် ဂုဏ်တင်သော အလှပန်းပွင့်ကလေးများ ဖြစ်ပါသည်။

— အချိန်မီချုပ် အစုတ်သက်သာ —

ကြီးကောင်ဝင်စအရွယ်သည် ကာယအားရော ဉာဏအားဖြင့်ပါ ကြီးထွားလာ၏။ အသင့်အတင့်သော အကြားအမြင်နှင့်လည်း ပြည့်စုံလာသည်။ ပညာရေးကလည်း အရေးကြီးသော အတန်းများသို့ ရောက်လာပြီ။ အချို့သည် ပညာရေးကိုသာ စဉ်ဆက်မပြတ် စိတ်ဝင်စားသည်။ အချို့သည် ရုပ်ပြောင်းစိတ်ပြောင်းမှာ ပြဿနာပေါင်း သောင်းခြောက်ထောင်ကို လုပ်ဆောင်လာကြသည်။ ကျွန်ုပ်၏ ရင်းနှီးကျွမ်းဝင်စွာ ဆက်ဆံနေရသော ပတ်ဝန်းကျင်များမှ ကလေးများ၏ ဖြစ်ရပ်နှင့် ထင်ဟပ်၍ တင်ပြလိုပါသည်။

သားသမီးအပေါ် မျက်ခြည်ပြတ်ခဲ့သဖြင့်

မိဘနှစ်ပါးလုံးမှာ အလုပ်တာဝန်များသည် အရာရှိများ ဖြစ်ကြသည်။ ဝင်ငွေမှန်၍ စီးပွားရေးအသင့်အတင့် ကောင်းသည်။ သမီးနှစ်ယောက်နှင့် သားတစ်ယောက်ရှိသည်။ သားမှာ အငယ်ဆုံးလည်းဖြစ်၊ တစ်ယောက်တည်းလည်းဖြစ်၍ အချစ်ပိုကြသည်။

ဉာဏ်ကောင်းသော ကလေးဖြစ်ပါ၏။

ကျောင်းမှန်မှန်တက်၍စာမခက်။ အတန်းတိုင်း၌ ထိပ်ပိုင်းမှ အောင်မြင်သည်။ ရှစ်တန်းစာမေးပွဲတွင် သင်္ချာ၊ သမ္မဂ္ဂဏ်ထူးဖြင့် အောင်သည်။ ရှစ်တန်းအောင်ပြီးတော့ အရွယ်ပြောင်းလာပြီ။ မိဘများမှာ စာတော်သော သားကို စိတ်ချသည်။ ဆယ်တန်းရောက်သောအခါ ငွေကုန်ခံ၍ အကောင်းဆုံး အောင်မြင်နိုင်အောင် စီစဉ်ပေးသည်။ သို့သော် မိဘနှစ်ပါးစလုံး အလုပ်တာဝန်များရုံမက လူမှုရေးတာဝန်တွေ ဟိုကိစ္စ သည်ကိစ္စတွေများသည်။ ရုံးဖွင့်ရက်တွင် အိမ်မှာမရှိသလိုရုံးပိတ်ရက်တွင်လည်း အိမ်မှာ ရှိသည် အချိန်နည်းသည်။

သားဖြစ်သူ အပေါင်းအသင်း များလာသည်။ အပေါင်းအသင်းစုံလာသည်ကို မသိ။ သိသင့်သလောက် သိသည်ကိုလည်း ကိစ္စမရှိဟု ထင်သည်။ ဆေးလိပ်သောက်စ ပြုနေပြီ။ မိဘမသိ။ အချိန်မတိုင်မီ ရည်းစားထားနေပြီ။ မိဘမသိ။ ကျောင်းပျက်ရက်၊ ကျူရှင်ပျက်ရက်တွေ များနေပြီ။ မိဘမသိ။ စာမေးပွဲဖြေပြီးတော့ ဖြေနိုင်သည်ဟု ဆိုသည်။ မိဘက ယုံသည်။ ဂုဏ်ထူးလေးငါးခုပင် မျှော်မှန်းနေကြသည်။

အောင်စာရင်းထွက်ပြီ၊ ကျသည့်။ (ခ) အဆင့်မြှုပ်ငယ်ပါ။ မိဘများ အထိတ်တလန့် ဖြစ်ကြသည်။ သား၏ အပေါင်းအသင်းများအပေါ် အာရုံဝင်စားလာကြပြီ။ မကောင်း၊ ချုပ်ချယ်လာကြသည်။ တင်းကျပ်လာကြပြီ။ သို့ရာတွင် အလွတ်ကြီး

လွတ်ပြီးမှ ရုတ်တရက် ချုပ်ချယ်သော အခါ သားဖြစ်သူက ဆဲနိုင်။ မိဘများ ဒေါသဖြစ်ရပြီ။ ပို၍ ချုပ်ကိုင်ပြီး ပို၍ တင်းကျပ်ကြသည်။ သားသမီးနှင့် မိဘအကြား ဝိရောဓိမှာ ကြီးထွားလာသည်။ တစ်ချိန်လုံး ငေါက်ပင် မငေါက်ခဲ့ဘဲ လျက်ရိုက်ရုနက်ရသည်အထိ ဖြစ်လာသည်။ မိဘရော သားသမီးပါ စိတ်ဆင်းရဲကြရသည်။ နောင်တစ်နှစ်အတွက် ပုံမှန်လမ်းကြောင်းပေါ် ပြန်ရောက်ရန်ပင် အခက်အတွေ့ နေကြရသည်။

အရွယ်ပြောင်းစတွင် သားသမီး၏ လှုပ်ရှားမှုအပေါ် မျက်ခြည်ပြတ်ခဲ့သည်မှာ မိဘဘက်မှ ချို့ယွင်းချက် ဖြစ်သည်။ လမ်းချော်စပြုကတည်းက သိရန်လိုသည်။ အာရုံစိုက်ပြီး သတိရှိလျှင် သိနိုင်သည်။ သိလျှင် 'အချိန်မီချုပ်၊ အစုတ်သက်သာ' ဆိုသကဲ့သို့ ကာကွယ်ဟန့်တားနိုင်မည်။ ပြုပြင်နိုင်မည်။

အလိုလိုက်လွန်းလျှင်လည်း

နောက်တစ်ယောက်မှာ အဖေက လခစား၊ အမေက ဈေးသည်၊ ဝင်ငွေကောင်းသည်။ ချမ်းသာသည်။ သား တစ်ယောက် သမီး တစ်ယောက် ရှိသည်။ သားနှင့်သမီးကို သိပ်ချစ်သည်။ သားရော သမီးပါ ရုပ်လှသည်။ စာတော်သည်။ သားလေးသည် ရှစ်တန်းတွင် လေးဘာသာဂုဏ်ထူးနှင့်အောင်သည်။ ဝမ်းသာလွန်း၍ ဇုနုးမှတ်ထား၏။ ဉာဏ်ကောင်းသော ကလေးဖြစ်၍ ဆယ်တန်း

တွင်လည်း ထူးချွန်စွာအောင်မည်ဟု ဆရာ ဆရာမများကပင် ယုံကြည်မျှော်လင့်ထားကြသည်။

ရှစ်တန်းအောင်ပြီးသော် အရွယ်ကလေး ပြောင်းလာပြီ။ ကလေးစိတ် မဟုတ်တော့၊ လူပျိုစိတ်ဖြစ်လာသည်။ မိဘက ချမ်းသာ၍ သားတောင်းသမျှငွေကို အလွယ်ပေးသည်။ မတောင်းဘဲ နှိုက်ယူလျှင်လည်း ငွေသေတ္တာမှာ အဆင်သင့်။ အခါခပ်သိမ်းသော့ဖွင့်ထားသည်။ ကိုးတန်းအရွယ်ကလေး၏ အိတ်ထဲတွင် ငါးဆယ်တစ်ရာ အမြဲပါ၏။ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ထိုင်တတ်လာသည်။ အပေါင်းအသင်းစုံလာသည်။ လက်ဖက်ရည်သောက်ပြီးလျှင် နူးယားလေးနှင့်မှ အရသာရှိသည်ဟု သင်ပေးကြ၏။ စီးကရက်သောက်တတ်လာသည်။ မိဘ သိသည်။ ကိစ္စမရှိဟု အလိုလိုက်ပြီး ခွင့်ပြုထားသည်။

နောက်တော့ စီးကရက်မှတစ်ဆင့်တက်၍ ဆေးခြောက်ရှူသည်။ မိဘမသိ။ အပေါင်းအသင်းစုံလာပြီ။ အပေါင်းအသင်းများက ရ မရ အလောင်းအစားနှင့် မြှောက်ပေး၍ မိန်းကလေးတစ်ယောက်ကို စာပေးသည်။ ရသည်အထိကြိုးကြိုးစားစား ပိုးပန်းသည်။ ရသည်။ အလောင်းအစားငွေကို အနိုင်ရသော်လည်း တစ်ဖက်မှ အရှုံးတွေ အများကြီး ဖြစ်သွားသည်။ ပညာရေးကို စိတ်မဝင်စားတော့ပါ။ စိတ်လေပြီ။ ထိုအချိန်မှာပင် ဆေးခြောက်မှ တစ်ဆင့်တက်၍ မူးယစ်ဆေးဝါးများကို သုံးလာ၏။ ဘိန်းဖြူအထိရောက်လာမှ မိဘက သိသည်။ ဈေးသတ္တာထဲ

မှ ငွေတွေအများကြီး ကုန်ပြီးပြီ။ အလိုအလိုက်ကြီးလိုက်ပြီးမှ ရိုက်ကြ နှက်ကြ။ အတင်းအကြပ်ချုပ်ချယ်ကြသည်။ ထိုကလေး အိမ်မှ ထွက်ပြေးသွားသည်။ လိုက်ရှာ၍ ပြန်တွေ့သော်လည်း၊ ထိုကလေးကို ပုံမှန်လမ်းကြောင်းပေါ် ပြန်ရောက်အောင် ပြုပြင်ဖို့ ခက်သွားသည်။

ပုံမှန်ဆိုလျှင် ကလေးမှာ အလားအလာ ကောင်းသော လူတော်ကလေးဖြစ်၏။ မိဘအလိုလိုက်ပုံ စနစ်မကျ၍ ပန်းကောင်းအညွန့်ကျိုးဖြစ်ရသည်။ ကလေးကို ကလေးနှင့်တန်ရုံသော မုန့်ဖိုးကိုသာ ပေးသင့်သည်။ ကလေးကို ငွေများများ ပေးခြင်းမှာ ပျက်စီးအောင် ပြုခြင်းသာ ဖြစ်သည်။ မိဘသည် ကလေးစိတ်ပျောင်းသည်ကို မသိ၊ ငွေကို ကလေးလို သလိုယူခွင့်ပြုထားသည်။ အများလမ်းပေါ်ရောက်စမှ မသိ၊ သိသလောက် သိသည်ကိုလည်း အလေးအနက်မထား၊ အဆိုးဆုံး ဖြစ်လာမှ ရိုက်နှက်ခြင်း၊ ချုပ်ချယ်ခြင်းသည် မှန်ကန်သော ဆုံးမနည်းမဟုတ်ပါ။

ကလေးတို့အသည်းတွင် ငလျင်လှုပ်ခြင်း

တတိယတစ်ယောက်မှာလည်း ဉာဏ်ရည် ထက်မြက်၍ လိမ္မာသော ကလေးဖြစ်သည်။ စာကြိုးစား၍ အတန်းတိုင်းတွင် ပထမချည်းရခဲ့သည်။ မိဘနှစ်ပါးကလည်း သားသမီး၏ ပညာရေးကို စိတ်ဝင်စားအားပေးကြသည်။ ကလေးရှစ်တန်းနီးတွင် ငါးဘာသာဂုဏ်ထူးနှင့်ထူးချွန်စွာအောင်သည်။

ကလေးကိုးတန်းစာမေးပွဲပြီးသည့်အချိန်တွင် မိဘနှစ်ပါးမှာ သူ့ဘက်ကိုယ်ဘက်၊ သူ့အတ္တ ကိုယ်အတ္တ၊ သူ့မာနာကိုယ်မာနာ ပြိုင်ကြရာမှာ အိမ်ထောင်ကွဲသွားသည်။ သားသမီးများ အမေနှင့်နေခဲ့သည်။ ငွေရေးကြေးရေး အကြောင်းမဟုတ်၊ အမေကလည်း လုပ်ငန်းရှင်မို့ အဆင်ပြေသည်။ အဖေကလည်း သူပိုင်စီးပွားရေးအလုပ်နှင့်ဝင်ငွေကောင်းသည်။ ကလေးများအတွက် လုံလောက်သည့် ငွေကြေးကို ဖခင်ကလည်း ပေးသည်။

သို့သော် အရွယ်ရောက်စဖြစ်သော သားကလေး၏ ကြည်လင်နေသည့် စိတ်ရေပြင်မှာ ခဲတစ်လုံးကျသလိုဂယက်ဝိုင်းများထသွားသည်။ စိတ်ဓာတ်ပျက်သွားသည်။ ကလေးသည် သူ၏ ဝမ်းနည်းမှု၊ အားငယ်မှုကို သက်သာရာ ရှာလာသည်။ ထိုအချိန်မျိုးမှာ မြောက်ပေးမည်သူများကလည်း အသင့်ဆေးလိပ်သောက်တတ်လာသည်။ နောက်တော့ မူးယစ်ဆေး၏ သားကောင်ဘဝသို့ ရောက်သွားသည်။ ဆယ်တန်းစာမေးပွဲကို ဖြေပင်မဖြေတော့ပေ။

ကလေးဒုက္ခရောက်မှ မိဘနှစ်ပါးနောင်တရပြီး ပြန်ပေါင်းကြသည်။ ကလေးကို ပုံမှန်ဖြစ်အောင် ကြိုးပမ်းကြသည်။ သို့သော် အတော်ခက်သွားပြီ။ မိဘများ သတိထားကြရန်လိုသည်။ လူဆိုသည်မှာ လူတစ်ယောက်မှ နှစ်ယောက်ဖြစ်လာပြီဆိုလျှင်ပင် သူ့အတ္တကိုယ်အတ္တ လွန်ဆွဲမှုရှိလာစမြဲဖြစ်သည်။ စိတ်သဘောချင်း မတိုက်ဆိုင်မှု၊ အယူအဆချင်း မတူညီမှု၊ ဆန္ဒ

ချင်း ကွဲလွဲမှု စသည် အားပြိုင်မှုများ ရှိစမြဲဖြစ်သည်။

မေတ္တာစိတ်ဖြင့် သည်းခံမှု၊ ခွင့်လွှတ်မှု၊ နှစ်ဖက်စလုံးမှအပြန်အလှန် အလျှော့အတင်း ညှိနှိုင်းမှုများ ရှိသင့်သည်။ အိမ်ထောင်ဘဝတွင် အရာရာမှာ ငါတကောကော၍ မရ၊ အတ္တလွန်ကဲ၍မရ။ မာနပြိုင်မည်အစား၊ မေတ္တာနှင့်သည်းခံခွင့်လွှတ်မှု ပြိုင်သင့်သည်။ အမိအဖဖြစ်လာသည့်ဘဝတွင် မိမိတို့ တစ်ဦးတစ်ယောက်အရေး၊ နှစ်ဦးနှစ်ယောက်အရေးသာ ကြည်၍မရ၊ သည်းညွှန့် မခိုင်တစ်ချိုင်အရွယ် သားငယ်သမီးငယ်တို့၏ အရေးကိုပါ ကြည်ရပါမည်။

မိဘများ အိမ်ထောင်ကွဲခြင်းသည် ကလေးများ၏ အသည်းတွင် ငလျင်လှုပ်ခြင်းဖြစ်သည်။ ကိုယ်ကို အကြောင်းပြု၍ လူ့ဘဝရောက်လာသော သားသမီးများအတွက် မိဘတိုင်းမှာ တာဝန်ရှိသည်။ တာဝန်သိသော၊ တာဝန်ကျေသော မိဘကောင်း ဖြစ်မှ သားသမီးကောင်းကို ရနိုင်သည်။ ကိုယ်ကြောင့် သားသမီးများ၏ ဘဝလေးပျက်စီးမသွားအောင် သတိထားသင့်ကြသည်။

အချိန်မီချုပ်၍ အစုတ်သက်သာ

စတုတ္ထကလေးမှာလည်း ရှေ့ကလေးများနည်းတူပင် ဉာဏ်ကောင်းသည်။ ပညာကြိုးစားသည်။ မိဘ၏ စီးပွားရေးမှာလည်း သင့်တင့်ပါသည်။ ကလေးသည် ရှစ်တန်းတွင် ဂုဏ်ထူး နှစ်ဘာသာဖြင့်အောင်မြင်သည်။ ကိုးတန်းမှာ အရွယ်ပြောင်းလာသည်။

စိတ်ပြောင်းလာသည်။ အပေါင်းအသင်းများလာသည်။ မိဘက တစ်နေ့ မုန့်ဖိုးတစ်ကျပ်သာပေးသည်။ တိုးတောင်းလာသည်။

သို့သော်မိဘက မပေး၊ ငွေများများပေးလျှင် ပျက်စီးနိုင်သည်။ အလားအလာများကို သားနားလည်အောင် ရှင်းပြသည်။ အပေါင်းအသင်းစုံသည်ကိုလည်း သိသည်။ သတိမိမ့်သည်။ လူပျိုဖြစ်လာသည်ကို လက်ခံသည်။ ကျေနပ်စွာ အသိအမှတ်ပြုသည်။ သို့သော်ထိုအရွယ်တွင် ဖြစ်တတ်သည့် ရုပ်ပိုင်း စိတ်ပိုင်းပြောင်းလဲမှုများနှင့် ပျက်စီးတတ်သည့် အန္တရာယ်များကို နားလည်အောင် ကြိုတင်ပြီး ရှင်းလင်းပြောကြားသည်။

ဖခင်က သားနှင့်ရင်းနှီးချစ်ခင်စွာ ပေါင်းသင်းရင်းအနီးကပ်ဆုံးမသည်။ နားဝင်အောင် မေတ္တာဖြင့် ပြုပြင်သည်။ ထိုကြားထဲမှာပင် သားဖြစ်သူက လူရာဝင်ချင်စိတ်ဖြင့် ဖခင်၏ ဂျာတီဖြင့် နှုတ်ခမ်းမွေးနှုတ်လေးများကို ခိုးရိတ်သည်။ သတိထားသော ဖခင်က သိသည်။ သူ့ကိုယ်တိုင်လည်း ထိုအရွယ်က ထိုသို့ ပြုဖူးသည်။ သားဖြစ်သူကို ရှုတ်ချခြင်း၊ သရော်ခြင်း၊ အပြစ်တင်ခြင်း မပြုဘဲ ထိုအရွယ်မှာ ထိုသို့ ဖြစ်တတ်ကြောင်းနှင့် ဖားယွင်းသော လုပ်ရပ်ဖြစ်ကြောင်း၊ အချိန်တန်လျှင် သူ့အလိုလိုကြီးထွားလာမည်ဖြစ်၍ အလျင်မလို သင့်ကြောင်း ကိုယ်တွေ့နှင့်ယှဉ်ပြီး ရှင်းပြသည်။

ဤမျှ ဂရုတစိုက်ဆုံးမနေသည့် ကြားမှပင် အသင်းအသင်းများက မြှောက်ပေးပြီး မခံချင်အောင် ပြော၍ လေလံ

ခိုးသောက်လာတတ်သည်။ သားဖြစ်သူ၏ ပီရိမုကြောင့် တစ်ပတ်ခန့် အကြာမှ ဖခင်သိသည်။ ထိတ်ထိတ်ပျာပျာ ဖြစ်ရပြီ။ အပေါင်းအသင်းကိုလည်း ရွေးပေးရပြီ။ ရိုးရိုးအေးအေး ပညာကိုသာ ကြိုးစားသော ကလေးများနှင့် တွဲပေးရသည်။ ဤအရွယ် ဤအတန်းများသည် ဘဝတစ်ခုလုံးကို အဆုံးအဖြတ်ပေးမည့် အရွယ်၊ အဆုံးအဖြတ်ပေးမည့် အတန်းများ ဖြစ်ကြောင်း နာဝင်အောင် ပြောရပြန်သည်။

မေတ္တာ စေတနာကို သိပါစေ

မိဘ၏ ဂရုတစိုက် သတိထားကြည့်နေခြင်း၊ လုပ်သမျှကို သိနေခြင်းတို့ကြောင့် သားဖြစ်သူသည် ဆက်မလုပ်ဝံ့တော့ပါ။ မိဘ၏ မေတ္တာနှင့် ကောင်းစေလိုသော စေတနာကိုလည်း နားဝင်အောင် ပြောခြင်းကြောင့် နားလည်လာသည်။ မိဘက ကျောင်းသွားချိန်၊ ကျွဲရှင်တက်ချိန်တို့အပြင် စာကျက်ချိန် သတ်မှတ်ပေးသည်။ ထိုသတ်မှတ်ချက်အတိုင်း ဖြစ်စေရန် ကြပ်မတ်ပေးသည်။ သားသမီး၏ လိမ္မာလာသည်ကို ဝမ်းသာအားရ ချီးကျူးသည်။ ဂုဏ်ပြုသည်။ စာပို၍ တော်လာသည်။ ပို၍ ချီးကျူးဂုဏ်ပြုသည်။ အခြားသော ကလေးများအတွက်ပင် စံပြုစရာ ဖြစ်လာသော အခါမှာတော့ ကလေးက သူ့ဘာသာပင် သူ့ဂုဏ်သိက္ခာကို ထိန်းသွားရပြီ။

အရွယ်ရောက်စ ရပ်ပြောင်းစိတ်ပြောင်း၌ အပေါင်း

၂၈၂ လယ်တွင်းသားစောချစ်

အသင်းလည်းစုံ၍ ကလေးတို့ လမ်းကြောင်း မှားတတ်သည်။
မိဘက သတိရှိရန် လိုသည်။ အချိန်မီသိရန်လိုသည်။ မလွန်ခင်
ပြင်ပေးနိုင်ရမည်။ အချိန်မီချုပ်လျှင် အစုတ်သက်သာသည်။
'ပန်းလိုချင် အပင်ကို ပျိုးတတ်မှ' ဆိုသကဲ့သို့ မိဘသည် သား
သမီးကို မေတ္တာနှင့်စေတနာအခြေခံပြီး ဆုံးမ ပြုပြင်ရန်လည်း
လိုပေသည်။

ပေးဝေနှီးရင်း

မိဘတို့၏ ဝတ်ငါးအင်တွင် သားသမီးအား အရင်း
အနှီးပေးဝေခြင်းလည်း တစ်ပါးအပါအဝင်ဖြစ်၏။ အရွယ်ရောက်
လာသော သားသမီးကို လောကအလယ်တွင် ကိုယ်အားကိုယ်ကိုး
၍ ရပ်တည်နိုင်ရန် အသက်မွေးဝမ်းကျောင်း လုပ်ငန်းတစ်ခုကို
စီစဉ်ပေးရသည်။ လူတစ်လုံးသူတစ်လုံး ဖြစ်အောင် စီးပွားရေး
ဘဝကို ထူထောင်ပေးရမည်။

အတတ်ပညာ သင်ပေးခြင်း

ငယ်စဉ်ကတည်းက ကျောင်းထား၍ ပညာသင်ပေးခြင်းသည်ပင်
အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းမှုအတွက် အထောက်အကူရစေရန်
အခြေခံချပေးခြင်း ဖြစ်သည်။ အလယ်တန်းပညာ၊ အထက်တန်း
ပညာ၊ တက္ကသိုလ်ပညာအောင်မြင်ပြီးသည်နှင့် အချို့သည်
သင့်တော်ရာလခစားအလုပ်များတွင် ဝင်ရောက်လုပ်ကိုင်ကြ
သည်။ ထိုပညာဖြင့်ပင် အဆင့်ဆင့်တိုးတက်၍ ရာထူးများပြီးလျှင်
ဘဝတွင် လူတစ်လုံး သူတစ်လုံး ဖြစ်သွားသူတို့လည်း များစွာ

ရှိပေသည်။ အတန်းပညာ သင်ပေးခြင်းသည် လခစား ဝန်ထမ်း မလုပ်သူတို့ အတွက်လည်း သက်ဆိုင်ရာ အသက်မွေးဝမ်းကျောင်း အလုပ်များကို များစွာ အထောက်အကူပြုပေသည်။ ထို့ကြောင့် မိဘတိုင်းသည် မိမိတို့၏ သားသမီးများကို ပညာသင် ပေးကြ သည်။ ပညာအမွေကို ရင်းနှီးမြှုပ်နှံပေးကြသည်။ မဗျက် မကွက် လုပ်သင့်သော လုပ်ရမည်လည်း ဖြစ်သော တာဝန်တစ်ရပ်ဖြစ်ပေ သည်။

အသက်မွေးမှုပညာ သင်ပေးခြင်း

၁၁.

အချို့သော မိဘများသည် သားသမီးကို အသင့်အတင့်သော အတန်းပညာကို သင်ကြားပေးပြီးသောအခါ သားသမီး၏ ဉာဏ် ရည်အရလည်းကောင်း၊ မိမိ၏ စီးပွားရေးအခြေ အနေအရလည်း ကောင်း၊ ပတ်ဝန်းကျင် အခြေအနေပေးမှုအရ လည်းကောင်း၊ အသက်မွေးဝမ်းကျောင်း ပညာရပ်တစ်ခုခုပြောင်း၍ သင်ကြားပေး ကြသည်။

တွင်ခုံ၊ ကားပြင်၊ စက်ပြင် စသော စက်မှုအင်ဂျင် နီယာအလုပ်၊ ကက်ဆက်ပြင်၊ တယ်လီဗေးရှင်းပြင်၊ မီးပြင်၊ ဖော်တော်ပြင် စသည် လျှပ်စစ်အင်ဂျင်နီယာအလုပ်၊ ပန်း ၁၀ မြို့ အပါအဝင် လက်မှုပညာအလုပ်၊ အရောင်းအဝယ်ကုန်သည်ပွဲစား အလုပ်စသည်တို့ကို သင်ကြားပေးခြင်း ဖြစ်သည်။ လခစား အလုပ်ထက်ပင် အဆင်ပြေ၍ တိုးတက်ကြီးပွားကြသည်များကို တွေ့ရလေသည်။ မိဘတို့၏ အမြော်အမြင်ရှိမှုနှင့် တာဝန်တော်

ဖြစ်ပေသည်။

အရင်းအနှီး ထူထောင်ပေးခြင်း

အသက်မွေးမှုပညာတစ်ခုခုကို သင်ကြားတတ်မြောက်ပြီးလျှင် မိဘတို့သည် အရင်းအနှီး ထူထောင်ပေးနိုင်ရန် ကြိုးစားကြရ သည်။ မိမိတို့ တတ်စွမ်းသမျှခွဲစေ၍ရင်းနှီးမြှုပ်နှံပေးကြရသည်။ သားသမီးကလည်း မိဘကိုချည်း အားလုံးစုပုံပြီး ဝန်ပိမနေစေ သင့်ပါ။ မိမိ၏ မိဘက တတ်နိုင်သော အခြေအနေမှာရှိလျှင် အကြောင်းမဟုတ်ပါ။ မတတ်နိုင်သော မိဘဖြစ်လျှင် ကိုယ်တိုင် ကလည်း ကိုယ်အားကိုယ်ကိုး၍ ကိုယ်လုပ်ခလေးများမှ သင့်တင့် သော ပမာဏကို စုဆောင်းထားသင့်သည်။ ဤနည်းအားဖြင့် သားသမီးကလည်း အသိအလိမ္မာရှိမိဘကလည်း တာဝန်သိလျှင် အိမ်ထောင် မိသားစု၏ဘဝ၊ သားသမီးတို့၏ လူနေမှုဘဝ ဖြင့်မားတိုးတက်၍ ဝမ်းမြောက်ဂုဏ်ယူစရာဖြစ်ပေသည်။

လုပ်ငန်းခွဲဝေပေးခြင်း

ကိုယ်ပိုင်စီးပွားရေး လုပ်ငန်းကြီးများကို ထူထောင် လုပ်ကိုင်နေ သောမိသားစုများတွင် သားသမီးများသည် အတူတကွ ကူညီလုပ် ကိုင်ရင်း လုပ်ငန်းကို ကျွမ်းကျင်တတ် မြောက်လာကြသည်။ ထို သားသမီးများ အရွယ်ရောက်လာသောအခါ ဤလုပ်ငန်းကိုပင် ဆရာထွေးပြီး မှီခိုလုပ်ကိုင်နေမည့်အစား သီးခြားခွဲ၍ ထူထောင်

ပေးသင့်သည်။ ဤနည်းအားဖြင့် သားသမီးတို့သည် ကိုယ်အား
 ကိုယ်ကိုးပြီး ကိုယ်တိုင်တီထွင်ကြဆွဲ လုပ်ပိုင် ခွင့်ရလာသည်။
 လုပ်ငန်းနယ်ပယ်တိုးတက် ချဲ့ထွင်လာနိုင် သည်။ စာရေးသူ၏
 မိတ်ဆွေတစ်ယောက်တွင် စာပုံနှိပ်စက် နှစ်လုံးရှိသည်။ သူ့ကိုယ်
 တိုင် ကြီးကြပ်ကွပ်ကဲ၍ လုပ်ကိုင်သည်။ သားဖြစ်သူက ကူညီ
 လုပ်ကိုင်ပေးရင်း အရွယ်ရောက်လာသည်။ ဖခင်ဖြစ်သူက သူ
 တစ်ယောက်တည်း လုပ်နိုင်သည်ကို သားနှင့်ပေါင်း၍ လုပ်မနေ
 တော့ဘဲ သားအတွက် အရင်းအနှီး ထုတ်ပေး၍ စာကူးစက်လုပ်ငန်း
 ထူထောင်ပေးသည်။ သားဖြစ်သူက သူပိုင် လုပ်ငန်းတစ်ခုဖြစ်
 လာ၍ ကြိုးကြိုးစားစား လုပ်သည်။ ရလာသည့် ဝင်ငွေကို အရင်း
 အနှီးပြု၍ ထပ်မံတိုးချဲ့လုပ်ကိုင်သည်။ ဖခင်က ကူညီအားပေး
 သည်။ ထိုသားအိမ်ထောင်ကျသောအခါ သူ့ဘဝနှင့်သူ့ခိုင်မာစွာ
 ရပ်တည်နိုင်သူဖြစ်နေသည်။

သတိပြုစရာ

သားသမီးအရွယ်ရောက်၍ ပညာသင်ချိန်လွန်လျှင် ကိုယ်ပိုင်
 စီးပွားရေးဘဝကို တည်ဆောက်နိုင်ရန် မိဘတို့သည် အားပေး
 သင့်သည်။ ထိုသို့ တည်ဆောက်ရာ၌ အောက်ခြေသိမ်းမှာ စွဲ၍
 ကျွမ်းကျင်နားလည်စေရန်လည်း ပြုစုပျိုးထောင်ပေးသင့်သည်။
 စက်ရုံတစ်ခုပိုင်၍ငွေကြေးချမ်းသာသော မိဘဖြစ်လျှင် သားသမီး
 ကိုဘာမျှ မခိုင်းရက်သည်မှာမှားယွင်းသော သဘောထားဖြစ်၏။
 သားသမီးကလည်း မိဘ၏ အလုပ်ကို ကူညီလုပ်ကိုင်ခြင်းငှါ

သုံးလိုက်၊ စားလိုက်၊ သွားလိုက်၊ လည်လိုက်နှင့် သူဌေးသား၏
 စည်းစိမ်ကို ခံစားနေသည်။ နောက်တော့ မိဘက သားဖြစ်သူကို
 စက်ရုံမန်နေဂျာအဆင့်မှ စ၍ ခန့်ထားလိုက်သည်။ စက်ရုံ
 အကြောင်း၊ လုပ်ငန်းအကြောင်း ဘာမျှနားမလည်ဘဲ ကားစီး၍
 သုံးစားပျော်ပါးနေသော မန်နေဂျာမျိုး ဖြစ်လာသည်။ လုပ်ငန်း
 အကြောင်း နားမလည်၊ စိတ်မဝင်စား၍ အလုပ်သမားတို့ လှည့်
 စားသမျှ ခံရသည်။

ဖခင်လက်ထက်က စက်ရုံသည် သားလက်ထက်
 တွင် ပို၍ တိုးတက်သင့်ပါလျက် မတိုးတက်ရုံမက ဆုတ်ယုတ်
 လျော့ကျသော အဖြစ်သို့ ရောက်ရသည်။ 'ရှေးသရောခါ၊
 ပြည်ဗာရာဏသီ၊ ကုဋေကြွယ်သား၊ သူဌေးအားလျှင်၊ သားတစ်
 ယောက်ဖြစ်၊ ချစ်၍တစေ၊ အိမ်မှာနေ၍၊ စာပေမကျ၊ မိဘစုတေ၊
 ခန္ဓာရွှေသော်၊ အရှေ့အနောက်၊ တောင်မြောက်ဘယ်မှာ၊ မသိပါ
 ငြား၊ သူဌေးသားသည်၊ သိုထားမတတ်၊ အရပ်ရပ်၌၊ နှံ့အပ်ဥစ္စာ၊
 ရှိသည်မှာကို၊ များစွာကျွန်ပေါင်း၊ မကောင်းခိုးသူ၊ ယူ၍ပြေးရှောင်၊
 အိမ်ကိုရောင်း၍၊ ထောင်းထောင်းကြေညက်၊ ခွက်လက်စွဲကာ၊
 တောင်းစားပါလည်း၊ နှင်သာလူမိုက်၊ ဒုစရိုက်ဟု၊ ရိုက်ပုတ်လိုက်
 ကြ၊ ရွာမှထွက်လေ၊ တောမှာသေသည်၊ ကောင်သေလင်းတ
 ကျ၏တည်း၊ 'ဟူသော ကဗျာပုံပြင်လေးသည် မိဘတို့က သား
 သမီးကို ချစ်၍နှစ်မွန်းစေသော သင်ခန်းစာဖြစ်၏။ ကုဋေကြွယ်
 သော ဥစ္စာတို့ကို သားသမီးအား အမွေဆက်ခံ၍ ထိန်းသိမ်း
 ကြီးကြပ်နိုင်ရန် ပြုစုပျိုးထောင်ပေးခြင်း မပြုခဲ့သော မိဘ၏

အမှားကို သတိထားစရာ ဖြစ်ပေသည်။

အတုယူစရာ

စာရေးသူနှင့် သိကျွမ်းရင်းနှီးသော တရုတ်မိသားစု တစ်စုတွင် ကြာဆံစက်ရှိသည်။ ဆားလုပ်ငန်းလည်း ရှိသည်။ ဘွဲ့ရပြီးသော သားဖြစ်သူကို ကြာဆံစက်တွင် အောက်ခြေ အလုပ်သမားအဖြစ် စ၍ ခိုင်းသည်။ စက်ရုံထဲမှာ ရေဆွဲလောင်းရသည်။ ကြာဆံများ ထုပ်ပိုးရသည်။ ကားပေါ်သို့ ထမ်းတင်ရသည်။ ကြာဆံများ ထုပ်ပိုးရသည်။ ကားပေါ်သို့ ထမ်းတင်ရသည်။ ငွေပေးရာတွင် အလုပ်သမားလစာသာရသည်။ ထိုအလုပ်ကို တစ်လ နှစ်လ မဟုတ်၊ နှစ်နှင့်ချီ၍ လုပ်ရသည်။

နောက်တစ်နှစ်တွင် ဆားကို ကားနှင့်လှည့်၍ ရောင်းရသည်။ တတိယနှစ်ကျမှ ဆားပွဲရုံငယ်တစ်ခုမှာ ၂နှစ် လုပ်ရသည်။ လေးနှစ်ကြာပြီးမှ လစာငွေ ၄၀၀ နှင့် ဆားပွဲရုံကြီး မှာ ထိုင်ရသည်။ ရှစ်နှစ်ကြာပြီးမှ နောက်ထပ် အသစ် တည် ဆောက်သော ပလတ်စတတ်စက်ရုံမှာ မန်နေဂျာ ဖြစ်လာသည်။ သူ့ဖခင်လည်း ထမင်းချက်မှ စလုပ်ရပြီး ယခုအခါ လုပ်ငန်း ကြီး တစ်ခုလုံး၏ အကြီးဆုံးပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်နေသည်။ အတုယူစရာ ဖြစ် သည်။

သားကြီး ဩရသ

မြန်မာ့ခလေးထုံးတမ်းဥပဒေတွင် သားအကြီးဆုံးသည် မိခင် ဖခင်နှစ်ဦးရှိရာတွင် ဖခင်က မိခင်ထက်ဦးစွာ ကွယ်လွန်လျှင် သားကြီးဩရသ၏ အမွေဝေစုကို ဆက်ခံနိုင်သော အခွင့်ထူး ရှိ သည်။ အကြောင်းမှာ ဖခင်၏ အရိုက်အရာကို ဖခင်၏ တာဝန် များကို ဆက်လက် ထမ်းဆောင်ပြီး အိမ်ထောင်၏ လုပ်ငန်းများ ဦးစီးရသောကြောင့် ဖြစ်သည်။ ဖခင်သည် သားအကြီးကို မိမိနှင့်အတူ တွဲပြီး ကူညီ၍ မိမိအရိုက်အရာကို ဆက်ခံနိုင်အောင် လည်း ပြုစုပျိုးထောင်ပေးရသည်။ သားကြီးကလည်း ဖခင်၏ အလုပ်တာဝန်များနှင့် ဦးစီးခေါင်းဆောင်မှုကို ဆက်ခံနိုင်အောင် လေ့လာသင်ကြားထားရသည်။ လုပ်ရင်းကိုင်ရင်း တာဝန်များကို ခွဲဝေယူရသည်။

သို့မှသာ ရှင်ဘုရင်သားသည် ရှင်ဘုရင် အရိုက် အရာကို ဆက်ခံနိုင်သည်။ မြို့သူကြီး၊ ရွာသူကြီး၏ သားသည် သူကြီးအရိုးရာ အရိုက်အရာကို ဆက်ခံနိုင်သည်။ သားအကြီးဆုံး ဖြစ်သည်နှင့်အညီ အားကိုးထိုက်သည် အရိုက်အရာခံ သားဖြစ် အောင် ကြိုးစားအားထုတ်ရသည်။

မိမွေ ဘမွေ ခံထိုက်စေ

မိဘသည် သားသမီးတို့ကို အနည်းဆုံးအားဖြင့် မိမွေ ဘမွေဆက်ခံနိုင်သူ၊ ဆက်ခံထိုက်သူ ဖြစ်အောင် ငယ်စဉ်

ကတည်းက ပြုစုပျိုးထောင်ပေးသင့်သည်။ ဖြစ်သင့်သည်မှာ မိမိတို့ထက် တစ်ဆင့်မြင့်တက်အောင် မြှင့်တင်ပေးသင့်သည်။ သို့မှသာ လူ့ဘောင်သည် အစဉ်တိုးတက်နေမည်။ သားမြေးစဉ်ဆက် မြင့်သည်ထက် မြင့်တက်နေမည်။ သူဌေးသားသည် သူဌေးသားသာ ဖြစ်၍ သူဌေးဖြစ်မလာလျှင် မျိုးရိုးနွယ်ဆက်ကျဆင်းသည်။ သားသမီးကို မိဘ၏ ဘုန်းရုပ်ကံရိပ် စည်းစိမ်အရိပ်မှာ မေ့လျော့ပေါ့ဆွတ် မွေ့လျော် ပျော်ပါးနေစေခြင်းဖြင့် တိုးမြှင့်နိုင်မည် မဟုတ်ပါ။ အချို့သော အနုပညာရှင်ကြီးများ၏ သားသမီးများသည် မိဘ၏ အရိုက်အရာကို ဆက်ခံနိုင်ကြသည်။ အနည်းစုမှာ မိဘ၏ အောင်မြင်မှုထက်ပင် သာလွန်မြင့်တက်သွားကြသည်။ အများစုမှာမူ မိဘ၏ ခြေဖျားကိုပင် မမီအောင် ဖြစ်ကြသည်။

မိဘကလည်း သားသမီးကို မွေ့ခံထိုက်သူ ဖြစ်အောင် ငယ်စဉ်ကတည်းက ပြုစုပျိုးထောင်ပေးသင့်သည်။ သားသမီးကလည်း မိမိမွေ့ ခံထိုက်အောင် ဇွဲလုံ့လ ဝီရိယနှင့် ကြိုးစားအားထုတ်သင့်သည်။

မိဘ၏ တာဝန်မှာ သားသမီးကို မိမိနှင့် ရင်အုပ်မကွာ နေထိုင်စဉ်မှာ ပြုစုကျွေးမွေးရုံသာမက အရွယ်ရောက်လာသောအခါ သူ့ဘဝ၊ သူ့စီးပွား နှင့် ခိုင်မာစွာ ရပ်တည်နိုင်အောင် စဉ်းပေးသင့်သည်။ လိုအပ်သည့် ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှုများကို လူထုဆောင်ပေးသင့်သည်။ လောကအလယ်တွင် လူတစ်လုံး သူတစ်လုံး ဖြစ်အောင် ပြုစုပျိုးထောင်ပေးသင့်သည်။

— သမီးမိန်းကလေးနှင့် — — အိမ်ထောင်ထိန်းသိမ်းရေး —

ချမ်းသာသည်ဖြစ်စေ၊ ဆင်းရဲသည်ဖြစ်စေ မိန်းကလေးတိုင်းသည် ကြီးလျှင် အိမ်ထောင်ရှင်မဖြစ်ကြမည်။

အိမ်ထောင်ရှင်မသည် အိမ်ထောင်ကို ကြီးကြပ်ရသည်။ စီမံခန့်ခွဲရသည်။ ချက်ပြုတ်ရေးမှစ၍ အချုပ်အလုပ် အသိမ်းအဆည်း အပေးအကမ်းအားလုံးမှာ အိမ်ထောင်ထိန်းသိမ်းရေးတာဝန်များ ဖြစ်သည်။

စီးသည်ရေ ဆည်သည်ကန်သင်း ဟူသော ဆိုရိုးစကားရှိသည်။ ရှေးယခင်က ယောက်ျား ဖြစ်သူသည် စီးပွားရေးရှိရလေသည်။ ယောက်ျားရှာရသည့် စီးပွားကို မိန်းမဖြစ်သူက မလေမလွင့် စုမိဆောင်းမိအောင် ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ရသည်။

ယခုအခါတွင်ကား မိန်းမဖြစ်သူပါ ယောက်ျားနှင့်အတူ စီးပွားရှာနေကြရသည်။ သို့သော် အိမ်ရှင်မအဖြစ် အိမ်

ထောင်ထိန်းသိမ်းရေးလုပ်ငန်းကိုကား မိန်းမဖြစ်သူက ဆက်၍ တာဝန်ယူနေရပါသည်။

အိမ်တွင်းမှုလုပ် သိမ်းထုပ်သေချာ

ထို့ကြောင့် မိန်းကလေးများသည် အိမ်ထောင် ထိန်းသိမ်းရေး လုပ်ငန်း၊ အိမ်တွင်းမှုလုပ်ငန်းများကို ကျွမ်းကျင်ရန် လိုသည်။ တတ်သိနားလည်ရန် လိုသည်။

သမီးသည် ငယ်စဉ်ကတည်းက မိခင်၏ လက်တို့ လက်တောင်း ကူဖော်လောင်ဖက်ဖြစ်စေရမည်။ ယောက်ျားလေး များနှင့်တန်းတူကျောင်းနေပညာသင်ရသည်ပင် ဖြစ်သော်လည်း အိမ်ပြန်လာလျှင် မိခင်နှင့်အတူ မီးဖိုဝင်၍ ကူညီသင့်သည်။

သမီးကိုချစ်၍ ခြေမွေးမီးမလောင်အလက်မွေးမီး မလောင် စည်ခန်းမှာ အလှထားသော မိခင်သည် သားသမီး၏ ရှေ့ရေးနောင်ရေးကို မတွေးမမြင်သူ ဖြစ်သည်။

လုပ်စမရှိလျှင် မလုပ်ချင်၊ မလုပ်ချင်လျှင် မလုပ် တတ်၊ လုပ်စရှိမှ လုပ်ချင်၍ လုပ်မှလည်း တတ်ကျွမ်း နားလည် သည်။

• သမီးမိန်းကလေးကို ချစ်လျှင် ငယ်စဉ်ကတည်းက အိမ်ရှင်မကောင်းဖြစ်စေရန် ရည်ရွယ်၍ အိမ်တွင်းမှုလုပ်၊ သိမ်းထုပ် သေချာဖြစ်လာအောင် သွန်သင်လေ့ကျင့်ပေးသင့်၏။

မိန်းကလေးနှင့်အချက်အပြုတ်

ချမ်းသာပြည့်စုံ၍ ထမင်းချက်နှင့်အိမ်ဖော်နှင့် နေနိုင်သည်တိုင် အောင် မိန်းကလေးသည် အချက်အပြုတ်ကို တတ်သင့်၏။

ကိုယ်တိုင် အိမ်ရှင်မဖြစ်သည်အခါ ချမ်းသာပြည့်စုံ ၍ ကိုယ်တိုင်မချက်ရလျှင်လည်း ချက်ရေး ပြုတ်ရေးကို တတ်ကျွမ်း နားလည်မှသာ မီးဖိုချောင်ကို အုပ်ချုပ်နိုင်၏။

အကုန်အကျမများစေဘဲ စားကောင်းသောက်ဖွယ် ဖြစ်အောင် စီမံခန့်ခွဲနိုင်၏။ ' ဥစ္စာပြု စားဖိုက ' ဟူသော ဆိုရိုး စကားရှိသည်။

အိမ်ထောင်ရှင်မသည် မီးဖိုချောင်ကို မနိုင်လျှင် စီးသည်ရေမှာ ဆည်သည် ကန်သင်းမရှိသောကြောင့် အလေ အလွင့်များ၏။

စနစ်တကျစီမံချက်ပြုတ်မှု မကျွမ်းကျင်သော မီးဖိုချောင်သည် အကုန်များသလောက်စား၍သောက်၍မကောင်း ပါ။ စနစ်တကျစီမံချက်ပြုတ်မှု ကျွမ်းကျင်သော မီးဖိုချောင်သည် အကုန်မများဘဲနှင့် ထမင်းမြိန်သည်။

အိမ်မရှင်မသည် ဈေးဝယ်တတ်ရသည်၊ ဟင်းစပ် တည်အောင် စီမံတတ်ရသည်၊ ချက်ပြုတ်မှု ကျွမ်းကျင်ရသည်။ သမီးမိန်းကလေးကို ကျောင်းအားရက်တွင် ဈေးခြင်းဆွဲစေ၍

မိခင်နှင့်အတူ ဈေးဝယ်သင့်သည်။

မီးဖိုချောင်ဝင်၍ အချက်အပြုတ်သင်တန်းကို လက်တွေ့ လေ့ကျင့်စေသင့်သည်။ မည်သည့်ပညာမဆို လုပ်ရင်း ကိုင်းရင်းနှင့်သာ တတ်မြောက်ကျွမ်းကျင်ရသည် ဖြစ်ပါ၏။

မိန်းကလေးနှင့် အလျှော်အဖွပ်

အိမ်တွင်းမူလုပ်ငန်းတွင် လျှော်ခြင်း၊ ဖွပ်ခြင်းသည်လည်း အရေး ကြီးသော အလုပ်ဖြစ်၏။ အိမ်ရှင်မတာဝန်ဖြစ်သည်။

အိမ်ထောင်သန့်ရှင်းရေးအတွက် မိသားစု ကျန်းမာရေးအတွက်လည်း အိမ်ရှင်မသည် အဝတ်တို့ကို လျှော်ရ ဖွပ်ရသည်။

'ဆပ်ပြာကောင်းမှ ခေါင်းပေါင်းဖြူသည်' ဆိုသော စကားရှိသော်လည်း ဆပ်ပြာကောင်းလျက် ဆပ်ပြာသာ ကုန်ပြီး အဝတ်ဖြူစင်အောင် မလျှော်တတ်သူများရှိ၏။

ဆပ်ပြာရေစင်အောင် ရေမလျှော်၍ အဝတ်အစား ဆပ်ပြာစော်နံ့ပြီး ဆွေးလွယ် စုတ်လွယ်သည် များလည်းရှိ။

အဖိုးတန်ဝတ်ကို မနာအောင် လျှော်တတ်ရသကဲ့ သို့ လက်နှီးစုတ်ကိုလည်း ဆပ်ပြာနည်းနည်းနှင့် ဖြူစင်အောင် လျှော်တတ်ရ၏။

ပျံ့ပျံ့ချူချူ ကြောကြောကောကော ဖြစ်အောင် မီးပူတိုက်တတ်ရ၏။

မိခင်သည် ကိုယ်တိုင်က စနစ်ကျသော အိမ်ရှင်မ အဖြစ်နမူနာကောင်းပြု၍ သမီးတို့ကိုလည်း အိမ်တွင်းမူ အလုပ် ကို နားလည်အောင် သွန်သင်ဆုံးမသင့်သည်။

လက်တွေ့လုပ်ဆောင်စေခြင်းဖြင့် အလေ့အကျင့် ရ၍ တတ်ကျွမ်းစေသင့်သည်။ အချို့သော တစ်ဖက်သတ်အမြင် နှင့် အတ္တလွန်ကဲသော မိခင်များပြောသည်ကို ကြားဖူးပါ၏။ သမီးကို ပညာသင်မပေးချင်၊ ပညာတတ်လျှင် ယောက်ျားနှင့် တန်းတူအလုပ်လုပ်ပြီး စီးပွားလည်းရှာရသည်။ အိမ်တွင်းမူ အလုပ်ကိုလည်း အပိုလုပ်ရသေးသည်၊ ရှုံးသည်ဟု ဆိုသည်။

အမြင်ကျဉ်းသော အမှားဖြစ်ပါ၏။ သူများအိမ် ထောင်မှာ လင်ရော မယားပါ စီးပွားရှာနေချိန်တွင် ကိုယ်အိမ်မှာ လင်တစ်ယောက်သာ စီးပွားရှိနိုင်လျှင် ယှဉ်ပြိုင်နေရသော လူနေမှု လောကကြီး၌ ကိုယ်အိမ်ထောင်က အားလျော့နေပေလိမ့်မည်။

ပညာသင်သည်မှာ လခစားဖြစ် စီးပွားရှာရန် အတွက် သက်သက်သာလျှင် ဖြစ်သည်ဟုလည်း မယူဆသင့်ပါ။ ပညာတတ်သော အိမ်ရှင်မသည် အသိအလိမ္မာ၊ ဉာဏ်ပညာ အရာတွင် ပညာမတတ်သော အိမ်ရှင်မထက် သာသည်။ သား သမီးကို ဆုံးမသွန်သင်ပညာပေးရာမှာပင် များစွာ ကွာခြားသည်။

လင်ရောမယားပါအလုပ်လုပ်၍စီးပွားရှာကြလျှင်
လည်း ဖြစ်သင့်သည်မှာ လင်ဖြစ်သူက ရှေးယခင်ကလို ငါသာ
စီးပွားရှာရသည်ဟု အခန့်သား မနေသင့်ပါ။

အလုပ်နားရက်မှာ အဝတ်လျှော်ရရှာသော ဇနီး
သည်ကို ကူညီသင့်သည်။ အနည်းဆုံးရေဆွဲပေးသင့်သည်။ လျှော်
ပြီး အဝတ်ကို ရေကူညီပေးသင့်သည်။ ကြိုးတန်းမှာ လှန်းပေး
သင့်သည်။ ပျော်စရာလည်းကောင်း၍ ကြည်နူးစရာလည်း ဖြစ်
သောကြောင့် အချစ်မိစရာ ညှာတာထောက်ထားမှုကလေးများ
ဖြစ်သည်။

အိမ်ရှင်မသည် တတ်နိုင်၍ အိမ်ဖော်ရှိသောကြောင့်
ကိုယ်တိုင် မလျှော်မဖွပ်သည့်တိုင် အိမ်တွင်းမှ အလုပ်ဖြစ်သော
လျှောခြင်း၊ ဖွပ်ခြင်းကို တတ်ကျွမ်းနားလည်သင့်သည်။

သို့မှသာလျှင် အိမ်ဖော်၊ အဝတ်လျှော်စသော လူ
များကို စိမ့်ခန့်ခွဲတတ်သည်။ စနစ်တကျ လမ်းညွှန်နိုင်ပေသည်။

မိန်းကလေးနှင့် အချုပ်အလုပ်

ဇာထိုး၊ ပန်းထိုး အချုပ်အလုပ် ပညာကိုလည်း မိန်းကလေးများ
တတ်သင့်သည်။

အိမ်ထောင်တစ်ခုမှာ အိမ်ရှင်မအတွက် လိုအပ်
ချက်သာမက အချို့ဆိုလျှင် အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းပင်

ဖြစ်သည်။

စာရေးသူ၏ မိတ်ဆွေကုန်သည်ကြီးတစ်ဦး၏ ဇနီး
သည် ငယ်စဉ် မိဘနှင့်အတူနေကတည်းက အချုပ်အလုပ်ကို တတ်
ခဲ့သည်။ အိမ်ထောင်ကျသောအခါ သားသမီးများ၏ အဝတ်
အထည်များကို ကိုယ်တိုင် ချုပ်ပေးရင်းမှ ပုံလှလှကလေးများကို
အများသဘောကျ၍ အပ်နှံရင်း ဖောက်သည်တွေ များလာသည်။

ယခုအခါတွင် အင်္ကျီပုံများကို အထပ်လိုက် ကိုက်
ညှပ်ပေးရုံနှင့် တစ်လကို ငါးထောင် တစ်သောင်း ရနေသည်။
လင်ကလည်း ဝင်ငွေကောင်းသူဖြစ်ပါ၏။

သို့သော် အိမ်ရှင်မ၏ ဝင်ငွေကလည်း အိမ်ထောင်
ရပ်တည်နိုင်ရုံမက စုဆောင်းနိုင်သေးသည်။

ဇာထိုးပန်းထိုး အချုပ်အလုပ်တွင် စိတ်ဝင်စားခြင်း
ဖြင့် စိတ်လေလွင့်မှုလည်း နည်းပါးသည်။ အိမ်ထောင်ကိုလည်း
အထောက်အပံ့ပြုသည်။ အိမ်ရှင်မဖြစ်လာမည့် မိန်းကလေးတိုင်း
တတ်ကျွမ်းထားသင့်၏။ ယခုအခါတွင် ဤပညာကို တတ်ကျွမ်း
လိုသူများအတွက် မြို့ကြီးမြို့ငယ်တိုင်းပင် သင်တန်းများ ဖွင့်လှစ်
သင်ကြားပေးနေ၏။ နွေရာသီ ကျောင်းပိတ်ရန်များတွင် သမီး
မိန်းကလေးတို့အား သင်ကြားစေသင့်ပါ၏။

သမီးကြီး ဩရသ

မြန်မာ့လောကတစ်ခုပေါ်၌ သားကြီးဩရသ ရှိသကဲ့သို့ သမီးကြီးဩရသလည်းရှိ၏။ သားသမီးများတွင် သမီးက အကြီးဆုံး ဖြစ်၍ မိခင်နှင့်ဖခင်တွင် မိခင်က ဦးစွာကွယ်လွန်လျှင် သမီးကြီးသည် အမွေဆက်ခံရာတွင် အခွင့်ထူးရသော ဩရသဖြစ်၏။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် သမီးကြီးသည် အစ်မကြီး အမိရာ ဆိုသကဲ့သို့ မိခင်၏ အိမ်ထောင်ထိန်းသိမ်းမှု တာဝန်ကို ဆက်ခံထမ်းဆောင်ရသောကြောင့်ဖြစ်သည်။

ဖခင်ရှာဖွေသည်ကို စီးသည်ရေ၊ ဆည်သည် ကန်သင်းအဖြစ် သမီးကြီးက တာဝန်ယူပြီးစီမံခန့်ခွဲရသည်။ ထိုတာဝန်ကို ထမ်းဆောင်နိုင်ခြင်းမှာ သမီးသည် မိခင်ရှိစဉ်ကပင် မိခင်နှင့်အတူ တွဲ၍ ကူ၍ တာဝန်ယူခဲ့သောကြောင့် ဖြစ်သည်။ မိခင်ကလည်း သမီးကို အိမ်တွင်းမှုလုပ်၊ သိမ်းထုပ်သေချာ ဆိုသကဲ့သို့ အိမ်ထောင်ထိန်းသိမ်းခြင်းလုပ်ငန်းကို ငယ်စဉ်ကစားသကဲ့သို့ လေ့ကျင့်သင်ကြားပေးထားသင့်ပေ၏။

ပေးဝေနှီးရင်း

မိဘတို့သည် သားဖြစ်သူကို အရင်းအနှီးပေးဝေသကဲ့သို့ သမီးကိုလည်း ပေးဝေနှီးရင်း ပြုရသည်။ အိမ်ထောင်တစ်ခု၏ အိမ်ရှင်မပညာများကို သင်ကြားပေးခြင်းဖြင့် ပေးဝေနှီးရင်းရသကဲ့သို့ အိမ်ထောင်ကျလျှင် ပေးသင့်ပေးထိုက်သည်တို့ကို မိခင်က ခွဲဝေပေး

ရသည်။ သမီး၏ အိမ်ထောင်အတွက် လိုအပ်မည့် အိုးခွက်ပန်းကန်မှစ၍ အိမ်ထောင်မှုအသုံးအဆောင်များကို ချီးမြှင့်ထောက်ပံ့သင့်ပါသည်။

တာဝန်သိသော မိဘ၊ တာဝန်ကျေသော မိဘတို့၏ သားသမီးများသည် အသိအလိမ္မာနှင့် ပြည့်စုံသည်။ အချိန်တန်အရွယ်ရောက်လာသောအခါ ကိုယ်တိုင်ရပ်တည်နိုင်သည့် အိမ်ထောင်တစ်ခုကို တည်ဆောက်နိုင်စွမ်း ရှိကြသည်။ ထိုအခါ သားသမီးတို့အတွက် အဆင်ပြေသကဲ့သို့ မိဘများလည်း နှလုံးစိတ်ဝမ်းအေးချမ်းရပါ၏။

မိခင်သည် သမီးကို အနီးကပ်ပြုစုပျိုးထောင်ပေးသူဖြစ်သည်။ တစ်နေ့တွင် အိမ်ထောင်ရှင်မ ဖြစ်လာမည့် သမီးကို ငယ်စဉ်ကတည်းကပင် အချက်အပြုတ်၊ အချုပ်အလုပ်မှစ၍ အိမ်တွင်းမှု လုပ်ငန်းများ၊ အိမ်ထောင် ထိန်းသိမ်းရေးလုပ်ငန်းများကို သင်ကြားလေ့ကျင့်ပေးမှသာ တန်ဖိုးရှိသော လိမ္မာသော သမီးကောင်းကို ရရှိနိုင်မည် ဖြစ်ပေသည်။

— သီးချိန်တန်သီး ပွင့်ချိန်တန်ပွင့် —

မကောင်းဖြစ်တာ၊ ကောင်းရာညွှန်လတ်၊
အတတ်သင်စေ၊ ပေးဝေနှီးရင်း၊ ထိန်းမြားခြင်းလျှင်၊ ဝတ်ငါးအင်၊
ဖခင်မယ်တို့တာ 'ဟူသော မိဘဝတ်ငါးပါး၌ အချိန်တန် အရွယ်
ရောက်လာသော သမီးကို လက်ထပ်ထိန်းမြားပေးခြင်းသည်
နောက်ဆုံး ဝတ္တရားဖြစ်၏။

မျိုးနွယ်ဆက်တာဝန်

သစ်ပင်တို့ သီးချိန်တန်သီး၊ ပွင့်ချိန်တန်ပွင့်သကဲ့သို့ လူတို့လည်း
သီးချိန်တန်သီး၊ ပွင့်ချိန်တန်ပွင့်ရသည်။ လူတို့၏ ပွင့်ခြင်း၊
သီးခြင်းဆိုသည်မှာ အိမ်ထောင်သားမွေး၊ ပြုခြင်း ဖြစ်သည်။
သစ်ပင်တို့၏ ပွင့်ခြင်းသီးခြင်းသည် မျိုးဆက် ပြန့်ပွားရေး
တာဝန်ကို ထမ်းဆောင်ခြင်း ဖြစ်သကဲ့သို့ လူတို့၏ အိမ်ထောင်
သားမွေးပြုခြင်းမှာလည်း မျိုးဆက်ပြန့်ပွားရေးပင် ဖြစ်သည်။

သမီးကညာအခါမလင့်စေနှင့်

အကြောင်းအမျိုးမျိုးကြောင့် အသီးမသီး၊ အပွင့်မပွင့်သော သစ်ပင်
ပန်းပင်များ ရှိသကဲ့သို့ အကြောင်းအမျိုးမျိုးကြောင့် လူပျိုကြီး
အပျိုကြီး ဖြစ်နေကြသူများလည်း ရှိပေသည်။ ထိုအမျိုးမျိုးသော
အကြောင်းတို့ကို ထောက်၍ လူပျိုကြီး၊ အပျိုကြီးများကို လူ့အဖွဲ့
အစည်းက နားလည်ခွင့်လွှတ်ကြပါသည်။ ရှုတ်ချဖြစ်တင်ခြင်း
လည်း မပြုကြပါ။

သို့သော် ယေဘုယျအားဖြင့် အိမ်ထောင်သားမွေး
ပြုခြင်းသည် လူမှုတာဝန်ဖြစ်သည်။ လူတိုင်းသည် အချိန်အရွယ်
ရောက်လာသည်နှင့် သီးချိန်တန်သီး ပွင့်ချိန်တန် ပွင့်သင့်သည်။
ထို့ကြောင့် ရှေးလူကြီးသူများက 'သမီးကညာ အခါမလင့်စေနှင့်'
'ဆိုထုံးပြု၍ ဆုံးမခဲ့ကြသည်။ မိဘဝတ္တရားများတွင်လည်း သား
သမီးတို့အား အိမ်ထောင်ချထားပေးခြင်းကို ထည့်သွင်းထားပေ
သည်။

အစွန်းနှစ်ပါး

မိဘတိုင်းသည် သားဖြစ်စေ၊ သမီးဖြစ်စေ၊ အသက်အရွယ်
အချိန်အခါနှင့် သင့်လျော်စွာ အိမ်ထောင်ချထားပေးကြရပေ
သည်။ အချိန်အခါသင့်ဆိုသည်မှာ အသက်အရွယ်နှင့်စာလျှင်
အိမ်ထောင်ပြုစောလွန်းခြင်း၊ နောက်ကျလွန်းခြင်း ဆိုသော အစွန်း
များမှ လွတ်သည်အချိန်ကို ဆိုလိုခြင်းဖြစ်ပါသည်။

စောလွန်းသည်အမှား

ငယ်ရွယ်လွန်းသည်အချိန်မှာ အိမ်ထောင်ပြုစောလွန်းလျှင် ပညာရေး၊ လူမှုရေး၊ စီးပွားရေး၊ ကျန်းမာရေး ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်မှုကို ထိခိုက်ဆုံးရှုံးစေတတ်သည်။

ကြင်ရာကရှေ့ ပညာကားနောက်

'ငယ်စဉ်အခါ ပညာရှာ' ဟူသော ဆိုရိုးစကားရှိ ၏။ မိမိဘဝ မိမိအိမ်ထောင်ကို လူ့လောက အလယ်မှာ တင့်တင့်တယ်တယ် နေနိုင်စားနိုင်ရန် အသက်မွေးမှုတစ်ခုပညာကိုယ်စီပါဖို့ လိုသည်။ ထိုပညာဖြင့် စီးပွားဥစ္စာရှာနိုင်မှ မိသားစုဘဝအတွက် အာမခံချက် ရှိသည်။ ကြင်ရာကားရှေ့၊ ပညာကားနောက် ဆိုလျှင် အိမ်ထောင် သည်ဘဝတွင် ကသီလင်တဖြစ်တတ်သည်။ ပညာရှာချိန်မှာ အိမ်ထောင်ပြုခြင်းသည် စောလွန်းသောအမှားဖြစ်၏။

မရင့်ကျက်မိ အိမ်ထောင်ပြုလျှင်

လူမှုရေးအရလည်း အိမ်ထောင်ပြု စောလွန်းခြင်းသည် အမှား အယွင်း များတတ်သည်။ အသက်အရွယ်ငယ်လွန်းလျှင် အမှား အမှန် ဝေဖန်ပိုင်းခြားနိုင်မှုလည်း နည်းသည်။ လူမှုအတွေ့အကြုံ နည်း၍ ရင့်ကျက်မှုလည်း နည်းသည်။ ထို့ကြောင့် ကိစ္စများမြှောင် လူတို့ဘောင်မှ အိမ်ထောင်သက်မွေး ခြံနယ်မြေး၏။ အရွယ် အထွေး အခက်အခဲများကို ရင်ဆိုင်ဖြေရှင်းနိုင်စွမ်း နည်းသည်။

သည်းခံခွင့်လွတ်နိုင်မှု နည်းသည်။ ကြုံတွေ့ရသည့် လောကတို့ ကြုံကြုံခံနိုင်မှု မရှိဖြစ်တတ်သည်။

ဆန်မရှိ လင်မယားချင်းရန်ဖြစ်

စီးပွားရေးအရလည်း ပညာမစုံခင် ကြင်ရာစုံနှင့်၍ ပညာသင် ကြားမှု ပျက်သည်။ ပထမအရွယ်မှာ ပညာရှာမှုပျက်လျှင် ဒုတိယအရွယ်မှာ ဥစ္စာရှာမှုခက်သည်။ အိမ်ထောင်တစ်ခုတွင် ချစ်ခြင်းမေတ္တာကို အရင်းခံသင့်သည်မှာ မှန်သော်လည်း စားဝတ် နေမှုလည်း ပြည်စုံမှသာ အိမ်ထောင်သာယာမှုရနိုင်သည်။ 'တူနှစ်ကိုယ် တဲအိုပျက်မှာ နေရစေတော့ ထမင်းရည် အတူတူ လျက်ရစေတော့' ဟူ၍ အချစ်ကို ထိပ်တင်၍ စိတ်ကူးယဉ် ပြောဆိုတတ်ကြသော်လည်း တကယ်ဘဝတွင်ကား ကြည်နူးနိုင် ခြင်း မရှိပါ။ ဝမ်းနည်းကြေကွဲစရာ ဖြစ်တတ်ကြသည်။ 'ဆန်မရှိ လင်မယားချင်း ရန်ဖြစ်' ဆိုသကဲ့သို့ အိမ်ထောင်ရေး အဆင်မပြေ ဖြစ်ကြရသည်။

အလှပန်း ပွင့်လန်းချိန်

ခန္ဓာကိုယ်၏ ကျန်းမာကြီးထွားမှုအရ ကြည်လျှင်လည်း အသက် အရွယ် ငယ်လွန်းသည်အချိန်တွင် အိမ်ထောင်ပြုခြင်းမှာ မသင့် ပါ။ ခန္ဓာကိုယ်၏ ဖွံ့စည်းဖြစ်ပေါ်မှုအရ သားမွေးနိုင်သည့်အချိန် အလက်များရှိနေနေပြီ ဖြစ်လင့်ကစား၊ ငယ်သောအရွယ်သည်

ဆက်လက်ကြီးထွားဖွံ့ဖြိုးရန် ကျန်နေသေး၏။ အလှပန်းများ ပွင့်လန်းရန် ကျန်ရှိနေသေး၏။ အလှပန်းပွင့်လန်းပြီး အတင့်တယ်ဆုံးအချိန်အရွယ်ရောက်မှသာ အိမ်ထောင် သားမွေးပြုခြင်း သည် အသင့်တော်ဆုံး ဖြစ်ပေသည်။

ယောက်ျားလေး၊ မိန်းကလေးတို့သည် (၁၄) နှစ်၊ အရွယ်တွင် ကြီးကောင်ဝင်၍ အရွယ်ရောက်စ ပြုလာကြသော်လည်း အိမ်ထောင်ပြုရန် မသင့်တော်သေးပါ။ ထို အရွယ်တွင် အိမ်ထောင်ပြုလျှင် ဘူးသီးနုနု အမွေးသပ်သကဲ့သို့ ကြီးထွားမှု၊ ကျန်းမာမှုကို ထိခိုက်စေတတ်၏။ အစွမ်းကုန် မပွင့်လန်းမီ ခူးယူ မိသောပန်းကဲ့သို့ ဖြစ်တတ်၏။

အိမ်ထောင်ပြုရန် သင့်တော်သော အရွယ်

(၁၈)နှစ်၊ (၁၉)နှစ်၊ (၂၀)နှစ် အရွယ်သည် အလှပန်း အပွင့်လန်းဆုံးဖြစ်သည်။ အသက်(၂၀)ကျော်မှ (၂၅)နှစ် ပတ်ဝန်းကျင် အထိမှာ ယေဘုယျအားဖြင့် အတင့်တယ်ဆုံးဖြစ်သည်။ အိမ်ထောင်ပြုရန် အသင့်ဆုံးအရွယ် ဖြစ်သည်။ ပညာသင်ကြားရေး အရ ကြည့်လျှင်လည်း ပညာစုံသည်အရွယ် ဖြစ်သည်။ လူမှု မဟုတ်လည်း အတန်အသင့် ပြည့်စုံပြီး အိမ်ထောင်တစ်ခု၏ တာဝန်ကို ထမ်းဆောင်၍ စီးပွားဥစ္စာရှာနိုင်သည့် အရွယ်လည်း ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ပညာရေး၊ လူမှုရေး၊ စီးပွားရေး၊ ကျန်းမာရေးရှုထောင့်မှ ဘက်စုံသုံးသပ်လျှင် အသက်(၂၀)မှ(၂၅)

နှစ်အတွင်း အိမ်ထောင်ပြုရန် အသင့်တော်ဆုံးဖြစ်သည်။

မိဘတို့သည် ကိုယ်သားသမီးကို ကောင်းစေလိုလျှင် အချိန်မတန်မီ အိမ်ထောင်ပြုစေလွန်းခြင်း၏ အဆင်မပြေမှုများကို နားဝင်အောင် ဆုံးမသွန်သင်သင့်ကြသည်။ သဘောပေါက်၍ ဆင်ခြင်လိုက်နာအောင် ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်သင့်ကြသည်။

နောက်ကျလွန်းသော အမှာ:

အသက်အရွယ်ငယ်ရွယ်နုစဉ်မှာ အိမ်ထောင်ပြုခြင်းသည် မသင့်သကဲ့သို့ အိမ်ထောင်ပြု နောက်ကျခြင်းမှာလည်း မကောင်းပါ။ အမျိုးသမီးများတွင် အရွယ်လွန်လျှင် အလှပန်း နွမ်းလျော့လှသည် နှင့်အမျှ တန်ဖိုးလည်း ယုတ်လျော့လာသည်။ ထို့ကြောင့် ရှေးလူကြီးသူမများက 'အခါလင့်က မသင့်သူနှင့်ညားတတ်သည်' ဟု သတိပေးခဲ့၏။ အရွယ်လွန်မှ အိမ်ထောင်ကျလျှင် သားသမီးမွေးရာတွင်လည်း အရွယ်သင့်အမျိုးသမီးများနှင့်မတူဘဲ အခက်အခဲ ရှိတတ်သည်။

ယောက်ျားများတွင် အိမ်ထောင်ကျရာ၌ အရွယ်မသင့်ခြင်း၊ အရွယ်လွန်ခြင်းသည် သာမန်အားဖြင့် အမျိုးသမီးများလောက် မဆိုးသော်လည်း အရွယ်သင့်ဖြစ်က ပို၍ အဆင်မပြေသည်။ ငယ်ရွယ်နုပျိုစဉ်မှာ အိမ်ထောင်ကျလျှင် ကျန်းမာရေးအရ အိမ်ထောင်ရေးသုခကို ပို၍ ပြည်ပြည်ဝဝ ခံစားရပေသည်။

စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာအရလည်း ပြည်စုံမှုရှိသည်။ အိမ်ထောင်မရှိလျှင် လွတ်လပ်နေသည်နှင့်အမျှ စိတ်လေသည်။ အထိန်းအချုပ် မရှိသောကြောင့် စိတ်သွားတိုင်းကိုယ်ပါပြုနိုင်သည်။ အမှားအယွင်း များတတ်သည်။ ပျက်စီးနိုင်သည့် အခွင့်အလမ်း များသည်။

ကျန်းမာရေးအရကြည့်လျှင်လည်း အစာမမှန် အအိပ်မမှန် ရှိတတ်သည်။ အပျော်အပါးလိုက်စားလျှင်လည်း ပျက်စီးတတ်သည်။ ကိုယ်ခန္ဓာ၏ သွေးသားလိုအပ်ချက်မပြည့်ဝခြင်း၊ စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ မပြည့်စုံခြင်းတို့သည်လည်း ကျန်းမာရေးကိုထိခိုက်စေသည်။

စီးပွားရေးတွင်လည်း အိမ်ထောင်ထိန်းသိမ်းမည့်သူ မရှိလျှင် အလေအလွင့်များသည်။ အိမ်ထောင်တစ်ခုတွင် ယောက်ျား၊ ငှားစီးပွားရှာ၊ မိန်းမကစားသည်ရေဆည်သည်ကန်သင်း အဖြစ် ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်၊ သို့မှသာ စီးပွားဖြစ်နိုင်သည်။

မိဘဘဝမွန်မြတ်လှ

သားသမီးများ ပွားစည်းလာလျှင်လည်း မိခင်ဖခင်၏ အဖြစ်မှာ ဘာနှင့်မျှ မနှိုင်းသာအောင်ကြည့်နူးစရာ၊ ဂုဏ်ယူစရာဖြစ်သည်။ မိမိ၏ မျိုးနွယ်ဆက် ပြန့်ပွားရေးဖြစ်သော လူမှုတာဝန်ကိုလည်း ကျေပွန်သူဖြစ်သည်။ မိမိပေတ္တာ၊ ဘမေတ္တာ၏ သန့်စင်မွန်မြတ်မှု၊ လေးနက်မှု၊ ကြီးမြတ် အနစ်နာခံနိုင်မှုတို့ကိုလည်း မိဘဖြစ်

သူတို့သည် အပြည့်အဝ ခံစားနားလည်နိုင်ကြပေ သည်။ ထိုအခါတွင်မှ စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာအရလည်း အပြည့်စုံဆုံး ဘဝကို ရသည်။

အဓိပ္ပာယ်ရှိသော ဘဝ

သားသမီးတို့၏ နောင်ရေးကို မျှော်တွေး၍ ကြိုးကြိုးစားစား စီးပွားရှာခြင်းဖြင့်လည်း စီးပွားဥစ္စာပို၍ဖြစ်ထွန်းနိုင်သည်။ ကိုယ်ရင်သွေး သားသမီးတို့ကို မေတ္တာ၊ စေတနာထားရင်း ကိုယ်ကိုမွေးသည့် မိခင်ဖခင်တို့၏ မေတ္တာစေတနာကိုလည်း စာနာနားလည်နိုင်သည်။ သားသမီးတို့အတွက် အနစ်နာခံခြင်း အနေအထိုင်ဆင်ခြင်ထိန်းချုပ်ခြင်းကြောင့်လည်း စိတ်လေလွင့်မှု၊ ပျက်စီးမှုတို့ကို အလိုလိုပင် ရှောင်ကြဉ်ပြီး သား ဖြစ်ပေသည်။ လူဖြစ်ရခြင်း၊ အလုပ်အကိုင် ကြိုးစားရခြင်း၊ စီးပွားဥစ္စာ ရှာဖွေခြင်းတို့မှာလည်း ပို၍ လေးနက်သော အဓိပ္ပာယ်နှင့် ပြည့်စုံလာပေသည်။

မယား သားသမီးတို့နှင့် ချစ်ခင်မြတ်နိုးရခြင်း၊ ကြည်နူးပျော်ရွှင်ရခြင်းတို့မှာလည်း မည်သည့် အပျော်အပါးနှင့်မျှ မနှိုင်းယှဉ်သာအောင် ကျေနပ်စရာ ဖြစ်လေသည်။

မိမိ၏ မျိုးဆက်နွယ်တာဝန်၊ နိုင်ငံတာဝန်၊ လူမှုတာဝန်များကိုလက်ဆင့်ကမ်းထမ်းဆောင်မည့် သားသမီးတို့အား ပြုစုပျိုးထောင်ပေးခြင်းသည် ကြီးမြတ်သော လူမှုတာဝန်ကို ထမ်း

ဆောင်နေရခြင်းလည်း ဖြစ်ပေသည်။

ဇီကုပ် နတ်ပြည် မတင်သင့်

ထို့ကြောင့် မိဘတိုင်းသည် မိမိတို့ သားသမီး၏ ရှေ့ရေး၊ နောင်ရေး သာစဉ်မြေးဆက် အရေးအထိ အရှည်တွေး မြင်ရန်လိုသည်။ မျိုးနွယ်ဆက်အဆင့်ဆင့်ကို လက်ဆင့်ကမ်း၍ မှန်းမျှော်ရန် လိုသည်။ မိမိတို့၏ သားသမီးများကို အချိန်တန် အရွယ်သင့်သည်နှင့် သီးချိန်တန် သီး၊ ပွင့်ချိန်တန် ပွင့် အိမ်ထောင် ရက်သားချထားသင့်သည်။

သို့သော် သတိထားသင့်သည်မှာ အိမ်ထောင်ပြုရန် စီစဉ်လာခြင်းနှင့်အတူ လူငယ်၏ ဆန္ဒသဘောထားကို အလေးမထားဘဲ မိမိတို့ သဘောတူသူနှင့် အတင်းအဓမ္မ စီစဉ်ခြင်းကို မပြုသင့်ပါ။ ဇီကုပ် နတ်ပြည်တင်လျှင် နတ်ပြည်မရောက်ဘဲ ငရဲခန်း အိမ်ထောင်ရေးများ ဖြစ်သွားတတ်ပါ၏။

အိမ်ထောင်တစ်ခုတွင် အရေးကြီးသည်မှာ ချစ်ခြင်းမေတ္တာပါဝင်ရန် လိုသည်။ သင့်တင့်သော စီးပွားရေးနှင့် ပြည့်စုံရန်လိုသည်။ အပြန်အလှန် ကြင်နာတတ်သူ၊ စာနာတတ်သူ ဖြစ်ရန် လိုသည်။

ဘဝအဖော်အဖြစ် အပြန်အလှန် အားကိုးထိုက်သူ ဖြစ်ရန် လိုသည်။ ဘဝသတ္တိ၊ ဘဝအားမာန်နှင့် ရိုးသားစွာ ကြီးပွား

တိုးတက်ရေးကို ကြိုးစားမည် သူများလည်း ဖြစ်သင့်သည်။ တစ်ကိုယ်ကောင်း ဆန်သူ၊ ရက်စက်သူ၊ ကိုယ်ကျင့်တရား မကောင်းသူ၊ ကျန်းမာရေးနှင့် မပြည့်စုံသူ၊ အတွေးအမြင်၊ အယူအဆ၊ ဉာဏ်ပညာ၊ လူနေမှုဘဝ အလွန်အမင်း ကွာခြားသူ မဖြစ်သင့်ပါ။

ဖြစ်သင့်သည်မှာ သားသမီးတို့ အား ချစ်သူ အရွေးမမှားရန်၊ အိမ်ထောင်ပြု မမှားရန်၊ အချိန်အရွယ်ရောက်လာစဉ်မှစ၍ နားဝင်အောင် နားသွင်းထားသင့်သည်။ မသင့်သည်ကို တားမြစ်၍ သင့်သည်ကို လမ်းညွှန်ထားသင့်သည်။ အဆုံးအမ မရှိ၊ အမှာအကြား မရှိ၊ လွတ်ချင်တိုင်း လွတ်ထားပြီး အခိုင်အမာ ဖြစ်လာမှတားမရ ဖျက်မရ သည်မှာ ခက်ခဲသည်။ မကျေနပ်စရာ၊ ဝမ်းနည်းကြေကွဲစရာများကို ဖြစ်စေသည်။

မိဘတို့သည် သားသမီးကို အချိန်အရွယ်ရောက်လာသည်မှစ၍ မသင့်သူတို့နှင့် မချစ်မိစေရန် ကြိုတင်ပြီး ဆုံးမသင့်သည်။ မနီးစပ်အောင် သတိထား၍ ဟန့်တားသင့်သည်။ မှန်ကန်သင့်မြတ်သော အိမ်ထောင်ဖက်ကို ရွေးချယ်တတ်အောင် လမ်းညွှန် သွန်သင်သင့်သည်။ သင့်တော်သော အချိန်အရွယ် ရောက်လာသည်နှင့် ရိုးရာဓလေ့ထုံးတမ်း ရှိသည်နှင့်အညီ သင့်လျော်စွာ လက်ထပ် ထိန်းမြားပေးခြင်းဖြင့် မိဘတာဝန် ကျေပွန်သင့်ကြသည်။

ဆုမြတ်မွန်

မိဘတိုင်း သားသမီးကို ကောင်းစေချင်၊ တော်စေချင်ကြသည်။ ထို့ကြောင့် သားသမီးများကို မိမိတို့ကြားဖူးနားဝရှိသမျှ၊ အသိဉာဏ်ရှိသမျှနှင့် ကောင်းမည်ထင်သမျှ ဆုံးမသွန်သင်ကြသည်။ ပြုစုပျိုးထောင်ပေးကြသည်။ ထိုသို့ ပြုပြင်သွန်သင်ရင်းမှ အစွန်းရောက်မှုများ၊ စေတနာကြောင့် ဝေဒနာ ဖြစ်ရသည်များလည်း ရှိတတ်ပါ၏။ အမှားကို အမှားမှန်း သိသည်နှင့် ပြန်လည်ပြုပြင်ကြရပါ၏။

သို့သော် ကလေးများကို ပြုစုပျိုးထောင်ရသည်မှာ အပြောလွယ်သလောက် အလုပ်ခက်သည်။ ကလေးတို့သည် တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက် အခြေအနေချင်း၊ ရုပ်သဘောချင်း၊ တူညီကြသည်မဟုတ်။

ထို့ကြောင့် ကိုင်တွယ် ထိန်းကျောင်းရသည်မှာ သိမ်မွေ့သည်။ နက်နဲသည်။ ပုံသေကားချမှတ်ယူ၍ မရ။ နည်းအမျိုးမျိုးဖြင့် ဆင်ခြင်ရသည်။ အဖက်ဖက်မှ သုံးသပ်ရသည်။ သတိထား၍ ချင့်ချိန်ရသည်။

အရေးအကြီးဆုံးသော အရင်းခံမှာ မေတ္တာနှင့် စေတနာဖြစ်သည်။ ငယ်ရွယ်သူတို့ကလည်း လူကြီးမိဘတို့၏ မေတ္တာနှင့်စေတနာကို နားလည်စာနာတတ်ရန် အရေးကြီးသည်။

ထိုသို့ နားမလည်လျှင် မိဘတို့မှာ ကရုဏာဒေါသောဖြစ်ရသည်။ အမှားအယွင်းလည်း ပြောမိပြုမိတတ်သည်။ ထိုအခါ သားသမီးရော မိဘပါ စိတ်ဆင်းရဲရသည်။

ဤစာအုပ်တွင် မိဘတို့ သားသမီးကို ဆုံးမရာ၌ အဆိုး အကောင်း၊ အမှားအမှန် ဖြစ်တတ်ပုံများကို စာတွေ့လက်တွေ့၊ အကြားအမြင် ဗဟုသုတနှင့်ပတ်ဝန်းကျင်မှ အတွေ့အကြုံများအပေါ် အခြေပြု၍ ရေးသားထားခြင်း ဖြစ်ပါ၏။ ဖြစ်သင့်သည်တို့ကိုလည်း သုံးသပ်ဝေဖန် အကြံပြုတင်ပြထားပါ၏။

သို့သော် ပုံသေနည်းများ မဟုတ်ပါ။ ဤအတွေ့အကြုံများကို ဆင်ခြင်သုံးသပ်ခြင်းဖြင့် မိဘများသည် မိမိတို့၏ သားသမီးကို ပြုစုပျိုးထောင်ရာတွင် တစ်စိတ်တစ်ပိုင်းမျှ အထောက်အကူ ရသည်ဆိုလျှင်ပင် ကျေနပ်ပါပြီ။

ဤအတွေ့အကြုံများမှ တစ်ဆင့် ပိုမိုကောင်းမွန်စွာ စဉ်းစားဆင်ခြင်ဆုံးမပြုပြင်နိုင်ကြသည်ဆိုလျှင် ပို၍ဝမ်းသာဂုဏ်ယူရမည် ဖြစ်ပါသည်။

၃၁၂ လယ်တွင်းသားစောချစ်

မိဘတိုင်း မိကောင်းဖကောင်း ဖြစ်ပြီး သားကောင်း၊
သမီးကောင်းကို ရရှိ၍ နှလုံးစိတ်ဝမ်း အေးချမ်းကြပါစေ။

လယ်တွင်းသားစောချစ်

BURMESE
CLASSIC
COM